NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 3-án. | 62-ik szám | Huszonegyedik évfolyam.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
egész évre . . . . 8 frt.
fél évre . . . . 4 „
negyed évre . . . . 2 „
Egy szám 10 kr.

HIRDETESEK
5 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronkent 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet", a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank", „nagy-kanizsai takarékpénztár", a „zalamegyei általános tanitótestület" a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület", a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet", a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya" s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Szinhazunk ügye.

Te szegény, te szent temploma nemzeti édes nyelvünknek. mit nem tennénk érted?! Dicső oratiok rázzák meg a tanácskozás termeinek oszlopait, telivér remények dagasztják mindnyájunk keblét, mikor rólad van a szó. Akkor mindenki nagy hazafi, akkor mindenki nagy hangon hivatkozik önzéstelenségére, beismeri mindenki, hogy ily nagy nemzeti czélok előtt, mint a szinház-építés ügye, minden egyéb érdek, legyen az testületi, társulati vagy egyéni érdek, eltörpül semmivé lesz.

És mikor kenyérszegésre kerül a sor?!

Mikor a vezérférfiak azt mondják, hogy most már elég volt a sok repülő igéből, hadd váljon már abból valami testté, -- hozzunk áldozatot, lépjünk közelebb egy pár lépéssel a czél felé? Akkor előáll fekete képével a scepticismus, — a szükebb körü érdekek hurkot vetnek a nemzeti ambitiok nyakába és megfojtják a legszentebb ügyet már méhében. Előbb, mig lelkes beszédekkel ráztuk a levegőt, palotákat áldoztunk volna föl a nemzetiség oltárára és mikor tettre kerül a dolog. akkor még egy kalitkát is roppant áldozatnak tartunk. Azon férfiakat, kik igazi lelkesüléssel az ügy élére állottak, a kik tiszta szándékkal, önzéstelenül áldozatul hozták nyugalomra maradt perczeiket. hogy verejtékcseppjeikben áldás fakadjon a közös, a szent ügyre, azon férfiakat tele dobáljuk a rágalom sarával, rájuk uszitjuk az elfogultság, lelki vakság, szükkeblüség valamennyi szörnyét, hogy riadjanak vissza.

Én mikor czélt érünk? ——

Akkor markunkba nevetünk. — Megmutattuk, hogy legyőztük a coripheusokat.

Én nemzetem, — f a r i z e u s-népem!

Milyen könnyü megfesziteni a legszentebb eszméket! Milyen könnyü krisztusi sorsra jutni a legtisztább szándéku, a nemzeti törekvéseket megértő, azokért küzdő egyéneknek! Csak oly ügyet kell felkarolniok, melyhez hangyaszorgalommal és kitartással kell morzsát morzsa után hordani, mely nem tür ragyogást, fitogtatást, hol nincs nyitott kapu a tündökölni vágyó álhazafiságnak,... és készen van a martyrium.

Igy jártak azok, kik a Nagy-Kanizsa és vidéke számára fölállitandó szinház ügyét felkarolták.

Már félúton voltak azzal a munkával, melylyei szemben minden lelkes hazafi elmondhatta, hogy „uram az én igám édes, az én terhem könnyü," de előáll akkor a tömeg s elkiáltja a végzetes igét: „Feszitsd meg!"

Jó! A czél el van érve.

A nagy-kanizsai polgári egylet megtagadta azon eladást, mely a szinház épités munkálatával organikus összefüggésben volt, az épitésügyi bizottságot arczulvagdalta önérzetet sértő, a legszentebb törekvéseket sárba tipró vádakkal és ezzel véget vetett azon gyönyörü tervnek, melynek csak gondolatára is minden igaz magyarnak földobogott szive és gyönyörrel nézett e város jövője elé azon reményben, — hogy itt olyan temploma lesz a nemzetiségnek, melyen még a pokol kapui sem vehetnek erőt.

Igaza lehet a polgári egyletnek a saját érdeke szempontjából, realis álláspontból, de hazafiasság szempontjából nem, soha!

Most már elmondhatják az ügyre gunyosan, hogy „requiescat in pace!" — de szent meggyőződésem, hogy az unokák ezért bizony sohse fogják sirjaink fölött igaz szivvel mondani, hogy „requiescant in pace!"

A falusi lelkészek s tanitók fizetése.

Nagyon természetes dolog az, hogy minden hivatalnok, álljon az bármely ügy szolgálatában, ha az a hivatalával járó kötelességeket lelkiismeretesen s pontosan teljesiti, ezen fáradságos, minden erejét s idejét igénybe vevő kötelesség teljesitésért az általa végzett vagy végzendő munkával megfelelő arányban, bizonyos meghatározott fizetést is huzzon. Ezen fizetése pedig olyan legyen, — hogy az illető hivatalnok pillanatig se legyen kételyben az iránt, valjon a fizetése, melylyel önmagát s esetleg övéit fentartania kell, biztos-e, vagy pedig részben bizonytalan.

Ha azt akarjuk, hogy minden hivatalnok pontosan járjon el kötelessége teljesitésében, kell hogy ne csak a papiron helyeztessék számára annyi fizetés kilátásba, — melyből tisztességesen megélhessen, hanem kell hogy arról gondoskodjunk, — hogy megigért fizetését kellő, előre meghatározott időben pontosan s megcsonkitatlanul huzza.

Ha erről nem gondoskodnak azok, kiknek szolgálatában a hivatalnokok állanak, s oly fizetést igérnek hivatalnokaiknak, melyből azok vagy meg nem élhetnek, vagy pedig olyant, melynek megadása, kiszolgáltatása tekintetében felelősségre nem vonható, előre nem látható körülményektől p. o. az időjárás szeszélyeitől függ, akkor mintegy kényszeritik a hivatalnokot, — hogy élte fentartásához szükségesek megszerzése végett hivatalos kötelességei pontos teljesitésére okvetlen szükséges s megszabott idejökből szakitsanak, minek természetes következménye az, hogy kötelességeit pontosan nem teljesiti, — hogy teljes odaadással nem szolgálhatja ügyét, legyen az még oly szent még oly magasztos is.

Tán egy hivatalnokról sincsen fizetés tekintetében oly mostohán, hivatalával össze nem férő módon gondoskodva, mint éppen a falusi lelkészekről s tanitókról különösen a protestánsoknál.

Aki megfordult falnhelyen, — kérdezte a lelkészt, tanitót mennyi a fizetése, miből áll az? az meggyőződést szerezhetett magának arról, hogy a falusi, különösen protestáns lelkészek s tanitók készpénzbeli, tehát biztos fizetése nagyon csekély. Adnak nekik pár hold földet mintegy haszonbérbe s annak a jövedelméből — hogy már ugy fejezzem ki magamat — kell megélnie. Az ilyen fizetés pedig sohasem biztos, mert lehet sok rossz termés, lehet hogy jó terméskor meg nincsen a gabonának ára.

Tudok esetet s pedig nem egyet, de számtalant, hol a lelkésznek csak 100 frt, a tanitónak 18—30 frt készpénzfizetése van, — e mellett előbbinek fél, vagy egész telke, — utóbbinak negyed vagy fél telke van. Hiványukban meg van irva, illetőleg igérve, hogy a lelkész fizetése 800 frt, tanitóé 400 frt. Ennyit azonban csak jó esztendőben kaphatnak. Mit csinál rosz esztendőben azzal a pár forinttal? Hiszen még arra sem elég, hogy tisztességesen ruházkodjék.

Bizony nagy nyomoruság az, midőn a lelkész vagy tanitó a hozzá fizetése milyensége tekintetében intézett kérdésre igy kénytelen a valósághoz hiven válaszolni: „Jó esztendőben türhető, rossz esztendőben rossz!"

De meg hogyan szolgálja az a falusi lelkész a hivatalával járó szent ügyet lelkiismeretesen, pontosan odaadással, mikor tudja, hogy abból meg nem élhet.

Hogyan szentelje egész erejét, minden idejét hivatalának, — mikor neki, hogy megélhessen „gazdá"-nak is kell lennie. ha csak önmagát és övéit nem akarja kitenni a nyomornak?!

Vagy hogyan lehet megkivánni attól a szegény falusi tanitótól, — hogy pontosan járjon előadásra, minden órát lelkiismeretesen tartson meg, mikor neki „béres" nek is kell lennie, mert ellenkező esetben reá csak inség, borzasztó szegénység vár. — Nem akarunk a lustaság, a dologkerülés szószólói lenni. de a dolog szomoru való.

Azután — bármit mondjon is valaki — a „gazda" meg a „béres" szerepe nem is fér össze a lelkész s a tanitó szent s magasztos hivatásával. Mily örömmel szentelnék egész erejöket, minden idejöket hivataluknak, mily örömmel dolgoznának, fáradnának, ha biztosak volnának, hogy fizetésök is pontosan csonkitatlanul s előre meghatározott időben rendelkezésökre bocsáttatnék.

Az egyház, melynek szolgálatában nevezett hivatalnokok első sorban állnak — szükségtelen mondanom, hogy a felekezeti tanitókat értem — üdvös cselekedetet vinne végbe, ha a lelkészek s a tanitók fizetését készpénzben állapitaná meg, melyet az illetők p. o. minden évnegyedben valamely pénztárból felvehetnének.

Ha Tolnamegyében a völgységi járásban a jegyzői fizetéseket lehetett készpénzbeli fizetésekké átváltoztatni, ugy a községek, mint a jegyzők megelégedésére, a mennyiben a földeket a községnek adták bizonyos évi illetékért, a terményeket átszámitották készpénzbe, miért ne lehetne — a lelkészi s tanitói fizetéseket is hasonló módon átváltoztatni?

Ismételve mondjuk tehát, hogy üdvös cselekedetet vinne végbe az illetékes hatóság, ha követné az el-

---

TARCZA.

A szép bosnyák lány.

Irta: *SZALAY SÁNDOR.*

(Folytatás.)

V.

Néhány hónap alatt nagyot fordult a világ.

A bosznial fölkelők belefáradtak abba a furcsa munkába, amit humanus szempontból bátran függetlenségi harcznak nevezhet az ember, a minek azonban a neve azok előtt, kik ellen vivatik, polgárháboru, lázadás... és a minek ennélfogva az egyenes következése a legyőzetés után önkényuralom, zsarnokság, kancsuka, beamter-sereg és zsandár-ármádia.

Belátták ezt a szegény bosnyákok is. Hát ők is csak azt gondolták magukban, hogy ugy is mindegy akár muszka szerelem tüze olvasztja ki belőlük az erőt, vagy hogy egyenesen a Tisza árjának mennek Sokat elnyelt az már, majd őket is csak befogadja ugy a hogy. Talán csak nem kötnek malomkövet a nyakukba?

Mindezt elgondolván b o s n y á k atyánkfiai, egy szép napon beadták a derekukat és lerakták fegyvereiket. Azután pedig, hogy bizonyságot tennének alattvalói hüségükről, alázattal járulának a habsburgtrón zsámolyához.

Az a harczra termett alakokból összeállitott deputatio, melynek mindegyikéről vad eredetiség sugárzott a trónusra, tiszteletteljesen kijelentette az uralkodónak, hogy ők hüséges alattvalói lesznek, most mar csak küldjön annyi katonát, a mennyit akar, eltartják ők szivesen, csak azok élhessenek. Van ott annyi szilva, annyi kecske, hogy akár Ő felségének és fölséges familiájának is elég volna egy két esztendeig, azután még Andrássy és Tisza ő excellentiájuknak ha nem csurranhatna, de csepphetne onnét. Biztatták a bosnyák atyafiak az uralkodót, hogy csak méltóztassék megpróbáltatni télre a katonákkal, milyen áldott föld az az ő hazájuk. Nagyon jól lehet ott táplálkozni. Van jó kávé, jó dohány. Nem halt éhen ott még senki.

Ő felsége szépen kezet fogott az atyafiakkal és biztositotta őket atyai, uralkodói kegyéről, elmondta nekik, hogy ő nagyon sziven hordja alattvalóinak, hiveinek sorsát, azért már intézkedett kegyelmesen róla, hogy a télre 10—15 ezer katona menjen Bosszniába. Azoknak lelkére lesz kötve, hogy a bosnyák urakra jól vigyázzanak, mert ha bajuk lesz, hát azok lesznek érte a felelősek.

A jó atyafiak földig borultak ilyen kegyelmes biztatásra. És azután nyugodt szivvel indultak vissza hazájokba, elmondani, hogy milyen jóravaló ember az a király, milyen szépen beszél a közönséges emberrel!

Csakugy ragyogott valamennyinek a képe, mikor itt Nagy-Kanizsán átmentek hazafelé.

Marica is megtudta, hogy hazájából ismét ezek jönnek erre. Nem aludt ki lelkéből az a szerelem, a mit az édes anyatejjel szivunk vérünkbe az iránt a föld iránt, a hol születtünk és azok iránt, akik itt velünk éltek, kérte hát Emmát, hogy menjenek ki a vaspályához, hadd váltson csak néhány szót hazaföldieivel.

Talán lesz közöttük ismerőse, a kitől megüzenje gyermekkori játszótársainak hogy ő milyen boldog, milyen édes neki az élet hazáján kivül is, hanem azért szülőföldjét, meg akiket ott szeretett, szeretni fogja itt is, nem fogja elfelejteni soha.

Marica akkor már Emmának valóságos öröme, nélkülözhetlensége volt.

Eleinte csak mutogattak egymasnak, később egymástól eltanulták a nyelvet. Emma kezdett bosnyákul gagyogni, Marica pedig magyarul.

Már elérkezett az idő, hogy Marica Emmának mesélhessen hazája tündéreiről, a bérczek titkairól.

Olyan sok szép mesét tudott mondani, Emma elhallgatta féléjszaka is azt a zengő ajakat. Ugy szerette a szép bosnyák lányt, mintha egy tejen nőttek volna, megtett a kedvéért mindent.

Szivesen rá állott hát arra is, hogy Maricával kimenjen a vaspályához.

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

A deputatio a délután 2 órakor jövő vonattal volt megérkezendő.

Emma és Marica Zágonyi kiseretében kimentek jó idején a vaspályához, nehogy a nagy tömeg őket a perronról leszoritsa.

Kevés várakozás után megérkezett a vonat. A bosnyák-deputatio tagjai méltóságos tartással szálltak ki a waggonból és mentek az étkezőbe.

A kiváncsi tömeg csakugy tódult utánok. Volt közöttük egy gyönyörü szál termetü mintegy harminczéves férfi. Ez volt a legfiatalabb, a legszebb valamennyi között. Alakja kimagaslott, az erős metszésü, barna fő a lángoló fekete szemekkel és éjfélszöte hajjal büszkén mutatva a kiváncsiak seregének.

Emma és Marica éppen az étkező ajtajánál állottak, a küldöttség minden egyes tagjának közvetlenül előttük kellett elhaladnia.

Mikor Marica azt a szép fiatal bosnyákot megpillantotta, oly halavány lett, mint egy halott. Szemeit lesüté és nem mert azokba a vészt kereső, bátor szemekbe nézni.

Hátha valami roppant, elviselhetlen vád lett volna számára azokban.

Emma nem vette észre Marica állapotát, mert maga is el volt foglalva a nagy nézéssel.

A szép férfi Marica közelébe érve egyszerre megdöbbenve állott meg; ajkai reszketni kezdettek; szemei villámokat szórtak és keserü mosoly szállott arczára.

Marica lesütve tartá szemeit, nem látta a szép bosnyákot de érzé annak minden mozdulatát; arca kigyuladt a bosnyák lángoló tekintetének varázsától.

Mikor pedig kezet megérinté egy forró kés, mely bátran megmarkolhatta volna a szerátnokot is, összerezzent, és elhaló hangon csak ezt az egyetlen nevet susogta el:

„Procop."

A szép bosnyák, kit e név illetett, még erősebben szoritá a kezében tartott kezet, egész teste megrázkodott, mint a viharteszo tenger, s annyit mondott reszketeg ajakkal:

„Marica meg vagy átkozva, mert elhagytad hazádat. Még itt a földön le kell számolnunk. Vigyázz, a szép átka rettenetes."

Talán többet is mondott volna, talán bekövetkezett volna az a vihar, mely kelőben volt, de szavainak sulyát Marica nem birta el. Ott állott mellette Zágonyi; oda menekült. Hisz azért volt az a nagy átok! . . .

Élettelenül dőlt annak karjai közé.

A tömeg hullámzott, járt föl alá.

Nem ért rá senki egy ájuldozó leánynyal törődni . . . .

Prokop sötét arczczal hagyta ott Maricát;

Néhány lépés távolból ujra visszanézett rá, akkor már köny szivárgott szemeibe; akkor már nem a bosnyák hazafi, hanem a szerelmes Procop nézte Maricát, a ki nem akart az övé lenni; a kiután pedig ő majd meghalt bánatában.

Szegény Marica! szólt a bosnyák, aztán elment társai után.

A tömeg nyüzsgött, — hullámzott tovább.

(Folytatása köv.)

Rajz az instructori életből.

Irta: *SZÉKELY GUSZTÁV.*

Boldog diákkor, gyermeklét menyországa!

E keserves sóhaj, mely lámpámat majd elfujta, tegyen bizonyságot arról, mily fájón gondolok reád. Oh fényes vi-

mondott példát. Meg vagyunk győződve, hogy minden igazi lelkész s valódi tanitó örömmel fogadná az intézkedést s áldaná az intézőket, — de meg nagy szolgálatot tennének a lelkészi s tanitói szent s magasztos ügynek is.

.r.

11397 sz.
n. i. 1882

Zalavármegye alispánjától.

Valamennyi szolgabiró uraknak.

Hivatkozásul az 1871-ik évi XVIII. t. czikknek a községi háztartásra vonatkozó rendeleteire, nevezetesen annak 58. és 116. § aira melyek szerint a községek minden őszszel a jövő évi költségvetésnek és minden tavaszszal a mult évi számadásnak megállapitésa végett a törvényhatóság közgyülését legalább egy hónappal megelőzőleg közgyülést tartani s a megállapitott költségvevetést és számadást a törvényhatósághoz felterjeszteni tartosnak, minthán a törvény ezen rendeletének szigoru foganatositása annyival inkább elengedhetlen hatósági feladatot képez, mert a községi háztartás rendszeres ügyvitele is az emlitett törvény pontos foganatositásán alapulván, annak elmulasztásával alig pótolható zavarok előidézésére szolgáltatik ok, ugyanazért érintetlenül hagyva az előbbi évekről még hátralékban levő — községi számadások beterjesztése iránt hozott és teljes hatályban fenálló megyeközgyülési határozatokat, ugy azok foganatositása iránt kiadott rendeleteimet — ezúttal különös tekintettel arra, hogy a törvényhatósági bizottságnak őszi közgyülése folyó évi szept. hó 11. tartatik meg, a mikorra is a fentebb idézett törvény rendeletéhez képest a megyebeli összes községeknek a jövő 1883-ik évre vonatkozó költségvetései okvetlen kell, hogy a törvényhatósághoz beterjesztettek légyen, ennek mulhatlan és minden elmaradást kizáró eszközlése czéljából — ezennel elrendelem és utasitom szbiró urat, miszerint törvényszabta módon azonnal intézkedjék a végből, hogy a járásbeli összes községek a fentidézett törvény rendeleteinek elengedhetlenül megfelelve a jövő 1883. évi költségvetéseiket folyó évi aug. havában tartandó községi képviselő testületi gyüléseiken megállapitván, azok e folyó évi aug. hó végéig jóváhagyás végett a törvényhatósághoz mulhatlanul beterjesztessenek.

Jelen rendeletem a törvény köteles végrehajtását tárgyazván; annak pontos és sikeres foganatositásáért szolgabiró urat ezennel és olyképpen jelentem ki felelősnek, miszerint a járásabeli összes községek 1883-ik évi költségvetéseinek kivétel nélkül a kitűzött határnapon mulhatlan beterjesztését eszközölni elengedhetlen feladatában állaad.

Kelt Z.-Egerszegen, 1882. jul. 26.

SVASTITS BENÓ
alispán.

A győri csónakázó-egylet

által kiküldött balaton-füredi versenyt rendező bizottság által Balaton-Füreden (vasuti állomás Veszprém vagy Siófok) a Balatonnak füred medenczéjében 1882. augusztus hó 22. és 23. napján tartandó nemzetközi amateur- vitorla-, evezési- és uszó-verseny programmja.

A.
Vitorlaverseny.

I. Tonnán felül Yachtok számára.

Legjobb hajók. Fél vagy egészen fedettek. Táv az időjáráshoz viszonyitva: 6000—28000 méter uszójelekkel kitűzött háromszögben. Dij: a versenybizottság tiszteletdija: 50 arany értékben. Tét: 4 drb. arany.

II. 4 tonnán aluli Yachtok számára.

Legjobb hajók. Félfedelűek. Táv az időjáráshoz viszonyitva 3000—19000 méter uszójelekkel kitűzött háromszögben. Dij: Gróf Zichy Krag Irma ő méltósága tiszteletdija.

Tét: 3 drb. arany.

III. Nyilt csónakok és vitorlás sandolinok számára.

Legjobb hajók, Táv az időjáráshoz viszonyitva 2000—8000 méter uszójelekkel kitűzött háromszögben. Dija a versenybizottság tiszteletdija: 10 arany értékben.

Tét: 1 drb. arany.

B.
Evezési verseny.

I. Négyevezős, kiálló villás hajók számára kormányos nélkül. Legjobb hajók. Táv 2500 méter fordulás nélkül. Vándordij: a füredi hölgyek tiszteletdija 250 frt értékben. A dij 3 egymásutáni évbeni megnyerés után megy csak át a győző tulajdonába. A győzők 4 arany érmet kapnak.

Tét 4 drb. arany.

II. Kétevezős egyes kiálló villás hajók (pairsared) számára kormányos nélkül.

A versenyben csak juniurok vehetnek részt. Palánkos, külső tőre épitett hajók. Legkisebb szélesség 65 centimeter. Táv 3000 méter fordulás nélkül. Fedett hajók megengedve. Dij Győr sz. királyi város tiszteletdija 10 arany értékben. A győzők 1 arany emlékérmet kapnak.

Tét 2 drb. arany.

III. Grönlandi (sandolin) hajók számára.

Palánkos, külső tőre épitett hajó. Fedett hajók megengedve. Legkisebb szélesség 50 centimeter. Táv: 1000 meter, fordulás nélkül. Dij: a győri csónakázó egylet tiszteletdija 18 arany értékben. A győző arany emlékérmet kap.

IV. Egyes párevezős kiálló villás hajók (singleskull) számára.

Palánkos vagy sima hajók külső tővel vagy a nélkül. Fedett hajók megengedve. Legkisebb szélesség 50 cmeter. Táv 2000 méter fordulás nélkül. Dij a versenybizottság tiszteletdija 10 arany értékben. A győzők arany emlékérmet kapnak.

Tét 1 drb. arany.

V. Skiff legjobb egyes párevezős hajók számára.

Harcz a bajnokságért Magyarországon!

Táv 2500 méter fordulás nélkül. Dij a versenybizottság tiszteletdija 15 arany értékben. A győző ezen kivül a magyarországi bajnoki czimet és bajnokérmet nyer. A bajnoki nem évenkint a b.-füredi versenyen védelmezendő.

Tét 1 drb. arany.

VI. Négyevezős belső villás (inrigyed) hajók számára kormányossal.

A versenyben csak juniorok vehetnek részét s csak magyarországi csónakázó-egyletek tagjai. Palánkos, külső tőre épitett hajó. Fedett hajók megengedve. Legkisebb szélesség 1 meter. Táv 2500 meter fordulás nélkül. Dij a győri hölgyek tiszteletdija 15 frt értékben. A győzők 5 arany emlékérmet kapnak.

Tét 5 drb. arany.

VII. Hajósok és hajómunkások versenye csavarevezéssel. Bármily hajó. A versenyben csak balatoni gőzhajói vagy Yacht matrózok, ugyszintén balatoni hajó munkások vehetnek részt. Táv 800 meter fordulás nélkül. Dij az elsőnek 20 frt, ha legalább hárman eveznek, a másodiknak 10 frt, ha legalább öten eveznek, a harmadiknak 5 frt

Tét nincs.

VIII. Halászok versenye egyes párevezővel és kormányossal.

A versenyben csak balatoni halászok s csak egy darab keményfatörzsből vájt hajóval vehetnek részt. Táv 800 m. fordulás nélkül. Dij az elsőnek 20 frt a másodiknak, ha legalább hárman eveznek 10 frt, a harmadiknak, ha legalább öten eveznek 5 frt.

Tét nincs.

C.
Uszóverseny.

Táv 1000 meter. Dij a versenybizottság tiszteletdija 10 arany értékben.

Tét 1 drb. arany.

A nevezések 1882. évi aug. hó 10. napjának éji 12 óráig a verseny bizottság titkári hivatalához (Győr a „győri csónakázó egylet“ helyiségében) küldendők irásban a tét kiséretében, a versenyben résztvevő egyének, póttagok, a versenyre kiálló hajó megnevezése, az egyenruha és a jelző zászló körülirása mellett.

A versenypálya egyenes vonal.

A verseny vize álló.

A verseny a kitűzött két napon mindenesetre, de figyelemmel az időjárásra, a versenybizottság által meghatározandó órák és sorrendben tartatik meg. Kezdetét azonban csak a Sió fokról érkező déli hajó befutása után két órával veheti.

A versenyszabályok a „Vadász- és versenylapok“-ban ugy e „Winer Allgemeine Sportzeitung“-ban tétetnek közzé s kivánatra bárkinek beküldetnek.

Kelt Győrött, 1882. jul. 20 án.

A győri csónakázó egylet által a b.-füredi verseny rendezésére kiküldött bizottság.

Fürdői levelek.

Warasd-Toplicza.

IV.

Dacsára a rengeteg melegségnek, amely most itt néhány nap óta uralg, a mely az itteni meleg fürdés által reánk még nyomasztóbban hat: e mai napot Toplicza és környékének körültekintésére szántuk, tehát előre!

A magyarnak régi természetében van az, hogy ha egy vidéki helyre jön, legelsőbben megtekinti az Isten házát, e szokásnak mi is hüje maradtunk, igy legelsőbben is az egyházat kerestük fel, a hol ép a szent Ferencz-rendűek tartományi főnöke mondá a szent misét, körültekintettük e templomot, a régi tornyával együtt, szemeink néhány emléktáblával találkozott, miután senkink nem volt, ki n é k ü n k ezeket megmagyarázta volna, tovább mentünk.

A szent miseme ghallgatása után olballagtunk más szent helyre, a hol eszünkbe jutott a szent irás szava. Old le saruidat, mert szent a hely, a hol állsz, ez volt a helybeli jól berendezett tanoda, ha van Topliczának valamije, a melyre büszke lehet, ugy, az semmi más, mint a nép oskolája, mert a fürdő az, amely a természet adománya, mely e vidéket anyagi jólétre helyezi, de egy ily palota felépitésére, a mely a gyermekek kiképeztetésére szolgál, egyedül csak a lakosság érdeme, hogy beléptünk, a tanitó szivélyesen fogadott, mindjárt az első pillanatban meglepés várt reánk, ugyan a nagy melegség következtében az udvarba vezette az összes növendékeit, a hol friss vizzel mindenkinek a fejét meg kelle mosni, hogy a nyomasztó meleg idő, a gyermekeknek ne ártson, tisztelet a kivételeknek, de nálunk ily practicus gondolatra a tanár urak ritkán jönnek, mert tapasztalásom az, hogy saját gyermekeim a szufolt teremből főfájással jöttek haza. Legelsőbben megszemléltük a virág, nővénykertet és a faiskolát, a szép bojtásokat, a melyet kis fiuk magok végeztek, mely a figyelmünket leköté, ezalatt ki nyillik a kert ajtaja és meglepetésünkre Verbay István somogy-csurgói lelkész ur érkezett hozzánk sorakozott, örültünk, hogy a ki a tan terén oly jártassággal dicsekedhetik, világpróbált ember, e tanoda megszemlélésénél velünk fog tartani. Az iskolai épület egy szép ujabbkori kastély, a melynek ablakaiból szép vidék megláthato, jó magasan fekszik, a melynek belseje nem szobákból, hanem „tantermekből áll, a mely kényelmes padokkal és minden tankellékekkel czélszerüen be van rendezve, a mely csak egy nép- és középiskolához szükségeltetik. Verbay tisztelетes ur, a gyermekek kiképeztetésén kivánt magának meggyőződést szerezni, mindenben a legnagyobb megelégedését nyilvánitá, mondhatjuk, hogy a gyermekek csendes és figyelmes magaviselete, kik az irás, olvasás-, számtan,-földrajz- és természetrajzban kellő szabatossággal birnak, a kis mezitlábos, gatyás gyermekek, minden kérdésre gyorsan feleltek, ugy tisztan és bátran szavaltak és összhangzón énekeltek, az irásuk igen szép, sőt még a mértani rajzban is jártasak, ezen tanodát egy tanitónő segitségével Bratiç F. J. tanitó ur vezeti, a kiről bátran el lehet mondani azt, hogy jól képzett, szenvedélyes tanitó, ezen oskolát mintaoskolának emelte, végre egy terembe vezettettünk, ahol a vidék füvészete, ásvány és régiségei vannak összegyüjtve, de különösen meglepett bennünket a gyermekek faragványai, u. m. kis taliga, eke, eketaliga, iga, kocsioldal, sarágiya, gereblye, villa és sok más gazdasági eszköz, mind fából szépen es tisztán kifaragva, egy ily buzgó, a gyermekek kiképeztetését oly annyira a szivén hordó tanitó megérdemli a dicséretet, de azt is, hogyha bármely vidékről vezet egyik vagy másik tanitónak utja erre, ezen oskola látogatását ki ne kerülje. Még másképp is megérdemli e község a dicséretet, mert tanitóit jól fizeti, hogy életfentartása ne kerüljön annyi anyagi gondjába, mind a mi 2—300 forintos tanitóinknak, e tanitónak anyagi jövedelme mindenek előtt három egymásban nyiló kényelmes szoba, minden hozzá tartozóval ugy házi kert- és istállóval, azonfelül 18 hold föld, rét, 600 frt készpénz és elegendő fa. A tanitónői kényelmes lakás, fütés és 600 frt készpénz, ezen kivül mindkettőjüknek még a külön órák is jövedelmeznek.

A tantermekből elmentünk, a fürdőház kertjeibe szemeinket legeltettük a sok szép és nagymennyiségü ritka virágokban, a melyet egy fiatal és ügyes kertész kezel, ki birja a sok ritka virág ritka botanikus neveit eszében megtartani? a virágok közti borongolásban elfáradva, megkondult az idővel oly sokszor dacsáló

---

lág, midőn életünk egén csak csillagokat, földjén csak virágokat látunk, ennek rideg göröngyeire, annak fenyegető villámaira alig gondolva.

Hogy mennyire szerettelek, mennyire iparkodtam lételedet meghosszabitani, eléggé bizonyitja a kétszeri ismétlés, mit a gonosz világ elég galádul nem irántadi előszeretetemnek, hanem hanyagságomnak kifolyásául tekint.

Mily örömest álltam volna ujra bajaokaid közé, mily szivesen magolnám a synonimumok és idiotismusok észzavaró tömkelegét, mily késéggel remegtem volna át ujra és ujra a „druck“ kinos perczeit, csak lehetett volna.

Atok a közoktatásügyi minisзterre, pardon azon rendeletére, mely a harmadszori ismétlést megtiltja. Atok rá mert...

De bocsánat, most veszem észre, hova el nem ragadtak fölszaklatott képzeletem hullámai. Hisz én mulattatni óhajtanám a tisztelt olvasót, a diák élet egészen más mozzanatának, az ugynevezett insructorkodásnak egy részletével. Mentse ki e kitérést az, hogy mondómat rögtön elkezdem.

A többek közt Seifenstein Jakab kereskedőnél is tanitottam. Seifenstein ur családja, visszafelé számitva, a pajkos Aladárból, a halvány arcsu, setét szemü, azonkivül bájos Bertából, a fakó arczu, macska szemü, azonkivül nem bájos Eleonorából, a családfőnek n. é. nővéréből állott, kire szigoru erényességénél fogva, a háztartáson kivül a gyermekek nevelése is bizatott.

Az első két órám jelentéktelenül folyt le. A harmadik órán azonban elég szerencsétlen valék Eleonora néninek a soha el nem mulasztott kézcsókolás által már már biztositott kegyét elpuskázni.

Amiat n. i. tanitványomnak azt adom elő, hogy az embernek 32 foga van, a csintalan Aladár rendkivüli zavarba hozott következő naiv kérdésével:

Hát a néninek miért van csak hét foga?

Hogy kérdezhet ilyeomit, kiálték reá, a lehető legszigorubb hangon, már a mennyire tetetni lehetett, mert csak roppant erőfeszitéssel valék képes a nevetés végzetes kitörését visszatartani.

Hát csak azért kérdem, mert multkor, midőn Lóna néni aludt, asztalán csak hetet találtam.

Leonidási küzdelemmel még is győztem volna a csiklandozó nevetés-vágyon, ha a szép Bertának a szomszéd szobából áthangzó, kottázásra méltó, kedves kaczagása meg nem lóditja a kereket, mely kérlelhetlen „hihihi-hahaha“-ban pergett soká, visszatartózhatatlanul.

Egy percz, egy rettegett percz után megjelent méltóságos léptekkel, Leonora nagyságának tisztelt alakja.

Szemei fenyegető villámokat szórva felém, a mesterkélt nyugalom hangján szólt: Hogy tanulhat a fiu öntől illemet, hisz ön is nevet?

Igen is, az az bocsánat,... kérem..., hebegém zavaromban és kapva kalapom, haza utasitám magamat.

Két hét mullott el a valóban szerencsétlen óra óta. S már, már ugy látszék, hogy a borus felhők után derül az ég és a gyászos dialogot befedi a feledés moha. Lóna néni, hála az előzékenység szülötteinek, a bók és kézcsókoknak, engedni látszott fagyos hidegségéből biston reméltem a viszony és helyzetnek jobbra fordultát. De a szeszélyes Fatum kisasszonynak máskép tetszett intézkedni. Hogyan? Az itt következik:

Aladár számol: 3 és 3 az 6 és 3 az 9 és 3 az 14 és 3 az 21.

Bedő ur (ez becses nevem) már meg nem figyel, mit nem beszél a fiu össze.

Oh hogy ne ehetnél hét évig kávét. (Jobban alig átkozhattam meg.) Könnyü neked Aladárra ügyelni, gondolám magamban. Te ott az első szobában, nem látod, hogy a szép kis Berta mennyire ide integet a második szoba tükréből a harmadik szobába, hol én vagyok.

Hiszen elég, hogy rám néznen azokkal az álmodni hivó, ábrándos, fekete szemeivel, már is oly lángolásba hozza szivemet, hogy szeretném azt a hideg, „Umschlag“-ot látni, mely lehütse azt egy könyen, hát mégha integet is, mint most. Ni ni, hogy összeteszi azokat az imádkozásra szánt, kis hókacsókat, esdő tekintetével kérni látszik valamit. Es nem tudom elérteni, mit akarhat. Dehogy nem örülök bele. Csak szólna, miért integet? Hiszen az ő kedvéért még azt is megkérdezném Leonora nagyságától, hogy mennyi idős?

Mig e néma monologom tart, Aladár gyors léptekkel vagy inkább ugrásokkal siet a kitűzött czél, a szász felé. Hetvenegy és három az hetvenhat és három az nyolczvanhét és három az kilenczven egy....

Instructor ur kiállt, Lóna néni reám.

Kilenczvenegy! kiálltok én hangosan zavaromban tanitványomra.

Lóna néni észrevéve valamit, kijött szobánkba és gúnyos káröröммel szemlélte szánalomra méltó evicskélésemet.

Én félve, hogy zavaromban még ujabb baklövéseket követek el, főfájást hozva mentségül, ajáltam magamat.

Amint Berta ablaka alatt haladok el, ő egy levelet dobott felém, mit én gyorsan elrejtek. Nyilván láttam, hogy szólni is akart valamit az angyalom, de ebben megakadályozá Lóna néni, ki a 2. szobának most már hütlenné lett tükréből mindent látva, torkaszakadtából kiálltoz utánam, mire én szép lassu léptekkel visszatértem.

Ne tagadjon semmit! ide a levelet.

Majdha a Potyli elönti Kanizsát, gondolám, fenhangon pedig: Bocsánat, én nem tudok semmiféle levélről semmit és kikérem, szavaltam tovább a sértett önérzett hangján, hogy ily aprólékos gyanusitgatásokkal sértegessen. Csókolom kezeit! Eszel ott hagytam

Otthon mohó izgatottsággal bontám fel a czimet meg se nézve, a levelet.

A levél igy szólt:

Kedves K....!

Bocsásson meg, hogy igy juttatom a levelet kezeihez, de másként nem lehet. Az égre kérem, ne jöjjön felém, mert ez által Lóna néni gyanuja erősebb alapot nyer. Ne magyarázza kérésemet tán elhidegülésre. Én szeretem önt jobban, mint valaha. Fentebbi kérésemet saját nyugalmamért ne szegje meg. Hive B..

Édes gondolatok forogtak fejemben. A remény fényes képeket rajzolt elém. Képzeletem a ragyogó jövőben kalandozott. Hány eset volt már, hogy gazdag lányok szegény, törekvő ifjakba szeretve, boldog párok lette. Én pedig törekedni fogok hévvel, kitartással (szükség is lett volna rá) és ha a doktori diploma a zsebembe lesz, megkérem Bertát. Igaz, hogy ez még messze van, de ha már annyian elérték, miért ne érhetném én is el? Igen, Berta enyém lesz. Háromszor ugy szerettem mióta e levelet irta. Külsőm, alakom, arczom ugyan gondolkodóba ejtettek, levén az olyan, hogy bele szeretni nem igen lehetett. No de a szerelem vak is lehet, tartja a közmondás. Hogy ez esetben igen is vak, az nem lényeges

Másnap a kérelem dacsára is elmentem órát adni, még pedig fekete ruhámba, melyen kopottsága dacsára is meglehetne látni, — hogy fekete volt — egykor. Dobogó szivvel nyitottam be. Lóna néni szobája zárva. A nyitott ajtón át, már nem a tükörből, látom, hogy angyalomnak kisirtak a szemei.

Most már belejöttem a néma beszédbe. Azt akarja különféle jelekkel értésemre adni, hgy a néne a kulcslyukon les.

No megálj hárpia, meglecskéztetlek.

Egy kis levelet akartam Bertának átadni. A néma beszéd kérő gusztusaival inték neki, hogy vegye át. Már érte nyult a drága kéz, midőn felnyillik az ajtó és kilép rajta Eleonora nagysága, Seifenstein urral.

Lóna néni roham állásba helyezve magát, parancsoló hangon követelte a levél átadását.

Én, ha jól emlékszem bocsánatot kértem. Semmi bocsánat, ketten láttuk, hiába a tagadás, romlott szülötte az erkölcstelen kornak De e ház békéjét nem fogja felzavarni.

Kegyelem mindent, csak a levelet ne..... Ide vele — és egy hyena ugrással kiragadá kezeimből büszke tartással nyujtva át olvasatlanul a hallgató családfőnek, kinek hangos kacsaja bizonyitá, hogy boszum sikerült.

Számitva u. i. a leskelődésre, üres levelet akartam átadni, előrekészitve a boszutervet.

Seifenstein ur mosolyogva nyujtá át a levelet Eleonora nagyságának, ki neheztelő dörmögések közt távozott.

Másnap délután két levelet kaptam postán. Az egyikben hideg udvariassággal fölmentettem a tanári működés alól. Mindjárt tudtam, hogy Lóna néni irta.

A mellékelt egész havi dij azonban csakhamar megvigasztalt.

De bezzeg a másik! Olvassátok:

Tisztelt Bedő ur!

Midőn első levelem átadásakor oly jellemesen viselé magát néném ellenében, valóban hálás elismeréssel gondoltam önre. De midőn láttam, hogy ezt csak arra használta fel, a helyett, hogy czimzettnek átadta volna, hogy viszonyaimba betekintsen, méltó felháborodással fordultam el öntől. Örüljön, hogy jellemtelenségét meg nem boszulhatom.

Seifenstein Berta.

Hej azt a hét numerusát, hát nem nekem szólt a levél. Nem ám, mert a mint a szemét dombon megtalált boritékból kitűnt, a levél házi uram fiának t. Fentei Károly közjegyzői tollnoknak lett volna átadandó.

Kétségbeestem, hajamat téptem, Mindhiába, a fényes fellegvárakat romba dönté a sors rideg keze.

Soká, soká fájt még a szivem a szép Berta után, de az idő, a jó orvos, meggyógyitá első szerelmem sebét.

Ugy látszik Berta is feledé első választottját, mert két évvel rövid instructoroskodásom után, egyik vidéki lap hymen hirei közt olvasám, hogy egy huszár főhadnagyhoz ment nőül.

Fellegtelen boldogság kisérje frigyöket.

fekete torony harangja, delet jelzett, már megbocsássanak tisztelt olvasóim annyi tapasztalás és fáradozás után, nézzünk az étlapba is egy kissé. Az első számu vendéglőt már egyik lapban leirva, köszöntünk be iz nr. 2. Beléptünk, legelsőbben is egy volt kanizsai vendéglős üdvözölt bennünket, kezet adva, előjött az 1. 2. 3. 4. pinczér, mind magyar, benéztünk a konyhába, itt meg az előnyösen ismert Tomka asszony volt Kanizsáról, ki a takaréktüzhely titkait ismeri, jóizü ételekkel tartott bennünket oly jól, hogy még az ismert finom ételek izléseben oly nevezetes hirre vergődött, Knortzer Frigyes ur az „Arany Szarvas“ vendéglőse is fejét bólintgatá, magas megelégedésének adott kifejezést, ők mindnyájan udvariasak és előzékenyek, itt ütöttük fel tanyánkat, délben, este pontosan meg is jelentünk és mindig megelégedéssel távoztunk. Innen a III. számu vendéglőt is meglátogattuk, de ez már sok kivánni valót hagy maga után, nékunk nagyon is koser volt, tovább mentünk az I. és II. számu vendéglők közt van a kádárház, hol szintén bor méretik, ennek itt létén azonban több vendég anyniból megbotránkozott, mert mindkét vendéglőnek költsége nagy és ez a kádár bért nem fizet és elölük elhuzza a hasznot, maradjon az ugyis drasticus némelykor kipirosult kádár az ő jó mesterségénél és hagyja a vendéglősöket élni, — a vendéglőkön kivül van még a kis kávéház, a melyben 5 krért egy adag kávét lehet kapni, de ebből nem kérünk, azt a talonban hagyjuk. Toplicsának élvezetes kirándulásai is vannak, első sorban Tonimirt kell felemlitenem, ez egy magas hegy szőlővel körül ültetve, gyönyörü és meglepő kilátással, a honnan ei lehet látni egész a Balatonig, továbbá Piscánovec egy kastély kis csárdai vendéglővel egy kies völgyben, egy óra messzeségre Toplicsától. A kis kut fél óra és a csirászat a hol kitünő tej, tejfel, jó kávé, sajt, bor és kirántot csirkék olcsó pénsért kaphatók, a mamácskák kedvencz helye. Egyéb szórakozás sokszor laikusok, máskor művészi kezek hangoztatják a nagy teremben a zongora játékukat, máskor bájos hangok versenyesnek a csalogányokkal. Volt már Paprika Jancsi szinház, erőművészek, tüzijátékosok, tánczestélyek, tombola és jelenleg egy zágrábi fényképész állitott fel csiolus remek fényképet, a mely látogatásnak örvend. Ezzel zárom a fürdői leveleket, Isten veled Toplicza a viszontlátásig.

KÖNYVES JÓZSEF.

Keszthely, jul. 28-án.

Tisztelt szerkesztő ur!

Ön bizonyára jó néven veendi, ha más lapok hasábjain megjelenni szokott fürdői tudósitások közöl, habár nem Bréb F. Visk sem nem Borszékről! (de hisz ezeket fővárosi lapjaink ugyis eléggé ismertetik) de a hozzánk legközelebb eső tengeri fürdőcskéről Keszthelyről is, — megemlékezik valaki egy erős, hideg nem fürdő képes délutánon és kezébe véve azt a tollat, a melybez különben a saison alatt nyulni sem akart, oly domborusággal biró közleményt szolgáltat, amilyenre egy rövidke lap elegendő, — hogyha mindent nem is, de a legfőbb mozzanatokat legalább az otthon levők belőle megtudhassák.

Ha valaki azon kezdené, hogy mire való a fürdő és pedig a Keszthely vagy hévvizi fürdő, én igen-igen könnyen felelnék neki, mert az elsőt megmondja a hévvizi fürdőről kiadott fürdő album, a másodikat pedig tudja mindenki már régóta t.i. erősitő, üditő szórakoztató vagy, ha ugy tetszik — utó cura fürdő, szokra a fürdőkre, amelyek nem Magyarországban vannak, de amelyek a Balatont még se pótolják soha.

Van is azért oly nagy közönség Keszthelyen, amilyen ritkán, de Kanizsa adja hozzá mégis a legnagyobb contingenst, itt vannak (V.—n kezdem) Vagnerék, Rátzék, Grobettiék Kanizsáról Seitz Adolfék stb. különösen sokan az israeliták közül, akiket csak látásból ismerek, azután Pálfi Elek és nővére a Zsilinczkyben pedig oly sokan, hogy a szobát már hetek óta se kapni s ott van Schwarz ügyvéd is Kaposvárról, Hévvizen Skublitsék, Molnárék, Forrei, Plihál, Laky családok, Vislendvayék és az ég tudja kik, mert én csak a szinházból tudom Ujházi ur, vendégjátékán az „Aszalay uram leányaiban“ láttam mindazokat vagy láttam őket ismét másokkal egyetemben a „Mukányi“ ban.

De idő — annyit mondhatok — nincs is ma és tegnap másra, mint szinházba való, esik, fuj a szél és szomorodik a fürdő közönség — s nézaget ki az ablakon, „elgondolva minő kétes emberi sors.“ A kétségbeesés nagy, dacsára hogy 21 fok meleget jeleznek s egy fok vizhőt, de hiába azért nem hallani omnibus csengőt az uszoda, bent a Balatonon komolyan áll lengő zászlójával mint a budai citadalla, ja de hiába nem lehet fürdeni és ha mondanák itt e helyett, hogy Arabit megverték, Perzsiában cholera van, a phyloxera terjed (Miklós b. biztos is ezt mondja) vagy akármit, nem lehetne oly kétségbeejtő, mint a két szó — „nem lehet.“

Pedig most nincs bor, nincs meleg, lehet aludni, nem melegek a szobák és mégis mindenki arczán lettükröződik, — csak már meleg volna, ténylenék a Balaton vize — mennének rajt a rengő sajkák ehetnénk „fenék“-ben halaslevet, mehetnénk hévizre tombolára, mi lesz a holnapi koszorucskából, hogy megyünk a „niesner“-be vacsorára stb. csak erős gondolatok, amelyekkel egy fürdői vendég mulat, ha se ujságot, se könyvet olvasni, se billiárdozni, se kártyázni, se a főt. premontréreknél vendégszeretet élvezni nem akar, foglalkozhatik.

És igaz is, nincs oly nagyszerü semmi az egész Keszthelyen, ami annyit érne, mint a Balaton, az kiegyenliti azt a külömbséget, amelyet a kényelem, étkezés tekintetében nem élvezhetünk otthoniasan, a borok jók, a kávé rosz. a korcsma drága, a por nagy — de a Balatonnak nincs párja, — kivált ha egy kicsit hullámzik, látni is akkor itt anyi equipaget, egy lovast, gyalogjárót, mint Pesten tavaszszal, azután mily gyönyörü parkja van. Szegény Kanizsa mindened lehet, de Balatonod parkod az, nem lesz soha azt a panorámát, azokat a kirándulási helyeket, melyeket itt olcsó pénzen megnézünk, azokat sem varázsolhatod oda magadnak mert csak egy balaton mellék van, egy szepesség s egy torockó vidék, melylyel nem harczolhat semmi külföldi, a Balatont pedig a nyugodt kedély a jó étvágy hazáját és idegességet megölő erejét, nem találjuk fel sehol.

Éivezzék, nézzék meg Keszthelyt s győződjenek meg igazat mondtam-e? Jó fürdést.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **Ovodai zárünnepély.** A nagykanizsai nádor- és magyar-utczai ovodák zárvizsgája nem folyó hó 29. hanem a közbejött esőzés folytán, 30-án tartatott meg. — Az ég helyreakarván hozni talán tegnapi mulasztását, verőfényes nappal lepte meg az érdekelteket. — Félnégy óra felé indult el a nádor-utczai ovodából a zászlókkal, virágkoszorúk és csokrok halmazával feldiszitett angyal-sereg és nagyszámú közönségtől minden oldalról körülvéve ért az egyletkert helyiségébe, hol Kemény József és neje, kisdednevelőknek vezérlete alatt kezdette meg a vizsgát, mely a nap oda lövellő tikkasztó sugarainak dacsára sikerült A hely egyáltalán nem volt alkalmas és tudomásunk szerint eredetileg a „Zöldfa“ v. a „Sörkert“ helyiségébe volt a kisdednevelő egyesület választmánya által tervezve az óvói zárünnepély. — Ezen privat passióból tett határozat — módositás az intézők részéről kellemetlen hatással volt a közönségre. Beszámitva tehát, hogy itt csak is a kitartó türelemnek és szeretetteljes bánásmódnak édeszavu fegyverével lehetett czélt érni, a felmutatott eredmény valóban megérdemlé az elismerést, mit a szülők és nem szülők siettek is kifejezni. Az értelmes szavallatok és derültséget keltő gyermekjátékokon kivül még a diszes kézi munkát is fel kell emlitenünk, mik szép bizonyitékot nyujtanak a nevelők buzgó tapintatáról és szakavatottságáról.

— **Halálozás.** Nagy csapás érte Fischel Fülöp urat, a „Zala“ kiadótulajdonosát. A kérlelhetetlen halál u. i. nejét, ki a Révfülöpi fürdőt vevé üdülés végett igénybe, elragada szerettei közül, 6 kiskoru, kesergő gyermeket hagyva hátra. Tetemei N. Kanizsára szállittatnak. — Nyujtson vigaszt a lesujtott családnak a közrészvét.

— **Nyilatkozat!** Alulirottak a n.-kanizsai polgári egylet választmányából kilépvén, az eddig volt igazgató választmányi tisztükből folyó működésük is megszünt. Mivel azonban az épitési bizottságnak legtöbb tagja távol van s igy a végleges jelentést megtenni nem lehet, ennélfogva a szinházi épitésre tett befizetésekre nézve addig is kejelentjük, hogy mihelyt az épitési bizottság tagjai haza érkezendnek — a befizetett és a takarékpénztárba elhelyezett összegek iránt az intézkedés azonnal meg fog tétetni. Nagy-Kanizsán. 1882. julius 31. Plihál Ferencz Kovács Béla.

— **Meghivó.** A zalamegyei általános tanitói testület folyó évi augustus hó 24-én délelőtt 8 órakor Alsó Lendván tartja meg évi közgyülését, melyre a testületi tagok s tanügybarátok tisztelettel meghivatnak. — Az előértekezlet előtte való napon este felé ugyanott tartatik. Tárgysorozat. I. Elnöki jelentés és előterjesztés. II. Az előértekezlet ált. l kiküldött szám vizsgáló bizottság jelentése. III. Tisztikar leköszönés. Korelnök választás. Kijelölő bizottság kiküldése. IV A központi választmány székhelyének titkos szavazat utján való megállapitása. V. Tisztikar illetőleg közp. választmány megválasztása titkos szavazattal. VI. Az I. orsz. képviseleti tanitógyülésre kiküldött képviselő beszámolása. VII. Gyakorlati előadás a gypsz-öntésről, tartja Hencz Lajos. VIII. A megyei tanitógyülések képviseleti szervezete. Értekezés Miklós Gergelytől. IX. A jövő évi közgyülés helye- és idejének meghatározása. X. Inditványok. — Kelt Keszthelyen, a központi választmánynak 1882.évi jullius hó 29 én tartott évnegyedes rendes üléséből. A testület elnöksége.

— **A csáktornyai** állami tanitóképzőben az $188^2/_3$. tanévre a beiratások augusztus 28 tól szeptember 2-ig tartatnak. A javitó és fölvételi vizsgálatok szeptember 2-án lesznek. Ezen intézetnek egyik czélja, hogy a horvát és vend vidéket magyar szellemü, de a vidék nyelvét értő és beszélő tanitókkal lássa el, ez okból a horvát és vend nyelv is minden tanulóra nézve kötelező tantárgy. A fölvétel és segély iránti kérvények (azokéi is, kik már mult évben is itt voltak) keresztlevél-, orvosi-, szegénységi és iskolai (esetleg alkalmazási) bizonyitványokkal látandók el, s legkésőbb f. é. augusztus 20-ig az intézet igazgatóságához küldendő. A kérvény, ha mellette szegénységi bizonyitvány van, bélyegmentes, különben 50 kros bélyeggel látandó el. Csáktornyán, 1882. jul. 24. Csepreghy Endre az igazgatói teendőkkel ideiglenesen megbizott rendes tanár.

— **Felhivás.** Az alsó lendvai közs. polg. iskolaszék elnöke, tekintetes Hajós Mihály ur megbizásából van szerencsém a t. kartárs urakat fölkérni, hogy f. évi augustus 23. és 24. napjain Alsó-Lendván tartandó megyei tanitó gyülésen részt venni szándékozók emlitett iskolaszék elnökénél f. évi augusztus 15. szíveskednének magukat bejelenteni, feltüntetvén egyszersmind a megérkezés napját s azt is, hogy a vaspályán utazók a reggeli 6 órai — vagy a délutáni 4 órai vonattal fognak Csáktornyára jönni, hogy a rendező bizottság ugy a csáktornyai vaspálya állomástól Alsó-Lendvára leendő elszállitásról, mint az elszállásolásról kellően gondoskodhassék. Elnöki megbizásból Káposztás Ferencz a polg. isk. szék h. jegyzője

— **Égő buza kazal.** Köblényben (Baranyamegye) jul. 27 én egy ismeretlen tettes meggyujtotta bosszuból az ottani birónak kinn a mezőn levő szérün 88 keresztből összorakott buzakazalját, mely egészen le is égett. Ha a szél nem éjszak-de dél felől, vagy délnyugat felől fu, ugy leég sok embernek minden gabonája, mert a szérük sorban s igen közel egymás mellett vannak.

— **Az idők jele.** Tapolczára kath. és protest. esperesek, plébánosok és egyéb honoratiorok néválairása mellett jul. 31 re értekezlet hivatott egybe, hogy a zsidókérdésben tanácskozzanak. Belépni csak meghivókkal lehetett. A szolgabiró megakarta akadályozni, de az egyb gyültek értésére adták, hogy nem volna tapintatos ily zártkörü értekezlet elé gátot vetni. Az értekezlet d. e. 10 órakor kezdetét vette és rendben folyt le. Tapolcza vidékéről igen sokan voltak jelen. A megállapodás az lőn, hogy az országgyüléshez feliratot intésnek a viszonyoknak törvényhozás utján való megváltoztatása és a zsidó emantipatioról szóló törvény eltörlése iránt. „Isten óvja nagy csapástól mi magyar hazánkat!“

— **Gyászhir.** Koller, alsó rajki föld birtokosnak nagy gyásza van. Kedves kis 8 éves lánykája meghalt. A kiadott gyászjelentés igy hangzik: Koller István és neje szül. Hertelendy Rózsa a maguk, ugy gyermekeik Irma és Vilma nevében is elkeseredett szivvel jelentik forrón szeretett lánykájuk, illetőleg nővérük S t e f a n i e n e k f. hó 31-én éjjeli 11 órakor élete 8-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei augustus 2-án délelőtti 10 órakor fognak az alsó rajki sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent miseáldozat augusztus 8 án délelőtti 10 órakor fog Gelsén megtartatni. Alsó-Rajk 1881. augusztus 1-én. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Kossuth Lajos** nagy hazánkfiának születése 80. évfordulója alkalmára Halász István budapesti kép és könyvkiadó által tervezett „Emlékalbum“ ideje már közel van; azért igen jó volna, ha minél tömegesebben sorakoznának még eleve aláirók. Az emlék-albumot „országos küldöttség“ fogja átnyujtani; az abban résztvenni óhajtók augusztus hó végeig jelentkezhetnek az emlék-album tervezőjénél. Ugy szintén a kik még aláirási ivet nem kaptak volna és az emlékalbumba magukat fölvétetni óhajtják, ezt levelező lapon Halász István könyv kiadóval tudassák. — Ezen minden anyagias nyerészkedéstól ment tisztán hazafi az ügy valóban pártolást érdemel. A fölvétel csak 30 krajczárba kerül. Fölhivjuk t. olvasóközönségünket, hogy ha neveiket fölvétetni akarják az „Emlék-album“-ba. sziveskedjenek neveiket és cimeiket leirva 30 kr. kisérétében — ha direkt Budapestre irni nem akarnának, szerkesztőségünkbe küldeni! Nalunk is van iv e aláirásokat elfogadunk. —

— **A kik a kört** nem tisztelik. Kele Ferencz rigyáczi lakos már erősen öszbe csavarodott ember, két rigyáczi legény, Német Ferencz és Villege János mégsem átallották őt jó megkéselni Pedig szegény nem is bántotta őket, legfölebb annyiban vétett nekik, hogy 17 éves fiát ki akarta szabaditani ökölcsapásokat osztogató kezeik közül. Kele mint okos ember, tudta a módját, bejelentette őket a szolgabiróságnál s a két bátor legény már a fogházban elmélkedik a disznóölő kések veszedelmes voltáról.

— **A pipa.** Bikalon (Baranyam.) jul. 26. két szegény zsellér a napszámban aratáskor megkeresett gabonája kinyomtatására egy embert fogadott. Szorgalmasan folytatták a munkát délig. Ebédhez ülnek Alig ették meg felét, hát látják, hogy az udvarból rögtönzött szérün a beágyazott gabona ég. Az atyafi a pipájából vigyázatlanságból kiesett égő dohány, vagy taplóval gyujtotta meg. Leégett teljesen.

— **Szemenyén** egy 15 éves fiu fürdés közben görcsöket kapott és a vizbe fult.

— **Nagy felhőszakadás** volt julius 28-án Szászvár vidékén (Baranyam.) dél után 5 órakor. A viz a hegyektől oly borzasztó mennyiségben gyült össze, hogy egy árok sem volt képes medrébe fogadni. Több házba az ajtón át hatolt be a viz, minek következtében sok épület erős sérülést szenvedett. A molnárok, kik vagy három hétig nem tudtak őrülni vizhiány miatt, most meg sok viz miatt voltak kénytelenek megállitni a malmot. A malmokban, az ugynevezett „alsó malom“ tele vannak viz- s iszappal. Legnagyobb kárt tett a rétekben, a mennyiben a gyönyörü füvet teljesen beboritotta iszappal s igy a sarjut teljesen tönkre tette. Elvitt a viz sok disznót, de kiváltkép sok baromfit.

— **A ki Mátyás királynak** tartja magát Szamosujváron évtizedek óta él egy csendes elmezavarodott, ki magát Mátyás királynak tartja és a városon, valamint az egész vidéken felség“ nek szólittatja magát. Ez a modern Mátyás király különben igen originalis alak, ki a legfantasztikusabb öltözetben jár. Néha egy nagy sötét kávészinü ószi köpenyt visel, melynek gallérján hátul vörös gyapottal a „A banka status“ van kihimezve. Fapálczáján több erdélyrészi város neve van felragasztva. Kalapján czifra csináltvirág bokréta diszeleg, mig lábszárait néha a bakákéhoz hasonló kék nadrág födi. Ünnepélyesen jár-kél és magát mint trónpraetendenst tünteti fel folyton. Haragszik Ausztria és Bécsre, mert neki kellene ott parancsolni s e haragját rendesen, sajátkezüleg készitett lud tollal irja le, ékes rigmusokban, ujjnyi vastag betükkel. Ez iratokat aztán hivatalos bélyegül, különféle mézeskalács képekkel ragasztja le. Agg kora daczára nagyon eleven és folyton szerelmes a város hol egyik, hol másik leányába, kik ilyenkor „királyné jelöltek.“ Mátyás király aztán a hét minden napján invitálva van uri házakhoz ebédre, — hol türik szeszélyeit s jókat nevetnek furcsaságain. Midőn a napokban a kolozsvári lapokból olvasta, hogy itt Mátyás királynak szobrot emelnek, felirt Minorich Károly kolozsvári főbirónak, hogy hagyjanak neki békét és ne insultálják őt Mátyás király szobrokkal, mert ő még él és ha szobrot is emelnek neki, azt Szamosujvárra rendeli, mert ő ott született... „Mátyás király“ különben pár évtiseddel ezelőtt, bécsi kereskedő volt.

— **Gyönyörü szivárványt** lehetett látni julius 25 én déli 11 s 12 óra között Tófün (Branya) mely a legszebb körben s szinben körülfogta az ég királynéját. A tünemény tovább fél óránál volt látható.

Rövid hirek.

A franczia kamara 450 szavazattal 73 ellenében megtagadta a suezi csatorna megvédésére kért hitelt. — **Trefort miniszter** Karlsbadból Bayreuthba utazott a nagy előadásra. — **Vetter Antal** siremlékére gyüjtést inditottak meg. — **Kriza ünnepélyt** rendeztek m. hó 30-án Nagy-Ajtában, K. születése helyén. — **Bécsben** nem engedték meg, egy cseh iskola felállitás t. (Okulj magyar!) — **Szlobodnik András** budapesti 55 éves czipész mester, 8 gyermek atyja, nyomor miatt öngyilkosságot kisérlett meg. — **Cetevajo** zulu király Londonba érkezett. — **Perczel Lajos** monori kir. végrehajtó sikkasztás után eltünt. — **Ereit metszette föl** Hankam Adolf pálinkamérő a Rudasfürdőben, elérte czélját, meghalt. — **Három napig** eszméletlenül feküdt, Faragó István 82 éves váczi dunaparti biztos. — **Villámütés** érte vacsora közben Hye Arthur ilosvai földbirtokost Deésen. — **140 darab** pénzhamisitványt küldött be a magyar államvasutak igazgatósága a bpesti törvényszéknek. — **Hoszter Fülöp** erős őrizet alatt Budapestre érkezett, honnan Ilavára szállittatik. — **A török sorsjegyek** nyereményeinek 25% a már megkezdődött. — **Tamássy József** a népszinház legkedvesebb népszinésze, f. hó 12 án tartja meg 25 éves jubilaeumát.

Egyveleg.

— **Jó hatásánál** fogva — sokaktól még mint életmentő is használt a Brandt Richard-féle svajczi labdacsok, ha ezek gyomor-, bél-, máj és epefájdalmak, ezeknek következménye: dugulás, szelek, fő fájás, szédelgési rohamok, fáradtság ellen használtatnak. Egy próba, mely semmiesetre sem leend káros befolyással ezt nemsokára bebizonyitja. A Brandt Richard-féle svajczi labdacsok kimeritő használati utasitással dobozonkint 70 krért. kaphatók, mely egy hónapig eltart, Nagy-Kanizsán Belus József gyógyszertárában kapható. 613.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— **Igen czélszerü** és pártolást érdemlő vállalatot szándékozik inditani Móca Zsigmond, a „Fiume“ cz. magyar-olaszlap telelős szerkesztője. U. i. a trieszti kiállitás idejére egy magyar nyelven kiadandó kiállitási értesitő szerkesztését határozta el. Ez értesitőben különösen a magyar kiállitók nevei s általok kiállitott tárgyak lesznek ismertetve osztályok szerint. A kiállitási értesitő tömeges előfizetés esetén az ugy a tengerpart vidékén, mint a belföldön szép elterjedettségnek örvendő „Fiume“ czimü laphoz is mellékelve leend. A kiállitási értesitő ára augusztus elejétől a kiállitás befejezéséig terjedő időtartamra a „Fiume“ czimü lappal 3 frt, a nélkül 4 frt. Az előfizetési s esetleg hirdetési dijak a „Fiume“ szerkesztőségéhez és kiadóhivatalához küldendők be Fiuméba. Fölösleges is mondanunk, hogy ezen vállalat a lehető legmelegebb fölkarolást érdemel, mint olyan, mely hazánk érdekeit őszintén, minden mellékérdek nélkül képviseli. Ezt beismerve a trieszti osztrák és magyar kiállitás magyarországi központi bizottsága a vállalatnak erkölcsi támogatást igért. Nem kételkedünk azon, hogy mindenki beismerni fogja ez esetben hazafini kötelességét. Tehát nemcsak hogy ajánljuk t. olvasóközönségünknek, sőt kérjük a szép vállalathoz minél számosabban járuljanak!

— A „**Képes Családi Lapok**“ 44-ik számának tartalma: Lidérczfény. Elbeszélés; irta Szépfaludi Ö. Ferencz. (Folytatás.) — Az én dalom. Költemény; irta Csiklay Lajos. — Bois Joly asszony. Beszély; Pierre de Chatillontól; francziából forditotta Bérczy Gyula. (Folyt.) — Mi lesz belőlök?! Rajz a Küküllő partjáról. Irta Zs. Pap János. — Vénus asszony. Beszély; irta Gaudy Ferencz, forditotta Edvi Iliés László. (Folytatás.) — Melyik az igazi? Bünügyi elbeszélés; irta Philantrop. (Folyt.) — Az Aldunán. Költemény; irta Komócsy József. — Gedővár asszonya. Ballada; Kiss Józseftől. — Képeinkhez. — Mindenféle. Képeink: A konsultér Alexandriában.— Kellemetlen meglepetés. — Őr-állása a Suez-csatornánál. Mellékelt: A „Tavasz és nyárutó“ czimü regény 65—80. oldala. — A „Gazdaság és Háztartási Lapok“ julius havi száma. A boritékon: Heti naptár — Sakktalány. — Számrejtvény. — Talányok megfejtései. — Megfejtők névsora. — Kérdések. Feleletek. Ajánlatok. — A szerkesztő postája. — A kis lottó huzásai. — Hirdetések. Előfizethetni: Mehner Vilmosnál, Budapest IV. ker., papnövelde-utcza 8. sz. — Egészévre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.

— „**Tőke-elhelyezés** és értékpapirokkal való üzérkedés különös tekintettel a határidő és dijbiztositási ügyletekre a tőzsdén; ezek lényege és jelentősége a a tőkepénzesekre és a magánüzérkedésre“ czimen egy igen nagy szakismerettel és gyakorlati iránynyal irt munka jelent meg Koritz Antaltól Budapesten. A munka tartalmát már czime is mutatja; determinatiói magyarazatai szabatosak, világosak és szük keretben a tárgyat teljesen kimeritik. Azon társulatok vagy egyesek részére, kik kisebb nagyobb szabásu pénzmanipulációkat folytatnak, szinte hiányos hatott eddig egy ily gyakorlati irányu, népszerü, világos nyelven irt munka. Tehát mint ilyet ajánljuk az érdekeltek figyelmébe. Kapható szerzőnél (Koritz Antal, a „Koritz és Társa“ cég bank és váltó-ház főnöke) Budapesten.

— **Előfizetési fölhivás** a „Vadász-ujság“ czimü havonkint 3-szor (1-én, 15-én és 23 án) megjelenő időnként fametszvényekkel illusztrált — szaklapra. Hazánkban kizárólag a lóvadászat és madártan (ornithologia) érdekeit szolgáló szaklapnak — különösen a vidéken: rég érzik hiányát. Ezen hangoztatott hiányt pótolni leend föladata a „Vadász-ujság“-nak, melynek szerkesztését illetékes körök többszöri fölszólitására s szellemi támogatása mellett elvállaltam. Elvállaltam komoly lelkesedéssel, ambicióval; mert megvagyok győződve, hogy e nálunk még folytonos mivelést igénylő tér művelésével szolgálatot teszek az ügynek, mi egyedüli ohajom. Melyen érzem ugyan e nagy föladattal szemben erőm csekélységét, de mégis bátran lépek a sorompóba, tudva azt, hogy az igyekezet, a szorgalom megszokta teremni gyümölcseit; ez erős hitem reménységem. Épen ezért nem riadok vissza, s erőt meritek e tudatból magamnak. A „Vadász-ujság“ lehetőleg hasznos

közege lesz azon érdekeknek, melyeknek gyakorlati és tudományos előbbrevitelét s népszerűsítését czélozza. Körölni fog elsőrendű helmanik vásai által írt és [illegible] tanulmányok tulajdonából való érdekes [illegible] a vadászatról, lövészetről; [illegible] az a vadtenyésztés körébe vágó czikkek, vadászrajzokat, értesítéseket hazánk egyes vidékein végbemenő nagyobb vadászatok lefolyásáról és eredményeiről, valamint szak-levelezéseket; továbbá e mellett az ornithologiai tudományt is szolgálni fogja, mint egyik legfőbb és legszentebb czélja. A lapnak ezen kívül vegyes közleményeket tartalmazó rovata is lesz stb. — könnyen érthető, vonzó előadásban, magyaros, nemzeti szellemben. Ezek után a vállalatot a lövészet hívei és az érdekeik becsés figyelmébe tisztelettel és bizalommal van szerencsém ajánlani. Szeged, 1882. évi julius hó 1-én Lakatos Károly A „Vadász-Ujság" felelős szerkesztője. Kiadó szó. A „Vadász-Ujság" havonkint 3-szor 1-én, 15-én és 23-án, első száma folyó évi augusztus hó 1-én jelenik meg csinos kiállitásban, jó minőségű papiroson. Ára egész-évre 4 frt 50 kr., egy félévre 2 frt 25 kr. Az előfizetések, valamint a hirdetések a „Vadász-Ujság kiadóhivatalának, alólirott kiadóhoz (Szeged, Klauzál-tér) küldendők. Az előfizetések megtételei mielőbb kérjük, hogy a nyomtatandó példányok száma felől tájékozva lehessünk. Minél tömegesebb megrendeléseket kér kiváló tisztelettel Burger Gusztáv könyvkiadóhivatala, könyv- és könyomdája Szegeden.

Szerkesztői üzenetek.

B. E. D. helyben. Önben igen nagy rokonszenv van a rákok [illegible] szerelmére kérem: ne küldjön [illegible] bájitattáros czikket, mert igen hamar elfogja tőlük az ember a „bájvigyorgás" Házárottan gyönyöbbek az előbb beszélőiknél, sőt annyira gyönyörűek hogy puszta csak alapján furcsa ötletet mondhatnánk az ön vendégéről. Dolgozza át azt, [illegible] ötletet türbetőnek mondtunk. Ez tőbiet [illegible] verset irt: mert javitva, simitgatván, azalatt finomodik műrzéke.

V. M. Temes-Lipa. Küldeménye kösönettel vettük; alkalom adtán használni fogjuk azokat.

V. S. Tapolcza. Nem kaptad meg levelező lapomat? Miért nem tudóitasz az ottani mozgalmakról?

P. S. P.-Sz.-Páter. „A néptanitó élet-pályájának rózsái és tövisei" czimű munkát — lapunk keretében nem hozhatjuk. Inkább szaklapba való az. Azért ha úgy kivánja, átadjuk a „Zalai Tanügy" szerkesztőségének Nyilatkozzék!

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR.
Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első magyar [illegible] ásvány víz.
Legtartalmadusabb bor- és lithion forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gazdag term. szénsavartalommal
borsavas Natron és szénsavas Lithionban
(0·32848 literkent (0·12496 literkénti)
Lipócz forrás igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványvizkereskedésben és a legtöbb gyógyszertárban
Főraktár: Édeskuty, Budapesten.
602 12—24.

MATTONI-féle
GIESSHÜBLER
legtisztább épitőanyag
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali- és üditő ital,
kitünő hatásaszk bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére.)
Mattoni Henrik, Karlsbadban Csehországban.

*) E rovat alatt közöltért felelősséget [illegible] vállal a Szerk.

HIRDETESEK.

MATTONI
VAS-lápsója
VAS-láplugony
Soosmoorból.
Franzensbad-nál.
Alkalmas pótlék lábfürdőknek.
544 8—10. Előállitási szer aczél- és sófürdőkből.
Székküldés: Mattoni és Társa Franzensbad.
Kapható minden gyógyszertárban és füszerkereskedésben.

! Messzelátó!
Legujabb optikai zseb-eszköz utazóknak hegy- és falusi lakosoknak stb.
Mutat 3—4 óra távolságra tisztán és kivehetően

Ezen ujonnan feltalált messzelátó 2 optikai lencse üveghöl áll, mely minden tetszészerinti botra stb. megerősitheto és sokkal nagyobb hatással bir, mint a tábori távcsövek, azért is ezek általános tetszésben részesülnek és mindenkinek legjobban ajánlhatók is. Dobozzal, hogy zsebbe dugható legyen. 1 frt 25 kr., finomabbak 1 frt 75 kr., kiváló finomak nagyobb optikai lencse-üvegekkel 2 frt 50 kr. 640 1—5.
Baroskop légsulymérők.
biztos és megbizható légsulymérő 2 frt. — Bor próbáló folyadékmérő, melylyel azonnal megismerhetni, ha a bor „tiszta vagy hamisitott e" (ehhez szükséges leirással!) 1 frt 50 kr. — Tejpróbáló százalék lejtővel a vásári rendőrség elfogadta szerint (leirással) 2 frt 25 kr. — Ismételadóknak gyári áron.
Székküldés postautánvétel. Kapható
Klingl & Baumann, Bécs I. Tegetthofstrasse 3.

Legjobban osztályozásra alkalmazva
Eredeti Mayer trieur
25,000 gép használatban
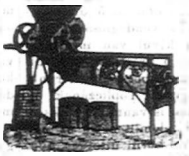
A gyári jelvény kivántassék
687 1—4.
GROSSMANN J.
váczi körut 76. | BUDAPEST | váczi körut 76.

Csodálatos a természet ereje,
ha kellőleg felhasználtatik.
Igy kiálthatok fel én is és örömmel tudathatom önnel szivem legforróbb köszönetét,
hogy hála Istennek,
az ön Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciája és kenőcse hathatósan segitett hajam kihullása ellen és uj haj nőveszésén, és kivánom az igazság a világ tudomására jőjön.
Kaufmann P. Dukla.
Hét évi tarfejűség és szakáltalanság.
egy 24 éves fiatal embernél, majd a kétségbeeséig vitt. De az ön valóban csodás és ritka „gyógyerejű" Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciája és kenőcsének használata által melynek létrejövésén magam is kétkedtem, már igen sürün mutatkozik alig 2 hó alatt. Köszönöm Istenének és a természet gyógyerejének. Önnél, miután [illegible] Bécsbe megyek, köszönetemet szóval fejezem ki.
Kandler J. képvezető Budapesten.
Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciájának használata után parókámat, melyet közel egy évig hordtam, [illegible] távolithattam és több hajam van, mint valaha volt. Ezen eredményről mindenki meggyőződhetik nálam.
Wendt J. vendéglős
in Neusiedl bei Lsa a. d. Thayna, N.-Oesterr.
Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciájából 2 tégelyt használván, dacára annak, 20 éves vagyok kevés nap alatt egy nagy s népszakált nyertem. Ezen utón fejezem ki köszönetemet.
Lorenz Magnszer jun. in Krapp (Krai).
Legforróbb köszönetemet az ön Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciájáért, melynek 18 nap használata után, egy pohár teljszakálhoz jutok. Csodálatraméltó mutatványát ajánlhatom mindenkinek.
Berger József, Ritter v. Elg, in Wien.
Ezen, valamint még sok 100 más köszönő és elismerő iratokat, melyeket eredetiben bárki megtekinthet élunk, a Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciának és kenőcsnek további dicsérgetését felesleges tenni, mert a jó önmagát dicséri.
Egy tégely Winkelmayer-féle gyökér essencia 80 kr.
Arak: " " " " kenőcs 50 kr.
" " " " olaj 40 kr.
Postai küldeménynél, vagy készpénzben, vagy utánvéttel 10 krral több a csomagolásért.
Központ, küldő-raktár:
Winkelmayer J. Bécs, VI. Gumpendorferstrasse 159.
Zágrábban, Mittelbacher S. gyógysz., Pozsonyban, Karer J. Parfumos, Fischerthorgasse 6. Temesvár, Jeromis E. gyógysz., Kolozsvár, Szety Miklós gyógysz., Gyöngyös, Mersits Ferdinand gyógysz., Debreczen en, Dr. Rothschneck v. Emil gyógysz., Temesvár, Tarczay István gyógysz., Bpesten Török J. gyógysz., és a legtöbb gyógytárakban és parfum kereskedésekben.
Csak arra kérjetek fel a vevők, hogy a hamisitások elkerülése végett, mindig Winkelmayer valódi bojtorján gyökér készleteit kérni és arra figyelni, hogy minden tégelyen Winkelmayer J. Bécs, VI. Gumpendorferstrasse 159. czége legyen. 408 10—12.

1880-ik évben 80.000 palaczk, 1881-ik évben 295.000 palaczk lett elszállitva.
A mohai ÁGNES-forrás
hazánk egyik legszénsavdusabb
savanyuvize
kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a viz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer müködésének fölfokozása kivánatos.
Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.
Friss töltésben mindenkor kapható
572 10—12
ÉDESKUTY L.
m. k. udvari szállitónál Budapesten, Erzsébettéren.
Ugyszintén minden gyógyszertárban, füszerkereskedésben és vendéglőkben.
A gráz 1881. évi országos kiállitason elismerési oklevelet nyert.
1880-ik évben 80.000 palaczk, 1881-ik évben 295.000 palaczk lett elszállitva.

BUDAPESTI TÁRSAS POLGÁRI ÉS KERESKEDELMI ISKOLA
előbb HAMPEL ANTAL
Budapest, V. Nagy korona-utcza 13. szám.
Ezen tanoda, melyet 50 év előtt Hampel Antal úr alapitott és mi azt már 16 é[illegible] fenálló tanodánkkal egyesitettük, minden tökéletesitésünk oda irányul, hogy ezen intézetünk kiérdemlett jó hirnevét megőrizve, tanitványainkat alaposan képezett egyénekké nevelje. Hogy tökéletesitésünket biztosan elérjük, iparkodtunk ismert jeles tanárok alkalmazása által czélunkat biztositni. Tanitványaink az egyébes önkéntesi vizsgálat kitüntetésére elkészitetnek. Tanodánkban tápintézet van egybekötve, melyben teljes ellátásban kivűl, szeretetteljes bánásmódban részesülnek és tanulmányaikban a leggondosabb felügyelet alatt állanak. A legközelebbi tanévre a beiratások augusztus hó 27-én veszik kezdetüket. — Értesitést kivánatra ingyen küldünk.
AZ IGAZGATÓSÁG:
639 3—5. Prasszer József igazgató. Gross Gyula.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1882, augusztus 6-án. 63-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Előfizetési ár ...

Egy szám 10 kr

HIRDETESEK
hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krert vétetnek fel
Kincstári illetek minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsa város helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „nagy-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“ a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és város egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A temetkezés fölött.

Szomoruan, keserü érzéssel, de csüggedetlen lélekkel irtuk meg a czikket, mely a szinház ügynek sorsát tárgyalta.

Fájt lelkünknek, hogy oly nemes irányu társulat, mint a polgári egylet — ha mindjárt saját érdekei megvédése czéljából is — képes volt simpliciter elejteni azon ügyet, melyért az első pillanatokban lelkesültünk, melynek már csak tervére is büszkék voltunk.

Fájt lelkünknek, de nem csüggedtünk el teljesen. Biztunk az intéző férfiak erélyében, biztunk, hogy a mindennapi rövid-látás vádjaiból szent elhatározással fognak kiemelkedni és renditheltenül fognak álláspontjukon maradni, méltósággal mint a szobor, melyet utczai sárral dobált meg a csőcselék, de a mely előtt leborulnak a lángelmék.

Ezt hittük, ebben biztunk.

És mire viradtunk?!

Arra, hogy az egész ügy rommá lett vagy rommá lesz minden izében, — hogy nagy, reményeinkkel táplált szinházügyünkre temetkezés vár.

Szomoru vég, melyre elszorult kebellel mondhatjuk a költő nyomán: „a temetkezés fölött e nagy vidék gyászban áll.“

Az intéző férfiak sorban lelépnek a tett teréről.

Miért?

Mert a nagy-kanizsai polgári egylet nem egyezett bele terveik kivitelébe, s mert ezáltal egyrészről bizalmatlanságot szavazott nekik, más részről pedig megneheziné azon ügyet, — melynek a szinházépités képezte koronáját.

Mi nem ezt vártuk tőlük.

Azok a férfiak, mielőtt ezen ügy élére állottak, bizonyosan számot vetettek előbb önmagukkal, azután azon méltatlan bánásmóddal, hálátlansággal, melylyel ily ügy harczáért a tömeg nagy része fizetni szokott — Ha önmagukkal számot vetettek, akkor semmi esetre sem éreztek magukban erőtlenséget, mert bátran állottak a dolog élére. Ha a közönséggel az akadályokkal számot vetettek, ugy bizvást számithattak erre a szomoru dologra, a mi hosszas belviszály, forrongás, méltatlankodás után a polgári egyletnek jul. 30-án tartott rendkivüli közgyülésén lett teljesen- és ugy a szent ügygyel, mint az érte küzdő egyénekkel szemben bizony, bizony elég dicstelenül betetőzve.

Az intéző férfiak részéről megpróbálták néhányan a végvonaglásban levő ügyet még egyszer életre tériteni. Plihál Ferencz érveivel, Kovács Béla a nemzete ügyéért rajongó hazafi ihletével kérte az egyletet, hogy tegyen mindent, kezdje ujból a munkát, talán életrevalóbb tervet találnak, csak a szinház ügyét, mely nemcsak e város, hanem a nemzet, az édes magyar haza ügye, el ne ejtse semmiért.

Végig hallgatták a lelkes szavakat, melyek — ne tagadja senki! — bizony mindnyájunk vérén keresztülszántottak. Hanem azután előállottak a szent ügy Catoi és eldőrögték, hogy „ceteri censio Kartagi-nem esse delendam!“

És hiába, az árt megállitani nem lehetett.

Ma ez már bevégzett tény.

Beismerjük még egyszer is, — hogy az ellenzéknek a saját szempontjából- sejtelmezen alapuló indokolásával igaza lehetett, de hazafias tettet egyáltalán nem követett el.

Midőn az ügy igy lezajlott, a higgadtabb részt — e sorok iróját is — vigasztalta az a remény, hogy ha mindjárt ezerféleképen kigondolt kigyót, békát kiáltottak is azokra, kik a szinházügy intézői voltak: ez a fordulat őket nemhogy visszarettentené vagy elcsüggesztené, ellenkezőleg „kivivják szent erélylyel ezen ügyet mély porából, hova a rövidlátás és rosszakarat temette -- és általadják maradékainknak.“

Lesz szinházunk azért!

Ezt hittük édesen.

Ha az egylet nem akarta is kebelébe fogadni édes anyanyelvünk szent templomát, fölkarolják egyesek, kezeikben tartják majd ugyan azok, kik eddig is önzetlen harczosai voltak, ezeket majd támogatjuk jó szándékkal, filléreinkkel, és maga a város és vidéke hordja össze azon kincset, mélyből szinházunk fölépül. Szinházunknak kell lenni minden áron.

Igy vigasztalódtunk.

De biz keserüen csalódtunk.

A szinházügyi bizottság visszalép. Az egylet ujabb terve a jövedelmező korcsmaépitésre irányul.

Akkor talán ujra megajándékozza a bizottság tagjait az egylet bizalma és választmányi tagokká választja őket.

Csakhogy az már nem szinházügyi, hanem korcsmaügyi bizottság lesz. Ide könnyebb lesz ügybuzgó egyéneket találni és kapni, de nem azokból, — a kik halvány arczczal hallgatták végig a julius 30-iki gyülés szomoru igéit es nem azokból, — kik e miatt a tett teréről viszszaléptek.

Szomoru temetkezés ez!

De ne veszitsük el reményünket.

Hisz nekünk szegény magyaroknak legfőbb kincsünk a remény.

Azokhoz szólunk hát legelőbb, kiket szép czéluktól a tömeg szava, rágalom-nyilai félreütöttek.

Azért mondjuk ugy, — hogy „félre,“ mert nem akarjuk hinni, hogy egészen „el“ volnának ütve czéluktól. Sőt egyedül tőlük várunk mindent.

Karolják föl hát ezt az ügyet, mely szeretett hazánké, édes mindnyájunké. Melengessük, növesszük, tápláljuk szivünk lángjaival, lelkünk erejével, hazánk, nemzetünk iránti égő szerelmünk éltető melegével: Lelkesitsünk, tegyünk, áldozzunk érette.

Ha ezt az ügyet most elejtjük és hidegen végig várjuk a temetkezést, még azt a parányi négyszögü földet sem érdemlik meg hamvaink, s ha Isten irgalma kinyitja is számunkra a menny kapuit, de mi méltatlanul lépünk oda.

Mindenre, ami szent, szitsuk azt a szövétneket, melyet az áldott órák egyik pillanatában gyujtottunk a hazafiságnak!

Még jőni fog!!

Az aug. hó 20-án Budapesten tartandó országos Népünnepély programmja.

1 Az ezer tagból álló rendező bizottság — Egy 1000 tagból álló, 50 osztályba osztott rendező bizottság áll az ünnepély élén. Mindegyik osztálynak egy elnöke és két alelnöke van. A rendező bizottsági tag urak, kik a nemes czél iránti tekintetből fogadták el e nagy fáradsággal egybekötött tisztet, ünnepélyen gomblyukban hordott zöld jelvény által lesznek felismerhetők, melyen aranyozott betükkel e szavak lesznek olvashatók: „Országos népünnepély. Rendező bizottsági osztályelnök, osztályalelnök, vagy tag.“

2. Egy ezred sorkatonaság kivonulása. — A városliget egy minden oldalról megközelithető nyilt terület lévén, a bemenetek ellenórizhetése végett. Szt. István napján kora reggeltől egy ezred sorkatonaság fog a népünnepély területe körül zárlatot vonni, mely zárulat késő estig fog fenntartatni. A szeretetházi egyesület teljesen bizik a közönség ismert tapintatosságában, hogy népünk szegényei érdekében a zárvonalaknál felállitott fáradságos kötelességet teljesitő katonák irányában méltányló és elismerő figyelemmel fog viseltetni.

3. Az ünnepély kezdete és vége. — Az ünnepély kezdete reggel 6 órakor, vége másnap virradtakor.

4. Előreváltott belépti jegygyel 100 ezüst forintot és 300 pompás nyereménytárgyat lehet nyerni. — Váltson mindenki már most a népünnepélyre belépti jegyet! Nagy előnyben és kedvezményben részesül ez által. Minden mai naptól kezdve augusztus hó 15-ig vásárolt 40 és 20 krajczáros belépti jegy egy külön nyerő számmal bir, holott az ünnepély napján a pénztáraknál váltott jegyek számozva nem lesznek. A melyik belépti jegynek a megfelelő száma a népünnepélyen este 7 órakor legelőször ki fog huzatni, az nyeri az első dijat: a száz ezüst forintot, a többi 300 nyereménytárgyat pedig azok nyerik, a kiknek a számai sorrend szerint ki fognak huzatni. Csak az eladott belépti jegyek számai esnek sorshuzás alá. A 40 krajczáros belépti jegyek vörös szinüek; a 20 krajczárosak fehér szinüek. Az augusztus 10-én és 20-án a kéjvonatokkal és hajókkal Budapestre érkező vidéki közönség kivételesen a vonatok és hajók megérkezésekor az indóházaknál s hajóállomásoknál, de csakis itten számozott belépti jegyeket fog kaphatni.

5. E két krajczáros számozott programmok is 159 dijat nyernek. — Az első dij 10 ezüstforint, a 129 következő dij nyereménytárgyakból áll, a hátralevő 10 dijak mindegyike egy forintból áll. A huzás a népünnepélyen d. u. 7 órakor történik. Az először kihuzott szám nyeri az első dijat és igy folytatólag.

6. Három krajczárral 100 ezüst forintot és 300 pompás nyereménytárgyat lehet nyerni. — Egy tombola is lesz rendezve. Három krajczárért egy számozott tombolajegyet lehet kapni. A kinek a népünnepélyen délután 8 órakor a szám legelőször ki fog huzatni, az nyeri az első dijat, a 100 ezüst forintot. A többi 300 nyereménytárgyat azok nyerik, a kiknek a számai sorrend szerint ki fognak huzatni. Csak az eladott számok esnek sorshuzás alá.

I. Ingyen tombola is lesz, gyermekek számára. — A nyereménytárgyak játékszerek.

TARCZA.

Ezer éve...

Ezer éve hogy e haza
A magyarok tulajdona;
Ezen hosszu idó alatt
Vérünk oh be sokszor szakadt.

Szakadt, mint a patak, vérünk;
Mert volt tenger-ellenségünk...
Ámde annál kinzóbb vala
A pártütés vészangyala.

Viszálykodtunk s egymást martuk
Rabláncz ezért van most rajtunk...
Háromszáz esztendő óta
Ezért felhős egünk boltja.

Bú és rabság rég kenyerünk...
Tekints reánk oh Istenünk!
Lánczunkat és bánatunkat
Vedd le vagy add halálunkat!

VÁROSY MIHÁLY.

A szép bosnyák lány.

Irta: *SZALAY SÁNDOR.*

(Folytatás.)

Ettől a naptól fogva Marica elvesztette régi jó kedvét, gyakran magányba vonult és gondolataival tépelődött.

Hejh az a magány nagyon veszedelmes ellensége az önfeledkezés szülte gyönyöröknek!

Azt mondják, hogy magányában egyedül van az ember. Pedig dehogy van egyedül. Körülrajozzák multjának kisértő szellemei. Nem mondják azt, hogy mért lettél hütlen hozzájuk, nem édesgetnek el jelenedből, hanem e mutatnak a jövő látkörébe, oda dobják lelkedet a sötét sejtelmek karjaiba s azt mondják: „nézd: mi lesz belőled, a mért hütlen lettél hozzánk, nézd és riadj vissza, ijedj meg önmagadtól!“

Hiába igyekszel szabadulni tőlök.

Egyelőre elfutsz előlük, felkeresed jelened zajos örömeit, neki szilajult képpel mulatsz csak azért is! Büszkén nézesz szemébe annak az óriásnak, a kit nem is látsz, csupán roppant közelségét érzed, daczos képpel mintegy kérded elbizakodottan: „nos ki győzött hát, ugy-e, hogy lehet feledni?“

De hát kivel daczolsz, kivel küzdesz tulajdonképen?

Ezek azok az elüzhetlen kisértetek, multad vádoló szellemei.

Hiába kergeted őket magadtól! A gyermeket százszor elüzheted anyjától, visszasir ez hozzá, mert a szülöttnek joga van anyja szivéhez... És azoknak a vádoló, kisérteteknek édes, szülőanyja: lelkiismereted.

Ezt pedig elaltatni nem lehet soha.

Szól hozzánk a szentek szentjében éppen ugy, mint a legvadabb orgiák tanyáján. Ott megértjük, emitt meg sem halljuk.

De van egy hely, ahol karjaiból nem szabadulhatunk, ahol varázsa lekőt bennünket, szavait hallgatjuk áhitattal és majd lelkesen gyul ki arczunk, majd elsápadunk, majd szégyenpir boritja képünket azoktól.

Ez az ő szentélye: a magány.

— — — — — — — — —

Maricát is valami titkos sugalom vitte ki oly gyakran a kert magányába.

Mennyi vád emelkedett olyankor lelkében, a mikre eddig eszébe sem jutott gondolni.

Hanem Prokopnak szavai fölébresztették lelkiismeretének rémeit. Ezek azután kegyetlenül kinozták. Éppen olyan sötét, vészes hangon, mint az a szép bosnyák, fülébe sugdosták: „Marica, te hütlenül elhagytad hazádat, meg vagy átkozva és a nép átka rettenetes.“

Ilyenkor azután elgondolta, hogy mily könnyelmüen elhagyta hazáját, oda állott az ellen soraiba, megtagadta saját véreit, a honszerelem helyet idegen istenóknek gyujtott lángot szivében....

Milyen kinos, milyen rettenetes vád!

És kiért van mindez?!

Egy férfiért, a kit csak egyetlen egyszer látott. Azt sem tudta: kicsoda, micsoda? Csak látta és megszerette. Szerelme elvette eszét, őrültképen dobta magát az ellenség karjába, hogy annak az egyszer látott szép urnak rabnője lehessen egy-egy kegyelmes mosolyáért.

Egy-egy mosolyért, egy-egy esirógatásért, barátságos szóért!

Mintha mindezt egy hü eb vagy egy kedves paripa mind meg nem kaphatná urától?

Erre előbb nem gondolt. De a szellem a környezet varázsa alatt áll.

A szilaj, természetes bosnyák lányból okos, szelid, gondolkodó fő lett, a kinek gyors müvelődésével igen természetesen már igényei is többek lettek, mint egy közönséges rabnőé.

Oh ő most már nagyon értette lelkiismeretének kisérteteit.

Mikor multja iránt leszámoltak, akkor követte őket a jövőbe.

Mi lesz mindennek a vége?

Ha valaki majd kérdi tőled, mikor jobban megismerkedve társaságba mész, hogy ki vagy, mi vagy, honnan jöttél, miért vagy itt Bartáék házában?

Akkor vagy hazudnod kell, vagy meg kell vallanod, hogy miként kerültél oda. Ott hazád vadon bérczei között ezt is megtetted volna néhány hónappal ezelőtt, de most már nem, mert tudod, megtanultad, hogy itt nem szabad.

És mit gondolnak akkor majd az emberek?

Azt, amit már eddig is bizonyosan hisznek, hogy szegény ördög te is csak olyan megtürt egyén vagy, kedvese egy fiatal embernek, vagy az ég tudja: mi?

Szegény Marica mindezt elgondolta magányában.

Pedig az emberek azt éppen nem gondolták, hogy Zágonyi kedvese, mert azok tudták, hogy Zágonyit nem fiui és testvéri kötelékek csatolják Bartáékhoz, hanem oly viszony, mely kizárja azt a föltevést, hogy neki Marica kedvese lehet.

Szegény, ha ezt tudta volna, ez kinosabb lett volna neki minden vádnál, ez egyenesen a kárhozatba üzte volna őt... Oh akkor sürübben omlottak volna sötét szemeiből a megbánás könyei.

De hát vannak olyan titkok, mikről véletlenül hull le a lepel.

Egy napon Marica kerti magányában tölté idejét, bánatos képpel nézett hazája bérczei felé, melyek annyi édes, annyi keserü emléket ébresztettek lelkében.

Mennyivel boldogabb lett volna ő, ha ott maradhatott volna Zágonyival egy csendes kis házikóban, a hol nem kellett volna soha mást látniok, csak egymást!

A gyeppad, melyen Marica ült, a kerti házikó közelében volt, de a körülötte levő orgona bokrok teljesen elfödték ugy, hogy a kertbe jövők vagy járókelők őt nem láthatták.

Egyszer csak a kerti házikó közelében léptek zaja hallatszott.

Marica megrezzent s a zajra figyelt, óvatosan huzva szét a mellette levő orgonabokor galyait.

Jól látta, hogy a házikó ajtajában Zágonyi és Emma állottak meg.

Árpád körülnézett, a következő pillanatban mámoros arczczal zárta karjaiba Emmát, ajkaik összeforrtak.

Többet nem láthatott Marica, mert két egymásért dobogó sziv a szőlővel sürün befont kerti házikóba tünt el.

Elég volt ez is Maricának.

Elég volt azt a csókot látnia, éles sikoltást hallatott s mintha kigyó fullánkja érte volna szivét, oda kapott hozzá.

Borzalommal ugrott el helyéről.

Meglátta a borzasztó örvényt, mely mellette tátongott.

(Folytatása köv.)

Mai számunkhoz van mellékelve „Szinházunk ügye“ czimü czikk.

8. 1000-nél több nyeremény és versenydij. Egyedül csak a 40 krajczáros belépti jegy megvétele által több mint 1000 külömböző gyönyörű nyeremény tárgyat és dijat lehet nyerni, melyeket egyenkint megnevezni és körülirni a tér szüke miatt e helyen lehetetlen.

9. A nyereménytárgyak és versenydijak ezek: a) készpénzdijak, mindegyik versenyre készpénz nyeremények is esnek, b) valódi drágakövekkel kirakott valódi arany ékszerek és pedig igen értékes karpereczek, fülbevalók, nyakláncok, óraláncok, melltük, ing és mellgomb garniturák, medaillonok, gyürük, broscheok stb. c) valódi ezüstből készült tokokban és a legkülönbözőbb ezüst asztali készletek, d) pompás vázák, luxus tárgyak, asztali és mosdókészletek porczellán, majolika vagy kristályból, e) chinai, japán és török himzések és fényüzési czikkek, f) butordarabok, ágy- és asztalteritők, g) férfiruha és divatczikkek és fehérnemüek, h) a legszebb, legdivatosabb női ruhakelmék, ruhák, finom párisi női kalapok és piperecsikkek, i) finom pezsgők és borok és sok egyéb, szebbnél szebb értékes tárgyak. — Egy nyeremény több tárgyat — foglal magában.

10. A nyereménytárgyak kiállitása. — A nyereménytárgyak a nagylelkü ajándékozók neveivel, a népünnepélyen egész nap közszemlére lesznek kitéve és osztályozva lesznek. Ugyszinte meg lesz nevezve, hogy mely nyereménytárgyak mely versenyt illetik, valamint az is, hogy mindegyik versenyben melyik az első, második, harmadik stb. dij.

11. A nyereménytárgyak ajándékozva lettek. — Az ezereket érő nyereménytárgyakat nagylelkü pártfogói a szeretetháznak, magasrangu főurak és hölgyek, a főváros legtekintélyesebb polgárai, kereskedői, ékszerészei, gyárosai ajándékozták a népünnepély sikere előmozditására a szeretetháznak. Csak ezen körülménynek köszönhetni, hogy számos és tetemes értékü dijakat és nyereményeket adhat az egylet, melyeknek bevásárlása esetleges jövedelmének nagyobb részét felemésztette volna. — Igy azonban mindenki fog nyerni. A közönség fog nyerni gyönyörü értékes dijakat, azok, kik nyomorognak, nyerni fognak bajléket és kenyeret; a nemeslelkü adakozók szintén fognak nyernyi, nem ugyan anyagi előnyöket, de hő fohászokat az emberiség elhagyottjaitól, hogy a Mindenható őket áldja meg.

12. Bárki bármikor versenyezhet. — A 28 különböző dijakkal egybekötött rendkivüli mulatságos és érdekfeszitő versenyben, kivétel nélkül mindenki, reggel 9 órától délután 6½ óráig, tetszése szerinti időben a nap bármely órájában részt vehet, az összes versenyekben versenyezhet és nyerhet. Összesen 28 különböző verseny van, 264 nyereménynyel. Mindegyik versenyre 10 dij esik (kivéve a velocipede-versenyt, melyre csak 3 dij és a falusi zenekarok országos versenyét, melyre csak 1 dij van kitüzve) melyek 1-ső, 2 dik, 3-dik, 4 dik, 5 dik 6-dik, 7-ik. 8-dik, 9-dik, 10-dik dijra osztanak fel. Tehát mindegyik versenyben 10 egyén nyerhet. — Magától értetődik, hogy mindegyik versenyben a 10 dij közül a legszebb és legértékesebb dijat a 10 nyertes közül a legérdemesebb nyeri, mit mindegyik versenynél az illető versenybiróság fog meghatározni Csak azok neveztetnek versenygyőzteseknek, a kik az egyes versenyekben az első dijat nyerik és csak ezek vehetnek részt a diadalmenetben.

13. A 27 versenybiróság. — Mindegyik a népünnepély területének különböző pontjain szabad ég alatt tartandó versenynek egy külön a Szeretetházi Egyesület általi választott 10—20 tagból álló versenybirósága lesz, mely félbeszakitás nélkül reggel 9 órától este 6½ óráig az összes versenyek zárideéjéig fog kitüzött, a közönség számára utmutató felirattal ellátott helyén működni E versenybiróságok este 6½ órakor kimondandó részrehajlatlan és igazságos itéletéből ki fog tünni, hogy az összes, a nap folyama alatt versenyzők közül kik és mily sorrendben nyertek dijakat. A győztesek nevei az ünnepélyen legott trombitaharsogás mellett hirnökök által fognak kihirdettetni, mire a dijak ünnepélyes kiosztása és átadása következik.

14. A főváros ötven legszebb hölgye osztja ki a dijakat. — Délután 6¾ órakor egy ötven bájdus hölgyből álló, a főváros legszebb, legbájosabb fiatal hölgyeiből összeállitott hölgykoszoru előtt tartoznak a versenygyőztesek és nyerteseknek megjelenni, kiknek egy báj- és kellemdús mosoly kiséretében fognak a dijak és nyeremények átnyujtatni.

Nagyszerü látványosságok és mulatságok.

15. Nagy ökörsütés. — Egy rendkivüli diszpéldány, a főváros legszebb legkövérebb, legpöszültebb, élte tavaszán levő ökre fog szabad ég alatt nagy tüz mellett nyárson megsüttetni. A ki hozzá jut, ingyen fog izletes sült pecsenyét kapni. Az ökörsütés délután 2½ órakor kezdődik.

16. Ingyen pecsenyéhez ingyen bor. — Egy nagy hordó bor a javából fog csapra veretni. Hadd folyjon a bor! A ki csak hozzá fér, ingyen ihatik, a mennyi tetszik.

17. Táncmulatság a szabad ég alatt. — Szent István napján reggeltől másnap virradtig táncmulatság lesz a szabad ég alatt, csigányzene mellett. — Huzd rá csigány.

18. Az összes fővárosi katonai zenekarok reggeltől másnap virradtig, részint külön, részint együttesen szabad ég alatt fognak játszani.

19. Népdalok és karok fognak a Szeretetház 34 árvagyermeke által előadatni.

20. Különböző mindenféle mutatványok is lesznek még a közönség mulattatására.

21. A versenygyőztesek nagy diadalmenete. — Délután 7 óra előtt kezdődik a nap hősei, a versenygyőztesek fejedelmi fény és pompa kifejtés melletti ünnepélyes nagy diadalmenete. Pompás 4 lóvas, virágokkal feldiszitett diszfogatok fogják a győzteseket a városligetben körülhordozni. Attila „az Isten ostora“ és Árpád a „honfoglaló“ korabeli testőr-jelmezekbe öltöztetett lovas és gyalog diszőrség és hirnökök nemzeti zászlókkal veendik körül a diszfogatok, és az összes katonai zenekarok a Rákócsy és Hunyadi indulók harsogó hazafias hangjai mellett fogják a diadalmenetet kisérni és megelőzni.

22. Tündéri látvány és velenczei éji ünnepély. — Este, legott a sötétség beálltával mozsárlövések, dobpergés és trombitaharsogások fogják tudatni a közönséggel, hogy mindenki a városligeti nagy tó partjaihoz közeledjék. Tiz percz mulva ismét mozsárlövések fognak harsogni. Ismét 2 percz mulva a harmadik jelre, mint egy varázsütésre következő nagyszerü tündéri látvány fog feltárulni a halandók szemei előtt: a tó partjairól, a fákról, ugyszinte a tavon czirkáló, szines lampionokkal kivilágitott csónakok mindegyikről száz és száz oldalról egyszerre fognak raketák, tüzgolyók stb. felszállani bengali és görög tüzek, tüzijátékok, fáklyák a leggazdagabb szinvegyülékben megvillanni. És e tüztenger közepette a viz felszinén uszó élő csoport képek lesznek láthatók. Igy többek közt: „A hét magyar vezér szövetsége“, „Atilla a hunok királya nászéj.“ Még több élő-csoport képek is lesznek, melyeket itt meg nem nevezünk, meglepetést óhajtván a közönségnek szerezni. A kivilágitások ismétlődni fognak.

24. A falusi zenekarok országos versenye. (Czigány zenekarok kizárvák.) Kezdete délután 3½ órakor. E verseny a népünnepélyen egy, a főváros legkiválóbb zeneműértőiből összeállitott 25 tagu versenybiróság előtt fog végbemenni. A győztes falusi zenekar diszoklevél kiséretében egy nagy ezüst érmet és egy értékes ezüstserleget nyer tiszteletdijul. — E versenyben résztvenni óhajtó zenekarok irásbeli bejelentései mai naptól augustus hó 16-áig elfogadtatnak, az országos népünnepély központi irodájában Budapest, Mária-Valeria utcza 4. sz. a.

24. Friss vizivás verseny — 10 dijjal. E tiz dij közül, egy dij 10 palaczk legfinomabb champagni pezsgőből áll A kik egy sörös pohárból friss vizet leghamarabb lekortyintanak, azok nyerik a dijakat

25. A legszebb hölgyek szépségverseny — 10 dijjal. E tiz dij közül az első dij egy pompás drágakövekkel kirakott arany karperecz, melybe következő szavak vannak bevésve: „A legszebb hölgynek az 1882. évi augusztus hó 20. Budapesten tartott nagy nemzetközi szépség-verseny győztesének.“ E verseny az egész nap folyama és szabad ég alatt egy 20 tagból álló, magas női tökélyek iránt rendkivüli fogékonysággal és kiváló művészi érzékkel biró versenybiróság előtt fog végbe menni, mely szavazattöbbséggel fog döntő itéletet hozni.

26. A legszebb női szemek versenye — dijjal. A versenybiróság áll 10 pár angyali női szemek gyönyörködhetnek az általuk nyert szép dijakon.

27. A kis női kezek versenye — 10 dijjal. Kik azok a nők, — a kiknek Magyarországon a legkisebb kezük van? Ezt is meg fogjuk tudni. A kéz szélessége és hosszasága centiméter mértékkel a versenybiróság által meg fog méretni. A 10 legkisebb női kéznek fognak a dijak átnyujtatni, az ő kis ujjacskáikra értékes gyürük fognak huzatni.

28. A legkövérebb nők suly versenye — 10 dijjal. E verseny egy kiváló keleti izléssel biró versenybiróság előtt, egy nőiesen pántlikákkal és virágokkal feldiszitett mázsálón fog végbemenni. A győztes hölgyeknek egy vonzó mosoly és kézszoritás kiséretében fognak a szép dijak egy finom török zsebkendőbe bekötve átnyujtatni.

29. A legmagasabb nők versenye — 10 dijjal. A legmagasabb 10 hölgynek annak rendje szerint fognak a dijak egy udvarias meghajtás mellett átnyujtatni. E verseny egy csupán kis termetü urakból álló versenybiróság előtt fog végbemenni.

— 30. A legszebb férfiak férfiszépség versenye — 10 dijjal. A tiz legszebb férfinak fognak sorrendben a dijak egy 10 hölgyből álló részrehajlatlan versenybiróság által szavazattöbbséggel odaitélni Ha e versenybiróság nőtagjai közt a dijak odaitélésében megegyezés nem jöhetne létre, köztük viszály támadna és mind egyik egy másik férfiban vélné feltalálni a férfi szépség tökélyeit, azon esetben egy 8 férfi tagból álló versenybiróság fog döntő itéletet hozni

31. A legerősebb férfiak erő versenye — 10 dijjal. E verseny egy vegyes férfiak és nőkből álló versenybiróság előtt fog végbemenni. Az erőmutatványokat a versenybiróság határozza meg, melyekből ki fog tünni, hogy mily sorrendben érdemeltek dijakat.

32 A legkövérebb férfiak suly versenye — 10 dijjal. E verseny egy, a versenyzőkkel ellentétes testalkattal biró hölgyekből álló versenybiróság előtt fog végbemenni.

33. A legmagasabb férfiak versenye — 10 dijjal. A tiz legmagasabb férfi sorrend szerint nyeri a dijakat.

34. A legnagyobb férfi kezek versenye. — 10 dijjal. A tiz legnagyobbnak talált férfi kéznek fognak a dijak sorrend szerint átadatni.

35. A nagy fejek versenye — 10 dijjal. A tiz legnagyobb fej sorrend szerint nyeri a dijakat.

36. A nagy orrok versenye — 10 dijjal. A tiz legnagyobb orr sorrend szerint nyeri a dijakat.

37. A nagy fülek versenye — 10 dijjal. A tiz legnagyobb fül nyeri sorrend szerint a dijakat.

(Vége következik.)

11335. sz.
ai. 1882.

Zalavármegye alispánjától.

Rendelet.

A Meszesgyörök község határában ujból constatált phylloxera-vész folytán a 76 holdnyi meszesgyöröki szőlőben inficiáltnak talált 16 holdon a vészlepet foltok kiirtása teljes mérgezés által, a többi területeken pedig a gyéritési eljárás f. hó 24-én tényleg megkezdetvén, a nmltgu földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium f. é. julius hó 21-én 29711. sz. alatt kelt rendeletéhez képest a vészlepte és a fentiek értelmében kezelés alá vett szőlők megmunkálása, vagy általában bármi módon való bolygatása a kezelés befejeztétől számitandó 14 napig szigoruan tilalmaztatik.

A további munkáltatás tekintetében szorosan utasittatnak az összes meszesgyöröki szőlő-birtokosok, hogy idegen munkásokat csak az esetben fogadhatnak, ha az illetők hatósági bizonyitvánnyal igazolják, hogy lakhelyükön szőlő nem müveltetik.

A munkaeszközöket mindenkor a birtokos tartozik nekik kiszolgáltatni. Ezen eszközök a szőlő területéről nem távolithatók, és használat után mindenkor lángban való megfuttatás általi fertőtlenitendők. — Végre szoros felügyelet forditandó arra, hogy a munkások, midőn a szőlőt elhagyják ugy felső ruháikat, mint különösen

---

A kibékült szellemek.

(Vázlat.)

Irta: *WÉBER ANTAL.*

Az erdő titka.

Ma egy éve szép hazánk egyik igen kies vidékén töltöttem az időt. Jól emlékszem, hogy julius 17-én szokatlanul korán keltem s az öltözködés után azonnal megkezdtem reggeli sétámat.

Amint a csendes erdő derengő félhomályából egy magaslat tisztására értem, a nap éppen e perczben lépett ki rózsasátorából s szeliden mosolygott le örömkönyes menyasszonyára, a földre.

Az első fénysugárral megtört a némaság, megelevenült a vidék. Az előbb oly csendes erdő visszhangzott a dalos madárkák hálaimáitól, — a szendergéséből felébredt hajnali szellő meglebbenté szárnyait s kedves gyengédséggel zilálta fürteimet, hogy zokogó csókját homlokomra lehelhesse, — a fák lombjai titokzatos susogással kezdték egymásnak elregélni éjjeli álmaikat, — a rét virágai felemelték szines fejecskéjüket s gyermeteg vidorsággal hajlongtak a nap felé — maga az egész láthatár meg mintha tündöklő gyémánttal lett volna behintve, ugy ragyogott a harmatcseppekről visszaverődő hajnalsugarakban. Eközben a távol faluk tornyain megcsendelt harangszó ájtatos imára hivott.

A magasztos harmoniába egyszerre idegen zaj, kocsirobaj vegyült.

Bosszankodva tekintek a kérdéses irány felé s a rét alsó oldalán egy fényes fogatot láttam megállani, melyből csakhamar három katonaruhába öltözött alak s egy salonias kinézésü uri ember szállott ki.

Az egyik magas, izmos, fekete bajusz- és szakállal, hajlott sasorru férfi, előkelő magatartással utasitásokat adott a szolgának, mely után a fogat eltávozott.

„Nemde jó helyet választottunk ki, gróf ur?“ kérdé a katona tisztek egyike a kocsirobaj elhangzása után. „Itt nem kell tartanunk a háborgatástól.“

„Valóban gyönyörü hely,“ felelt a grófnak czimzett helyett a salonias kinézésü egyéniség tetsző pillantást vetve a vidékre, — beszédje közben kezében tartott táskáját a füben helyezte el s különféle alaku tokokat, dobozokat kezdett belőle kiszedni.

„Ugy látszik ellenfeleink közül még senki sincs itt,“ szólt a gróf fürkésző tekintetet vetve az erdő sürüjébe.

„Valószinüleg utban vannak ők is már,“ — szólt a másik tiszt. „Én Zaloghffy bárót pontos embernek ismerem.“

„Hacsak pontossági jó tulajdonságát ez alkalommal nem adja fel,“ felelt a gróf s egész lényén valami szokatlan izgatottság, türelmetlenség tükröződött vissza.

E perczben ismét kocsi robogás hallatszott.

„Ime, a legjobb felelet az előbbi kétkedésre“ felelt a tiszt.

A megérkezett equipageból megint négyen szálltak ki. Ezek közül kettő viselt tiszti ruhát, a másikak czivil öltözékben jelentek meg.

A tisztek az üdvözlő kézszoritások után az egymás előtt ismeretleneket bemutatták s a báróval meg kisérőivel kedélyes beszélgetésbe kezdtek.

Ez azonban a gróf türelmetlen „Dologra, a dologra!“ felkiáltása után megszakadt s a négy tiszt félrevonult.

Az élénk taglejtésekből sejteni lehetett, hogy valami fontos ügy felett tanácskoznak — s e sejtelmet megerősité az a körülmény, hogy az előbb oly barátságos arczokon most a megilletődés kinyomata látszott.

Végre a tisztek egyike barátságos kiegyezésre szólitotta fel a réten álló grófot és bárót, de ezek némán maradtak. A segédek tehát kimérték a távolságot, megtöltötték a pisztolyokat s ezeket az ellenfelek kezeibe adván, a fák közé vonultak.

Mikor a téren maradt két férfi egymásra tekintett, akkor látszott meg csak a szemek fényéből, az arczok kifejezéséből az a végtelen utálat és gyülölet, mely előre megmondta, hogy a tért valamelyikök élve nem fogja elhagyni.

Most egymásután három kézcsattanás hallatszott, Az utolsónál a két férfi kezében megvillant a cső,... a báró golyója a gróf füle mellett süvitett el, s grófé pedig a bárót mellközepén furta át.

Az elősiető segédek és orvosok karjaikba fogták a földre roskadót, kinek forogni és üvegesedni kezdő szemeiből lehetett látni, hogy kinlódása csak néhány perczig tarthat. Az orvosok törölgették, mosogatták a sebet, a tisztek egyike meg zokogva tartotta karjaiban a haldokló fejét.

E közben a gróf is odaért. Szemeiben most is fellobbant a gyülölet és bosszu lángja, mikor a halálhalvány arczra veté azokat.

„Nincs remény?“ kérdé hidegen az orvosoktól.

„Két percz még és nem lesz többé Zaloghffy,“ felelt ezek egyike megindult hangon, vizbe mártott kendőjét a haldokló sebére nyomva.

A gróf intett kisérőinek, egy sipba fujt s a jelre előállott fogatába szállván, elhajtatott.

A báró meg néhány remegő sóhajjal kilehelte lelkét. Tetemeit ölükben vitték kocsijáig zokogó barátai... Elrobogott ez is.

A fák tovább susogták rejtelmes szavukat, a madárkák hangja ujból megcsendült, minden visszanyerte előbbi fenségét — csak a zöld pázsiton piroslo vértócza mutatta hogy ott egy élet küzdött kinos harczot a győzelmes halállal.

Irène grófnő.

Ott a Mátra magasba nyuló bérczei közt elterülő sikok oly festői szinezetüek, oly megkapó szépségüek, hogy az utas bámulva áll meg a látvány varázshatalma alatt. Meglepi a szivet — lelket egy titkos merengés, egy méla-bus vágy, mely ismeretlen világokba szállni késztet s az ajkra szomoru dalokat csal. A fák ugy integetnek, mintha minden gondolatodat értenék — s ugy susognak, mintha a vigasz balzsamát akarnák fájó sebeidre hinteni.

Ott, ahol legvadregényesebb a vidék, mintha csak a természet szépségét emberi kezek is emelni akarták volna, egy csinosan épült falu terült el, mely szép temploma- és kastélyával, valamint a hegyoldalon elszórva legelésző nyájával a távolból elragadó szépséget kölcsönzött e helynek.

Ennek a kis földi paradicsomnak neve Regényes, birtokosa meg Sándorffy Ödön gróf, egy minden tekintetben gentleman, jó hazafi és barátságos uri ember.

Ödön gróf körülbelül egy évvel ezelőtt hozta haza a nevelő intézetből leányát, Irène grófnőt. A 18 éves hajadont, ki gyermekkora óta a zárda falait nem hagyta el, a természet a legnagyobb mérvben lebilincselé s eddigi gyermeteg kedélyéhez az ábrándosságot csatolá, ami az ő ártatlan őszinteségében oly kedvesen nyilvánult, hogy vele aggot, ifjat, boldogot, boldogtalant egyaránt elbájolt.

Irène grófnő lelki szépsége testének plasztikai tökélyével arányban állt.

Ha rózsás arcza szüz liliomán mosoly derengett át, az a két szépséggödröcske láthatóvá lőn, a nagy sötétkék szemek angyalokkal teltettek meg s a hófehérségü fogsor kitündöklött a parányi koralpiros ajkak mögül: akkor szivednek egy emésztő vágya lett — egy csók e fötől s egy csók ez arczra.

Ha sylphida termetét a park tekervényes utain eltünni láttad, nem tudtál merengés nélkül tekinteni a hely felé, ahol ő szemeid elől elveszett. Önkénytelenül mentél a lugasba, honnan ő kijött s ha itt egy eltépett rózsalevelet vagy bármely más értéktelen tárgyat találtál, ajkaidhoz emelted azt s mint talizmánt őrizted meg.

A szerelem terén legtöbb gyakorlottsággal birók is érezték, hogy e leánynyal szemben mindazon eljárási módok, melyekkel másoknál biztos diadalra számithatának, értéküket vesztik. Az ő lelke sokkal szendébb, ártatlanabb volt még hogysem azok jelentményét érthette volna. A költőies szerelmi vallomásoknak meg utját állta a gróf és társalgónő éber szeme.

Ily körülmények között nagyon elképzelhető, hogy Irène az ő tudta nélkül sok bánatnak lett okozója ugy a férjes nők, mint a megházasodott férfiak-, nem kevésbé a leányos mamák, mint a főrőközökkel biró családok körében.

De az is elképzelhető, hogy mindennek daczára Regényes lett felső Magyarország vagyonosb osztályának Mekkája. Sándorffy kastélyából a vendég sohasem fogyott ki.

Irène egy az erdőben végzett sétája közben kifáradt s az illatos fűre heveredett le. A fáradság és hőség oly annyira kimerité, hogy csendes álomba merült. Szendergéséből komoly férfi hangok, majd dulakodás zaja riasztotta fel. A felébredés pillanatában oly annyira megijedt a dulakodók egyikének felbőszült arczától, hogy minden ereje cserben hagyta s őt fekvő helyzetében maradni kényszerité.

A dulakodók közől a nyugodtabbik észrevette a leány felébredését. Ez csak hatványozta ifju erejét.

E perczben a másik a kezében tartott bottal óriási ütést mért az ifju fejére, de ez villámgyorsasággal vágott az arczon keresztül lovagostorával, melynek vége megkerülvén a fejet, oly erővel csapódott az ütni akaró balszemére, hogy ez fájdalmában elejté a botot s szemeihez kapott.

Irène halálos félelmek között várta a dolog kimenetelét.

Most az ifju ellenfelére rohant, megragadta jobb karját s ezen egyet csavarván, őt a beállott ficzamodás következtében képtelenné tette a további dulakodásra.

Mikor látta, hogy attól már nincs oka tartani, Irènehez lépett, bocsánatot kért tőle az álmában történt zavarásért s engedélyért könyörgött a haza kisérésre, mert — ugymond — nem bir addig nyugtan lenni, mig őt biztonságban nem tudja.

Irène felemelkedett az ifju segélyével igéző helyzetéből, de magát a hosszabb gyaloglásra támasz nélkül képtelennek érezvén, a gyöngéd gondoskodással felé nyujtott kart elfogadta.

Az ifju meleg, barátságos hangon beszélte el az esetet. Ő ugyanis az erdőbe jötte alkalmával már messziről észrevette későbbi ellenfelét, feltünt neki az a szerte tekintgetés, melylyel ez azután fürkészte. Egy fa mögé állt és elhatározta bevárni, mig ez az ember elhagyja helyét, — de ez hosszabb idő multán sem következett be. Néhány perczre ugyan belépett az erdőbe, de csakhamar visszatért és tovább folytatta leskelődését. Végre a kiváncsiság győzött türelme felett, — elhagyta tehát rejtekhelyét s erre vette utját. A kérdéses ember most idáig nem jött elő. Meggyorsitotta lépteit s mikor Irène alakját a földön fekve látta, kétségbeesetten futott a hely felé, mert iszonyu szerencsétlenségtől tartott.

lábbelijöket, a netán odatapadt rovarok eltávolítása végett — a legnagyobb gonddal megtisztitják.

Meszegyörki lakósok, és azon hegybeli szőlőbirtokosok semmi más helyen szőlőmunkára nem alkalmazhatók.

A szőlő bárminemü alkatrészei közöl egyedül és kizárólag a szőlőfürt kivitele van megengedve, azon megszorítással, hogy az annak szállítására használt kosarak, ládák vagy bármi más edények a szőlőterületétől távol helyezendők el becsomagolás végett. A szőlőtő többi alkatrészeinek, s nevezetesen a sima, ugy gyökeres vesszőnek, a szőlőlevélnek, száraz venyigének, továbbá minden fa vagy cserjenemü növénynek, használt dusok vagy szőlőkaróknak kivitele szigorúan tilalmaztatik. —

A felsorolt intézkedések és tilalmak megszegői az 1880. évi II. t. c. intézkedéséhez képest 100 frt ismétlés esetén pedig 200 frtig terjedhető pénzbirsággal büntettetnek.

Z.-Egerszeg, 1882. jul. 31-én.

SVASTITS BENŐ s. k. alispán.*)

Törvénykezés köréből.

Bünügyi tárgyalások jegyzéke a zala-egerszegi kir. törvényszéknél.

1882. évi augusztus 3-án.

ad. 1136. B/82. Sz. l. Szokoli János gondatlanságból okozott sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

1390. B/82. Let. Kankó Bálint halált okozott sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

2153. B/82. Let. Huber Teréz gyilkossággal vádolt elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

Augusztus 16 án.

290. B/82. Sz. l. Németh Sági Mihály és társai csalással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

513. B/82. Sz. l. Molnár Duhaj János és társai lopással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

Augusztus 17-én.

1391. B/82. Sz. l. Lebár igazg. Berendiás Mátyás és társai sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

1592. B/82. Sz. l. Burkus János sikkasztással vádolt elleni ügyben 2-od bir. ithirdetés.

1795. B/82. Sz. l. Szalai László és társai halált okozott sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben 2-od bir. ithirdetés.

1833. B/82. Sz. l Lovrencsecz Károly és társai lopás- és orgazdasággal vádoltak elleni ügyben 3 ad bir. ithirdetés.

Augusztus 23-án.

1424. B/82. Sz. l. Csók István lopással vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

1441. B/82. Sz. l. Gazsi és társa lopással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

1463. B/82. Sz. l. Kozma József lopással vádolt elleni ügyben.

1565. B/82. Sz. l. Kissebb Kovács János lopással vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

*) Midőn ezen körrendeletet, mint a szőlő-termelés megóvására, ezzel borászatunk biztositására irányzott hatósági intézkedést közöljük és olvasó közönségünk szives figyelmébe ajáljuk, köszönetünket fejezzük ki a minden jóért buzgó erélyes alispánunknak, kérve, hogy ismert szigorával tett intézkedésének a körönkinti közlésénel a szőlő-gazdákat megnyugtatni sziveskedjék. Lapunkat készségesen felajánljuk a közlésre. Szerk.

Az a remegő hang, az elpiruló arcz láttára megtudta Iréne, hogy balesete e fiatal embernek igazán nagy fájdalmat okozott volna.

Közeledésének neszére a férfi eléje állott s ekkor kezdődött köztük a dulakodás. —

Eközben egy padra értek.

(Folytatása következik.)

A rigyáczi bucsu.

1881. julius 30.

Vigan üljük minden évben
A rigyácsi szent bucsut
És azután fájdalommal
Veszszük tőle a — bucsut.

Mert fájdalmas az elválás
Attól a mi élvezet.
S Isten tudja, egy év mulva
Mit hozhat a végezet.

Bármit hozzon, velünk viszszük
E napról az emléket.
Hogy ma láttuk varázs szinben
A kedvest, jót és szépet.

Itt van legjobb, legkedvesebb
Bájos, ifju házi nő.
Gyönyörü kis leányával,
Még sok bucsut éljen ő!

TUBOLY VIKTOR.

Augusztus 24-én.

1611. B/82. Sz. l. Danics Albert sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

1278. B/82. Sz. l. Horváth János és társai lopással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

1491. B/82. Sz. l. Horváth Vendel s társa lopással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

1547. B/82. Sz. l. Sipos József és társa hatóság elleni erőszakkal vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

1658 B/82. Sz. l. Lapat Ferencz és társa lopással vádoltak elleni ügyben 2 od bir. ithirdetés.

1694. B/82. Sz. l. Pap Bódis János hatóság elleni erőszakkal vádoltak elleni ügyben 2 od bir. ithirdetés.

1700. B/82. Sz. l. Takács Gőzös György és társai lopással vádoltak elleni ügyben 2-od bir. ithirdetés.

1732. B/82. Sz. l. Stefán Antal és társa sikkasztás- és okirat hamisitással vádoltak elleni ügyben 2-od bir. ithirdetés.

1921, B/82. Sz. l. Karvalics János sulyos t. sértéssel vádolt elleni ügyben 3-ad bir ithirdettés.

2006 B/82. Sz. l. Molnár István sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben 2 od bir. ithirdetés.

2066. B/82. Sz. l. Varga Vincze lopással vádolt elleni ügyben 2 od bir. ithirdetés.

Augusztus 30 án.

1566. B/82. Sz. l. Horváth János lopással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

1601. B/82. Sz. l. Laczi István hatóság elleni erőszakkal vádolt elleni ügyben végtárgyalás

1908. B/82. Let. Móricz László lopással vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

1924. B/82. Let. Pass Károly lopással vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

Augusztus 31 én.

1677. B/82. Sz. l. Horváth László sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben végtárgyalás.

1699. B/82. Sz. l. Szőke Pál és társai sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

1731. B/82. Sz. l. Kopecskó József lopással vádolt elleni ügyben 2 od bir. ithirdetés.

1756. B/82. Sz. l. Kovács József lopással vádolt elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

1831. B/82. Sz. l. Varga Rigó István sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben 3 ad bir. ithirdetés.

1805. B/82. Sz. l. Szabó György és társa lopással vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

1923. B/82. Sz. l. Weisz Samu és társai sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

1993. B/82. Sz. l. Kertész Fili József és társa halált okozott sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

2045. B/82. Sz. l. Szabó Anna és társa csalással vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

2083 B/82. Sz. l. Horváth József és társai lopással vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. ithirdetés.

2086. B/82. Let. Z-bó József és társai lopás illetve orgazdasággal vádoltak elleni ügyben végtárgyalás.

Z.-Egerszegen, 1882. aug. 1-én.

MUZSIK KÁLMÁN iroda igazgató.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **A Polgári egyletnek** a főutczán eső épülete és fundusa jul. 29-én tizezer tiz forinton eladatott, hogy a másik utczán az uj épitkezés megkezdessék. A jul. 30-án tartott közgyülés az eladást nem hagyta helyben s igy a tervből Isten tudja mi lesz?

— **Folyó évi** julius hó 14-ére virradóra Nagy-Kanizsán, magyar utczai lakós Fischel Józsefhez gyilkolási szándékból erőszakkal kétszer betörtek, szerencsére, hogy a nevezett nem volt hon; mert gyilkoló szerszámaikkal az illetőt kivégzik. A betörők ezen kifejezéssel éltek: „megakartuk néni a máját!" A betörők ismeretesek. A feljelentés megtörtént és hiszszük, hogy érdemlett büntetésüket elnyerendik. (Utólagosan értesültünk a rendőrségnél, hogy e hir valótlan.)

— **A világ legerősebb embere.** Böblig Ernő new-yorki erőművész mutatta be néhány nappal ezelőtt bámulatot keltő erőművészeti produktióit a helybeli torna-egylet kertjében. A számos mindkét nembeli intelligens közönség élénk tapsokkal tüntette ki a művészt, ki 75, 100 és 155 fontos késlőkkel ritka elegáncziával oly nehéz gyakorlatokat végzett, a milyeneket a jelen volt világlátott tornászok még senkitől sem láttak. Julius hó 2-án a királyné és udvara előtt produkálta magát, a mely alkalommal a többi között puszta tenyereivel hasánál fogva fölemelt egy jól megett paripát. Mint ő maga mondja, e rendkivüli erejét a folytonos gyakorlásnak köszönheti.

— **Rosszter Fülöp** a várpalotai vérengző rablógyilkos sem beszéltet mostanában magáról. Mult hó 29-én szállitották Illavára. Nehéz vasba volt verve, — kezei és lábai egymáshoz voltak lánczolva ugy, hogy kezeit nem emelhette derekánál feljebb. Várpalotán érvén a vonat, a gyilkos észrevehetőleg összerezzent. Hat óra táján ért Fehérvárra a gyilkost szállitó vonat. Többen voltak jelen az indóháznál, látni akarván a gyilkost, a jelenvolt rendőrkapitány azonban elfüggönyözte a vaggon ablakait s a kiváncsiak mitsem láthattak. 31-én érkeztek Illavára, hol örökre bezárult a börtön vasajtaja a gonosztevő mögött.

— **A királyné kalapja.** Nem rég a felséges asszony a kirándulásra, mert igen meleg volt, csak napernyőt vitt magával, s a kalapot teljesen feleslegesnek tartotta. Az ischli fürdőnővendégei, ő felsége e kirándulása után, mind utánozták a királynét és ugy a reggeli, mint az esti sétáknál egyikök sem öltött kalapot. Mult vasárnap a divatot tovább vitték s még a templomba is hajadonfővel jelentek meg. A be nem avatott emberek csodálkoztak az elegáns világ ily különös magaviseletén, a divatárusnők pedig kétségbeestek, hogy az uj divat minden kereskedőket megbénitja. A királynéhoz is eljutott az uj divat hire s ő felsége mosolyogva modta, hogy ilyen nagy ujitásra, divatárusnőket megbuktató divatra épen nem gondolt. A kalap nélkül való utjának egyszerü története, hogy a vendéglőben, hol a kirándulás alkalmával frissitőt éltek, a királyné szalma kalapját egy mérges eb zsákmányul ejtette és ugy összeszakgatta, hogy ő felsége aztán hajadonfővel volt kénytelen tovább folytatni utját.

— **Biztos szer a szeplők ellen.** X. városban a kanálisparton sétált egy fiatal hivatalnok. Egy csöndes, árnyas lugas előtt egy egy fátyolos hölgy jött véle szembe kezében faágacskával. A hölgy megállt és aggódó pillantással, fürkésző szemmel nézte. Ugy látszott azonban, hogy a szemle megelégedésre vezetett, mert a másik pillanatban kitárja karjait az ágacskát feje körül csóválta s aztán az ifju keblére dőlt és mindkét arczáját megcsókolta. Es még fel sem ocsúdott bámulatából, midőn a hölgy fellebbenti fátyolát s előtte egy gyönörü leányka áll, ki kezét arczára nyomva, pirulás közt e szavakat tördelte: „Gondoljon jól rólam a mit akar, én nem tehettem másképen." Az ifju lányka válaszul egy könyvecskét huz ki zsebéből, felnyitja s e szakaszra mutat: „A rokonszenv könyvéből." — Abban pedig e szavak valának irva: „Csalhatlan szer a szeplő ellen. Menj egy délelőtt a viz mentében, szótlan, kezedben egy ággal, s az első ifjut a kivel találkozol és neked megtetszik, csókold meg, még pedig mind a két arczát, miközben az ágat vesd magad mögé." Az ifju ember csodálkozik a bájos babonás leányka felett, karját nyujtja s elvezeti a helyről, a hol a szeplőket el lehet veszíteni. Másnap mint kérő állitott be atyja házához s csakhamar boldog jegyesek lettek.

— **A Magyar tüzoltóknak** f. hó 11-én Zalaegerszegen tartandó ünnepélyekkel egybekötött országos közgyülésen, mint értesülünk, Fehérmegye tüzoltóegyesületei közül is többen fogják magukat képviseltetni. A lovasberényi önkéntes tüzoltó-egylet részéről 10 tag fog a gyülésen részt venni, ezek között gróf Csiráky Béla főparancsnok.

— **A világ vége.** Proktor, amerikai jó hirnévnek örvendő csillagász, a világ végét 1897. esztendőre jósolja. Szerinte az 1793-ban és a mult évben megjelent üstökös pályája már annyira összeszükült, hogy 1897 ben, az üstökös 30 millió mérföld hosszu farka a napra esik. Es által pedig majd oly hőség keletkezik, hogy a földön minden embernek kivétel nélkül el kell veszni. Mi azt hiszszük, hogy a hires amerikai professzor jövendölésének teljesedését nyugodt szivvel várhatjuk.

— **Tragikus eset.** Kaufmann J. pécsi aranymüves már hónapok óta a házon kivül töltötte az éjjeleket, nem törődve fiatal nejével és csecsemő gyermekével. A szegény asszony folyton szomorkodott. Hétfőn délelőtt egy forintot kölcsönzött ki egyik szomszédnéjától, azután a táviró-hivatalba ment és táviratozott Nagy-Váradon lakó atyjának. A szomszédok egész délelőtt hallották a kis gyermek sirását, de annak semmi fontosságot nem tulajdonitottak, és csakis délután, a mikor a sirás már tompán hangzott, nézett be az egyik szomszédasszony a szobába. Az ágyon felöltözve, arczát a párnákba temetve, feküdt a fiatal asszony, alatta pedig a gyermek. A csecsemő vérrel volt elboritva, anyjának vérével. A szerencsétlen asszony ugyanis egy késsel, mely még bent volt a sebben, agyonszurta magát és haldokolva borult gyermekére. Ekkor vetődött haza férje, de a rémitletes látvány elől, mint egy őrült, elfutott, s azóta eltünt. A szerencsétlen asszony Poslovsky nagyváradi rézöntőnek a leánya és akkor szeretett férjébe, mikor ez atyjánál dolgozott.

— **Iskolalátogatás.** Főtisztelendő Molnár Antal esperesplébános ur Perlakról a légrádi felekezeti 6 osztályu vegyes, de külön tanteremben elhelyezett tanulók előmeneteléről óhajtván meggyőződni: folyó évi julius hó 1-én délután 2 órakor a helybeli lelkész Gadó Mátyás ur továbbá egy pécsi és két kanizsai tanitó (vendégek) kiséretében előleges vizsgálatot tartott. A vizsgálat megkezdése előtt figyelmeztette a tanulókat, hogy hasznos polgáraivá csak ugy válhatnak a hazának, ha szellemi kincset szereznek önmaguknak; továbbá felemlitette, hogy ha kilépnek az életbe akkor is iparkodjanak önmagukat szellemileg müvelni! — Ezután a fiu 2—6 osztályu tanulókkal ugy a hit, — mint a reális tantárgyakból megkezdette a vizsgálatot. Megelégedését fejezte ki azon feleletek felett, melyeket a tanyitványoktól hallott! Tanitójuk: Horváth János; innét látogatást tett a 2—6 osztályu leány iskolában, hol a várakozáson felül felmutatott eredmény Mosgay Mari kisasszony nagyon tapintatos paedagogiai és didacticai ismerete, kitartó, szorgalma, lankadatlan ügybuzgalmáról tesz tanuságot. Nem ott, hol 2 nyelven tanit a tanitó; hanem, ha csak egy nyelvet beszél a tanitvány: akkor is elég ügyességet mutat fel, midőn a magyar nyelvbeni jártasságuk derék vezetőjük tapintatos és helyes eljárásának bizonyitékát mutatják fel. Mindazt, melyet tapasztaltunk, közkedveltségü Gadó Mátyás plebános ur érdemeinek tulajdonitható; mert szeretetével, meleg érzésével oda tud hatni, hogy az igen tisztelt tanitó urak páratlan buzgalommal teljesitik kötelességüket. Mindnyájukat áldja meg az Egek Ura! R. L.

— **Egy szerkesztő** öngyilkossági kisérlete. Kovács Pál a „Szentesi Hirlap" szerkesztője tegnap reggel a gőzhajózási társulat egyik uszályhajójáról a vizbe ugrott, de sikerült őt kimenteni. Állapota azonban aggasztó. Öngyilkossága okául az mondják, hogy lapja hanyatlása miatt keseredett el.

— **Különös tünemény** a Dunában. Az ujpesti Duna-ág közelében lakók tegnap délután 4 óra felé különös tüneménynek voltak szemtanui. Az emlitett időben ugyanis a parttól mintegy két ölnyire és körülbelül három négyszögméternyi területen a Duna vize egyszerre erősen bugyborékolni kezdett, mialatt oly zaj volt hallható, mintha a viz forrott volna. Azután a bugyogás hirtelen elmult és azon a helyen a viz felszine ugy kezdett hullámzani, mintha ott alatta a talaj besüppedt volna, utána aztán egyszerre toronymagas hullám csapott fel, s a viz örvényleni kezdett. Kajcsik Antal községi munkás ki a ker. elöljáróság által földmunkálatok teljesitésére volt oda kiküldve, kiváncsiságból 3 társával ladikba ült és a tünemény helyére evezett, itt kötelet kötött dereka köré és a vizbe bocsátkozott. Midőn rövid idő alatt fölszinre került, előadta, hogy azon a helyen a talaj be van süppedve és e süppedésből oly erős áramlat jön, hogy nem birt közelében maradni. Körül pedig több kisebb-nagyobb lyuk van. Valószinü, hogy azon a helyen egy vagy több uj forrás keletkezett.

— **Megmérgezett folyó.** A „Baltimore Item" julius 15-ki száma jelenti hogy Filadelfiában nagy izgalom uralkodik egy felette különös és titokzatos eset miatt. A Schuylkill folyó vize — e folyó és a Delaware közt fekszik tudalevőleg Filadelfia — egyszerre csak sötétzöld szinü lett és felületén millió meg millió döglött halat hozott, melyek pestises büzt terjesztenek. A vizügyek mérnöke azt véli, hogy a viz kénsav által mérgeztetett meg, mely kénsav az abbahagyott kőszénbányákból származik. Egy másik lap szeriot a viz mérgezése régi rézaknák által történt, a melyekből e huzamosb idő óta ott összegyült posványos viz valahogy a folyóba utat tört magának Ez a feltevés látszik inkább valószinünek. A baj ugy látszik csak néhány napig tartott, a mely idő alatt a város vizhiányban szenvedett.

— **Veszett kutya** hirtelen való megjelenése ejtette rémületbe Tófü (Baranyam.) község lakóit julius 30. az esti órákban, mikor a pásztorok hazafelé terelték a nyájakat. A szomszéd faluból jött. Beszaladt egy udvarba, megmart egy juhot, onnét a nép által kiüzve, megmart az utczán egy gyermeket, kinek sikoltására összecsődült a nép, de a kutya bántatlanul folytatta utját s megmart még vagy két kutyát. Végre sikerült egy jól irányzott lövéssel leteritni. Sokan a gyermek anyját azzal vigasztalják, hogy a kutya, mivel elsikoltotta magát mikor a lövést kapta, nem volt veszett. Egy pár nap mulva megtudjuk, mert az erősen megmart kutyákon ki fog ütni a betegség.

— **Rászedett csaló.** Hidason (Baranyam.) egy-két parasztlegény rendesen ellátta az utczájukban lakó zsidót lopott ludakkal. A zsidó előre megalkudott velök, hogy mennyit ád egy ludért. Egy alkalommal kialkudta párját 1 frtért. Elhozták a ludakat, de a zsidó atyafi vonakodott kifizetni a forintot s 70 krajczárral elégitette ki a legényeket, mondván: „ha nem tetszik pereljetek be!" — A legények szótlanul távoztak. — Az egyik legény anyja egy bizonyos alkalomra két ludat akart megtömni. A két legény ellopta a ludakat másnap reggel, s megkinálták vele a zsidót. A zsidónak is éppen kapóra jöttek, mert két hét mulva ünnepje lesz. Megveszi 70 kron. — Eljött a zsidók ünnepe, mely alkalomra a ludak meg voltak már szépen hizva. Felkel az asszony, hogy elvigye a ludakat a sakterhez. Vájj! A ludaknak se hire se hamva, eltüntek az ólból. Este felé találkozik a zsidó a két legénynyel s kérdi: „Nem ti loptátok el a ludjaimat?" — „De hogy nem — volt a válasz. — A ludak anyám-é voltak. Nekünk sem árt a kövér lud pecsenye. Ha magának nem tetszik pereljen be." Rászedték a csalót!

— **A magyar orvosok-** és természetvizsgálók augusztus 20—27 ig Debreczenben tartják meg huszonkettedik vándorgyülésüket. Beiratkozni lehet e hó 20-tól kezdve az egész gyülés tartama alatt. A tagsági dij személyenkint 6 forint. A vándorgyülés tagja mindenki lehet, a ki az orvosi, természet- és rokontudományokat müveli vagy kedveli. A gyülés befejezése után a társaság Hortobágyra és néhány felső-magyarországi fürdőbe rándul.

— **A Dunába halt,** mult hó 21-én a domborui állomásnál egy somogyi 18 éves legény, ki a pakai aratókat szállitotta hasa s uszó lováról leesvén, a viz alá merült s többé fel sem jött. Egy ott levő béres, ki mint jó uszó ismeretes, azon a helyen, hol a szerencsétlen alá merült, lebukott s az életnélküli testet felszinre hozta. A hulla másnap Fadden eltemettetett.

— **Pénteken délután** nagy felhőszakadás volt Szegszárdon. A hegyekről borzasztó erővel omló ár megtöltötte a sédpatakot, s lenn a szent János hid alatt tulcsapott a parton s a szennyes hullámok majd az egész alsó városrészt elárasztották. A lakosok a padlásra huzódkodtak, számos házablakain becsapott a viz. A gyepmester lakását is elöntötte s az udvaron megkötve levő 15—20 kutyát megfullasztotta, valamint két rókakölykét is, melyek szintén ott voltak. A vizár elmulta után nagy közönség ment nézni az okozott pusztitást.

— **A fiatal férjek figyelmébe.** Nem rég történt, nem is messze tőlünk, hogy egy fiatal uri ember oltárhoz vezette kedves m e n n y a s s z o n y á t a — b á j o s E l z á t. — Történt azonban, hogy az ifju férj megbetegedett és betegsége fürdőre utazni késztette. Midőn elindult, szivére kötötte kedves kis feleségének, hogy el ne feledje: A kis menyecske mélyen meginduiva elővette keszkenőjét — és a végére — csomót kötött.

— **Halmi és a medvebőr.** Nagyváradról irják lapunknak, hogy Halmi Ferencz, a nemzeti szinház kitünő müvésze, „Liliomfi"-ban bucsuzott el a nagyváradi közönségtől. Utolsó fellépte után barátai egy óriási és gazdagon kidolgozott medvebőrrel ajándékozták meg, egyszersmind elmondván a medvebőr történetét is, mely méltó, hogy följegyezzék. Belényes tájékán a mult évben elment egyedül vadászni egy Pap Vaszilie nevü oláh legény, közönséges flintával, melylyel azt hitték, egy jóravaló nyulat sem lő meg. Az oláh legénynek szerencséje volt, mert amint a sürü erdő mélyébe ért, hatalmas macskó és két kis bocs került elé. A vadász rálőtt a medvére s ugy fején találta, hogy azonnal felfordult. Most azonban meg volt akadva, mert a medvét el nem vihette, segélyt sem hozhatott, mert fél nap járásra kellett volna mennie, s azalatt ki tudja, mi történik. Hozzá még nemcsak a medvét, de a két bocsot is szerette volna megszerezni. Neki állott bicskájával s megnyuzta a hatalmas állatot, a bőrét magára huzta s ugy hagyta el az erdőt. Mikor jó messzire ért, látta, hogy a két bocs teljes buzgósággal követi vélt anyját, mig végre egészen beértek a faluba. Az emberek először rémüldözni kezdtek, jajgattak, futottak a veszedelmes állatok elől, mig nem az oláh ficsor orditozni kezdett, hogy meg ne lőjjék, mert aztán hiába hozta magával a két kis fiók medvét. A falu közepén aztán mikor a bocsokat kötélre keritették a legény levetette magáról az oroszlán vagyis medvebőrt, s kitünt maga valóságában a hős vadász. A falu népe csak ezután tört ki örömrivalgásba s szinte megkoszoruzta a tiszteletbeli anyamedvét. Ezt a bőrt dolgoztatták ki a jó barátok s ajándékozták meg vele Halmit, ki mint vendégszereplése kedves emlékét hozta magával szülőföldjéről a fővárosba.

— **Egy szivós élet.** Az első franczia forradalom alkalmával, midőn az angolok által megszállva tartott Toulon városát bevették a köztársaságiak, összefogdostak, egy csomó királypárti lakóst s tömegbe állitva őket, kartácslövésekkel keritették le valamennyit. Midőn már mindenki földön hevert, megszólalt egy hang: „aki még életben van közületek, az keljen föl, azoknak a köztársaság megkegyelmez! Többen felkeltek. Ekkor egy lovas osztály rohant a szerencsétlenekre és élőt, halottat össze-vissza szur-

tak, vágtak, mig minden el nem némult. Leszállt az éj és sürü gyászlepellel boritá el a nap eseményeinek borzadályait. A mészárlás terét őrökkel fogatták körül. Késő éjjel mély sóhajtás vegyült e halál birodalmának néma csendjébe és a százak vére által átázott talajról egy élő lény emelkedett fel s tántorogva tovább haladt. Egyszerre „állj, ki vagy“ kiáltás tartja vissza. „Egy vagyok a ma kivégzett szerencsétlenek közől! Ölj meg kérlek, mert iszonyuan szenvedek! „Hogyan, hiszen én katona vagyok és nem hóhér!“ „Ölj meg! Lásd szét vagyok zuzva és hosszu szenvedéssel összekötött kinos halál vár reám külömben.“ Az őr megnézte a tántorgó egyént s látva, hogy teje szét van zuzva és vagy tiz sebből vérzik, megadta neki a kegyelemdöfést s mellébe mártotta szuronyát. Másnap a sirások egyike még életbe találván a szerencsétlent, magához vitte ápolás végett s a gondos ápolás alatt meggyógyult. A szerencsétlen XVI-ik Lajosnak egy tengerész tisztje volt, név szerint: de Launoy.

— **Zala-Szent Gróthon** aug. 1-én a nemrég alakult tüzoltó-egylet szerházának alapkőletétele nagy ünnepélyességgel ment végbe. Az egylet valamennyi alapitó, pártoló és müködő tagjai kettős rendekben trombita szó mellett a helyb. rom kath. templomba indultak, a hol is az ünnepélyes, „veni sancti“ meghallgatása után ugyanazon rendben az épitendő szerház elé sorakoztak. Gyenge a tollam, hogy leirhassam mindazt, — mi most az ünnepélyes hangulatu — nagyszámu közönség szemei előtt történt. Perényi Antal derék káplánunk az egylet elnöke ékes és megható szavakban ecseteté az egylet megalakulásának phásisait. Örömtől sugárzó arczczal, könytelt szemekkel hirdeté az egylet jóltevőinek névsorát, buzditá a müködő tagokat önfeláldozó közreműködésre. E remek beszéd után pergamentre irt városunk rövid vázlata, valamint az egylet jóltevőinek s müködő tagjainak névsora felolvastatott, minek megtörténte után az emlékirat egy bádog-cselepencsébe záratott és az alapkőbe a jövendő századok részére — tétetett. Az ünnepély végezte után a tüzoltó-egylet főparancsnokunk Holly József, vendégszerető házába gyült össze, hogy az egy akóból álló bort „faurant magnine“ áldomást az egylet felvirágozásáért megigyuk. — És főparancsnokunk akaratja megtörtént!

Rövid hirek.

Vay Dezső gróf 25 éves korában öngyilkosságot követett el Egerben. — **Segesvárott** jul. 31-én megünnepelték Petőfi Sándor halálának évfordulóját. — **Brankovics György** uj temesvári püspök ma tartja bevonulását Temesvárott. — Az **athletikai** klub által rendezett dunai versenyuszás ma délut. veszi kezdetét. — **Sopron** város kapitányi hivatalában az iktatókönyv németül vezettetik, az idézések is németül szerkesztetnek. — **Perlaky Daniel** országosan ismert irodalompártoló meghalt Győrött 82 éves korában. — **650 méter** magasból esett le Párisban két ember anélkül, hogy megsérültek volna. — **A trieszti kiállitás** palotájának zászlaját ellopták az irredentisták s elégették. — **Az irredentisták** ellopták a kiállitás sorsjegy-nyereményeit. — **Petarda-bombát** dobtak Triesztben egy ablakból a fáklyás menet közé, mely szétpattanva 1 embert megölt, 10-et megsebesitett. — **Megőrült** mert czifra ólmos botja veszett el egy kun-szt.-miklósi 15 éves bojtárgyerek. — **Zola Emil** „A nők szerencséje“ cz. regényt ir, a mely nem lesz frivol. —

Irodalom.

— A „**Magyar Regénycsarnok**“ **XXX.** füzete most hagyta el a sajtót s ez alkalmat ismét felhasználjuk, hogy figyelmébe ajánljuk e valóban meleg pártolásra méltó folyóiratot t. olvasóinak, mely három érdekfeszitő regényt, e mellett tehetségesebb költőinktől egy-egy csinos költeményt és ismeretterjesztő és humoros apróságokat hoz. A folyóirat $2\frac{1}{2}$ iven elegáns kiállitásban heti füzetekben jelenik meg s e mellett páratlanul olcsó. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Egy füzet csak 12 kr. Előfizetési pénzek Aigner Lajos budapesti könyvkereskedő urhoz, mint kiadóhoz vagy Wilckens és Waidl nyomdájába (koronaherczeg utcza 3. sz.) intézendők. — E füzet tartalma „Örvény a révben“ eredeti regény G Büttner Juliától. — Az erneszti kastély Kenderesy Mihálytól. Faustin Julia franczia elbeszélés a Mozaik czim alatt ismeretterjesztő és humoristikus apróságok.

— „**Vasárnapi Ujság**“ julius 30-iki száma következő tartalommal jelent meg: Arabi pasa. — St. Cloud. (1882. márczius 15.) Költemény. Ujvári Bélától. — Egyiptom a pusztulás előtt. — A csigák életéből. Hazai Gulátó. — Egy fedél alatt. Angol regény. Irta Payn Jakab. — Retyezáti fajpvadász. Réthi Lajostól. — Egyveleg. — Vetter altábornagy. — Inzurgens-nóta. Krécsy Miklóstól. — Hogyan irjuk az orosz neveket? Csopey Lászlótól. — Alexandria bombázása. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Egyház és iskola. — Mi ujság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Sakkjáték. — Heti naptár. Képek: Arabi és csapatai. — Alexandria bombázása. — Egy fedél alatt. — Fajvabász a Regyczáton. — Vetter altábornagy. — Alexandriából: 1. Meksi malmo. 2. Védelmi készületek a vizvezetéknél. 3. Telefon a „Helikon“ hajón.

— A „**Jogtudományi Közlöny**“ 30-ik száma a következő tartalommal jelent meg: A sajtótörvény revisiójának szükségéről. Dárdai Sándor országyülési képviselőtől. — A magyar ügyvédség reformjához. Dr. Dell' Adami Rezső budapesti ügyvédtől. — A magyar általános magánjogi törvénykönyv tervezete. Dr. Jellinek Arthur budapesti ügyvédtől. — A külön közvetitő intézetek kérdéséhez. Szabó József lipótvári kir. kerületi börtönigazgatótól. — Törvénykezési Szemle: A budapesti kir. itélő tábla gyakorlatából I. K.-tól. — A végrehajtási törvény 158. §-ához. — r — ó-tól és Telesüky Istvántól. Melléklet: Curiai Határozatok. — A javitó intézetek részére tervezett alapszabály s indokolása. — Különfélék. A „Jogtudományi Közlöny“ előfizetési ára: félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

— **Ugyancsak** a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utcza 4-ik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb uj lap a magyar nép számára, félévre 1 frt. — E három hetilap melléklapja a „Világkrónika“ képes heti közlöny megrendelése ára a „Vasárnapi Ujság“, „Politikai Ujdonságok“ vagy a „Képes Néplap“ előfizetői részére negyedévre 50 kr. — A „Politikai Ujdonságok“ tetemesen bővitett gazdasági rovattal és külön mellékletekkel jelen meg.

Papirszeletek.

A czigány látta, hogy a falusi gazdasszony pulykái egy jegenyefán töltik az éjszakát. Elhatározá, hogy csupa kegyeletből is magáévá tesz egy — kettőt. Felmászik a fára, azonban letörik az ág s a móré leesik. Az álmokból felvert pulykák elkezdenek kiabálni, mire az elősietett háziasszony elkezdi őket hivogatni: „potty-potty-potty!“ — Potty ám — dörmögé a czigány — s pedig jó magasról.

„Mi a bajor?“ — kérdé egykor valaki „Reggel egy sörös-hordó, este egy hordó sör“ — volt a válasz.

Hivatalos piaczi árak.

N.-Kanizsán, 1882. augusztus 2-án.

100 kilogrammjával számitva.

Buza 9·50—10.— Rozs 6.50.—7.— Árpa 6.50.—7.—— Zab ——6.50.— Kukoricza 8.80——.— Burgonya 3.——.— Rizs 32.— 8.80. Buza Dara 28.——.—

Egy kilogramm.

Árpa kása —.48 Borsó —.36 Lencse —34 Bab —.10 Köles kása —.12. Hariska —16 Pohánka —.15 Savanyu káposzta—.10 Répa —8. Rizs —32. Buza:Dara 23.50— Árpa-kása —48. Széna 2 50—.

1 Liter.

Uj bor 12—20. Ó bor 24—48. Pálinka —46 Eczet — 6.

1 Hectó.

Ujbor 8.— Ó bor 14.—

1 Kiló.

Repcze olaj —.48 Starin gyertya 1.20 Faggyu gyertya —.60 Szappan —.40 Marhahus 50.—52 Borjuhus 56—60 Sertéshus 56- Szalonna —80 Disznózsir —.96 Marhazsir 1 frt. Körmei —50 86 —13 Czukor —.54 Bors 1.10 Paprika 80.—90. Vaj —1. Vörös hagyma —10. Foghagyma —24.

A vasuti uj menetrend.

Forg. irány		Kanizsa Érkezik	Kanizsa Indul		
I. a) Bécsujh.—Barcs	1.	12 ó. 16 p. (Sopronb.)	8 óra	d.u.	v.von.
	2.	10 ó. 20 p.	11 ó. 9 p (sz. v. Zákányig.)	est.	v.von.
	3.	4 ó. 11 p.	5 ó. 15 p.	reg.	sz. v.
b) Barcs–Bécsujhely.	1.	11 óra	12 ó. 5 p.	éjj	sz. v.
	2.	5 ó. 27 p. (sz. v. Zákányból.)	6 ó. 15 p.	reg.	v.von.
	3.	1 ó. 41 p.	2 ó. 55 p.	d.u.	v.von.
II. a) Bpest–Pragerhof	1.	2 ó. 5 p.	2 ó. 45 p.	d.u.	sz. v.
	2.	10 ó. 30 p.	10 ó. 50 p.	est.	gy. v.
	3.	4 ó. 31 p. (v. v.)	4 ó. 57 p.	reg.	sz. v.
b) Pragerh.–Bpest.	1.	5 ó. 55 p.	6 ó. 8 p.	reg.	gy.
	2.	1 ó. 14 p.	2 ó. 6 p.	d.u.	sz.
	3.	11 ó. 10 p (sz. v.)	11 ó. 35 p.	éjj	v.von.

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR
Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-viz.
Legtartalomdusabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gazdag term. szénsavtartalommal
borsavas Natronos szénsavas Lithionbor
(0·32843 literként; 0·12495 literként)
Lipóczi forrás igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványviz-kereskedésben és a legtöbb gyógyszertárban.
Főraktár: Edeskuty L. Budapesten.

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a Szerk.

HIRDETÉSEK.

MOLL SEIDLITZ-PORA

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorositott czégem van.

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemü gyomor betegségek és emésztési akadályok, (mint étvágyhiány, hasszorulás), vértolulás és aranyér ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülő életmódot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek.

Egy lepecsételt eredeti doboz ára 1 frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemü sebesülések, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákrekélyek, üszők, szemgyulladás, mindennemü bénulás és sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn M. és társától Bergenben. (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi ... között az egyedüli, mely orvosi ...

Ára egy üvegnek használati utasitással 1 frt. o. é.

Fő szállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, Bécs Tuchlauben.

Raktár az állam minden hirneves gyógyszertárában vagy füszerkereskedésében. Raktári nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendelésénél megfelelő árleengedésben részesülnek.

A t. cz. közönség kéretik határozottan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogadni, melyek saját védjegyem- és aláirásommal vannak ellátva.

Raktárak: **Nagy-Kanizsa** Belus J. gyógysz. Práger Béla gyógysz. Fesselhofer József, Rosenfeld Adolf, Rosenberg Ferencz, Ström és Klein — **Zala-Egerszeg** Hollósy J. E. **Marczali** Isztl Ferd. — **Barcs** Dorner K. — **Csáktornya** Gönczy L. gyógyszerész. — **Kaposvár** Rabóchay Kálm. Kohn J. gyógysz. Tb. Kecskeméti gyógysz. — **Kapronoza** Werli M. gyógysz. **Csacsinovics** Ist. gyógysz. — **Keszthely** Wünsch F. — **Körmend** Rátz Ján. — **Zágráb** Irgalmasok gyógysz. Mittlbach S. gyógysz. Holjac V. — **Sopron** Mosey And. gyógysz. — **Letenye** Kaliwoda J. — **Kaposvár** Borovicz Ad. — **Zala-Egerszeg** Hollosy L. E. gyógysz. 451 32—52.

HAMPEL ANTAL
Budapest, V. Nagy korona-utcza ...

Árverési hirdetés.

Alulirott főbérnökségi igazgatóság részéről közhirré tétetik, miszerint folyó 1882. évi augusztus hó 28-án a Lenti, 29 én pedig az also-lendvai gazdasági irodákban a reggeli órákban nyilvános árverés vagy ajánlatlevél utján több rendbeli korcsmák borárulási és halászati jogok, nagyobb s kisebb területű föld, rét s legelők ugy az urodalmi erdőkben s makoltatási s gubacs szedési jog haszonbérbe adatnak.

Alsó-Lendva, julius 30 án 1882.

Az Alsó-Lendva, Nempthi uradalmak főbérnökségének igazgatósága.

642 1—3

BERGER orvosi

KÁTRÁNY-SZAPPANA

orvosi tekintélyek által ajánlva, a legtöbb europai államokban a legnagyobb hatással használtatik

mindennemü bőrkiütések ellen,

különösen idült és sömörök, rüh, ótvar és élődi kiütések, ugyszinte veres orr, fagydag, izzóláb, fej- és szakálpikkely. Berger kátrányszappan 40% fakatrányt tartalmaz és igen elkülönitendő a más forgalomban levő kátrányszappanoktól. A csalások elkerülése végett kéressék világosan Berger kátrány-szappana és ügyeltessék az ismert védjegyre. 474 13—24

Makacs bőrszenvedéseknél a kátrány-szappan helyett hatással használtatik

Berger orvosi kátrány kén-szappana

és azon esetben, ha ez szükségeltetne, ugy kéressék csakis a Berger-féle kátrány kén-szappan, mirthogy a külföldi utánzások er-dménytelen készitmények. Mint gyengébb kátrány-szappan mellőzésére mindennemü

tisztátlanság a bőrön,

bőr- és fejkiütések gyermekeknél, valamint eddig elérhetetlen szépitő mozsdás- és fürdő-szappan mindennapi használatra szolgál

BERGER GLYCERIN KATRANY-SZAPPANA,

mely 35% Glycerint tartalmaz és finoman van illatositva.

Minden fajtának darabja 35 kr. utasitással együtt.

Főszétküldés: HELL G. gyógyszerésznél TROPPÁBAN. Raktárak: Készletben van minden europai gyógyszertárban. Főraktár Nagy-Kanizsa számára: PRÁGER BÉLA és BELUS JÓZSEF gyógyszerészeknél.

! Messzelátó!

Legujabb optikai zseb-csecsőz utazóknak, hegy- és falusi lakosoknak stb.

Mutat 3—4 óra távolságra

tisztán és kivehetően

Ezen ujonnan feltalált messzelátó 2 optikai lencse-üvegből áll, mely minden tetszésszerinti botra stb. megerősithető és sokkal nagyobb hatással bir, mint a tábori távcsövek, azért is ezek általános tetszésben részesülnek és mindenkinek legjobban ajánlhatók is. Doboz zal, hogy abbe dughatő legyen, 1 frt 25 kr., finomabbak 1 frt 75 kr., kiváló finomak nagyobb optikai lencseüvegekkel 2 frt 50 kr. 640 2—5.

Baroskop légsulymérő. Biztos és megbizható légsulymérő 2 frt. — Bor próbáló folyadékmérő, melyiyel azonnal megismerhetni, ha a bor „tiszta vagy hamisitott e“ (ebhez szükséges leirással) 1 frt 50 kr. — Tejpróbáló azzalék lejtővel a vásári rendőrség előirása szerint (leirással) 2 frt 25 kr. — Ismételadóknak gyári áron. Szétküldés postautánvétel. Kapható

Klingl & Baumann, Bécs I. Tegetthoffstrasse 3.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

SZINHÁZUNK ÜGYE.

Arra a biblikus szörnyüködésre, mely a fentebbi czim alatt e lap a „Zalai Közlöny“ 62. számában megjelent, néhány rövid megjegyzést kivánok tenni.

A nagy hangu ömlengések megértésére szükséges tudni a következőket:

Nagy-Kanizsán még az 1836-ik évben alakult egy olvasó egylet „Polgári egylet“ czime alatt azon czélból, hogy irdalompártolás- a kereskedő és iparos tanonczok oktatása által a szellemi müvelődést a polgárság közt előmozditsa. Ez az egylet házat-telket szerzett, egypár ezer forintot is megtakaritott és maig is fenn áll. Hanem tudjuk azt, hogy minden időszaknak meg van a maga divatos ábrándja.

Mindig találkozik hiu ember, a ki, ha valamely fellépése sikerült, mindjárt elragadja a dicsőség mámora s mindjárt azt hiszi, hogy neki a vezérszerepre a halhatatlanságra isteni küldetése van s felállvezérnek.

Rajongó lelkesedéssel beszél hazafiságról, czivilizátióról, kultkampfról s más egyéb hangzatos dolgokról, ezzel azután magával ragadja a közönség egy részét. Ezzel aztán kezdetét veszi a radikális ujitás és rohamos haladás, melynek végén rendesen a keserü kiábrándulás és a bukás örvénye várakozik. Ilyen divatos hü-hó volt Magyarországon az utóbbi évtizedek alatt a mindennemü biztositások lármája, utánna jött a bankalapitás, még később az épitő társaságok (cottage) mozgalma. Ezen mozgalmak mindegyike hangzatos frázisok közt indult meg, az ezen mozgalmak vezetői szintén hazafiságot, nemzetiséget czivilizátiót, szellemi haladást hirdettek mindaddig, mig ki nem tünt, hogy a firma alacsony czélokat rejteget s a czégér alatt egyéni érdekek lappanganak. Ekkor aztán sorra megbuktak, hanem bukásuk után legalább elcsendesedtek s nem ütötték tovább a közönség csöditésére feltalált nagy dobot.

Nagy-Kanizsán is megindult egy lármás mozgalom, mely kaszárnya épitéssel uj utcza nyitással, város szabályozással vette kezdetét s csakhamar odáig fejlődött, hogy Nagy-Kanizsán a müvészetnek egy állandó templomot, egy állandó szinházat kell épiteni. Hogy ne lenne ez magasztos eszme, kit ne lelkesitene ez a gondolat s ki ne igyekeznék az ilyen terv kivitelét támogatni! Ámde a ragyogó illusiók a nervus rerum gerendariumot nem pótolják s igy természetesen annak a kérdésnek is fel kellett merülnie, hogy hát hol és miből épitsük fel azt a szinházat? Erre azután azt mondották, hogy hisz erre van már egy kis alap vagyon; ott van a polgári egylet, annak már van háza, telke és egy kis pénze is. Adjuk el a házat, vegyük át a pénzét s a mi ebből ki nem kerül, arra bocsássunk ki 5% kötvényeket, a megmaradt egyleti telken épitsük fel a szinházat. A kötvények kamatait és tőkéjét biztositani fogja az uj szinház épülete és a volt egylet telke.

Nosza hamar! Erre nyakra-főre megindult a radicalis organisatio. Tervek készültek, utczák törettek, telkek szabályoztattak s a polgári egylet egyszer csak azon vette magát észre, hogy a gyékényt kirántották alóla, mert a házat eladták, a fundusát megnyirbálták.

Hanem a polgári egylet nem volt hajlandó ebbe a radicalis kurába bele halni. Az egyleti tagok aggodalommal szemlélték annak a kis töredéknek működési irányát, mely az egyleti vagyont szinházi vagyonná kivánja átváltoztatni s kifejezést is adtak ezen aggodalomnak, ámde ki sem hallgatott rájok. Az egyleti vagyon mégis liczitatio alá került s csak azután hivatott össze az egyleti tagok egyeteme közgyülésre azért, hogy a liczitatiót hagyja helyben. Az a közgyülés vasárnap, julius 30-án tartatott meg.

A közgyülésen azután a liczitatió tulnyomó nagy többséggel nem hagyatott helyben s ez által jelezte a polgári egylet, hogy az eddig megőrzött kis vagyonát egy épitendő szinházra oda adni nem akarja. Nem akarom azt oda adni én sem s ezt a közgyülésen egészen objectiv alakban, senkit nem sértve, nem gyanusitva jeleztem is felszólalásomban.

Hogy a „Szinházunk ügye“ czimü czikk szerzője mindezt elhallgatni jónak látta, az nagyon természetes, mert ennek előadása a modern eszmék alatt lappangó lealázó gyanusitásait nagyon reducálta volna.

Hogy az általam jelzett álláspontot foglaltam és foglalom el, azt abból a meggyőződésből teszem, hogy a polgári egyletnek, mint polgári egyletnek is meg van a létjoga, mert a polgári egylet előtt is nemes czél lebeg, mely után eddig tehetsége szerint törekedett is, mert nem az obscurantismust, hanem a haladást, a müvelődést igyekezett előmozditani.

Felszólaló azért, mert a polgári egylet nem adta oda az összes vagyonát a szinházra, azért, mert jogositva hitte magát a saját vagyonával rendelkezhi, tagjainak fejére halmozza a setét idők valamennyi fekete szörnyeit. A szavazó tagok tulnyomó többségét hazaárulókká, a megbukott töredéket pedig legendaszerü martyrokká teszi azért, mert az a többség az egyleti összes vagyont a szinházra nem adta oda s az árverést nem hagyta helyben.

Csudálatos, hogy felszólaló azt, ha a városban levő többi testületek vagy intézetek a szinházért minden vagyonunkat oda adni és magukat tönkre tenni nem akarják, természetesnek találja, mikor azonban ezt tenni a polgári egylet sem akarja, a felett már szörnyü felháborodásba jön. De hát miért? Miért kell ezért a magasztos eszméért, mely elvégre is a nagy közönség érdekén alapszik, egyedül a polgári egyletnek magát tönkre tenni. Miért köteles tenni ezt egyedül a polgári egylet akkor, mikor ugyanezt tenni más nem köteles?

Ezt tessék nekem megmondani.

Hisz a polgári egylet a kanizsai társaságban éppen azzal a szervezettel, olyan alakban, melyben fenn áll, szükséges, s hézagpótló s jogosult intézmény, melynek feláldozása, megszüntetése vagy eltörlése bármely más, habár szintén nemes czél kedveért nem kivánatos. Mert hisz a polgári egyletnek sem a setétség terjesztése ám a czélja, hanem ennek a czélja is nemes és magasztos. Vajjon felszólaló, a ki, mint látszik, saját nézetén s a megbukott kisebbség egyéniségein oly rajongó imádattal csüng, hogy ezért feljogositva hiszi magát a tulnyomó többséget, mint müveletlen csordát a szégyenkőre hurczolni, mennyi anyagi áldozatot hozott a szinházra? Bizonyosan nem adta oda összes vagyonát s nem taszitotta magát koldusbotra, hanem járult ahhoz tehetsége szerint s ezt helyesen is tette, mert bármily szép az a lelkesültség, csak addig van jogosultsága, mig a józanság határai között marad. A lelkesedés mámorában sem szabad soha feledni azt, hogy lelkesüljön mindenki csak a saját vagyona rovására, mert a más vagyona erejéig való lelkesülés és vezérférfiaskodás nagyon kényelmes dolog.

Azt mondja felszólaló, hogy azon férfiakat, kik az ügy élére állottak „tele dobáljuk a rágalom sarával, rájuk uszitjuk az elfogultság és lelki vakság szükkeblüség valamennyi szörnyét“ — továbbá, hogy „elő áll a tömeg s elkiáltja a végzetes igét: Feszitsd meg!“

Szörnyü dolgok, borzasztó vádak ezek, melyeket hevült agygyal, rajongó phantasiával igen könnyü egy testületre reá dobálni, de igen nagy önhittség kell hozzá, hogy valaki mindezekért a felelősség terhét magára vállalja, főkép akkor, mikor mindezen szörnyü dolgokból egy árva szó, egy szegény betü sem igaz.

Az a többség, mely a közgyülésen a liczitatiót nem hagyta helyben azt mondotta, hogy méltányolja ugyan az ellenfél fáradozásait, meg van győződve annak önzetlenségéről s ügybuzgalmáról, de mert haladásának irányát nem helyesli, mert a szinháznak feláldozni összes vagyonát nem akarja, az árverést nem hagyja helyben. És nem hagyta helyben.

Ennyi volt az egész.

És ebből a világra szóló eseményből hozza ki felszólaló azokat a borzasztó dolgokat, a melyekhez képest még a hajdani szegedi boszorkányok irtózatosságai is csak kis miska. Azt mondja felszólaló: „És mikor czélt érünk? . . . . markunkba nevetünk . . . . legyőztük a coripheusokat.“

Kit ért felszólaló az alatt, a ki — mikor czélt ér — markába nevet, és kik azok a corypheusok?

Hogy valakinek szándékát, cselekedeteit, álláspontját, nézetét tévesnek tartsa felszólaló, ahhoz joga van s abban igaza is lehet, mert hisz emberek vagyunk és tévedni emberi dolog. Ahhoz azonban, hogy felszólaló azt, a ki vele egy nézeten nincs, nemtelen czélzatokkal vádolja és becstelen intentiókkal gyanusitsa, ahhoz már nincs joga, mert hiszen nem csupán a felszólaló körül forog a világ. Ha másnak a gondolkozásmódját, másnak az álláspontját nem respectálja s felszólaló — habár ez kötelessége volna, annyit még is meg kellene engednie, hogy a meggyőződést, a jellemet és becsületességet itt az ég alatt, ezen a föld kerekségén nem egyedül ő monopolizalta, hanem mindezekből másnak is jutott egy kevés.

Én kötelességemnek tartom megengedni azt, hogy a felszólaló álláspontja — habár az én álláspontommal ellentétben van is, habár én azt tévesnek tartom is — az ő meggyőződésén alapul; mert hiszen szomoru dolog volna, ha a világ csupa gazemberekből állna, de egyre figyelmeztetem és pedig komolyan figyelmeztetem felszólalót.

Nevezetesen arra, hogy valakinek a jelleme, becsülete azért, mert velünk ellentétes nézetekkel bir, még nem vált szeszélyeink lapdájává, melylyel csak olyan könnyen dobálózhatunk, mint a gyerek az értéktelen kavics darabokkal. Gondolja meg felszólaló, hogy akkor, mikor magának és pártjának szeplőtlenséget vindical, a másik pártnak is drága a maga becsülete s neki nincs joga azt a lappangó névtelenség köpenyege alatt a falhoz csapni.

Mi nem azért foglaltunk felszólalóval és csekély tagból álló pártjával ellentétes álláspontot, hogy majd mikor czélt érünk, markunkba nevessünk, hanem azért, mert meggyőződésünk mellett küzdeni kötelezve, de jogositva is éreztük magunkat, n e m t ö r ő d v e azzal sem, ha magunktartása valakinek tetszésével találkozni nem fogna is.

Aztán, kik azok a corypheusok?

Én Kanizsán, a hol társadalmi kasztok nincsenek, nem ismerek olyan coripheusokat, a kiknek legyőzése valakinek ambicióját izgalomba hozná, hanem ismerek igen is elkapatott, öntelt embereket, a kik vezérszerepet és corypheusi dicsőséget hajhászva, ha valahol valami megbizatást sikerült kicsikarniok, akkor már magukat szörnyü nagy firmáknak képzelve, jogositva hiszik magukat a közhangulattal paczkázni s nézeteiknek csalhatatlanságot vindicalni. Nagyon természetes, hogy az ilyen emberek kapaczitálhatlanok, s ha valaki ellenvéleményt nyilvánit, mindjárt elförmednek, mert azt hiszik, hogy csak nekik van jogunk gondolkodni, a közönségnek pedig csak az a kötelessége, hogy tömjénezzen és fizessen, hanem az ilyen embereknek saját magukban van a legnagyobb ellensége, mert a harczot magok provocálják és bukásukat maguk késztik elő.

Ezt akartam a felszólalásra megjegyezni.

GYŐRFFY.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 10-én. 64-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Egy szám 10 kr.

HIRDETÉSEK
5 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet", a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank", „nagy-kanizsai takarékpénztár", a „zalamegyei általános tanítótestület" s „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület", a „nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet", a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya" s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Szinház és zsákutcza.*)

(b+b) „Kettőn áll a vásár!" ezen jelszóval fölfegyverkezve lépett a küzdőtérre a polgári egylet tagjainak azon sokkal nagyobb része, mely az egylet régi helyiségének eladását ellenezte. „A haza mindenek előtt", ezzel a kezében lépett föl a másik része, a kisebbik, mely egy, a polgári egylet telkén, az ujonnan nyitandó utczában egy imizáns szinházi- és egyleti épületet akart emelni és ennek létesithetése végett a jelenlegi, a főutczára néző épületet elárvereztette. A közgyülés volt eldöntendő, vajjon helybenhagyassék-e az árverés vagy sem. És a közgyülés nagy többséggel elvetette. Vajjon miért? Azért talán, mivel a többség kevésbé hazafias, mint a választmány tagjai, vagy mert azok a város és az egylet javát kevésbé hordanák a szivükön, mint a leszavazott kisebbség?

Nem biz a!

A többség is épugy, mint a szinházügyi bizottság át van hatva azon tudattól, hogy a nemzeti lét legfőbb palladiumának, édes anyanyelvünknek templomot épiteni époly szent, mint kedves kötelesség. Nem is ellenezte azt ezelőtt senki sem. Hanem akarata ellenére boldoggá tenni senkit sem szabad, mert nem tudhatja, vajjon csakugyan boldognak érzendi-e magát Y. az ő szivessége által. Nos? hát az egész árverezés helyben nem hagyása nem volt egyéb, mint demonstrativ kinyilatkoztatása annak, hogy a polgári egylet tagjainak öt-hatod része nem kér abból a boldogságból, melylyel a hatodik el akarta árasztani. És a leszavazó többség nemcsak a polgári egylet többsége volt, a város lakosságának többségét képviselte az.

*) Helyet adtunk a czikknek, mert az ügyet az eddig megjelent czikkekkel nem tartjuk befejezettnek. Szivesen adunk tért mindkét pártnak, csakhogy az ügy el ne aludjék. Szerk.

Hallatszott-e csak egy hang is, mely az eladási ár ellen szólalt volna föl? Nem, az árverezést magát roszszalta mindenki, mint olyat, mely a rákövetkező keserűségnek első eszközét szolgáltatta volna.

Jó gazda-e az, ki egy kevésbé kövér, de jó helyen fekvő, kevéssel fizető ugyan, de veszélynek ki nem tett földjét eladná, hogy ennek az árán egy kövér talaju ugyan, de évről évre biztosan az árviznek kitett földet vásároljon. Mit, cserélne az? nemde biztos megelégedettséget biztos aggodalomért és állandó boszuságért? Ily rosz gazda a polgári egylet többsége nem akart lenni még annak az árán sem, hogy majdan a szemére vetik, miszerint a haza oltárára nem sietett a köteles áldozatot letenni. Már pedig eladni az egylet birtokából még azt a keveset is, a mi igazán értékkel biró — mert a megcsonkitott kert csak nem képez vagyonszaporodást, tessék a jelenlegi látogatottságot a régivel egybevetni — hogy egy magában véve szép, de z s á k u t c z á b a szoritott szinházat épitsünk, roppant rosz gazdálkodásra vallana. Igaz, hogy a mai helyiség sem szép, sem nem elég tágas már, hogy a polgári egylethez diszesebb helyiség illenék, de a többség meg van vele elégedve és nem óhajtja cserébe adni még a legdiszesebb épületért sem, melynek látása napról-napra megkeseritené azon édes érzést, melyet egy önalkotta mű szokott az ember keblében ébreszteni. Kárba menne a nagy haszon!

Midón az egyik szónok, hazafiui lelkesültségétől elragadtatva, az épitendő szinházat a n e m z e t i e s z m e megszilárdult képviselőjének mondta, a hallgatóságban egy hang odaveté: „Megreked ott a nemzeti eszme!" Kevés a szó, de többet mondott, mint a szónok egész hosszu, ékesen kifaragott szónoklata. Egy másik alkalommal, midón az illető szónok arra utalt, hogy az épitendő szinház a városnak is diszére fog válni, egy másik oldalról ezen valódi spártai modoru megjegyzés volt hallható: „Bolha fején czilinder!" Mily jellemző szavak ez ügyre nézve!

Ki nem látja át ezekből, hogy a szinházépités ügyét sem a puszta ellenzékieskedés, sem a fogyatékos honfiui szeretet nem buktatta meg, de még a bizalmatlanság sem, hanem azon méltányos elkeseredettség, mely e város minden igaz fiának szivébe fészkelte magát az ujonnan nyitandó utcza látására. Vagy roszszul cselekszik-e az ember, ha inkább ott hagyja a virágot, mintsem zsákutczába menjen érte?

„Tehát mellékérdek a rugó? fogná az ellentábor erre mondani. Hát uraim, egyeben kivül ez is, sőt többet mondok, talán elfogultság is. De vesse a többségre az első követ az, a ki igaz lelkéből meg van győzödve arról, hogy helyes lett volna egy 50—60000 frtos épületet emelni abban az utczában, a melyben valószinüleg — a közönségben uralkodó általános ellenszenvből következtetve a szinházon kivül alig akadna csak egy szemrevaló ház is, ugy hogy a mi diszes palotánk ugy venné ki magát benne, mint az urasági gránárium a nádfedeles viskók között!

Emberek akartak emberek számára valamit létesiteni; emberek utasitották vissza emberi gyarlóságból, melyet egy három-négy hónappal ezelőtt tanusitott gyarlóság nemzett.

Bocsássunk meg egymásnak, mindnyájan gyarlók vagyunk, nem csak, kik szép szinházat „nem akartunk", hanem azok is, kik z s á k u t c z á t a k a r t a k."

Akarunk mi s z i n h á z a t, de máshova!

Nyilatkozat.

A „Zalai Közlöny" 63-ik számának mellékleteként megjelent, — Győrffy aláirással ellátott, — közleményre nézve, — alólirottak, mint a nagy-kanizsai „Polgári egylet" választmánya által kiküldött épitkezési bizottságnak volt tagjai, — polémiába bocsájtkozni ugyan senkivel sem szándékozván, — azonban gyanusitással sulyosan megtámadott becsületünk érdekében fesszóllalni kényszerültek lévén, — a tisztelt olvasó közönség higgadt és páratlan megfontolására bizzuk annak elbirálását, hogy az illendóség-, méltányosság-, s általában a tisztességes irmodoral megegyeztethetőnek tartható-e azon eljárás, — melyet Győrffy ur, — főntebb emlitett közleményében a polgári egylet választmánya, — különösen pedig az ez által kiküldött épitkezési bizottság tagjai ellen elkövet az által, — hogy midőn sértve vélt becsülete megtorlása végett a „Zalai Közlöny" 62. számának vezérczikkezője ellen fölfegyverkezve harczra száll: a polgári egylet választmánya, — illetve az ez által megalakitott épitkezési bizottság tagjait, — a legaljasabb vádakkal gyanusitja?

Avagy nem a legsértőbb gyanusitás-e az, az épitkezési bizottság tagjaira, midőn közleményének elülről számitott negyedik és ötödik alineájával kapcsolatosan, — melyekben a hin-, önhitt emberekről, — a meghukott biztositó intézetek-, bankok-, épitő társaságok alakitóiról, — szóval minden néven nevezendő szédelgőkről van szó, — kik alacsony czélok után törekedve, hangos czégük alatt egyéni érdekeket rejtegetnek, — áttér a Nagy-Kanizsán megindult lármás kaszárnya épités-, utczanyitás és városszabályozáson — egy füst alatt, gőzerővel keresztül haladva, a polgári egylet épitkezésére, melyre vonatkozólag igy nyilatkozik:

„Nosza hamar! Erre nyakra főre megindult a radicalis organisatió. (Mi ez?) Tervek készültek, — utczák törettek, — telkek szabályoztattak, (a polgári egylet választmánya s épitkezési bizottsága tudvalevőleg utczákat nem töretett, — telkeket nem szabályoztatott) s a p o l g á r i e g y l e t e g y s z e r c s a k a z o n v e t t e m a g á t é s z r e, h o g y a g y é k é n t k i r á n t o t t á k a l ó l a, (sic!) m e r t a h á z a t e l a d t á k s f u n d u s á t m e g n y i r b á l t á k!"

A polgári egylet választmánya — valamint az ez által alakitott épitkezési bizottság, — a polgári egylet alól a gyékényt nem rántotta ki, — a fundusát nem nyirbálta meg, — mert mint ezt Győrffy ur igen jól tudja, — a polgári egylet házának eladását a közgyülés határozza el, — melynek — s ezzel kapcsolatosan az elhatározott épitkezésnek foganatositásával a közgyülés a választmányt, — ez pedig egy szükebb, az ugynevezett épitkezési bizottságot bizta meg. — Az épitkezési bizottság pedig a közgyülés határozatának tett eleget a ház eladásával, — s ugy hiszszük, hogy ez által oly radicalis curát, melyben alacsony önérdek lappangana, — nem követett el. A polgári egylet fundusát pedig az épitkezési bizottság nemcsak meg nem nyirbálta, — mert ez hatáskörébez nem is tartozhatott, — hanem, mint ez mindenki előtt tudott dolog — azt megbővitette.

A felhevülés első pillanatában irt közlemény végső pontját illetőleg, a corypheusokra vonatkozólag szintén a tisztelt olvasó közönség jó, zan felfogására bizzuk elbirálni azt, hogy a polgári egylet választmányai vagy az ez által alakitott épitkezés-

TARCZA.

Az érdem és rang.*)

Egy görbe czedrus ült a hegytetőn,
Mig más alant a völgynek éke lőn.

Nagyság, növés, a galyak zöld sora,
Mind ritka szép, csudált remek vala

S mert elbizottá mégsem gerjedett,
Barátul nyert egész növénysereget.

De nem mulott egyéb jutalma sem:
Érdem nyomán arany gyümölcs terem.

Az emberek, hogy lássa nagy vidék,
Mint lomb-királyt a hegyre felvivék.

Ott ült diszében, messze zöldelő,
Alább került a nyelves, törpe tő.

„Véletlenül ugyancsak felkapál,
S mégis mi vagy? nem több, mint lent valál."

Hozzám méltó e hely — mond gőgösen, —
Itt éltek őseim dicsteljesen.

„Megengedem: örökben élvezed,
Hogy itt vagy, ép azért nem érdemed.

Ha lent esetleg ősi otthonod,
E szép magast soh'sem bitorlhatod!"

Satnyát akárhol korcsnak ismerünk,
Valódi nagy s nemes csak érdemünk.

*) Rövidebben: maradj ...

A házi fecske.

Szállt a fecske palotáról, palotára,
Hallgatták is a csevegő víg dalára;
Oh be kedves, szivemelő — mondogaták —
Zengenének tőle bár a termek, utczák.

Óhajuknak engedett a szelid fecske:
Sátorát az eresz alá felütötte,
De lesszurták a kevélyek nemsokára,
Mert a házak czifrasága ugy kivánta.

Keserűen vette díját zengeménye, —
Szerencsére fenmaradt még egy reménye:
Fölkereső a szegényes lakhelyeket,
Hol azután nyert is tanyát, örökséget.

Ott csicsereg most a szerény házak körül,
Együtt lakik, velük árez, nékik örül,
Hálás dala azzal szünik, azzal ébred:
Áldja meg az Isten azt a szives népet!

HAJGATÓ SÁNDOR.

A szép bosnyák lány.

Irta: SZALAY SÁNDOR.

(Folytatás.)

VI.

A fenti esemény után az élemedett nénikék, kiknek már csak tiszteletből csókol kezet az ember, komoly képpel megcsóválták fejeiket s azt mondták, hogy ahhoz a szép bosnyák lányhoz boszorkány jár.

„Ugyan előbb se volt valami rózsás színben; és meg sem is fogható, hogy azok az ostoba férfiak mit bámulhatták rajta; no hanem aztán most teljesen vége van. Halavány mint valami utonjáró, soványodik, vézna lesz, hogy — nem kell neki két hét — nagy ügygyel bajjal huzhat egy kevéske bőrt a fogára."

Igy beszéltek a nénikék ... és hát szó a mi szó: volt is igaz benne.

Azok az álmatlanul töltött éjszakák lelopták arczáról a rózsákat, lassan lassan lehamvasztották szemeinek lángját, és ragyogó kikelet helyett hagytak ... ősi hervadást.

Ez a nagy változás feltünt Emmának is. Látta: miképen vész, hervad az ő kedves meséló barátnője, a kit ugy szeretett.

Olyan szépeket tudott az mesélni. Valamennyi között még is az tetszett neki legjobban, a melyik bizonyos királyfiuról, meg az erdei szép lányról szólott.

Egy idő óta olyan szépen, olyan érzelmesen tudta azt Marica mesélni, hogy Emmának mindannyiszor kicsordult könye. Pedig olyan egyszerű kis mese volt az.

Egy királyfi ott vadászgatott Bosniában a vadregényes Dormitor sziklái között a szeliden lejtő Unna partján. A szép erdei leány megszerette és mindenütt nyomában járt, a nélkül, hogy az tudta volna. Egy alkalommal a királyfiut egy csunya nagy vad megtámadta és erős küzdelem keletkezett közöttük. A királyfi melléből már ömlött a vér, mikor a szép erdei lány oda ért. Kétségbeesett sikoltással futott a küzdők felé, s mihelyt valami különös néven megnevezte az állatot, az mindjárt eleresztette a királyfit és murogva elfutott. A szép erdei leány már mind névről ismerte a rengeteg vadjait; s azok szót fogadtak neki. A királyfi sebét bekötözte olyan füvel, a mi bizonyosan behegeszti a sebeket. — Ettől fogva a királyfi sokszor találkozott a szép erdei lánynyal és megszerette. Hanem egyszer a királyfi elmaradt. Az erdei lány utánna járt, hogy mért nem jön? Akkor tudta csak meg, hogy az a szép vadász királyfi s hogy elvett egy szép királylányt. A szép erdei lány akkor bánatában az Unna hullámaiba temetkezett. Hanem azért minden éjjel eljárt oda szép fehérben, szerteomló fürtökkel, a hol a királyfit megmentette; és danolt szépen, mintha csak egy egész angyalsereg zengedezett volna. Elhallatszott mérföldekre is, mikor az a bubánatos dala átresegte a sötét éjszakát:

A sir, a sir az oly nehéz ...
Nem édes benn a nyugalom
Te érted fáj ott is szivem,
Te érted fáj oh angyalom!

Sötét éjjél, ha lesimul
A rengeteg sziklaira,
Fölérez ujra hült szivem,
Siromnak föl kell nyilnia.

És járok, kélek szerteszét,
Keresve szép emlékimet;
Igy szenved a halálban is
A te szegény megcsalt hived.

Olyan gyönyörűen tudta Marica ezt a dalt énekelni, mintha csak ott ült volna bazájában az Unna partján a Dormitor komor sziklái tövében. Szemei olyankor megteltek könyekkel, nehéz sohaj tört fel kebléből, mikor a szomoru dalt befejezte.

Emmának is olyankor csordultak ki könyei; átkarolta Maricát és forró csókokkal hintette tele annak égő homlokát.

— — — — — — — — — — — —

Marica egyre hervadott a sir felé.

Emma minden nappal közelebb jutott a mennyországhoz.

Zágonyi letette az ügyvédi vizsgálatot, már irodát is nyitott.

Tehát a legvégső akadály is megszünt. Zágonyi és Emma esküvője márcz. 18-ára volt kitüzve. A készülődés nagyban folyt.

Szegény Marica nem értette az egész dolgot.

Hanem szerencsétlenségére a magyar nyelvet már oly tökéletesen beszélte, hogy bárkivel képes volt folyékonyan társalogni.

Egyszer valamelyik házi cselédde beszédbe eredett s attól megtudta, hogy Emma lakodalmára készülnek olyan nyakra, főre; mert márc. 18-ika már a küszöbön van.

Marica nem szólt semmit, hanem elvonult kerti magányába s elnézett hazája kékelő bérczei felé. Valami úgy sugta neki szivében, hogy menjen oda vissza, hol kedvesei pihennek a csendes sirban; menjen el sirjaikra és sirja ki ottan könyeit; azután aludjék el örökre. Olyan édes less ott a nyugalom.

Azt se fogják tudni: hova lett? Nem fogják keresni hamvait, hogy kivessék abból a földből, melyhez ő hütlen lett, hogy megfoganatositsák rajta a nemzet nagy átkát.

bizottság tagjai gerálták e magukat oly coryphensokul, kik valakinek nemes ambitióját izgalomba nem hozzák, — avagy hogy a társadalmi téreni szereplésük az önhittség, elkapatottság-, a vezérszerep- és coryphensi dicsőséghajhászás bélyegét nyomják-e rájuk?

Azt azonban alulirottak határozottan kijelentik, hogy semmiféle bizalmat a polgári egylettől kicsikarni érdekükben soha sem állott, ilyet ki sem is csikarnak sohasem, ennek beigazolása a gyanusitóra sulyosodik.

N.-Kanizsa, 1882. aug. 7-én.

PLIHÁL FERENCZ s. k.
Dr. BENCZIK FERENCZ s. k.
KNAUSZ BOLDIZSÁR s. k.
Dr. TUBOLY GYULA s. k.
KOVATS BÉLA s. k.
BABOSS LÁSZLÓ s. k.

„A temetkezés fölött"*

Ez alatt a czim alatt a „Zalai Közlöny" mult aug. 6-iki számában megjelent elegicus áradozásra ismét van egy rövid megjegyzésem.

Nevezetesen az, hogy a nagykanizsai polgári egylet hazafias és nemes intézmény — és nem akarja simpliciter elejteni azt az ügyet, melyért felszólaló csak „a z e l s ő p i l l a n a t o k b a n l e l k e s ü l t"

Lelkesül az egy kanizsai állandó szinház létesitéseért nem csupán „a z e l s ő p i l l a n a t b a n" hanem mindig, folyton és szakadatlanul. — Megmutatta ezt azzal, hogy az állandó szinház felállitásaért eddig még egyetlen ember, de sőt egyetlen intézmény, egyetlen testület sincs olyan, a mely annak létesitéseért annyi áldozatot hozott volna, mint éppen a „Polgári egylet" hisz tudnia kell ezt magának a felszólalónak is, — mégis a polgári egylet tagjainak a többséget és pedig nagy többségét! felszólalása szövegében folyton és következetesen „tömeg" sőt „csőcselék" jelzővel tiszteli meg azért, — mert az a polgári egylet nem akarja összes vagyonát, szinházi vagyonná átváltoztatni.

Már pedig azt nem akarja és ha nem akarja jogosan és helyesen teszi.

De hát miért vált hazai erénynyé annak a szegény polgári egyletnek a térképről való eltörlése és miért vált hazaárulássá ezen egylet élet-halál harcza?

Hisz a ki a viszonyokat nem ismeri, abból a borzasztó lármából, melylyel a névtelen hősök a hazafiság köpenyébe burkoltan a polgári egylet életére törnek azt hirdeti, hogy az a kanizsai polgári egylet nem más, mint a lealjasodás tanyája s az orgiák bünbarlangja.

Pedig az egészből csak annyi az igaz, hogy tessék a szinházat a müvészet templomát megépiteni, szivesen támogatja azt a polgári egylet egyeteme is, de nem akarja, hogy a szinház alapjainak lerakásánál az ő halálharangja megkonduljon, mert ugy van meggyőződve, hogy ha nem csupán egy szinház, ha nem még ha egy universális nemzeti pantheon épül is Nagy-Kanizsán, a polgári egyletnek még akkor is meg lesz az elvitázhatlan létjoga és hézagpótló nemes czélja.

Ha ezt a meggyőződést felszólaló nem osztja az még indokolt lehet, mert hisz elágazó vélemények mindig voltak és lesznek az ég alatt, hanem mikor azt a kisebbséget, melyhez ő is tartozik szentekké canonisálja, azt már természetellenesnek tartom, mert hisz nem csupán a kanizsai polgári egylet töredékeért, hanem az összes keresztény világ lelki üdveért halt meg a Jezus Krisztus és még soha sem tudhatja felszólaló, hogy vajjon nem ő lesz-e az, a kit a mennyország kapujától visszautasitanak.

Szerintem felszólaló akkor, mikor a polgári egylet leszavazott, megbukott töredékét olyan „m é l t ó s á g o s" szoborhoz hasonlitotta, mely előtt „l e b o r u l n a k a l á n g e l m é k" annak a kis töredéknek nagyon rosz szolgálatot tett, mert a nagyszerühöz közel áll a nevetséges, de más részről szomoruan jellemző dolognak tartom közállapotainkra nézve midőn felszólaló pártját azért, mert a gyeplő kezei között volt isteniti, a többséget pedig azért, mert az irányhoz hozzá szólni merészkedett t ö m e g n e k (miért nem csorda?) es csőcseléknek (miért nem csürhe)nevezi.

Róma mindig virágzott s csak akkor kezdett hanyatlani, mikor királyait isteniteni kezdte.

Igaz hogy Kanizsa nem Róma s nincsenek királyai, hanem azért az itteni állapotokhoz nagyon, de nagyon hozzá férne ám a szó.

Én ezt nem keresem, de nem is kerülöm, hanem mikor az a közönség elkezd gondolkozni, elkezd mozogni, el kezd talpra állni, annak mindig meg van a maga oka s azt a közönséget a szabadság szent eszmeért lelkesülő mivelt embernek soha sem szabad „tömeg"-nek „csőcseléknek"-nek nevezni, — mert az emberiségnek vele született, elidegenithetlen joga az, hogy saját sorsához hozzá szóljon. A sajtónak pedig, mely szereti magát a közvélemény képviselőjének nevezni, nem az a hivatása, hogy képzelt portentumokat bálványozzon s a hatalom előtt földig boruljon, hanem az, hogy a közvélemény nyilvánulásának kifejezést adjon s őszintén mondja meg a keserü igazságot még a hatalomnak. Különösen nagy szükség volna erre Nagy-Kanizsán.

De hát hol is vette felszólaló arra a jogot, ki hatalmazta fel őt arra, hogy a polgári egylet azon tagjait, kik az ő nézetét nem osztják „tömeg"-nek és csőcselék"-nek nevezze? Mert habár felszólalása szövegében soha sem beszél a saját maga nevében, hanem folyton a „mi" többes számu tekintélyes névmást használja, meg sem teszem, nem tehetem fel a megbukott kisebbség komoly gondolkozásu férfiairól azt hogy felszólalót ezen, az éretlenség megbélyegzésére alkalmazható czimek használatára feljogositotta volna, — mert hisz alkotmányos érzelmü kötelessége a többség nézetét respectalni, még ha azt nem osztja is.

Figyelmeztetem felszólalót, hogy a kanizsai polgári egylet tagjai nem utcza-gyerekekből, hanem tisztességes városi polgárokból állanak s ez a testület megérdemli azt, hogy felszólaló előtte kalapot emeljen.

GYŐRFFY.

*) Jelen czikk irójának lapunk 63 számához egy különlenyomatu akkét mellékelte a kiadó hivatal. Arra nézve már készen van a válasz; de miután ezen cikkében is ugyanazon felszólalóval áll szemben, mindkettőre a választ jövő számunkra halasztottak.

11987. sz.
a. I. 1882.

Zalavármegye alispánjától.

Zalamegye törvényhatósági bizottsága f. 1882. évi aug. hó 14 én délelőtt 10 órakor Zala-Egerszegen a megye termében rendkivüli közgyülést tart, melynek tüzetes tárgyát kizárólag a Meszegyöröki község határában létező phylloxera vész terjedése ellen a phylloxerától lepett szőlők teljes kiirtása és a kiirtandó szőlők tulajdonosainak hozzájárulás utjáni kárpótlása tárgyában Keszthelyen f. évi augusztus hó 5-én tartott érdekeltségi értekezlet kérvénye képezendi.

Miről a törvényhatósági bizottság t. tagjai tisztelettel és azon felkéréssel értesittetnek, hogy a fentebb kitüzött rendkivüli közgyülésre a tárgyalandó ügy fontosságánál fogva minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Kelt Zala-Egerszegen, 1882. évi augusztus 6-án.

SVASTITS BENŐ s. k.
alispán.

Az aug. hó 20-án Budapesten tartandó országos népünnepély proggrammja.

38. A legszebb figyermekek versenye — 10 dijjal. A tiz legszebb figyermek 10 éves alul nyeri a dijakat.

39. A legszebb leánygyermekek versenye — 10 dijjal. A tiz legszebb leánygyermek 10 éven alul nyeri a dijakat.

40. Nemzetközi dalnok-verseny — 10 dijjal. A tiz legjobb énekes nyeri a dijakat.

41. Futás-verseny — 10 dijjal. A tiz legjobb, leggyorsabb futó nyeri a dijakat.

42. Póznamászás verseny — 10 dijjal. A legjobb póznamászók nyerik a dijakat.

43. Zsákfutás-verseny — 10 dijjal. Szinte a legjobbak nyernek.

44. Ugrás-verseny 10 dijjal. A tiz legjobb ugró nyeri sorrend szerint a dijakat.

45. Velocsiped verseny — 3 dijjal.

46. Kétevezős vascsónak-verseny a városligeti tavon — 10 dijjal. Csak be kell ülni tetszés szerinti időben egy ily csónakba és a drótszigetet kétszer körülevezni. Azok, kik ezt legrövidebb idő alatt megteszik, azok nyerik a dijakat sorrend szerint. A mint a versenyző beült a csónakba, a versenybiróságtól egy czédulát kap, melyre fel lesz irva a neve, ugy elindulásának ideje, ugyszinte visszajövet megérkezésének ideje. A versenybiróság intézkedni fog, hogy a legkisebb visszaélés sem fog történhetni.

47. Négyevezős vascsónak-verseny. — 10 dijjal. A feltételek és rendszabályok ugyanazok, mint az előbbinél.

48. Lélekvesztő (sandulin) verseny. — 10 dijjal. A feltételek és rendszabályok ugyanazok, mint előbb.

49. Kétevezős facsónak-verseny. 10 dijjal. A feltételek és rendszabályok ugyanazok, mint előbb.

50. Csárdástáncz-verseny. — 10 dijjal. Az öt legjobb csárdás-tánczos és az öt legjobb csárdás-tánczosnő nyeri a dijakat.

51. Pénztárak, bemenetek és kimenetek, utbaigazitó feliratokkal a következő helyeken lesznek: I. A sugárut végén. 2. A király-utczából a városligetbe vezető fasor végén. 3. A városligeti lóvonatu vaspálya indóházánál. 4. A versenytérről a városligeti rondeauhoz vezető Stephanie-ut végén. 5. A Hermina- és Erzsébet-ut sarkán. Csak a kimeneteknél szabad a népünnepélyt elhagyni. A közönség felkéretik az ujonnan ültetett városligeti rondeauban a gyepre nem lépni és az ültetvényeket, fákat nem sérteni A Szeretetház a közönség által esetleg tett károkat megtériteni tartozik.

52. Belépti jegyeket láthatólag feltüzni és hordani! — Az ellenőrzés könnyebitése végett a közönség felkéretik a belépti jegyeket legott a jegyváltás után még a bemenet előtt látható helyre, a férfiak kalapjaikra, a nők és gyermekek ruhájukra feltüzni és az egész ünnepély tartama alatt hordani, ugyszinte arra ügyelni, miszerint belépti jegyeiket el ne veszitsék, mert elvesztés esetében felkéretnének saját kárukra ismét jegyet váltani. Az 1000 tagból álló rendező és ellenőrző bizottság, ugy a rendőrség e rendszabály megtartására az egész ünnepély területén éber szemekkel fog felügyelni, a közönséget a nemes csél iránti tekintetből e részben szintén támogatására és együttes ellenőrzésre kérve fel.

53. Belépti- és tombolajegyek, programmok kaphatók az eladási főraktárban Fürdő-utcza I. szám alatt Goldsmidt Lajos budapesti hirlapközvetitő irodájában és az összes dohánytőzsdékben.

54. A kalendárium Szt. István napjára szép időt jósol. — Tessék megnézni!

55. A labyrinth (Utvesztő.) — Vidéki vedégeink ne mulasszák el a népünnepély területén lévő Labyrinth-kertecskébe is bemenni. Ezen alig 150 négyszögöl területtel biró kis kert a legtekervényesebb mindkét oldalról alig 3 láb magas élő sövénynyel keritett kis utakkal bir, ugy hogy annak mindig látható közepéig jutni bizony egy óra mulva sem bir az, a ki a járást nem találja fel. Pedig

---

Majd eljön a vihar, az fog neki siri dalt zengeni; a bércsek sokszorosan visszazengik. És e borzalm. s zenétől messze elfut minden halandó; nem fogják hamvait megtalálni, mig nem teljesen egyesülhet édes hazája földjével és kibékülhet vele örökre.

Ugy sugta neki ezt valami; ugy csábitotta.

De Marica nem ment el. Sokkal sötétebb terv fogamzott meg agyában.

— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

Elérkezett az esküvő napja.

Marica csak várta, hogy megfogják-e neki mondani: mi történik?

Egy hangot sem szólt senki. Csak annyit jól látott, hogy előtte mindenki nagyon titkolódzik és a dolgot erősen takargatják.

Ekkor látta még csak igazán, hogy mennyire igazuk volt azoknak a kisértő szellemeknek, a kik elmutattak a jövőbe!

Sőt kiméletesek is voltak nagyon, mert ezt, a mire oly keserüen viradt, eltitkolták előtte. Talán, hogy annál jobban fájjon, talán hogy repedjen meg tőle a szive?!

Hejh nagy Istenáldás is lett volna annak a szegény jó szivnek megrepedni.

(Vége következik.)

A kibékült szellemek.

(Vázlat.)

Irta: *WÉBER ANTAL.*

Méltóságod nagyon ki van merülve ugyan pihenje ki egy kissé magát,

Oly könyörgő hangon mondta az ifju e szavakat, hogy Iréne mosolyogva engedett a kérésnek.

„Ön igen gondos" szólt most a lány angyali szemeivel kisérőjére tekintve „Mivel — —

„Egy ily tekintetért a lelkemet is od'adnám." felelt mosolyogva az elpirult fiatal ember.

„De bocsánat csak most veszem észre, hogy méltóságod nem ismer engem. Én Záloghffy Dénes báró vagyok,"

„Mily kár! Eszerint ön is örököse annak az ellenszenvnek, mely családaink közt oly rég fennáll."

Az ifju mélyen elpirult s remegő, megindult hangon felelt: „Én megengedem, hogy családunk elhunyt tagjai nagyon gyülölték egymást, — sok roszat tettek egymásnak, de legyen meggyőződve Irén, hogy az ő gyülöletük, ha a lehető legnagyobb volt is, nem volt nagyobb az én... tiszteletemnél."

„Miért gondolkodott oly sokáig a száradékon?"

„Az igazi szót — nem találtam meg."

„Igy báró ur, nem mondott igazat?" kérdé szemrehányólag Iréne.

„Igazat mondtam most is grófnő, — de mégsem ugy, — ahogy óhajtottam volna."

„Lám, pedig én őszinte embernek tartottam önt."

„Nagyon fájna, ha e jóságos véleményét felőlem megmásitaná — felelt Dénes a leány kezét ajkaival érintve, egy más alkalommal majd megnevezem gondolatomat a maga nevén."

„Szaván fogom báró ur," szólt tréfás komolysággal Iréne.

„Én is grófnő, mert e szavával megigérte, hogy egy más alkalommal is szerencsés leszek méltóságoddal találkozni."

„De én ugy látom, hogy ön még tulságosan halavány, az a gaz ficzkó nagyon megijeszthette önt."

„Ne aggódjék báró ur, már nyugodtabb vagyok," szólt Iréne felkelve helyéből indulásra készen.

Nem, nem Irén, ön megerőlteti magát" — szólt Dénes előbbi könyörgő hangján. Boldogitson engedélyével, hogy kocsimat ide rendelhessem,

A leány nevének másodszori kimondásakor elpirult, zavarba jött. „Ön ezideig nem volt nálunk" felelt, csakhogy valamit mondjon.

„Nem is vagyok bátor most sem nagyra becsült házuknál tiszteletemet tenni. A parktól könnyen feljuthatna méltóságod....

„Köszönöm."

Dénes vadász kürtjébe fujt néhányszor s az erdőn kivül álló fogat a helyszinén termett.

„Miért nem használta jelző sipját az előbb is? — kérdé Iréne beszállás közben.

„Nem akartam a kaland dicsőségében mást is részesiteni."

„De ön nagy veszélyben forgott."

„Korántsem akkorában, mint ön... különben eszerszerte nagyobb tett elkövetésére lennék képes egy mosolyáért," szólt Dénes szenvedélyesen megszoritva a leányka parányi kacsóját.

Elérkeztek a park aljáig.

Még egy mosolygó tekintet, még egy kézszoritás s a kettős „A viszontlátásra" után ketten kétfelé mentek.

Zálogh.

Regényes közvetlen szomszédságában egy, bár kevésbé festői, de avval egyenlő jó karban tartott urodalom feküdt melynek birtokosa az egykor dusgazdag Záloghffy család már jóval elszegényült tebb tagja, Oszkár báró volt.

Ő, apái érzelmeihez hiven, a Sándorffynak iránt a legmélyebb gyülölettel viseltetett s eme gyülöletét minden áron egyetlen örökösére, Dénesre is átakarta származtatni, ami hogy nem igen sikerült a jó birónak, azt nem kell soká bizonyitgatnom, kivált ha az örökös oly felvilágosult szellemmel birt, mint Dénes és a Sándorffyaknál olyaski volt található, mint Iréne.

Hanem hát a gyülöletre nagy és sok ok volt. A régi Sándorffyak nem egy Záloghffy leányt csábitottak el, nem egy reménydus kis bárót küldtek idő előtt a másvilág gyönyöreit élvezni, nem egyszer sértették őket vérig gőgös kicsinylésükkel s nem egyszer áldozták fel saját családtagjukat, ha evvel nekik nagy szerencsétlenséget okozhattak.

Fiuról fiura szállt a gyülölet és a tagok meg is akarták ezt tartatni a végkihalásig. A dajkának már a bölcső meséit a családi történet drámáiból kellett válogatnia. A felnőtebbeket meg a nagymama gyüjté maga köré az alkony órái ban s hintett tápolt elbeszélésével a már elvetett gyülöletmagvak kicsirázása és megerősödése czéljából.

Halgassunk meg ilyen elbeszélést.

Sok száz évvel ezelőtt, mikor a Sándorffyak e vidéken is nyertek birtokot, — élt a család szépség büszkesége, Jolán, ki szép volt, mint a fakadó rózsabimbó, szende, mint a rengő holdsugár, s ártatlan, mint a gyermek sóhaja.

Jolán szerelmes lett a szomszédos gróf deli fiába Imrébe — és az ifju szive rajongó imádásával övezé körül a leányt.

Az öregeknek tetszett e szerelem s büszkén mondogatták: „Nem lesz szebb és gazdagabb pár széles e hazában, boldogabb meg e föld kerekén." Pedig de nem lett igaz e mondás.

A jegyváltás után az öregek vallomi felett összeszólalkoztak, ami a grófot keserü boszura ingerlé. Nem szólt senkinek semmit s hagyta a boldog vőlegényt egész napokon át szerelmes menyasszonyánál mulatni.

Mikor elérkezett az esküvő napja, Regényes tornyában megcsendült a halálharang. — A gróf az utolsó perczben tagadta meg beleegyezését s vonta meg áldását a frigytől. Imre öngyilkossá lőn.

Jolán fájdalma, szerelme és szégyene miatt az őrüléssel volt határos. Az előbb oly szép leányt teljesen megtörte, idegessé, betegessé változtatta e csapás. Napokon át nem szólt senkihez, elmerengett, elbusulkodott órákon keresztül és sokszor meglehetett lepni, hogy önmagához beszél, mint valami csendes őrült.

Végre szerelmének gyümölcse is meglátta a napvilágot és ez balzsam volt az anya sebeire. Ugy látszott, hogy gyermeke mellett feledi veszteségét, — feledi fájdalmát.

Két éves korában a gyermek eltünt a háztól; keresték minden felé és nem találták sehol.

Leirnám Jolán fájdalmát, ha lenne arra szó vagy fogalom. Ily szent, kétségbeesett fájdalmat csak érezni lehet, leirni nem.

Az a két év, — melyet Jolán még átélt, a bánat és kesergés időszaka lett. Folyton gyermeke és Imre után sóhajtott őket akarta látni.

És sóhajait meghallgatta az ur. Az esküvő negyedik évfordulóján egy megcsonkitott, elcsenevészett gyermekét küldött a gróf avval az üzenettel, hogy gondossa tovább gyermeket, kitől — mivel tudja, hogy nem kizárólag az ő fiától lett, a Sándorffy nevet megtagadja.

Jolán meglátta gyermekét és egy negyed óra mulva meglátta a másvilágon Imrét.

A mélyen megrendült és megbántott apa elégtételt követelt a gróftól. — Megadatott neki s ő a párbaj áldozata lett. —

Később a gyászos emlékü Elek báró is, kinek igen hazafias érzelmei voltak, a Sándorffyak tondoriatának esett áldozatul. Azt állitották róla, hogy Rákóczyval egyetért és lázit. A följelentést is egyik Sándorffy tette s Elek a nagyon rövidre fogott — vizsgálat után kivégeztetett.

Ilyen szomoru volt Ilonka története is, kit Zsiga gróf csábitott el, szöktetett meg s hagyott el hütlenül a külföldön szegénységben, betegen, idegen emberek könyörületére bizva.

Ilyen elbeszélések az érettebb fiatalságnál megtermék óhajtott gyümölcseiket, a két család tagjai egymáshoz barátságosan soha nem közeledtek.

Mikor Iréne szépségének hire Oszkár báró füleibe is eljutott, ez a leggondosabban őrizte fiát minden oly körülménytől, mely őt a grófi leánynyal összehozhatta volna.

Hogy mily nagy lehetett a család ijedelme és felháborodása, mikor Dénes kijelenté, hogy a legközelebbi napok egyikén Regényesben óhajt látogatást tenni, az nagyon is elképzelhető.

Mintha csak villám csapott volna közéjök, ugy ugrottak fel ülőhelyeikből a árulást, kiátkozást, agyonlövést emlegettek.

Dénes lemondott szándékáról de nem szerelméről.

Folyton ott járt, kelt, hol Irénével beszélt, a leány mosolygó arczával megjelent előtte merengései közben s a játszi szellő minden lebbenésével A viszontlátásra bucsuszót sugdosta fülébe. Boldog volt, ha nem háborgatták.

Az ötödik nap csakugyan eljött Irén. Oly örömmel nyujtott kezet lovagjának, hogy ez tulboldogságában alig birt érzelmeinek ura lenni.

(Folytatása következik.)

3 ugrással kertecske bemenetétől annak közepéig lehet jutni. Ezen Labyrinth-kert geniális feltalálója és készitője népszinházunk érdemdus veterán-szinésze, Vasváry Kovács József. A helyet ő bérli a várostól és csekély bemeneti dijat vesz.

56. Óriáskigyók, trigrisek tanyája — állatkert. — Az országos népünnepély napján a szomszédos állatkertben kivételesen a rendes 30 kr. belépti dij helyett csak 20 kr., gyermekjegyeknél 15 kr. helyett csak 10. kr. fog vétetni. Vidéki vendégeink ne mulasszák el betekinteni Ott fogják látni a világ vadállatjainak összes fajait, a legszebb oroszlánokat, tigriseket, óriás kigyókat, vizi kutyákat, jeges medvéket, elefántokat stb. Már csak azért is megérdemelné az állatkert, hogy minél számosabb látogatója legyen, mert annak igazgatója saját sugallatából igen nemeslelkűen járt el a szegények képviselője, a Szeretetház irányában. Ugyanis kijelentette, hogy ő a népünnepélytől, mely a szegény nép felsegélésére van rendezve, közönséget elvonni semmi áron nem akar, inkább szenvedjen az állatkert az nap kárt, miért is azon határozatot hozta, hogy Szent István napján az állatkertnek csakis a népünnepély területéről lesz bejárata vagyis, hogy oda csak az juthat be, a kinek népünnepélyi jegye már van.

57. Lóversenyek. — Hatvan krajczárért a népünnepély napjáig Fürdő-utcza 1. sz. a. Goldschmidt Lajos budapesti hirlapközvetitő irodájában szintén nyerő számmal ellátott „közös belépti jegyek" kaphatók, melyekkel nemcsak a népünnepélyre, de az annak szomszédságában lévő uj lóversenyek lesznek, lehet bemenni. Az ily jegy a lóversenytéren nem fog elvétetni és vele a népünnepélyre ismét vissza lehet menni. Ily jegygyel tehát 10 krajczárral olcsóbban lehet ugy a népünnepélyt, mint a lóversenyeket megnézni.

59. A Grand-Prix — a nagy dij! — Faj-, kor- és és szinkülömbség nélkül minden, az osztrák és magyar birodalom területén született és nevelt szamár futhat az országos népünnepélyen délután 3 órakor tartandó nagy országos szamár-futtatás és akadályversenyben. Azon szamár nyeri a nagy dijat, a melyik utolsónak érkezik a kitűzött czélhoz. melyhez egy versenyzőnek sem szabad a maga szamarán törekedni. Mindegyik szamártulajdonos versenyzőtársa szamarát tartozik ülni. Igy mindegyik csacsi-sportsmann (magyarosodjunk és mondjuk: csacsi-lovar) nem annyira felebaráti szeretetből, mint inkább önzetlenség teljes hiányából, nagy és példás buzgalommal minden törekvését oda fogja irányozni, hogy az ő gondviselése és vezetése alá bizott füles, az elérendő földi jutalom iránti tekintetből hátra ne maradjon és mint „jó utolsó" egy szamárfejjel „ne" győzzön. A lónemesités terén már igen sok történt és nagy haladást tudunk hazánkban felmutatni, a mi igen dicséretreméltó, csupán a jeles szamárfaj nemesitése körül még igen kevesen szereztek maguknak kiváló érdemeket, a mi igen sajnálatra méltó, miért is e tartandó verseny czélja: e téren buzditani és lelkesiteni!

Ártézi fürdő. Azok, kik csak e fürdőt használni és a népünnepélyen résztvenni nem akarnak, tartoznak ugyan belépti jegyet a népünnyepélyre váltani, de fürdőhasználat után egy óra mulva, a fürdőpénztár által megbélyegzett belépti jegyekért a népünnyepélyi pénztáraknál a pénzt visszakapják.

Levél a phylloxera-ügyben.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Midőn a phylloxera kipusztitása tárgyában Keszthelyen f. hó 5-én felvett jegyzőkönyvet egész terjedelmében közlés végett bemutatom, csak azt jegyzem meg, hogy a szőlő-pusztitásnak egyedül a phylloxera gyökeres kiirtásával vehetjük elejét. Mivel pedig megyénket fáradhatlan alispánunk buzgólkodása folytán a magas kormány — az eddigi gyakorlattól eltérőleg — az irtással járó tetemes költségek fedezésétől fölmentette és azt megtérités nélkül födözni fogja: most csak a megye törvényhatóságától függ a Keszthelyen javaslatba hozott teendők megerősitése és a kártalanitási összegnek kivetése iránt intézkedni, s ezzel a vésznek teljesen gátat vetni.

Kováts János.

A jegyzőkönyvi másolat igy hangzik:

Jegyzőkönyv,

felvéve Keszthelyen 1882. évi augusztus hó 5-én tartott értekezleten.

Tárgy: Meszes Györkön konstatált phylloxera infectio.

Jelenlévők számosan.

Svastics Benó alispán ur az értekezletet megnyitván, üdvözli a szép számmal megjelent érdekelteket.

Előadja, hogy a nagyméltóságu miniszter ur a kiküldött borászati kormánybiztos ur véleményét fogadta ugyan, el, a gyéritési eljárásnak általánosságban alkalmazására nézve, olyformán, hogy az inficiált foltok irtatnak, a többi terület pedig gyérittetik, mind amellett az ő legközelebb személyesen előterjesztett kérelme folytán Zalamegye szőllőszete és borászatának érdekében kivételt tenni hajlandó, s az inficziált mintegy 10—13. kat. hold terület teljes kiirtását magáévá tette, s az ez után felmerülő irtási költségeknek az állam által leendő viselését megajánlotta az esetre, ha a megye közönsége az egyesek iránti kártalanitást eszközli, — Köszönetet mond dr. Csanády Gusztáv ministeri biztos és Lehóczky Dezső ministeri kiküldött uraknak az inficziált területen a munka szakszerű vezetésénél tanusitott fáradhatlan buzgalmukért.

Előadja, hogy tapasztalás szerint a gyérités czéltalan, mig beigazolt tény az, hogy az irtott területen teljesen kipusztulhat a phylloxera. — Az egész megye java tekintetében a nagyméltóságu miniszter ur igéretét birjuk, hogy kegyes és kész a megye érdekében mindent megtenni, mit az értekezlet élénk helyesléssel és éljenzéssel vett örvendetes tudomásul.

Az által tehát ha az inficziált 11—13. hold terület kiirtatik, a megyében lévő mintegy 42. ezer hold szőlőterület teljes megmentése lesz kilátásban.

Kérdést intéz ezek után az értekezlethez, hogy elfogadja-e azt, miszerint az inficziált 11—13. kat. hold terület teljesen kiirtassék és pedig azonnal. Ez érdemben, ha a kiirtandó területért kárpótlás lenne adandó, a megyei 42 ezer hold terület holdjára a megejtett számitás szerint egyszersmindenkorra 15 kr. o. é. esnék körülbelül.

Kovács János ur igen méltányosnak tartja, hogy kárpótláshoz a megye összes szőlőbirtokosai hozzájáruljanak.

Köszönetet mond az alispán urnak a fenyegető nagy vész ügyében kifejtett fáradhatlan buzgalmáért.

Angyán János vonyarczi körjegyző ur érdekelt meszes-györkiek megbizásából és nevében a kiirtandó szőlőkért kataszterális holdankint 700 frtot az idei termés fejében pedig ugyan holdankint 250 frtot kér megállapitani.

Kovács János ur a birtok értékmegállapitására egy azonnal kiküldendő becslő bizottság megválasztását kivánja.

Dr. Csanády Gusztáv ur kijelenti, hogy az esetben, ha az irtás nem vétetnék foganatba, ugy az inficziált terület körüli egész szőlőterületet kipusztitja a jövő években a phylloxera s minden kárpótlás nélkül elvesztik az érdekeltek szőlőjüket, tehát e tulságos követelés méltánytalan.

Br. Puteányi Géza ur a becslő bizottság kinevezése s a kártéritésnek az egész megyére leendő kivetése mellett emel szót. Óhajtja, hogy az ügyben az alispán ur mielőbb egy rendkivüli megyei gyülést hivjon egybe.

Svastics Benó alispán ur a sürgős intézkedést annyival is inkább szükségesnek látja, mert ma nap az ország majd minden vidékéről, érkeznek hirek hasonló szomoru állapotról, s határozottan tart tőle, hogy hosszasabb késedelmezés esetén Zalamegye a nagyméltóságu ministerium fentebbi kedvezményére nem tarthatna igényt. — Az általános kérdés feltevése előtt, kérdést intéz a meszes-györki azon érdekelt birtokosokhoz, kiknek szőleje az inficiált 13. holdnyi területbe beleesik, vajjon ők az összes megyei szőlőbirtokosok által nyujtandó méltányos kárpótlást elfogadva, az inficziált terület kiirtását kérelmezik-e, mert azt kérniök kell, miután a fenforgó körülményekhez képest tagadó esetben ugy is intézkedés fog tétetni.

Tolnai József, öreg Mikola István, Bán György Németh Péter és öreg Mikola Ferencz érdekelt birtokosok kijelentik, hogy szőllejük kirtásába beleegyeznek és azt kérelmezik.

Svastics Benó alispán ur felteszi a kérdést, hogy a megyei szőllőbirtokosoknak a kártalanitáshoz leendő hozzájárulását az érdekeltek illetve az e vidékbeliek elfogadják-e?

Egyértelműleg elfogadtatik.

Alispán ur továbbá kérdést intéz az értekezlethez felterjesztessék-e a nagyméltóságu ministeriumhoz az inficiált terület kiirtása iránti kérelem?

Egyértelműleg felterjesztetni határoztatott.

Ujabbi felvilágositások után az irtandó területre vonatkozólag kárpótlás tekintetében az érdekeltek 600 frtot kérnek holdankint, — az értekezlet alispán ur ajánlata folytán 500 frtot lát hat, holdankint megállapitandónak.

Hosszas vita után az érdekeltek nevében Németh Péter, de a többi érdekelt meszesgyörki lakosok is kijelentik, hogy az irtandó szőllő kártalanitása tekintetében kat. holdankint ajánlott 500 frtot o. é. elfogadják.

Ezen kártalanitási összeg kifizetésére nézve alispán ur elfogadtatni kéri azt, hogy a kártalanitási összeg 3 év alatt 3 egyenlő részletben lenne az érdekelteknek kifizetendő, — és pedig az első rész, melyet e megye egyik rendelkezési alapjából kellene kölcsönképen kérelmezni az irtás megkezdésekor lenne kifizetendő, — a második rész egy év mulva, a 3 ik rész a második után ismét egy év mulva, mindenkor a községi költségvetések alapján szedessék be a kártalanitási összeg az illető szőllőbirtokosoktól birtokaránylag, s a megye által fizettessék ki, megjegyezvén, hogy a kártalanitás csak a szőllővel beültetett területre szól.

Az értekezlet felkéri a megye alispánját, hogy lehető legközelebb egy rendkivüli megyei közgyülést hivjon össze az ügy sürgős megvitatása végett.

Svastics Benó alispán ur felkéri az értekezletet, hogy a jelen nem lévő Koller Ferencz ur mint legelső sorban érdekelthez egy küldöttség menjen az irtás és a kártalanitási összegnek reá esendő rész tisztába hozatala, és illetve annak megértése végett, kiván-e Koller ur hasonlóképen megfelelő kárpótlást? a küldöttségbe alispán ur vezetése alatt beválasztattak: Nagy Károly, Nagy Sándor, Br. Puteányi Géza, dr. Csanády Gusztáv, Hencz Károly, idősb Reischl Venczel, Lehóczky, Dezső. Stoker Antal és Göde Lajos urak. — Alispán ur végül köszönetet mond a jelenlévőknek az érdekeltség és figyelemért s az értekezletet azon óhajjal nyilvánitja befejezettnek, vajha az intézkedések és tevékenység ne legyen hiába, hanem veszesen czélhoz, s mentse meg megyénket a vésztől.

Ezzel az értekezlet éltetve az elnöklő alispán urat, végetért, azon hozzáadással, hogy az alispán ur által fentebb inditványozott kártalanitási összegeknek kielégitési módozataiban az irtás alá kerülő inficiált területek tulajdonosai belenyugodtak. — Ezek után a jkönyv bezáratott és felolvastatván aláiratott."

Fürdői levél.

Karlsbadban, 1882. aug. hó 4.

A mult alkalommal volt szerencsém a karlsbadi életről egyet mást megirni, a midőn megigértem a nagyérdemü olvasó közönségnek a gyógyvizek hatásáról és kirándulási helyekről megemlékezni. Ezen igéretemnek a jelen sorokkal akarok megfelelni.

Az ideérkező betegek többnyire idegbajokban szenvednek, mely bajok orvoslására az ittani forrásvizek közöl a legnevezetesebbek: a „Kaiser Karl Quelle," „Mühlbrunn Quelle" „Schlossbrunn Quelle" stb. e forrásvizek mindmegannyian ugyanazon vegyi összetételüek, csak hőmérsékük különböző. A 36° C. mindegyik meghaladja.

Hatásuk az idegekre igen nagy. A napokban ebédről jőve egy inteligens külsejü öreg ur mellett foglaltam helyet a „Mühlbrunn colonadé"-ban. Szokás szerint üdvözlém az idegent, ki meghajtá magát és halk hangon rebesgeté: „Ich kann nicht sprechen, bin vom Wasser sehr nervious."

Egyesek a coura alatt semmiféle hatást nem éreznek, de bekövetkezik az utóhatás, éppen ezért a 28 napra terjedő coura után a vendégek még két heti courát tartanak valamely egészségesebb éghajlatu helyen.

Aki a karsbadi gyógyvizet csak egyszer is használta, az nem igen tud attól szabadulni. Vannak egyesek, kik 30—40 éven keresztül megszakitás nélkül felkeresik Karlsbadot. Magam beszéltem többekkel, kik már 25—30 éven egymás után itt élvezik a gyógyvizet.

A gyógyviz ivása mellett az időző betegnek sok szabad mozgást kell tennie és éppen ennek megfelelőleg a várost környező hegyekben a legszebb sétányok vezetnek mindenfelé. Ritka fürdőhely az, mely szebbnél szebb és érdekesebbnél-érdekesebb kirándulási helyekben annyira bővelkednék, mint Karlsbad. Ezek között a legnevezetesebbek: a nagyszerü porcellángyárak, a „Hirschensprung" nevezetü magaslat, az Aberg, Kaiserfahrt stb. de mindezeknél sokkal érdekesebb a hires giesshübeli savanyuviz forrás. Nem távozik Karlsbadból senkisem, hogy utóbbi helyet meg ne látogatná, nagyméltóságu közoktatásügyi ministerünk is a napokban volt ott bájos leányának kiséretében.

A napokban több magyar bajtárssal indultunk el a forrás megszemlélésére. Hölgyeinket előre küldöttük kocsin, mi pedig per pedes tettük meg az utat, mely eltéveszthetlen vala, amennyiben mindenütt a Töpel folyó partján vezet az ut egészen ennek az Eger folyóba való beszakadásáig.

Elérve az Eger folyót, innen kalauzunk az utóbbi volt, mert annyit tudtunk, hogy valahol annak jobb partján fekszik menésünk czélpontja.

Alig haladtunk fél óráig egy itt nagyon is ismerős vendég szegődött utitársul: egy csendes eső, mely eléggé alkalmatlankodott ugyan, de sokánk nolens-volens mennünk kellett hölgyeink után. Eső barátunk egyre jobban éreztető velünk vendégszeretetét és végre is egy fenyü alatt akartuk bevárni a hivatlan vendég távoztát, de bezzeg ez nem távozott és mi rövid konferencziát tartottunk azon végelhatározással, hogy utunkat folytatjuk.

Az eső szakadt, napernyőinkről a viz csakugy csurgott, ruhánkat egészen átázott, de beleéltük magunkat e szokatlan helyzetbe, annál is inkább, mert nem tudtunk volna magunkon segitni.

Ilyen alkalmatlan időben haladtunk Csehország azon vadregényes vidékén, melyet „Egerthal"-nak neveznek.

Az Eger folyónak mindkét partján fenyvesekkel sürüen beültetett hegyek emelkednek. Az országut közvetlen a folyó jobb partján vezet mindenütt meglehetős magasságban és innét a kilátás a lehető legszebb, melyről legnagyobb sajnálkozásomra bővebben nem irhatok, amennyiben magáról a savanyuviz forrásról akarok még röviden megemlékezni és a t. olvasó türelmével visszaélni nem szeretnék.

Négy órai fáradságos menés után elértük menésünk czélját. A mosolygó hölgyek, a felhőkből kibuvó nap, jó ételek s italok egészen felvidámitottak bennünket s mi a legnagyobb érdeklődéssel vizsgáltuk a szebbnél szebb látnivalókat.

Giesshübel egy falu és a forrás ettől vette nevét, de ma már e nevet hallva, senkisem a falut érti alatta, hanem a forrásviz közelében emelkedő gyönyörü villákat.

A forrásviz a hozzá tartozó épitményekkel együtt Mattoni birtokát képezik, kinek ugy Budapesten, mint a többi fővárosokban nagy üzletei vannak, évenkint több mint 8 millió üveget szállitnak le e helyről.

Mattoni ezen birtokát az Eger folyó 2 részre hasitja, a baloldalon gyönyörü villák, fürdőházak láthatók, mig a jobb oldalon a tulajdonos gyönyörü nyári lakása, egy vendégfogadó és több hosszabb épület — a viz elszállitásával foglalkozó munkások számára.

Ezen épületek között mindenütt a legszebb virágokkal ékesitett sétányok vezetnek.

Maga a forrás talán 100-nyi magasságban fakaszik, melyhez a leggondozottabb utakon juthat az ember.

A hegy tövénél elterülő, nagy, hosszu épületekben az üvegek mosása történik, ezen épületek a forrással csavargőzös által vannak összekötve, csakhogy az inditó erő nem a gőz, hanem a forrásnál megterhelt kocsi saját sulyánál fogva katol lefelé és az ismert kötél szerkezet által ugyanekkor az alsó kocsi felfelé megy.

A forrás mellett gyönyörü fogadó terem van, köröskörül a legváltozatosabb alaku szép sétányok. Maga a tulajdonos is kalauzolt bennünket, — ki elmondá, hogy már most évenkint több 100 fürdővendég érkezik. mert egyes betegek tisztán az itteni forrásvizet isszák egészségük üdülésére, de az atya mindent elkövet, sem pénzt, sem fáradtságot nem kimél e hely csinositására és reményli, hogy pár év mulva Giesshübel is a hires cseh fürdők sorába fog tartozni. Sok tőkét befektet e czél megvalósitására, de dus kamatokat vár attól.

Az idő csakhamar eljárt, esteledni kezdett, bucsut vettünk a gyönyörü helytől és haza hajtattunk.

BALASSA BENŐ
tanár.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **Nyilvános köszönet.** A nagykanizsai kisdednevelő egyesület sorsjátékot rendező bizottságához folytatólag következő felülfizetések, illetőleg ajándékozások érkeztek be: Haberl F. Kaposvár 1 frt, Bankegyesület N.-Kanizsa 5 frt, szolgabiróság Perlak 1 frt, gf. Károlyi Mácsa 1 frt, Délzalai-takarékpénztár N.-Kanizsa 2 frt, Spránszky kanonok Veszprém 2 frt, Frank Samu Boglár 1 frt, Radó Kálmán főispán szombathely 1 frt, Kisdedovoda Esztergom 1 frt, Förster Béla Pécs 1 frt, Virág Vinczéné N.-Szalonta 1 frt, Eperjessy Sándor N.-Kanizsa 1 frt, főispán Nyustya 50 kr. Takarékpénztár Hódság 1 frt, Subert István Szenicz 1 frt, Csépán Antal alispán Kaposvár 1 frt, Kisovecz József kanonok Veszprém 20 frt, Neher Emma Bisztricze 50 kr, Takarékpénztár Keszthely 1 frt, főispán Veszprém 1 frt, Löwensohn Gáspár Lengyeltóti 1 frt, Losonczi takarékpénztár 50 kr. Jakobs Miksa Hámor 50 kr. Baranyamegyei alispán 2 frt, Postahivatal Sárd 50 kr. Szabó Miklós 1 frt, Lottogyüjtőde Felső-Libnyicze 50 kr. Összesen 50 frt. Előbbi kimutatás 212 frt, 50 kr. Összesen 262 frt, 50 kr. Mindezekért a bizottság nevében hálás köszönetemet nyilvánitom. Somssich Lőrincz biz. elnök és pénztárnok.

Zárünnepély 1882. Julius hó 30-án belépti jegyek után frt. 129. 23 felülfizetésekből frt. 28. 90 összesen tehát frt. 158. 13 kr, folyt be a kisdednevelő egyesület mindkét ovodájának zárünnepélyén. Felülfizettek: Ifj. Kovács N. 40 kr. özv. Kamocsayné 60 kr. Inkey Lászlóné 2 frt, Zadubánszky Lajosné 1 frt, Fesselhofer Józsefné 80 kr, Maschanzker Mór 40 kr. Rapoch Gyula 4. 30 May Mátyás 1 frt, Báder Henrik 30 kr. Friedmann Ignátz 20 kr. Zók Nándor 30 kr. Eger Ignátz 80 kr. Schmidt Fülöp 10 kr. Bendekovits István 20 kr. Kovács Lajos ügy. 1. 20 kr. Tasch Simon 20 kr. Weiss N. 10 kr. Jäger Ferencz 60 kr. Sanveber József 80 kr. Zrinyi N. főhadnagy 80 kr. N. N. 30 kr. Székely Lajos 20 kr. Grünhut Henrik 1. 80 Hild László 60 kr. N. N. 80 kr. Weber N. 80 kr. Keller M. 10 kr, Rosenberg Ernő 20 kr. Grebencz Henrik 20 kr. N. N. 10 kr. N. N 40 kr. Wuskics János 60 kr. Filipovics N. 20 kr. Svastics Károly 1. 20 N. N. 80 kr Wittinger Antal 40 kr. Glaser N. 30 kr N. N. 20 kr. Csimbalek János 60 kr. Zadubánszky Lajos 80 kr. Dr. Steinbach N. 20 kr. Dr. Gerő József 10 kr. Dr. Schrejer Lajos 40 kr. özv. Koch Mihályné 1 frt. összesen 128. frt, 90 kr.

— **Nagy-Kanizsa szégyene.** „Szinészeti Közlöny" czimü laptársunk f. é. 32. száma a következő sorokban emlékezik meg a julius 30-án tartott polgári egyleti közgyülés eredményéről: „Örömtől dobogott szive minden igaz hazafinak, midőn hire járt, hogy Nagy-Kanizsán állandó szinházat szándékoznak épiteni. Ez öröm azonban csak rövid ideig tartó volt. A féluton megakadályozta a hitvány önérdek, a magasztos eszme kivitelét. Tehát itt is, mint legtöbb esetben, az elfogultság, a rágalom, a szükkeblüség és nyomorult önzés győzedelmeskedett. A polgári egylet már régebben elhatározta, hogy az egylet telkén egy állandó szinházat épit. És most mégis megtagadta azon régi telek és épület eladását, mely a szinház épités munkálatával szoros összefüggésben volt. A legutóbbi közgyülésen az ellenpárt, az épitésügyi bizottságot, önérzetet sértő vádakkal illette s ezzel megbuktatta az egész tervet. Az ellenpárt szóvivője: Győrffy János ügyvéd volt. Ide irtuk nevét, hadd lássa az utókor, kinek inditványa folytán bukott meg Nagy-Kanizsán az állandó szinház eszméje. Egy ország figyelme irányult ez ügyben N.-Kanizsa felé, egy ország veszi tudomásul most e szégyenletes dolgot. Ugy látszik, némelyeknél a hazafiság üres fogalom!"

— **Országos vásár** lesz jövő hétfőn az az 14-én Nagy-Kanizsán. Ez a vásár igen élénk szokott lenni, különösen a gabona eladás tekintetében.

— A tüzoltó-egylet zászlóavatási ünnepélye, mely f. hó 15-ére van tervezve, igen fényesnek igérkezik, 26 tüzoltó-egylet 360 taggal van már idáig bejelentve, A zászló is megérkezett. Minden a legszebb rendben foly. Csak a rosz idő el ne rontsa az ünnepélyt."

— **A zászlóavatási ünnepélyre** érkező nyoszoló-lányok és női vendégek részére f. hó 14. ismerkedési banquette lesz melyet a zászló-anya, Clement Lipótné ő nagysága tart és rendez.

— **Hymen.** Városunk szép hölgyeinek száma ismét szaporodott egygyel. A napokban hoszta el ugyanis Killer Tivadar kereskedő ur bájos nejét, Guttmann Berta urhölgyet Pécsről, a „Fünfkirchner Z." szerkesztőjének leányát.

— **Erdősy (Biba) Kornelia,** városunk jeles képzettségü tanitónője által szerkesztett „ABC-és könyv" már sajtó alatt van. A mint biztos forrásból tudjuk a nagy-kanizsai iskolaszék ezen művet megbiráltatta és a kedvező birálat után alkalmazhatónak mondta ki. A helybeli tanitók közöl azok, kiknek osztályaiban ezen munka alkalmazható, behozatalát is elhatározták egynek kivételével. A vidékiek közül is többen belátták azon határozott előnyt, melyet e nagy gonddal irt munka nyujt és alkalmazását saját hatáskörükben sürgetik. Alkalmunk volt a mü kéziratát birálólag végig olvasni és részünkről ahhoz igen szép reményeket kötünk, hacsak ezt is mint annyi nemes törekvést a szükkeblüség és elfogultság meg nem bukfatja.

— **Változások a helyben** állomásozó közös hadseregbeli helyőrségben. A helybeli ezrednek Grácsban állomásozó 1. 2. és 3. zászlóaljai Bécsbe telepittetnek mint állandó helyőrség. Ugyanezen ezred 4. zászlóalja itt marad és ezenkivül ide helyeztetik még a 76. báró Knebel gyalogezred 4. zászlóalja, mig a helybeli ezred 5. zászlóalja az ugynevezett „Nyugat-magyarországi ezred" képzése végett Szombathelyre tétetik át.

— **Van szerencsém** a tisztelt kartársaknak, s minden érdekelteknek tudomására hozni, — hogy az „Első nagykanizsai hivatalszolgák temetkezési egyletének" alapszabályai a nagyméltóságu m. kir. belügyministerium által f. évi 42.688 szám alatt a bemutatási záradékkal elláttattak. Egyuttal pedig a t. tagok és a belépni óhajtók értesittetnek, — hogy az egylet f. évi augusztus hó 13-án azaz vasárnap délután ½6 órakor, a nagy-kanizsai kir. járásbiróság hivatalos helyiségének várótermében rendkivüli közgyülést rendez — melyre a t. tagokat és a belépni óhajtó kartársakat ezennel meghivom. Nagy-Kanizsán, 1882. évi aug. havában. Peltz Lukács, elnök.

— **Dicső magyarosodás.** Légrádi levelezőnk méltó megbotránykozását következő sorokban fejezi ki: „Ha az ember a letenyei járás egyik másik községén megy keresztül, azt volna hajlandó hinni, hogy nem is az u. n. alkotmányos Magyarországban az ur születésének 1882. évében jár, hanem még mindig Ausztria provincziájában az 50-es évek, a Bach stb. korszak szomoru idejében. Velem is, midőn a napokban Tót-Szerdahelyen jártam, megütközéssel kelle tapasztalnom

hogy a fentebb emlitett nem egy falujának végén ily czimtáblákkal találkoztam: „Bezirk Letenye, Comitat Zala, Dorf Tót-Szerdahely Ungarn." — Kár, hogy „Provinz" is nincs közbeszurva... Ehez még mindig ott diszeleg a fekete sárga ducz, melyről sehogy sem birja az idő lemosni a kedves szint. Sajnos jele az alkotmányos érzületnek. — Ajánljuk e ügyet derék hazafias érzelmü alispánunk becses figyelmébe."

Rövid hirek.

Az uj francia ministerium megalakult Duclere elnöksége alatt. — Arabi folyton vereséget szenved az angoloktól. — Szende Béla honvédelmi minister egészsége javulóban van. — A Jerusalembe zarándokoltak hazatértek. — Budapest és Leányfalva között velocipédes közlekednek. — Armónis mellett, Teregova és Szlatina közt hegyomlás történt. — A párisi 70 napig alvó nőről kiderült, hogy csalónő. — Magyar iskolaegylet alakitásán fáradoznak Temesváron. — Majernik Mári bpesti szolgáló a kutba dobta 12 hónapos gyermekét. — Bolgodfalván, hol a tróuörökös pár vadász, folyton rossz idő jár. — A triesztli merénylet elkövetőit 3 mészárosa legényjei en találták meg. 60 frtot kaptak a bomba dobásáért.

Heti jelentés a budapesti gabonatőzsdéről.

Budapest aug. 4. Steiner József gabona- és bizományi üzlet tulajdonos jelentése. Az esős időjárás akadályozza a czépléai munkálatokat, késleltek az aczélyek, melyek nem elegendők a kiállitást érkezett rendelmények teljesitésére. A hangulat roppant szilárd az tárak emelkedik. Állomásokon sokkal előnyösebben eszközölhetők az eladások ugy, hogy azok, kik a helybeli piacra küldék az árukat, jelentékenyen keszenvednek ahoz képest, mintha a feladási állomáson adnák el kivitelre, hogy a gabonaszállitmány a körutlan díjszabás tételeiben továbbithassék.

Buza szilárd, 75 kral emelkedett. Tiszavidéki 11·20 pesztonyai 11 frtig Bánsági 10. 85-ig Fehérmegyei 10·80 ig kelt Gyöngyösön 82 kr. 10·45 Miskolcson 80 kr. 10·20 Dettán 82 kr. 9·80 kelt. Őszre sárul 10·05 pénz. tavaszra 9·83 pénz.

Rozs 43 kral emelkedett 7·40-ig Hatvan 7.90 Apcz-Szántó 7 15 Nyiregyhás 6·50 Debreczen 6·65 őszre 7 frtig.

Árpa 40 kral emelkedett. Takarmány árú 5·80-ig Mezőhuron 6·20 Szobonicza 6 frtig volt Miskolcon 7 f malátz. Füzesgyöngy 7 40 Szekszárd 8 f. Zab szilárd 7—7·40-ig Kelt Gyöngyösön 6 80 Szolnok 6·75 őszre 6 40 pénz, tavaszra 6·28 Temeri változatlan, 7.60 —7·75-ig téli hónapokra Gyertyámos 4·70 kötetett. 188 t. maj. junisra. 5·92 pénz. Bab, törpe szilárd Gyöngyösön 12·50-75-ig Stoor 12·45 kötetett.

Repcse szilárd bánsági 13·60 kapossza 14.25 Vadrepcze aug. sept.-re 7.50—75-ig Nagy-Kikindán 6·75. Repczeolaj 37 f. Repczeolaj pogácsa 6·75 Lemnig 14 f. 50.

Kőszakiári illeték átmenő forgalomban egy kocsirakomány utáu a fővárosi kőszaktárakban 7 f 5 az osztr. államvasut kőszaktárában 5 f. 25 Pénzelő czet 4 kamatra nyujtok ügyfeleimnek bera. szet árukra és állomási feladási raveányokra. Zakkölcsöndiji megbizásnak hetenként darabonként ½ krajczárt számitok

Szerkesztői üzenetek.

B. B. Karlsbad. Nem az.
L. G. Vizvár. Megkaptam.
N R. N-Várad. Mi történt?
K. A. M. Atád. A levélre gyorsan felelj! Hát 8 mikor készül el levelével? Vagy tán nincs is ott?

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR.
Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-viz.
Legtartalomdúsabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gondag term. szénsavtartalommal
borsavas Natron és szénsavas Lithionban
(0·32843 literként) (0·12495 literként)
Lipócz forrás-igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványviz-kereskedésben és a legtöbb gyógyszertárban.
Főraktár: Ékeskuty L., Budapesten.
602 12—20.

*) E rovat alatt közöltért felelősséget nem vállal a Szerk.

HIRDETESEK.

Legjobban osztályozásra alkalmas
Eredeti Mayer trieur
25,000 gép használatban
A gyári jelvény kivánassék
GROSSMANN J.
637 2—4
váczi körut 76. | BUDAPEST | váczi körut 76.

BUDAPESTI TÁRSAS POLGÁRI ÉS KERESKEDELMI ISKOLA
előbb HAMPEL ANTAL
Budapest, V. Nagy korona-utcza 13. szám.
Ezen tanoda, melyet 50 év előtt Hampel Antal ur alapitott és mi azt már 16 év óta fenálló tanodánkkal egyesitettük, minden törekvésünk oda irányul, hogy ezen intézetnek kiérdemlett jó hirnevét megőrizve, tanitványainkat alaposan képzett egyénekké neveljük. Hogy törekvéstünket biztosan elérjük, iparkodtunk ismert jeles tanárok alkalmazása által czélunkat biztositani. Tanitványaink az egyéves önkéntesi vizsgálat letételére előkészitetnek. Tanodánkkal tápintézet van egybekötve, melyben teljes ellátáson kivül, szeretetteljes bánásmódban részesülnek az tanulmányaikban a leggondosabb felügyelet alatt állanak. A legkésőbbi tanévre a beiratások augusztus hó 27-én vesik kezdetüket. — Értesitést kivánatra ingyen küldünk.
AZ IGAZGATÓSÁG:
639 3—6. Prasszer József igazgató. Gross Gyula.

MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legtisztább égetőnyu
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali- és üditő ital,
kitűnő hatásunak bizonyult köhögésnél, gége bajoknál, gyomor- és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban Csehországban.
459 30—48.

Termény-raktár, előleg- és bizományi üzlet.
A magyar leszámitoló és pénzváltó-bank ajánlja a t. czimü termelők és kereskedők figyelmébe közraktárait Budapesten, Szegeden, raktárait Temesvárott és Barcson. Itt mindenütt a t. cz. közönségnek szolgál
1) Egészséges raktárakkal, termények és áruk beraktározására, kezelésére, kiraktározására vagy tovább küldésére.
2) A terményeket átveszi, kölcsön zsákokat ád, szállitási és egyéb költségeket előlegezi, az igy átvett terményeket tűzkár ellen biztositja.
3) Olcsó kamatláb mellett előleget ad a beraktárolt, sőt már a czimére feladott terményekre.
4) Elvállalja a reá bizott termények bizományban elláttását akár a vidéki állomásokról, akár pedig raktáraiból.
Vállalatunk számára ugy a vasuti, mint a gőzhajózási társulatok részéről sok rendbeli előnyöket nyertünk, melyek t. megbizóink javára szolgálnak.
Szó vagy irásbeli felvilágositásra, ugy nyomtatott üzlet és dijszabályainkkal mint minden irányu felvilágositással szivesen szolgálunk.
A Budapestre injészett küldemények czimzendők: A magyar leszámitoló és pénzváltó-bank közraktárainak Budapesten, állomás közraktárak magyar kir. államvasutak. — Szegedre: A magy. leszámitoló és pénzváltó-bank raktárainak. Cs. kir. szab. osztrák államvasutállomás. Temesvárra: A magy. leszámitoló és pénzváltó bank raktárainak. Cs. kir. szab. osztrák államvasut-állomás. Barcsra: A magyar leszámitoló és pénzváltó-bank raktárainak. Cs. kir. szab. déli vasut-állomás.
636 2—3. Magyar leszámitoló és pénzváltó-bank.

! Messzelátó!
Legujabb optikai zseb-eszköz utazóknak, hegy- és falusi lakósoknak stb.
Mutat 3—4 óra távolságra
tisztán és kivehetően
Ezen ujonnan feltalált messzelátó 2 optikai lencse-üvegből áll, mely minden tetszőleges irányt hotra stb. megerősitheto és sokkal nagyobb hatással bir, mint a tábori távcsövek, azért is csak általános tetszésben részesülnek és mindenkinek legjobban ajánlhatók is. Doboznal, hogy szebbe dugható legyen, 1 frt 25 kr., finomabbak 1 frt 75 kr., kiváló finomak nagyobb optikai lencse-üvegekkel 2 frt 50 kr. 640 3—5.
Baroskop légsulymérők.
biztos és megbizható légsulymérő 2 frt. — Bor próbáló folyadékmérő, melylyel azonnal megismerhetni, ha a bor „tiszta vagy hamisitott e" (ehhez szükséges leirással) 1 frt 50 kr. — Tejpróbáló százalék lejtővel a vásári rendőrség előirata szerint (leirással) 2 frt 25 kr. — Ismeretlenőknek gyári áron.
Sötétküldés postautánvéttel. Kapható
Klingi & Baumann, Bécs I. Tegetthoffstrasse 3.

Hazai ipar!
Schember C. és fiai,
cs kir szab hidmérleg- és géppyára,
Budapest.
Raktár: Váczi körut 17. szám.
Gyár: Rattenbider-utcza 12, és 14 sz.
ajánlják ezennel ismeretes legkitünőbb gyártmányaikat, u. m. mindenkemü tized- és század-hidmérőgeket, szálémérőket stb
Egyedüli készitői a kettős vonó-tengelyü „Schember rendszerü" tized-mérlegeknek.
643 1—6. Árjegyzék ingyen és bérmentesen.

A tüzoltók és ezek vendégeinek figyelmébe ajánlva.
HALLJUK A SZÉP SZÓT!
RAJTA FIUK VIGADJUNK!
Rajta fiuk vigadjunk!
Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitett kiadás.
Gyüjtötte Wajdits József. Ára e 800 lapra terjedő könyvnek 1 frt 80 kr., diszkötés dús aranyozással 2 frt 80 kr., olcsó kiadás 96 kr.
„RAJTA LEÁNYOK MULASSUNK!"
Mulattató kézikönyv hölgyek számára gyüjtötte Wajdits József. Ezen 620 oldalra terjedő igen csinos keménykötésü könyvnek ára szinezett boritékban csak 1 frt 80 kr, diszkötésben 2 frt 80 kr. — Postai rendelések pontosan teljesittetnek.
WAJDITS JÓZSEF
könyvkereskedése
Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 13-án. 65-ik szám Huszonegyedik évfolyam.

ZALAI KÖZLÖNY.

Előfizetési ár:
egész évre . . . . 8 frt.
fél évre . . . . 4 "
negyed évre . . . . 2 "
Egy szám 10 kr.

HIRDETÉSEK
5 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további soréért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlasicsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet", a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank", „nagy-kanizsai takarékpénztár", a „zalamegyei általános tanitótestület" a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület", a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet", a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai kulválasztmánya" s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Az állatvédelemről.

— Első dijat nyert pályamü —

Jelige: „Ne kinozd az állatot."

„Hatodik napon végre teremté Isten az embert és pedig saját képére és hasonlatosságára." — mondja a szt. irás, vele kijelentvén, hogy az ember a teremtés legfenségesebb remeke, s hogy magasztos szellemével — ugy mondjam: — halhatatlan lelke őt az összes állatvilág fölé emelte. Nem tagadhatjuk azonban, miszerint testileg alá vagyunk rendelve a természet mindazon törvényszerü követelményeinek, melyek előtt a legparányibb élő lény is meghódolni kénytelen; minő például az ösztönszerü érzékiség sat. szóval, Ciceroként „az ember okos állat." — Sőt tekintve a testiséget, vannak oly állatok, melyek az embert bizonyos tulajdonságokban ugyancsak előnyösen felülmulják. Hogy tovább ne menjenek eléggé igazolja ezen állitásomat a bölcső-élet hosszas tehetetlensége, miből ha gondos nevelés ki nem emelné a növekvő gyermeket, megszünnék — nemesebb értelemben — ember lenni, s a legszánandóbb teremtménynyé törpülne. — Mig tehát egyrészt Isten az embert a földi lét eszközeinek hatalmas urává rendelé, másrészt alá vetette egyszersmind az állatiság különféle korlátoltságainak, mikből a közös gyarlóságok akárhány neme származik. Az embert uralják ugyan az alsóbb rendü teremtmények, de ebből még éppen nem következik, hogy meg nem volna mindegyiknek a hasonló önczélja; s igy azok felhasználásán kivül egyébre nem is jogositott, vagy vétkesen visszaél azon fölénynyel, mit neki a gondviselés oly kedvezően megadott.

Szóval: az állatot kinozni, vagy bármi módon bántalmazni jogtalan cselekmény az embertől, a mit erkölcsi méltóságának lealacsonyitása nélkül el nem követhet. — Az állat szintén érző lény, a mellett annyi haszonnal, annyi segitséggel járul az emberiség háztartásához, hogy meg nem kimélni egyszersmind a legrutabb hálátlanság. — Részt vesz az állat — ugy szólván — életünk minden mozzanatában, legyen az öröm, jólét vagy az ellenkező. A földmivesnek dolgozó társa, egyebeknél az életviszonyok kiegészitője: vagyon, gyönyör, — nem ritkán — mondhatni drága házi kincs. Ők szolgáltatják ruháink nagy részét, élelmet nyujtanak, különféle eszközökül értékesithetők, s mindezért nem várnak cserébe tőlünk egyebet a kiméletes bánásmódnál, hogy a jogtalan barbarismus s szolgai alárendeltségük fájdalmait ne kelljen érezniök, minthogy türelmük ugyis majd kimerithetlen. — Kezdetben az állatokat csakis a vonzó édesgetés, kedvező bánásmód szeliddithette háziakká és most is attól függ nagyrészben helyzetük milyensége s jóvolta. Osztoznak örömeinkben, átérzik bánatunkat, hüségesek, ragaszkodók, ha tapasztalják irántuk részvétünket, mig ellenben a szánalomig elkeserednek, a szánalomig szenvedők, ha megtagadjuk tőlük szeretetünket, az emberséges bánásmódot. — Az emberek már a legrégibb korban kedvelői voltak az állatvilágnak; bizonyos tisztelettel viseltettek egyik vagy másik fajuk iránt, sőt imádattal is illették, mint a pogányok — maig is — több helyen. — Nem is olvashatunk később sem pl. oly törvényt, vagy rendszabályt, a mely az állatok iránti kiméletet megparancsolná, jeléül, hogy nem is volt arra szükségük.

Különös, hogy éppen ma, a felvilágosodottság hirneves századában lett olyanokra szükségünk, az állatok védelmét illetőleg, minőket a régiek humánus felfogásuk s finomabb érzésük folytán — ugy látszik — teljesen nélkülözhettek.

És miben keressük mindennek okát? — Egyszerüen a nevelésben, mely napjainkban már annyira reális, annyira egyoldalu, hogy mig az értelmi kifejlést a legmagasabb hidegségig emeli, addig a melegebb szivképzés majdnem egészen háttérbe szorittatik. Innét a korai kiábrándulás, mely a kedély gyermekies boldogságát idő előtt beárnyalja; innét az élet bármi viszonyai iránt már a fiatalok részéről is tapasztalt közömbösség, gyengédtelen ridegség, később életuntság és végre az elégedetlen hánykodások óhajtott nyugalma... Mi segithetne tehát ezen elältalánosodott fölszeg irányon, mi volna azon gyógyhatás, mely az emberiség ezen ujkori betegségén biztosan segithetne? — Mindenek felett a szivérzetek kellő művelése. A kizárólagos észképzés hidegen hagy bennünket, leleplezi előttünk a valót egész fénytelenségében, önzővé teszi kioltja lelkünk melegét, — a mi szülője minden érdeklődésnek — kioltja lelkesültségünk szikráit, hogy soha fel ne lángolhassunk; ebből származik aztán a legdurvább anyagiság, mely elfordul az ég csillagaitól... nevetségessé teszi a sziv oltárát... könyörtelen marad embertársaihoz és minden iránt elfogult, a mi talán haszonleső érdekein kivül esik. — A nevelés csak ugy felelhet meg emberi méltóságunknak, ha a sziv és az értelem karöltve műveltetik, anélkül elzüllik a társadalom nemesebb intentiója és feladatától lesiklik az egyoldaluság szomoru örvényébe.

Valóban, elkeseredik a szebb lelkü emberbarát és méltó aggodalommal tekint a kétes jövő felé, látva a mai nevelés szembeszökő hiányát s eljárványulását ama roncsoló sebeknek, melyek a jobb sorsra hivatott társadalmat végveszélylyel fenyegetik. — A szivképzés van hivatva feltámasztani ujból a kedélyvilág boldogabb állapotát, nem kellend akkor rettegnünk felebarátaink önző polypjaitól, föllép ismét a szeretét jótékony hatalmával, s a szegény állatoknak is jut annyi figyelem belőle, hogy nem lesz okuk az ember fölényes uralma ellen zugolódniok. Minthogy pedig a szivképzés bölcsője kizárólag a házi nevelés, kell, miszerint az anyák feleljenek meg első sorban isteni hivatásuknak; keltsék ki gyermekök zsenge szivében a gyengéd érzelem virágait, ápolják azokat angyali szeretetük áldásos melegével, hogy később, mikor már az iskola veszi át az első nevelés kitüzött folytatását, oly anyagot nyerjen munkájához, mely az eredmény kivitelét jelentékenyen megkönnyiti és az életnek biztositja.

Igy már kis korában föléled a gyermek szeretete minden teremtmény iránt; nyájas, barátságos lesz mindenkihez és szeliden fog bánni a legcsekélyebb állattal is.

Járjon a szülő példával a gyermek előtt ily nemes indulatokkal, ugy kedves leend Isten és embereknél, disze a családnak és öröme gondos ápolóinak. Fájdalom azonban, ha manapság széttekintünk az élet tágas mezején, vajmi kevés helyen találjuk a fent leirt óhaj valósulását, — vajmi kevés helyen felel meg a nevelés magasztos feladatának! Legtöbb szülő az iskolától várja egyedül a gyermek emberré emelését, tőle az egyéni belvilág összes kiművelését, s vele a kifejlett hibák, elhanyagolt módok helyrehozását is.

Nem csuda, ily felületes, laza házi nevelés mellett, ha tanuló gyermekeink a darabos szokások egész özönével lépnek az iskolába: engedetlenek, vadak, csökönyösek, gyermektársaikkal szemben mogorvák, kiméletlenek; annyival inkább az állatokhoz, melyek iránt szüleik részéről sem tapasztaltak valami emberségesebb bánásmódot. Igy van ez különösen a falusi életben, hol a szülők maguk sem igen részesültek a szelidebb nevelés áldásaiban. Ily helyeken a szegény néptanitónak sokszoros akadályt kell leküzdenie, mig a gyermek csak annyira is beillik az iskolai ildomosság keretébe, hogy vele a rendszeres oktatás megkezdhető lehessen. S bármennyire iparkodjék pótolni az erkölcsi hiányokat, s egyengetni az első benyomások ferdeségeit, marad fenn elég kinövés, melyeket az egész iskolai életen keresztül is vajmi nehéz a leghivebb, leggondosabb kertésznek is lenyesegetni s egyben-másban mutatkozó emlékeit teljesen megszüntetni.

Ilyen — többi közt — a népünknél nem kis mértékben tapasztalható állatkinzás. Gyermekről-gyermekre mintegy átöröklő ezen szomoru jelenség az alsóbb néposztály körében, felkiáltó jeléül a szivképzés parlagon hagyott, bogáncsos állapotának. — A törvényhozás gondoskodott ugyan némi rendszabályokról, hogy a könnyelmü állatpusztitás meggátoltassék; de minő eredményhez jutottunk általa? a menynyit egy végrehajtás nélküli törvény felmutathat. A kedves kis madarak fészkei ép ugy elpusztittatnak költésük ideje alatt, mint azelőtt; nincs sehol szigoru felügyelet, mely a pajkos gyerkőczöket rendre utasitaná, rút tettükért megbüntetné.

Sőt utczáinkon sem ritkaság akárhány — felnőttek által elkövetett — oly vérlázitó jelenet, mit a rendőrség ugyancsak megakadályozhatna. S mi történik ez ügyben? fájdalom, semmi: vagy szép kevés! Ott vagyunk ahol előbb, szánalommal fordulunk el a szegény lakoló

TARCZA.

Tüzoltók indulója.

Dallama: Berecz Imrétől.

(Mutatvány az e hó 15-én tartandó zászlóavatási ünnepély alkalmára kiadott emlékalbumból.)

A béke lágy, csendes ölében,
Vagy a vész zugása alatt —
A tüzoltók kürtje jelében
Nincs nyugvás, csak egy akarat:
Előre! Siessünk! —
Amennyire siethetünk....

Az ifju ott hagyja aráját,
A férj nejét s a gyermekeket,
Az agg félben hagyja imáját,
Ha vész uralg egyet követ:
Előre! Segitsünk!
Amennyire segithetünk.

Hol a tüz rombol, pusztit, éget
A lelkes tüzoltó ott terem,
Hogy mentve legyen vagyon, élet,
Tettekben mutatja szüntelen:
Csak előre! Mentsünk!
Amennyire még menthetünk..

BÁTORFI.

A szép bosnyák lány.

Irta: *SZALAY SÁNDOR.*

(Folytatás és vége.)

Tehát meg van csalva! Ezt tisztán látta.

A „szép ur," Zágonyi; neki hazudott, mikor azt mondta, hogy Emma testvérje. Emma több volt neki testvérnél, anyánál, jóbarátnál, mert jegyese volt.

És a fogalom mindent magába ölel, a mi a földön boldogságunk és a tulvilágra reményünk.

Ezt eltitkolta ő előtte.

Miért?

Erre nem tudott megfelelni.

Mi ő a házban tulajdonképen?

Az öreg Barta lányának tekinti, örökbe fogadta.

Emma testvérül tekinti.

És ő mégis jogtalanul van ott. A mióta szeme fölnyilt, mióta tudja, hogy azt a szép urat nem Bartának, hanem Zágonyinak hivják, mióta látta azt a sokat eláruló csókot ott a kerti házikó ajtajánál, azóta minden világos volt előtte. De soha egyetlen hanggal el nem árulta senkinek.

Türt szenvedett. Önmaga rohant vakon az örvénybe.

Árpádot szerette az eszményi szerelem tiszta lángjaival. Nem volt egyéb vágya csak mellette lenni, látni őt és ez kárpótolt neki mindent.

De Árpád szive már másé volt.

Mért nem vallotta ezt meg neki.? Mért nem vallotta meg neki még ott hazájában, mikor körülöttük jobbra, balra süvöltöttek a golyók? Legalább akkor oda rohant volna honfiainak fegyverei közé, meghalt volna szivesen. Meg is érdemlette volna, mert hütlen lett a földhöz, hol csendesen ringott bölcsője.

A mint igy kinozta lelkét sötétebbnél sötétebb gondolatokkal, léptek zaja hallatszott,

Marica megrezzent — s homlokát megsimitva kissé nyugodtabb arczot öltött és várt.

A következő pillanatban Árpád állott előtte.

„Jó napot Marica! — szólt nyugotságot szinlelve, de hangja elárulta, hogy küzd önmagával.

Marica szó nélkül, szenveteg arczczal kel föl és kezét nyujtá Árpádnak.

Ez megfogta a leány reszkető kezét és gyöngéden visszaültetté a gyeppamlagra és maga is melléje ült.

Egészen egyedül voltak. A nyugvó nap aranyos sugarakkal fonta őket körül.

„Marica, ön egy idő óta olyan szótalan, hallgatag. Mért nem őszinte hozzám? Elfeledte az a jelenetet, mikor ott hazájában kitárta lelkét? Akkor nem volt egyetlen gondolata, mit nekem el nem árult volna. És most elzárkozik, szenved, de okát nem tudom. Legyen bizalommal! Én mindent megteszek önért, mert életemet önnek köszönhetem."

Marica fölemelé azokat a gyönyörü szempillákat, mig sötét árnyat vetettek szemeire; lángoló tekintete előtt Árpád elpirult.

„Mért emliti Árpád a multat? Jobb arról nem beszélni. Nincs nekem semi bajom. Azt látom, hogy ön jókedvü mindig, boldog . . . . ez nekem elég. Én is boldog vagyok:"

Szegény leány már megtanult hazudni!

„De lássa Marica önön mégis valami titkolt szenvedés látszik meg. Talán sokszor gondol hazájára? És gyötri a vád, hogy elhagyta."

„Én hazámat elhagytam. Ott többé nincs helyem. Arra gondolnom se szabad."

„Tehát igazán boldog itt közöttünk?"

„Boldog vagyok!"

„Jól van Marica, ugy én is örülök. Lássa már gondoltam is ki valamit, hogy ön kissé szórakozhassék. Nagynéném, ki egyedül lakik K...ben, épen ma irt levelet, hogy nagyon szeretné, ha ön, kiről annyi szépet hallott, meglátogatná, s néhány hónapot nála töltene. Hát ha önnek is kedve van, a mint hiszem is, ugy holnap reggel a gyors vonattal elutazhatik."

Maricának arcza e szavakra kigyult, majd meg olyan lett, mint sirok lakójáé. Alig hallhatólag csupán ennyit rebegett:

„A mit ön óhajt, az nekem parancs!"

Mennyi küzdelembe kerülhetett neki e néhány szó!

Árpád elragadtatással emelte ajkaihoz Marica kezét s megcsókolta. Azután suttogott neki bübájos szavakat, miktől még az angyalok is megrészegültek volna.

Szegény Maricát is elbóditották. Elfeledte ujra hazáját, honfiait, szenvedéseit, a megcsalattatást.

Sötét est borult a táj fölé.

Marica önfeledten borult Árpád karjai közé és suttogott neki mennyországi mámorában üdvösségről, bocsánatról, halálról... Mint kis gyermek csevegett hazájáról, ujra elmondta azokat a kedves jeleneteket, fölidézte a perczeket, miket együtt átéltek. Mikor arra a jelenetre került a sor, hogy miképen dőlt el élettelenül Árpád a csatatéren, miképen patakzott édes piros vére: akkor a szép lány arcza kigyult, hévvel kezdett beszélni, mint haldokló bajnok legszebb csatájáról, oda borult egészen Árpád mellére és a helyet, melyet akkor égő ajakával betapasztott, csókolta tulvilági kéjjel.

„Akkor voltam legboldogabb, mikor véredet fölitták ajkaim" — szólt lázas hangon.

E pillanatban a gyeppamlag mögötti vessző sövény egyet reccsent.

Marica éles sikoltással kapott szivéhez és élettelenül rogyott a gyeppamlagra.

Zágonyi mint oroszlán ugrott föl s átnézett a kerítésén, hogy a gyilkost lássa....

Egy magas alak futott tova a sötét mezőn. Zágonyi csüggedten nézett utána s e név lebbent el önkénytelenül ajakáról.

„Prokop!"

Oda lépett Marica hullájához, ráborult és megcsókolta. A tőr még szivében volt; kihuzta. Oda illesztette kezét az értte csak pár pillanat előtt is oly forrón dobogó sziv fölé.

Néma volt az már mint a behantolt sir.

Ujra megcsókolta a szép hulla arczát; zokogva borult rá, sirt ott keservesen . . . .

A tőrt már csak akkor nézte meg, mikor Maricát ravatalra fektették.

Egy papirszalag volt annak nyeléhez kötve, melyen e néhány szó volt bosnyákul: „A ki véreit elhagyja, vérei által veszszen!"

állattól, kárhoztatva a nevelést, mely sok embernél egy baromnyi érzékenységet sem ojtott be... Sajnálkozunk, de ezzel a bajon segitve nincs. Fel kell tehát lépni a társadalomnak; az ügyet magáévá tenni főleg oly irányban, hogy a népiskolának lehetőleg segédkezet nyujthasson.

HAJGATÓ SÁNDOR.

Viszonválasz

Győrffy ur két czikkére.

E lap 63. és 64. számában jelent meg két vezérczikkem. Az elsőt „Szinházunk ügye", a másodikat „A temetkezés fölött" czimmel irtam. Nem volt szándékom hangoskodni, a mit irtam, az elejtett szinházügy feletti fájdalmamban irtam, személyi v. párti kérdést nem volt szándékom felbolygatni. Nevemet nem irtam a czikkek alá, mert nem gondoltam, hogy kiváljon a nagy tömegből. — (Nyomatékjel nélkül irom, tehát tisztességes értelemben) majd valaki és rám mondja: „ez káronkodik."

Csalatkoztam.

Előállott Győrffy ur és szilajan neki eresztett ostorral agyon durrogatta, sárba csapkodta, jóakaratu felszóllalásimat. A mit lelkem, szivem sugalmából irtam, elnevezte biblikus (?) szörnyüködésnek, — nagyhangu ömlengésnek, elegikus áradozásnak. Ha ezt ő komolyan mondta, Isten bocsássa meg neki! A ki czikkemet elfogulatlanul olvasta, ugy sem hiszi el, a ki nem igy olvasta, — az meg hadd higyje. Nekem néptribuni dicsőség nem kell: a népszerüséget csak addig tartom tisztességesnek, mig sáfároskodással nem jár. Meggyőződésemet sem a nép akarat sem a hatalom markába nem adom.

Mikor a szinházügy érdekében felszólaltam, nem az fájt nekem, hogy a „polgári egylet" a jul. 29 én megtartott árverezést helyben nem hagyta, hanem az, hogy azon nagyfontosságu jul. 30-iki közgyülésen az egylettel kapcsolatos szinházépitést teljesen elejtette. Hiszen az árverezést én magam sem irtam volna alá, tehát ebben az irányban az ellenzékekkel voltam egy véleményen. Hanem a mód, melylyel az ellenzéki irány érvényre jutott, az teljesen elhibázott volt az én szerény véleményem szerint. Ezzel lett a szinház-alap betemetve.

Ha p. Győrffy ur aztmondta volna, hogy az egylet akar ugyan szinházat, az épitkezési bizottság munkálatait teljesen méltányolja, de jó volna talán a szinházzal kapcsolatos épitkezést oly módon megejteni, hogy az egylet ne vesztené el a fő utczára eső telekrészt, akkor a közgyülést sikerült volna a higgadt, komoly tanácskozás medrében tartani.

De igy történt-e?

Fájdalom nem!

Győrffy ur felállott és szónoki pathossal elmondta azt a nagyszabásu — általa objectivnek nevezett — beszédet, mely az ügyet teljesen elmérgesitette és az épitkezési bizottságot elkeseritette.

Ezzel nem elégedett meg.

Pedig valami jámbor felebarátunk a közgyülésen elmondott szavait higgadtaknak is hihette volna. Gyorsiró nem volt és hát hiába „verba volant." Hanem azután a „Szinházunk ügye" czimü czikkemre bokrot hagyott a nyul.

A mit a közgyülésen elmondott — vagy lelkében táplált, de el nem mondott, az mind bent van abban a czikkben a mit válaszul a „Zalai Közlöny" 63-ik számához mellékeltetett.

„Scripta manent."

Abban a czikkben elvitázhatlanul megvan, hogy minek tekintette és tekinti ő a szinházépités ügyét.

Halljuk csak!

„Minden időszaknak megvan a maga divatos ábrándja." (Kár, hogy nem rögeszméje v. agyréme!) irja kenetteljesen. — Azután elszámlálja az utóbbi évtizedekre eső szélhámosság legeccletánsabb mozgalmait, végre ebből folyólag kisüti, hogy: „Nagy-Kanizsán is megindult egy lármás mozgalom."

A kaszárnya-épitést, az uj-utczanyitást, város szabályozást minősiti lármás mozgalomnak. Betetőzi pedig igy: „csakhamar odáig fejlődött, (t. i. a lármás mozgalom) hogy Nagy-Kanizsán a művészetnek egy állandó templomot, egy állandó szinházat kell épiteni." Azután lelkesülten felkiált: „Hogy ne lenne (!) ez magasztos eszme!"

Lármás mozgalom, — magasztos eszme!!

A szinházügyet lármás mozgalomnak a lármás mozgalmat pedig magasztos eszmének csak az minősitheti, — aki jó keresztyén létére „biblikus (bibliai) szörnyüködést" is ismer, a kinek a psychologiájában „rajongó phantasia" a nyelvi logicájában meg tekintélyes (Talán „tekintélyi akart lenni?) névmás is van.

Tehát annyit már tudunk, hogy Győrffy ur a szinházat lármás mozgalomnak tekinti.

Lássuk: minő tárgyilagossággal emlékezik meg az épitkezési bizottságról?

„Ismerek igenis — irja — elkapatott, önteltembereket, akik vezérszerepet és coryphaeusi dicsőséget hajhászva, ha valahol valami megbizatást sikerült kicsikarniok, akkor mármagukat szörnyü nagy firmáknak képzelve, jogositva hiszik magukat a közhangulattal pacskázni, s nézeteiknek csalhatatlanságot vindicalni."

Nincs ugyan czikkében határozottan mondva, hogy ezt az épitkezési bizottság tagjaira érti, de én azokra veszem, mert vagy őket értette, s akkor e passus czikkébe vág, vagy nem rájok czélzott, s akkor e résznek nincs se értelme, se czélja czikkében.

Na már — miután őket a fenidézet szélhámos mozgalmak vezéreivel egy szinvonalra emelte — még ily jellemzéssel illetni: minő tárgyilagosság? azt igen könnyü megitélni.

Miként várjuk ily borsalmas tárgyilagosság mellett, hogy bármely szép mozgalom keresztülvitelére ügybuzgó, önzetlen egyéneket kapjunk?

Hisz az ily bánásmód rosszabb a martyriumnál!

Ez elrettentő példa másoknak!

* * *

Győrffy ur többek között czikkében ezt irja: „Ahhoz, hogy fölszólaló azt, ki vele egy nézeten nincs, nemtelen czélokkal vádolja és becstelen intentiókkal gyanusitsa, ahhoz már nincs joga." Hogy ezt miért irta bele? azt nem értem. Hogy mért kardoskodik egy egész hasábon át a többség becsületessége jellemessége mellett? megfoghatatlan.

Rövidke vezérczikkemnek minden passusára emlékeztem, de az ő moralis praelectióját olvasva, gondolkozóba estem, hogy hátha cserben hagyott a memoriám! Hátha elkapott a buzgóság és valahol olyan kifejezéssel éltem, a melynek miatta magamnak kellene pirulnom!?

Végig olvastam czikkemet.

Nem találtam én abban egy árva szót sem, mely akár a polgári egylet egyetemét, akár a julius 30 iki közgyülés többségét, akár Győrffy urat még csak érintené is jellemében, becsületében.

Már, hogy azután honnan eredt Győrffy ur czikkében az a „szónoki gerjedelem:" „a meggyőződést, a jellemet és becsületességet ittas ég alatt, ezen a föld kerekségén (Az ég alatt, a föld szinén? Sz.) nem egyedül ő (t. i. én. Sz.) monopolisálta, hanem mindezekből másnak is jutott egy kevés?" — ezt süsse ki más, a ki talán kevesebb tiszteletet, elismerést táplál iránta, mint én.

Azokon a becsülettől dagadozó részleteken én csak mosolyogtam és eszembe jutott az egyszeri parasztgazda, a kit, a sok unszolára sem biztositván épületeit, azzal ijesztegettek, hogy nyáron egy véletlenül kidobott gyufa is elhamvasztja mindenét. Az atyafi ezt nagyon a fejébe vette, aztán, hogy egyszer meglátott a pajtája előtt egy szál gyufát, torka szakadtából kiálni kezdett, hogy „tüz van!"

Győrffy ur is védi pártja becsületét, pedig meg sincs támadva. Na de ha ezt nem teszi, akkor egy jó hasábbal rövidül czikke és a „melléklet" nem jelenhetett volna meg olyan imposans külsővel.

* * *

A „Zalai Közlöny" 64. számában ismét jelent meg egy czikke Győrffy urnak, válaszul az én „A temetkezés fölött" czimü czikkemre. Ez már a lap keretében jelent meg.

Nem csuda.

Irgalom nél ül dörgi a missioját felejtett sajtó fülébe, hogy: „A sajtónak, melyszereti magát a közvélemény képviselőjének nevezni, nem az hivatása, hogy képzelt portentumokat bálványozzon s a hatalom előtt földig boruljon, hanem az, hogy a közvélemény nyilvánulásának kifejezését adjon s őszintén mondja meg a keserü igazságot még a hatalomnak is."

Ettől ijedt meg a szerkesztőség, hozta is nyakra főre a czikket, mert nem a hatalom kezéből jött. E tettével földig borult a democratia előtt is.

Hanem azért taglaljuk Gy. ur szavait!

Szerinte a sajtó a közvélemény telephonja, melybe agyén az ő meggyőződését nem kiálthatja, csupán a közvéleményt.

De mi tulajdonképen a közvélemény? miként keletkezik? Vajjon nem egyéni meggyőződés-e ennek az alapja?

Hogyan volna elképzelhető, még kevésbbé feltehető az, hogy ugyanazon ügygyel szemben, ugyanazon pillanatban százan, ezeren ugyanazon gondolatot, akaratot táplálják?! Nem a levegőben terem a közvélemény.

Hanem igen is vannak a társadalomban kimagasló alakok, kik e vagy ama tárgy fölött elmondják, közzé teszik nézeteiket, azokat a nagy tömeg meghányja, veti és vagy „hozzá" vagy „tőle" hajol.

Ez igy volt és lesz mindig!

Azért hát mikor a sajtó oly egyének véleményének is teret ád, kik Gy. ur szemében a hatalom képviselői, még nem illő azzal vádolni, hogy „bálványoz" vagy „földig borul."

A sajtó nyitva volt Gy. ur előtt is érvényesitette is azzal szembenjogát, mikor czikkét beküldte... Mit szólt volna, ha czikkét nem közöljük? Bizonyára még egy halommal nőttek volna azok a betük, mikből ő néptribuni halhatatlanságának emlékoszlopot emelt. Pedig hát nagy merészség volna részemről is elmondani, hogy a szinházügygyel szemben az ő és és a julius 30-án győzött többség nézete volna a közvélemény, ha csupán v. rosunkat veszszük is még kevésbé Nagy-Kanizsa vidékét illetőleg.

Gy. ur azért még most is lelkesül a szinház ügyeért, nemcsak „az első pillanatokban" lelkesült. Na hogyha most is oly értelemben lelkesül, mint az első pillanatokban és czikkeinek megirásakor, ugy a szent ügy nevében, megköszönjük nagy lelkesültségét, de nem kérünk belőle.

Tisztelem én az olyan szinházügyi lelkesültséget, mely nem zárja ki, hogy a szinházépitést a lármás mozgalom betetőzésének nevezze, a szinházépitési bizottságot pedig cottage-okkal, meg az ég tudja miféle szélhámosokkal helyezze egy kategoriába, tisztelem — mondom — de én sohasem vagyok neki itthon.

A 63. szám mellett megjelent czikkében azt a vádat emelte ellenem, hogy az egyletet megsértettem becsületében. Ebben a 64. számban hozott czikkében is van ilyen vád, amitől olyan ártatlan az én czikkem mindegyike, mint a mily gazdag Gy. ur mindkét czikke a hyperbolekban.

Itt azt irja: „A ki a viszonyokat nem ismeri, abból a borzasztó lármából, melylyel a névtelen hősök a hazafiság köpenyébe burkoltan a polgári egylet életére törnek, azt hirdeti hogy az nem más, mint a lealjasodás tanyája s az orgiák bünbarlangja."

Már hogy azt miképen olvasta ki czikkemből, az az ő dolga, okának fejtegetése azonban a szaktudomány körébe vág.

Egyébként a második czikke tulajdonképen nem más, mint extemporisa-

---

Lakodalom helyett temetés lett.

Kivitték szegény Maricát a kanizsai sirkertbe. Ott álmadik most elhagyott hazájáról, boldogtalan szerelméről, utolsó perczeinek üdvösségéről.

Szegény Marica!

Fiatal házaspár gondozza a sirt és hord reá friss koszorukat. A siremlék fölött azon babér-koszoru van, melyet Emma félig már elkészitett Árpádnak, mire Boszniából haza tér. A koszoru elkészült Marica sirjára.

A sirkőre egyedül e név van vésve „Marica."

Ha éjenkint egy-egy utas elhalad a temető mellett, mintha titkos hangok zengenék a szép bosnyák-dalt, Marica kedves dalát:

És járok, kelek szerteszét,
Keresve szép emlékimet;
Igy szenved még a sirban is.
A te szegény, megcsalt hived."

. . . .

Szegény Marica!

A kibékült szellemek.

(Vázlat.)

Irta: *WÉBER ANTAL.*

(Folytatás.)

Beszélgetésük tárgyát ez alkalommal az képezte, hogy Irén megkéri atyját a báró családnak Regényesbe hivása tárgyában s ha ez megtörtént, Dénes naponkint ellátogat — a szomszédos uradalomba.

És csakugyan midőn Iréne haza ért, első dolga volt atyját felkeresni.

A gróf a salonban időzött.

Mikor Iréne belépett, a gróf feléje ment s homlokon csókolta leányát.

„Bajod van e angyalom, hogy oly halvány vagy? — Egészen hideg a kezed."

„Köszönöm, apám, nincs bajom. Az erdőben voltam, ott hüs van."

„Megtennél-e az én kedvemért valamit édes apám, ha szépen megkérnélek?" — kérdé Iréne egy zsölyeszékbe ereszkedve.

„Örömmel angyalom."

Hivd meg Záloghffyékat hozzánk.

Iréne szive oly annyira dobogásba jött, mikor e néhány szót kimondta, hogy önkénytelenül felé nyult.

A gróf végtelenül meg volt lepetve, leánya kérésétől. Mindent várt, csak ezt nem.

„Ugyan hogy jut eszedbe, Iréne, ily balgaságot kivánni, vagy csak gondolni is!" —

„Ne nevezd apám boldogságnak, hisz Dénes életemet mentette meg."

„Ki az a Dénes?" kérdé a gróf még jobban meglepetve.

Iréne mélyen elpirult meggondolatlan kifejezése miatt.

„Te nem feletsz?"

„A Záloghffyak örökese, ki életemet mentette meg."

„És te már csak per Dénesnek nevezed őt?"

„Veled szemben használtam először nevét, nem tudtam, hogy nem szabad."

„És mikor történt az, hogy életedet mentette meg?"

Iréne elbeszélte a már előttünk ismerteket.

A gróf látható érdeklődéssel figyelt leánya elbeszélésére.

„És hogy jutottál arra a gondolatra, hogy őket ide hivjam?"

„Ő maga kért meg rá."

„Már megint ő! Mikor? Hol?

„Most az erdőben."

„És ti már rendezvous-kat is adtok?" kérdé a gróf kétségbeesett fájdalommal.

— Iréne zokogva borult atyja lábaihoz.

Bocsáss meg édes, jó apám ha fájdalmat okoztam neked. Gyanusitásod mélyen bánt engem. Ő nem tudta, hogy én ott leszek, sem én, hogy ő ott van. Bocsáss meg neki és nekem.

A gróf könnyes szemekkel ölelte keblére leányát, szeliden lehelt csókot a márványsima homlokra.

„Ne sirj angyalom, én megbocsátok neked. Záloghffyékhoz meg irni fogok. Menj szobádba s nyugodd ki magadat édes gyermekem! Menj, — menj, — ne sirj!"

Irénnek jól esett az a szeretetteljes hang, melylyel a gróf beszélt. Egy ideig még átölelve tartá atyja nyakát, azután felszáritá könyeit s termeibe vonult.

A kettős levél.

Iréne távozása után a gróf gondolatokba merülve járt fel s alá szobájában. Mélyen megrendité leányának kérelme s az ebből könnyen kimagyarázható szerelem. A végzet kezét látta müködésbe jönni, az elhaltak átkát megfogamzani.

Minden áron megakarta Dénestől menteni leányát.

Leült és irt:

Báró ur!

Az ön fia valami Dénes, elképzelhetlen vakmerőséggel és galádsággal kiszámitott tervét, s melylyel ő leányomhoz, Iréne grófnőhöz közeledett, tudom, hogy ön is egész terjedelmében ismeri, de azért röviden reproducálom.

A grófnő egy az erdőben tett sétája közben kifáradt, egy fa árnyába dőlt s ott elaludt. Az ön fia, ki mindig erre ólálkodhatott, kapott az alkalmon s egyik béresét leányom mellé küldvén, ő maga is ide jött, hol aztán a bérest megfizetett pénzért elverte, lányom előtt meg mint életmentő adta ki magát.

Az előbb csak valószinünek állitott leselkedést most határozottan mondom, mert a grófnő már sétája közben is ott találta, ahol is ő eléggé meg nem bélyegezhető szemtelenségével és tolakodásával a házamhoz leendő meghivás kieszközlésére is felkérte leányomat, természetesen életveszélylyel kivivott mentői jogczimén.

Én tehát tudtára adom önnek, hogy erdőseimnek meghagytam, misze rint fiát birtokomban bármikor törté nendő megjelenése alkalmával fogják el s bánjanak vele ugy, — ahogy megérdemli.

Ha önnek érdekeben áll őt ettől megóvni, megteheti.

Egyebekben maradtam, — mint eddig.

Sándorffy Ödön gróf.

Mikor e levelet lepecsételte, csengetett s meghagyta a besietö szolgának, hogy azt rögtön továbbitsa Záloghba. Azután Iréne lakosztályába ment.

— „Elküldtem már a levelet angyalom."

Iréne felugrott nyugágyáról s össze vissza csókolta atyja arczát.

„Jöhet-e válasz? Oh minden bizonynyal el fognak jönni. Mint örülök, hogy az a régi gyülölködés ily szerencsés véget ért. — Köszönöm édes kedves apám!

A gróf mosolyogva hallgatta leánya lázas ömlengéseit.

Eközben a szolga Záloghba ért.

A levél átolvasása után a báró család mélyen megdöbbent. A ősök átkát látták megtestesülni. A nagymama megbetegedett az izgatottságtól a báró — meg keserü lemondással hivatá maga elé fiát.

Mikor ez a terembe lépett, atyját mély gondolatokba merülve találta.

— „Hivattál atyám és én megjelentem.

„Regényesből levél jött, — olvasd."

Remegő kezekkel nyult Dénes a levél után s mikor a végére ért, görcsös zokogással borult a pamlagra.

„Sirj gyermekem sirj, az megnyugtat engem."

Végre az apa erőt vett magán, iróasztalához ült és irt:

Gróf ur!

Vettem levelét és mikor elolvastam az aláirás megtekintése nélkül is tudtam, hogy kitől jött az, mert e levél minden sorából, minden szavából a Sándorffyak ősi jellemvonása, az alávalóság, jellemtelenség és lovagiatlanság sugárzott ki. — Nem egy gróf, de közönséges ember sem engedi meg felnőtt leányának, hogy az erdőbe járjon hálni, és ha megengedi, legyen bár gróf Sándorffy a neve, előttem az apa nem becsületes, — a leány nem feddhetlen életü.

Reménylem megértett.

Záloghffy Oszkár báró.

Mikor Ödön gróf a báró levelét vette, arcza elkomorult, egész lényén valami zsibbasztó érzés vett erőt s remegő hangon susogá:

„A végzet, a végzet."

De csakhamar lerázta magáról a szomoru gondolatokat. „Aminek meg kell történnie, történjék meg.

Mikor teljesen visszanyerte nyugodtságát, két vendégét és barátját hivatá magához s azokat az ügy lovagias eldöntésében segédkezésre szólitotta fel.

Azok a legnagyobb készséggel ajánlkoztak a kérés teljesitésére.

A kihivás elfogadásának hirére két fényes könycsepp gördült végig a férfias arczon — s az apa sóhaja ebben enyészett el:

„Szegény Iréne!

A párbaj után.

A k. olvasóink előtt már ismeretes párbaj szomoru következményeket vont maga után mind a két helyen.

Az árvaságra jutott Záloghffy család mély gyászba borult. A szegény nagymama oly annyira beteg lett, hogy felgyógyulásához nem kötöttek reményt. — Megadással türte sorsát, örült, — hogy gyermekével nem sokára találkozni fog, csak gyámoltalan unokáinak sorsa felett hullatott fájó könnyeket.

Dénes kisérteti árnyként járt fel s alá a csendes termekben, neki kétszeres vesztesége volt.

Most, hogy egész szivéből, lelkéből, gyülölnie kellett Irén, családját érezte csak, mily kimondhatatlanul szerette és szereti e leányt. És e szerelmes gyülölet saját idegzetét támadta meg.

Érezte, tudta, hogy Iréne ártatlan, de valahányszor atyjára gondolt, az elkeseredés legnagyobb fokban nehezült szivére. Iréne bizonyára rosz kedélyhangulatban találta a grófot s daczára ennek előadta a megbeszélt kérést, ez ingerelhette fel a atyát ama gyászos emlékü levél megirására.

Amily hosszu a nap és amily hosszu az éj egy betegnek, oly hosszan foglalkozott szegény Dénes ezen thema valószinü összeállitásával.

E kétségek közt amily mérvben erősbült fájdalma ép oly mérvben hanyatlott ereje.

Kihalt az előbb mindig vig Regényesből is a zaj.

Nagy beteg van a háznál. Szegény Iréne élet-halál közt lebeg. A gróf, kin szintén a kedélybetegség jelei mutatkoztak, — ott virraszt, megtörten gyermeke ágyánál s hallgatja hagymázos álombeszédeit.

Ott pihen Iréne hófehér ágya selyem fodrai közt. Arcza halvány, mint a holtaké, a gyönyörü félig hunyt szemek, alabastrom kar, gömbölyü váll s félig kifedett kebel feslő bimbós halmainak láttára, ide sem számitva, a takaró által ihven fellüntetett sylphidi alak további körrajzát, a legnagyobb nőgyülölő is őrült szerelembe eshetett volna.

A parányi ajkak közt átszüródő lehelet remegéséből sejteni lehetett, hogy a lás közelg.

Most megmozdul a beteg, kezeit könyörgésre kulcsolja össze, arczán látszik, hogy szólni akar, de nem bir.

Végre megnyiltak az ajkak.

„Ne bántsd, ne bántsd őt apám!.. Az apa nem oka, — hogy én fiát szeretem.

(Vége következik.)

tio e két fogalom fölött: „tömeg és csőcselék."

Az elsőt rosszul determinálta, a másodikat félremagyarázta, igy lett aztán ő nála a tömegből csorda, a csőcselékből (mely csak hasonlatban és Gy. ur hyperbolái nyomán termett) csürhe.

Mindezekhez csak egy „tekintélyes névmás" kellett volna.

* * *

Gy. ur a szinházügygyel még Rómába is elment, fölvetette a történelem mohos kövét és megtalálta, hogy „Róma mindig virágzott s csak akkor kezdett hanyatlani, mikor királyait isteniteni kezdette."

Nekem ugyan nem volt szándékom a régi Rómába vándorolni, de Gy. ur akarta, hát legyen.

Hogy melyik historiából meritette ezt az állitását nem tudom. Ugy hiszem magától gondolta ki. De kérem a historiába nem lehet extemporisálni.

Hát mikor istenitette Róma császárjait?

Augusztus alatt aranykorát élte. Tiberius zsarnok volt, megfujtatott. Caligulát a praetorianusok ölték meg. Tiberius Claudiust megmérgezték. T. C. Nero kardjába bocsátkozott. Azután jöttek Galba, Ottó, Vitellius. Mind szerencsétlen véggel.

Melyiket istenitette ezek közöl a római nép?

Azután következett a három Flavius után 90.–180 ig M. Coccejus Nervától Antoninusig a birodalom legboldogabb százada. Ekkor szerette Róma királyait, de nem istenitette. Ebben az aranykorban elpuhult, elerkölcstelenedett a nép és Commodustól egész Constantinusig hanyatlott a birodalom. Ekkor a királyok nem istenitett, hanem bábalakok voltak.

A nép demoralisatiója ölte meg kérem, Rómát!

Mindezt csak azért mutattam ki igy, hogy lássa meg Gy. ur, miképen a sententiákat nem lehet ám csak ugy tetszés szerint dobálni.

* * *

Ezek után bucsut veszek Gy. urtól azzal a megjegyzéssel, hogy én az egylet egyeteme előtt is a julius 30-iki többség előtt is, Győrffy ur előtt is tisztelettel leemelem mindenkor kalapomat, de meggyőződésemet ezentul is csak kimondom, ugy mint eddig: „levett kalappal, de fölemelt fővel." A polemiát részemről befejezettnek jelentem.

Mindazáltal a szinházügyet elaludni nem engedem. Talán lesznek jóakaró támogatóim.

Bezárom czikkemet a római iró szavaival: „Veritas etiam si incunda non est, mihi tamen grata est."

SZALAY SÁNDOR.

Időjárásunk.

Ha az ember a naptárt meg nem nézné, nem is tudná, hogy már augusztus 10-dike körül jár az idő, mert az időjárás el nem árulja, hogy a kánikulából már csaknem fele elmult. Majdnem minden második nap esik, még pedig jó suhogósan.

Az eső ugyan kell a kukoriczáknak, sarjuknak, meg a szőlőnek sem árt, de nem kellene a kint levő kepéknek és rosszul fedett asztagoknak. De még azok sem örülnek a mindennapos esőnek, kik hamarjában szeretnék elcsépeltetni gabonájokat, hogy minél hamarább piaczra vihessék buzájokat. Ezek pedig sokan vagynak, nem azért hogy talán valami dus aratásunk lett volna, koránt sem. — — Szorongatnak bennünket az adóért, szőllő és közmunkaváltságért. Párnánk, ruhánk és más szükséges dolgok a község házánál várakoznak, vagy a vissza váltására, vagy az elárverezésre.

A szegény családanya pedig nem hagyja, hogy ágyiruháján, melyet ő nagyszorgalommal férjhezvaló leánya számára szerezgetett, azon más idegenek, kiket ő soh se látott, sem ösmert, nyujtózkodjanak, azért inkább koplal szükölködik, hogysem az ő felvetős ágya üresen áljon.

Aratásunk az előbbi szük aratásokhoz mérve meglehetős jó volt, nem annyira szalmára, mint szemre nézve. Kik már csépeltettek, mondják, hogy az aratott buzának 17-tes X-je a mérőt megadja, a kaszált $^3/_4$ mérőt, a rozs $^5/_4$ mérőt. (Értvén a régi mérőt.) A csépiés után majd tódul a sok kocsi gabonával a piaczra. de nem jelent ám az bőséget, hanem nyomoruságot. A szegény adózó nép csakhogy ruháját marháját megmenthesse, kész még az élelemre szánt gabonájától is megválni; csak a maggabonáját hagyja meg.

Máskor is volt jó-aratásunk, de akkor az ember rá ért gabonáját későbben is eladni.

Régenten a felesleges gabonát mely a háztartásból fenmaradt az aratást megelőző holnapban szokták piaczra vinni. De el is mondja a szegény nép: „Nem ugy van most, mint volt régen. Nem az a nap süt az égen stb. „Pedig nem is olyan igen régen volt ez az idő, meg két tizede sem mult el egészen.

Répa, káposzta, kukoricza, krumpli szépen lesz, csak a krumpli meg ne sokalja a sok esőt, melytől hamar megromolhat. Gyümölcsben sem lesz hiány, ambár az aratás kezdetén volt forró napokban a szilvából sok lehullott.

A szőllőnek szemei már egészen elérték szokott nagyságukat, nincs más hátra mint az érés. Ha szeptember száraz és meleg lesz mint a nedves julius és augusztus után várni lehet, — nem csak sok, — de jó borunk is leend. De kell is a szegény magyar embernek, hogy legyen mivel sok buját, keserüséget elüzze, vagy a borba fojtsa.

Megbocsásson t. szerkesztő ur, hogy igy elpanaszkodtam, de mintha könnyebb volna az embernek, ha buját vagy panaszát elmondhatja.

Fél századot átélt ember vagyok, sok jó és rosz napokat értem már. Voltak izgalmas háborus napok, kolera pestis, szüktermés, de hogy a nép annyira kétségbe lett volna esve jövője felett mint most, arra nem emlékszem.

P. G.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **A gelsei rablógyilkosság** ügyébes f. hó 16-án, az az szerdán, lesz a kir. tábla által elrendelt póttárgyalás. Belépti jegyek ugy mint a mult alkalommal, Lovák Ede törv. jegyző urnál kaphatók.

— **Egy 10—12 éves tanuló ifju** vagy leány előnyös föltételek mellett egész ellátásra fölvétetik. Bővebb értesités Wajdits József könyvkereskedésében nyerhető.

— **Gstettner test vèreknek** a Csengery-utczában épült uj házának borpinczéje épitkezési módjára, mint berendezésére nézve ritkitja párját. Nem tartjuk érdektelennek a közönség figyelmét reá fölhivni. A ház, tehát a pincze is, Hencz épitészmérnök terve szerint és vezetése alatt épült. — Hossza 33 m. szélessége 12 m. magassága $5^1/_2$ m. s igy térfogata majdnem 2200 köbméter, melybe 5000 hektoliter bort lehet elhelyezni. Az óriási fahordókon kivül az egyik sarokban egy cement-bordó fog épittetni, 100 Hl. tartalommal. Az udvarral és az irodával Ohm-féle táviró, szócső és a kuttal vizvezetési készülék köti össze. Mind a négy sarkán egy-egy kiczementezett, borfogó-gödör van a véletlenül kifolyó bor összegyüjtésére. A főajtónál a kötélfogó gerenda egyenest a falba van illesztve; ennek oldalán pedig a csőtartó polcz van, mely a falból kiszedhető nagy vasfogókon nyugszik; ezek pedig a falba illesztett vashüvelyekbe dugvák, hogy a fal, a szegek ki-és berakása által ne rongálódjék. Az ablakok kettősök; belül vatag recsézett táblákkal, kivül vasból, hogy télen a fagy künrekesztése czéljából ne kelljen azokat szalmával vagy trágyával betömni. — A pinczét a tulajdonosok saját használatukra épitették. E mű valóban dicséri mesterét.

— **Balaton Füreden** nagyban folynak az előkészületek az ugyanott a győri csónakázó-egylet által f. é. augusztus 22 és 23-án rendezendő vitorla-csónak és uszási versenyekre. — Az igazgatóság lázas tevékenységet fejt ki a versenyek érdekében s mindent elkövet, hogy e versenyek felülmulják az eddigieket. — A rendező-bizottság felszólitása folytán Ráth Zsigmond, bpesti kir. táblai segéd fogalmazó több fővárosi bájos művésznő szives közreműködődése mellet a b-füredi szeretetház megalapitójának, Molnár Aladárnak siremlékére aug. 22-én jótékonyczélu hangversenyt rendez; — a szeretetház igazgatósága pedig aug. 23-án a versenyek 2-ik napján zártkörü tánczvigalmat ád, melynek rendezésére a főváros és vidék fialalsága közül egy harminczstagu rendezőséget fog felkérni. — E bál iránt már is nagy az érdeklődés s előre látható, hogy az Annabált nagyban felül fogja mulni. — Egyszóval a versenyek alkalmából B.-füreden a nagy közönség nem mindennapi élvezetben részesül a sport emberei ép ugy feltalálják a nekik legkedvesebb mulatságot, mint a művészetnek hódolók s a tánczkedvelő fiatalság. — Megjegyezzük, hogy a versenyek alkalmából a közönség B. füreden a déli vasuton idénykártyával utazhatik, a mely 30%-tel olcsóbb a rendesnél; — ezen kivül a fürdőigazgatóság ez alkalomra a lakások árát 30%-tel leszállitotta.

— **Örökös kerestetik.** A pápai rendőrség magán uton értesitést kapott Görgény szt. Imréről, hogy ott nem régiben egy Kessel Györgyné szül. Kurz Terés nevü gazdag edény kereskedőnő hunyt el, s jelentékeny hagyatéka most illetéktelen kezekben van. Mivel pedig az örökhagyó Pápán született, lehetséges, hogy ott vagy a környékén rokonai laknak. Bővebb értesülés a kapitányságnál szerezhető.

— **Győr-zirczi vasut** előmunkálataira kapott Krisztinkovich Ede országgyülési képviselő kormányi engedélyt, melynek kiépitési munkálatai 1.800,000 forintban vannak előirányozva. E vasut vicinalis vonal lenne, melynek czélja leend Győrt a Bakonyvidékkel összekötni.

— **Szabad a nősülés.** Már t. i. egy most készülő és a legközelebb életbe lépő honvédelmi ministeri rendelet szerint, ezentul szabadon nősülhetnek az élotök 18 évét betöltött ifjak, kik még nem léptek be a hadköteles korba. Eddig ministeri engedély kellett a nősülés megengedéséhez. — A szolgálatban állók és tartalékosok azonban, mint értesültünk csak az eddigi rendszer szabályai szerint házasodhatnak. A változtatást a nagy korosztálynak behozatala tette szükségessé.

— **Szélhámos parasztok a vidéken.** Tehát nemcsak a fővárosban fosztják ki furfangos szédelgők a vidékről felrándult együgyü parasztokat, hanem megtörténik ilyesmi olyan kisebb városkában is, mint például Pápa. Biró Gábor teveli sertéskereskedő ugyanis ott a napokban a Korona fogadóban ismeretséget kötött Kapa Józsi ismert gonosztevő és két paraszt földmives társával, kik holt részegre leitatták s azután elvezették egy lányas házhoz, hol nem lévén elegendő hely, Biró és Kapa az ablak alatt a fübe heveredtek. Reggel felé a sertéskereskedő nagy rémülésse vette észre, hogy ujjasa és mellénye fel van hasogatva s zsebéből 267 forintot tartalmazó tárczája hiányzik. Jelentést tett a rendőrségnél, mely csakhamar nyomára jött a dolognak, amennyiben a két tettes kölcsönösen egymásra vallott, minek folytán letartóztatták őket, hanem a pénz már nem volt nálok.

— **Munkácsy Mihályról** Párisból azt a megdöbbentő hirt irják, — hogy egészségi állapota aggasztó. Házi orvosa hátgerinczsorvadástól tart, mindamellett van remény, hogy meggátolhatják a betegséget. Reméljük, hogy e félelem csak a baráti aggodalom tulzása.

— **Ministeri megbizás.** A földm., ipar- és kereskedelmi miniszter a szombathelyi kir. erdőfelügyelőség ideiglenes vezetésével Simissky Kálmán ő felsége által kinevezett erdőfelügyelőt bizta meg.

— **Letartóztatott zsidó.** Kapuvárról egy állitólag Oroszországból való zsidó, ki Goldstein Mórnak nevezi magát, kisértetett a soproni járás szolgabiróságához, hol addig, mig illetősége megállapittatik, letartóztatva leend.

— **Eljegyzés.** Dr. Hochreiter Kornél csurgói ügyvéd eljegyezte özv. Redenics keroseligeti birtokosnő bájos leányát Lujzát.

— **A buda-pécsi vasut** megnyitása jövő január hó előtt alig remélhető, az épitésnél nem várt nehézségek fordulnak elő, egy alagut épitése is szükségessé lett.

— **Halált okozó gyümölcsmagvak.** Hogy mennyire veszedelmes a kis gyermekek sőt gyakran felnőtteknek is az a szokása, hogy a kisebb csontos gyümölcsmagvakat lenyelik, élénken illusztrálja a következő két eset, mely a napokban történt a fővárosban. Kvieton Antal 31 éves ép erőteljes napszámos és Bér Sándor 23 éves szintén ép egészséges kőmives a napokban hirtelen rosszul érezték magukat, nagymérvü gyomorfájást érezték, étvágyuk egészen megszünt ugy, hogy mind a kettőt be kellett szállitani a Rókus-kórházba, hol tegnap előtt minden orvosi segély daczára meghaltak. A tegnap megejtett orvosi bonczolat után kideritette, hogy mindakettő halálának egy-egy gyümölcsmag volt az okozója. Kvieton egy szilvamagot, Bér pedig egy meggymagot nyelt le; azok beleit átfurták, hashártyalobbot idéztek elő, melynek vége halál lett. De a lenyelt gyümölcsmag még abban az esetben is veszedelmessé válhatik, ha nem furja át a belet, a mennyiben a bél nyákhártyáiba vagy a vak belekbe jutva, ott gyulladást és daganatot idén elő, az által az emésztési müködést megakadályozza s nem ritkán a borzasztó „miserere" betegségnek lesz okozója.

— **Honnan halásszák a menykőt?** Bizonyos uton a napokban nagy zivatar volt s a villám becsapott a patakba. Néhány vállalkozó szellemü ember elhatározta, hogy végre valahára meggyőződést fog szerezni arról, hogy milyen a menykő. Nosza hálót hoznak s egész buzgalommal elkezdték a menykőt keresni. A falu népe áhitatos figyelemmel s visszafojtott lélekzettel várta a csoda megjelenését. Az egész patakot felkutatták, de a menykőt nem sikerült feltalálni s igy az imecsfalviak tudományszomja ezuttal nem lett kielégitve.

— **Fütés a nap melegével.** S. E. Morse, Essex-i tanár igen elmés készüléket talált fel, melynek segitségével képesek vagyunk szobánkat napfénnyel tehát egy tökéletesen költségnélküli melegforrással füteni. A készülék igen egyszerü; egy befeketitett pala-lemez üveg alatt a hás napsütötte oldalára van akkép erősitve, hogy szelelő lyukak nyuljanak azon keresztül az egyes szobákba. Az eszköz müködése már most akkép történik, hogy a nap rásütvén az üveg lemezre, a levegőt átmelegiti, minek következtében az kitágul és a szelelő lyukakon át a szobába tódul; a palalemez pedig hüvösebben tartván az alatta lévő levegőt, hőmérsékleti külömbség áll be, és épen ez okozza az emlitett mozgást. Morse ezen készülékét saját szobájának fütésére használta fel; s az igen jól müködött. Különösen alkalmazható a készülék oly nagyobb termek, mint templom, iskola stb. fütésére, melyek átmelegitése hosszabb ideig tart. Még éjszakibb Európában is igen jól alkalmazható ez az eljárás, mert ott bizonyára 8—10 órán át süt a nap és igy annak melegét mintegy leraktározni lehet.

— **Rosz tréfa.** Párisban történt. Két fiatal, kik a legjobb családokhoz tartoztak, f. hó 1-én együtt ment el az uszodába. Az egyik, ki igen jó uszó, kigunyolta barátját, a ki kötél nélkül még mindig nem mert a vizbe bocsátkozni. „Nincs bátorságod! — kiáltá reá, — pedig már tudsz uszni!" — E szavak után befutott a kabinba, kihozott egy kést és kettévágta a kötelet, mely barátját tartotta. Ez mindjárt alábukott, mint az ólom. A szerencsétlen tréfa elkövetője azonnal utána ugrott de midőn utólérte barátját, az torkon ragadta s noha valamennyi uszómester a vizbe ugrott utánuk, a két szerencsétlen fiatal embert már csak mint hullát hozhatták felszinre.

— **Leleményesség.** Egy veszprémi uri ember megörülvén az imént megnyilt récze-saison bő eredmények, egyik fővárosi barátjának is igért egy pár vadkacsát. Szavát beváltandó, kiáll egyik mult estén a jól ismert leshelyre és sikerült is neki a magasan huzó kacsák közül hármat lekapni; de retriever hiányával, bizony csak egyet képes aggatékra füzni! — Uri vadászunk azonban ezért nem jön zavarba, hanem haza kerülvén az egy árva kacsával, kiadja a rendeletet, hogy üssenek agyon egyet a házi kacsákból s igy küldi a szelid társsal kiegészitett kacsapárt világgá. A fővárosi jó barát talán még jól is járt e leleményes pótlás által! — Factum est.

— **Román vendégünk.** Tintoresku, a derék turn-severini ügyvéd és iró, ki a román-magyar barátság védelmére az aldunai kirándulás alkalmából lapot alapitott, kellemesen töltötte az időt Budapesten s alkalma volt a magyar viszonyokat részletesen és alaposan megismerhetni. Folyvást a legrokonszenvesebb vendéglátással találkozott Székely J.-nél, Máleczkyéknél Ujpesten és a Feleky párnál Leányfalván, hol egy egész napot töltött nejével együtt s hova ez alkalommal Budapestről egész irói és müvészi társaság rándult ki. Román barátunk nem győzte eléggé magasztalni a kedves fekvésü nyaraló-telepet, a gazda jó borát s a ház vezetőjének kifogyhatlan szivességét. A tegnapi gyorsvonattal üzleti ügyekben Bécsbe utazott. Tintoresku nyomdát akar alapitani Turn-Severinben, hogy lapját annál függetlenebbül folytathassa. Itt tartózkodása alatt sok jegyzetet készitett s bő informácziót szerzett főként azon irányban, hogy miben áll az állitólagos román elnyomás Magyarországon?

Rövid hirek.

Milán szerb király bécsi utjában Temesvárott is meg fog állani s pár órát ott marad. — **Aranytollat** szándékozik átadni Kossuth Lajosnak a nagy-váradi 48-as párt. — **A dobsinai** jégbarlangot villanyfénynyel fogják világitani. — **Máramaros Szigeten** állandó szinház épül. — **A „Kárpát-egylet"** f. hó 14-iki megnyitással természeti és iparkiállitást rendez Mármaros-Szigeten. — **Vilmos császár** Ischlben időzik felséges királyunk látogatására. — **Arabi pasa** nem fogadta el a kedivemóltóságot, hanem egész vagyonát a hadügyminister rendelkezésére bocsátotta. — **Oroszországban** Kholerin esetek fordulnak elő, melyek halállal végződnek. — **Oroszország** csapatokat von össze Odesszában. — Bulgáriában mohamedán lázadó bandák tüntek fel sok helyen. — **Az e hó 7-ikén** tartott lipcsei nemzetközi gabnavásár igen csöndesen folyt le.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— **Egy rendkivül érdekes** utazási munka magyar nyelvben. Stanley H. M. „Utazásom Közép-Afrikában" czimü becses müből, melyről már egy alkalommal megemlékeztünk, folytatólagosan jelent meg a 4—9-ik füzet. E müben Stanley, a hires afrikai utazó maga irja le az 1874—77-ben végrehajtott korszakot alkotó expeditiójának lefolyását. A munka rendkivül nagy érdekü és pedig nemcsak azokra nézve, kik kiválólag foglalkoznak a földrajzi tudományokkal, hanem mindenolyanni szerető emberre nézve is. Annyira vonzó és szép irálylyal van az egész irva s e mellett annyi tanulságot lehet meriteni belőle, mint egyikéből sem azon munkáknak, melyek ezideig Közép-Afrikáról megjelentek. Stanley művében egy oly nagy események és fontos problemának megfejtését találjuk, melynek kideritése évszázadok, sőt évezredek hosszu során keresztül az emberiség egyik legkiválóbb óhaját képezte. E nevezetes problema a Nilus-folyó forrásának a felfedezése. Stanley utazásait a „New-York Herald" és „Daily Telegraph" hires lapok tulajdonosainak költségén végezte. Azon számtalan négerországok közül, melyeken utazása alkalmával keresztülhaladt, egyik legérdekesebb Uganda tartomány — egy valóságos tejjel mézzel folyó ország. A most megjelent füzetekben e tartománynak és érdekes embereinek leirását olvasunk. Legérdekesebbek azok a fejezetek, melyekben Mtésát, Uganda most is élő hatalmas császárját, rajzolja le ki Stanley szerint a legérdekesebb ember Afrikában. A nagy Niansa-tó körülhajózása, az uton átélt fájdalmak, nélkülözések és érdekesnél érdekesebb viszontagságok eleven és hü leirása valóban gyönyörködtető és megragadó olvasmánynyá teszik e müvet, melynél érdekesebb uti leirás nemcsak magyarul, de más nyelven sem jelent meg az ujabb időben. A külső kiállitás renkivül disses; a mü magyar, kiadása gazdagabban van illusztrálva, mint az angol vagy német kiadás és mindamellett fellével olcsóbb amazoknál. Megszerzése bárkire nézve könnyü, a mennyiben 30 kros füzetekben jelennek meg. Az egész munka 30—32 füzetben fog gyors egymásutánban megjelenni. Előfizetni lehét rá minden honi könyvkereskedőnél és egyenesen a kiadóhivatalban Révai Testvérek könyvkiadóhivatalában Budapesten, a honnan kivánatra részletes előrajz is küldetik bárkinek.

— **A Magyar-Regény-Csarnok** XXXI. füzete most jelent meg szokott elegáns kiálitásba, gazdag, változatos tartalommal. Első közleménye G. Büttner Julia kedvelt tollából az „Örvény a révben" eredeti regény. Ezt követi a „Zöld erdőben . . ." költemény Csillagh Mórtól. „Az ernezsti kastély" eredeti regény Kenderesy Mihálytól, s a „Faustin Julia" czimü franczia regény. Mozaik czim alatt ismeretterjesztő és humorisztikus apróságok s Aprópénz felirattal ttéfás képek. E hetenkint $2^1/_2$ iven gyönyörü kiállitással megjelenő folyóiratot ugy kitünő tartalmánál, mint páratlan olcsóságnál fogva ajánljuk t. olvasóinknak. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Egy füzet ára 12 kr. Megrendehetni Aigner Lajos kiadó könyvkereskedésében, vagy Wilckens és Vaidl kiadóhivatalában, Budapest, korona herczeg u. 3. sz.

— **Tisza Lajos** szegedi királyi biztos kitünően talált arcképét és életrajzát közli a „Gazdasági Mérnök" czimü mezőgazdasági és müszaki hetilap legutóbbi száma, szakavatott tollal méltatván azon elismerésre méltó tevékenységet, melyet Tisza Lajos Szeged város ujjáalkotása körül kifejt. — Ugyan e szám közli a párisi uj városház jól sikerült képét s épitésének részletes történetét. Egy további czikk szakszerü megjegyzésekkel kiséri a békés-megyei gazdasági egylet feliratát Békés-megye fölöntözése ügyében. Többi nagyérdekü és közhasznu szókei körül fölemlitjük a következőket: A késmárki vászonfehéritő gyár. — A lenolaj és annak alkalmazása az iparban. — A nagfény hatása a növényekre. — A tükörüveg-gyártás. — Az asztali utak bistonsága. — A czukor ipar Ausztriában és Magyarországon stb. — Az ezt megelőző számban igen érdekes czikkeket közölt a gőzeke-miveléséről, a takarmány pártolásáról, a pulkometer vagy gőszivattyuról (képekkel,) a malmok elektrikus világitásáról, az erdősitésről, a vakolat szilárdságáról (képpel) stb. — A Gazdasági Mérnök megjelenik minden héten, a mésődazdaság, gyakorlati technika, ipar és forgalom köréből vett gazdag és változatos tartalommal, képpekkel illusztrálva. — Előfizetéseket még erre az évre is, vagy bármely évnegyedtől kezve elfogad a Gazdági Mérnök akiadóhivala, Budapesten, negyedévre 2 frt, félévre 4 frtjával.

Nagy-Kanizsán, 1882. Augusztus 12.

Üzleti szemle.

Időjárásunk nappal meleg és verőfényes; az éjjelek azonban már meglehetős hüvösek.

E heti üzletünk a kedvezőtlenebb fővárosi tudósitások befolyása alatt szintén lanyhább jelleget öltött, s majdnem minden czikk árai többé-kevésbé csökkentek. A vételkedő azonban nem kiszebedett, is az eladásra került roppant mennyiségek habár olcsóbb árakon de könnyedén keltett el, forgalmunk ennek következtében nagyszerü, már régen nem létezett mérveket öltött, ugy hogy ma a vasuti szállitást nálunk néhány napra be kelle szüntetni.

Buza a hét elején meglehetősen el volt hanyagolva; utolsó napokban azonban a kivitel, részére jó keresletnek örvendett. Ára mindamelet még érék el mult héti magaslataikat.

Rozs aránylag legkevésbé volt árhullámzásóknak alávetve, az egész héten át keresett czikk volt.

Mig árpában az alárendelt minőségek csekély figyelembe részesülnek serfőzésre alkalmas finom qualitások kitünő vételkedvnek örvendnek és jó árakon kelnek el.

Zabban szintén egészséges fehér minőségek iránt élénk érdeklődés uralkodik mig setétszinü dohos fajtár-melyek a sok esőzések folytán tömegesen merülnek fel-végkép el vannak hanyagolva.

Kukoricza igen ritkult készletek mellett szilárd irányzatot követ; árai naponta fellebb szállnak.

Buza 9 70—10.25 Rozs 6.50—7.— Árpa 7.—8.50 Zab 6.—6.50 Kukoricza 9.— Cinquantin 8.80—9.— K. B.

Hivatalos piaczi árak.

N.-Kanizsán, 1882. augusztus 9-án.
100 kilogrammjával számítva.

Buza 10.—10.20 Rozs 6.50. 7.— Árpa —7—7.50—Zab 6.—6.20— Kukoricza 8 60— — Burgonya 3.— — — Rizs 32.— 8.80. Buza Dara 23 —.—

Egy kilogramm

Árpa kása —.48 Borsó —.36 Lencse —.34 Bab —.10 Köles kása —.12. Hariska —.16 Pohánka —.15 Savanyu káposzta —.10 Répa —.8. Rizs —.32. Buza Dara 23,60— Árpa-kása —48. Szénа 2 50 -3

1 Liter.

Uj bor 12 -20. Ó bor 24 -43 Pálinka —46 Ecet — 6.

1 Hectó.

Ujbor 8.— Ó bor 14.—

1 Kiló

Repczе olaj —.48 Sárin gyertya 1 20 Fagyu gyertya —.60 szappan —.40 Marhahus 50 -52 Borjuhus 56—60 Sertéshus 56 - Szalonna —80 Disznózsir —.96 Marhazsir 1 frt. Körmöczi — 50 86 —.13 Czukor — 56 Bors 1.10 Paprika 80.—90 Vaj —1. Vöröshagyma —1. Foghagyma —24.

Szerkesztői üzenetek.

V. L. Sopron. A választ jövő számunk hozza.

Szalavári Dániel. Nagyon messze állunk még a közöltheteségtől.

B. A. Sümegh. Köszönjük. Jövő számunkban jő.

B. J. helyben. Ne sutor ultra crepidam! Maradjon ön a mesterségénél! Azzal még kiengeszteltheti Múzsáját. Ha pedig csökönyösködik, hát beleteszünk versét a „papirszeletek" rovatba.

Felelős szerkesztő: **SZALAY SÁNDOR.**
Társszerkesztő: **BÁNÓCZI BERNÁT.**

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-víz.
Legtartalomdúsabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gazdag term. szénsavtartalommal
borsavas Natron és szénsavas Lithionban
(0·32843 literként (0·12195 literként)
Lipóczi forrás igazgatósága Eperjesen.
Kapható minden ásványvizkereskedésben és a legtöbb gyógyszertárban.
Főraktár: Étekbolt L., Budapesten.
603 12—

*) E rovat alatt közlöttért felelősége nem vállal a Szerk.

Nincs többé buza-üszög!

A gyökeres páczolásmód buza-üszög ellen jutalmazva és ajánlva sok egyettől és előkelő személyiségektől.

Kapható minden raktáramban az osztrák-magyar monarchiában.

1 csomag 200 liter magnak 30 kr. 645 1 - 5.
1 „ 100 „ „ 15 kr.

Felvilágosítást ad ingyen és bérmentve:

A vegytani laboratorium Dupuy N. Bécs VI. Windmühlgasse 35.

Nagy-Kanizsán: kapható **Rosenfeld Adolf** kereskedésében.

HIRDETESEK.

KÁVÉ

és thea szétküldési czég.
Legnagyobb szétküldési üzlet
nagybani árakban ajánl Hamburgból postán bérmentesen ingyeni csomagolással zsákokban 5 kilótól kezdve

Szám		Osztr. ért. frt
21	Mocca valódi arabiai	7 10
22.	Menado igen nemes	6·50
24.	Java I. tárga nemes	5—
30	Cuba zöld erőteljes	5 —
27.	Peri-Mocca, igen kiadós	5 —
25.	Java II. sárga nemes	4 10
32.	Santos, jóízű	4·05
33	Domingo kiadós	3 90
34.	Rio erőteljes és tiszta	3·70

Thea: ½ kilo 75 krtól fritig 5·50. Russlik Kron Sardina hordónként 5 kilo 175 frt. Közvetlen szétküldés gyors és solid szolgálat. Árjegyzékek kávé-, thea- és vanillával, valamint kis posta próbák díjmentesen küldetnek. Kérjük b. ajánlatát és ajánljuk magunkat 457 16—26.

FUNKE & KORNBERG HAMBURG.

Arverési hirdetés.

Alulirott főbérnökségi igazgatóság részéről közhirré tétetik, miszerint folyó 1882. évi augusztus hó 28-án a Lenti, 29 én pedig az also-lendvai gazdasági irodákban a reggeli órákban nyilvános árverés vagy ajádlatlevél utján előbb rendbeli korcsmák borárulási és halászati jogok, nagyobb s kisebb területü föld, rét s legelők ugy az urodalmi erdőkben s makoltatási s gubacs szedési jog haszonbérbe adatnak.

Alsó-Lendva, julius 30 án 1882.

Az Alsó-Lendva, Nempthi urodalmak főbérnökségének igazgatósága.

642 2—3

Fontos gazdákra nézve!

A **buza,** valamint **kukoricza, árpa, zab megüszkösödése ellen** több gazda által legjobb sikerrel próbált **Edmond-féle magáztató szer biztos hatást gyakorol.** Gazdáknak, ha terményeiket buzát, kukoriczát, árpát, zabot, **üszöktől menten akarják learatni,** ezen kitünő óvszer különösen ajánlható.

A magáztató szer csomagja, mely 200 liter vetőmag páczolásra elégséges — **csak 30 kr.**

A mikénti alkalmazás — a csomagokban több nyelven található használati utasitás szerint történik.

Ezen magáztató szer kapható: 644 1—8.

Nagy-Kanizsán: Fesselhofer József. Csáktornyán: Gráner testvérek. Zala-Egerszegen: Gráner Jac. fia, Boschán Emil, Oestreicher Márkus urak kereskedésében.

MOLL SEIDLITZ-PORA

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorositott czégem van lenyomva.

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemű **gyomor betegségek és emésztési akadályok,** (mint étvágyhiány, hasszorulás), **vér tojulás és aranyér** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülő életmódot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek

Egy lepecsételt eredeti doboz ára 1 frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önszélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemű sebesülések, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákrekélyek, fszök, szemgyulladás, mindennemű bénulás és sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn M. és társától Bergenben.
(Norvégiában.)

Ezen halmáj szirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló sj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható.

Ara egy üvegnek használati utasitással 1 frt. o. é.

Főszállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, **Bécs** Tuchlauben.

Raktár az Allam minden birneves gyógyszertárban vagy füszerkereskedésében. Raktár nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendeléseknél megfelelő árlecsegedésben részesülnek.

A t. az. közönség kéretik határoztan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogadni, melyek saját arjegyem és aláirásommal vannak ellátva.

Raktárak: **Nagy-Kanizsa** Belus J. gyógyszerész. Prager Béla gyógyszerészulhofer József, Rosenfeld Adolf, Rosenberg Ferencz, Strém és Klein. — **Zala-Egerszeg** Hollósy J. E. Marczali Izsó Ferd. — **Bares** Dorner K. — **Csáktornya** Göncz L. gyógyszerész. — **Kapuvár** Babóchay Kálm. Kohn J. gyógyszerész. Th. Kecskessy gyógyszerész. — **Kaposvár** Weeil M. gyógytészeg Cuacsinovics ist. gyógyszerész. — **Keszthely** Wünsch F. — **Körmend** Fitz Jan. — **Zágráb** Irgalmasokhoz gyógyszerész, Mittlbach S. gyógyszerész Holjac V. — **Sopron** Mency And. gyógyszerész. — **Letenye** Kaliwoda J. — **Kapoavári** Borovicz Ad. — **Zala-Egerszeg** Hollósy I. E. gyógyszerész. 451 38—52.

! Messzelátó !

Legujabb optikai zseb-eszköz utazóknak és falu- hegyi lakósoknak stb.

Mutat 3—4 óra távolságra

tisztán és kivehetően

Ezen ujonnan feltalált messzelátó 2 optikai lencse üvegből áll, mely minden tetszészerinti botra stb. megerősithető és sokkal nagyobb hatással bir, mint a tábori távcsövek, azért is ezek általános tetszésben részesülnek és mindenkinek legjobban ajánlhatók is. Dobozzal, hogy zsebbe dugható legyen, 1 frt 25 kr., finomabbak 1 frt 75 kr., kiváló finomak nagyobb optikai lencse-üvegekkel 2 frt 50 kr. 640 4—5.

Baroskop légsulymérők.

biztos és megbizható légsulymérő 2 frt. — Bor próbáló folyadékmérő, melylyel azonnal megismerhetni, ha a bor „**tiszta vagy hamisitott e?**" (ehhez szükséges leirással) 1 frt 50 kr. — Tejpróbáló százalék lejtővel a vásári rendőrség előirata szerint (leirással) 2 frt 25 kr. — **Ismételadóknak gyári áron.**

Szétküldés postautánvéttel. Kapható

Klingl & Baumann, Bécs I. Tegetthofstrasse 3.

MATTONI

VAS-lápsója | **Soosmoorból.**
VAS-láplugony | **Franzensbad-nál.**

Alkalmas pólék lábfürdőknek.

544 9—10. Előállitási szer **aczél- és sófürdőkből.**

Székesfő: **Mattoni és Társa Franzensbad.**

Kapható minden gyógyszertárban és füszerkereskedésben.

A legjobb
SZIVARKA-PAPIROS
603 13—
A
LE HOUBLON
Francia gyártmány.
USA NÁSÓKTÓL ÓVATIK!
Valódi csak azon szivarka-papír, ha minden lapja Le Houblon bélyeget tartalmaznak és minden csomag az alsó vékjegyzékre aláirattal van ellátva.
FABRIQUE DE CIGARETTES
CAWLEY & HENRY, valódi gyártulajdonosok, PARIS
LE DRAPEAU NATIONAL
PAPIER ANANAS
Cachet Noir
Qualité supérieure

BUDAPESTI TÁRSAS POLGÁRI ÉS kereskedelmi iskola

előbb HAMPEL ANTAL

Budapest, V. Nagy korona-uteza 13. szám.

Ezen tanoda, melyet 50 év előtt Hampel Antal ur alapitott és mi azt már 16 év óta fenálló tanodánkkal egyesitettük, minden törekvésünk oda irányul, hogy ezen intézetnek kiérdemlett jó hirnevét megőrizve, tanitványainkat alaposan képzett egyénekké neveljük. Hogy törekvéseinket biztosan elérjük, iparkodunk ismert jeles tanárok alkalmazása által czélunkat biztositani. *Tanitványaink az egyéves önkéntesi* vizsgálat letételére előkészitettnek. *Tanodánkkal tápintézet* van egybekötve, melyben teljes ellátáson kivül, szeretetteljes bánásmódban részesülnek és tanulmányaikban a leggondosabb felügyelet alatt állanak. A legközelebbi tanévre a beiratások *augusztus hó 27-én* vesszik kezdetüket. — Értesitést kivánatra ingyen küldünk.

639 5—6.

AZ IGAZGATÓSÁG:

Prasszer József igazgató. **Gross Gyula.**

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 17-én. [illegible]-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre 8 frt.
fél évre 4 „
negyed évre 2 „
Egy szám 10 kr.

HIRDETESEK
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
[illegible]
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet“, a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „nagy-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanítótestület“ a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és város egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Gyárakat!

Ha valaki Nagy-Kanizsa piaczát heti vásárok alkalmával, sőt egyéb napokon is megtekinti igy nyaradszaka, az állapotokat nem ismerve bizton azt hiheti, hogy ez a mi vidékünk a gazdagság, a jólét valódi tanyája, egy kis Kánaán.

Kocsi kocsit ér tele gabonával. A forgalom óriási. Különösen ily években, mint az idei, mikor a jó Isten bő marokkal mér az ugy is sokat sanyargó emberiségnek. — Kereskedőink vérmes reményekre jogositó statistikai adatokat közölnek velünk a megvásárolt és külföldre szállitott gabona-mennyiségről. Egyik 60.000, a másik 100.000 forint ára gabonát szállit egy hét alatt, két hét alatt a szerint, a mint kereskedése kisebb v. nagyobb.

Hisz ez ugy a zöld-asztal mellől, elgondolva az ártatlan fehér papiros előtt, az engedelmes tollal kezünkben, pompás, dicső.

Lám megmutatjuk a külföld előtt, hogy Magyarország tejjel, mézzel folyó ország s hogy az agriculturája oly fejlett, miszerint bármely országgal kiállja a versenyt terményeinek minősége tekintetében is.

Hisz óriási a kiviteli képessége!

Ez mind igen szép, a ki a viszonyokat teljesen nem ismeri, a ki előtt a kép másik fele ismeretlen, az büszke önérzettel emelheti föl fejét, szivét lelkét betöltheti a hazafiui öröm és lelkesültség.

Hanem a ki tudja, hogy mindez miért történik, az szomoruan hajtja le fejét és azt mondja magában: „szomoru jelek.“

És elmegy, elfordul attól az élénk képtől, mit az óriási forgalom nyujt, mert bánatos lelke ott látja a nyüzsgő nép között a sötét idők sötétebb szülöttjét, a nyomort.

Ott sápadoz a szegény eladó földmives arczán, reszkető, éhkinzott, rosszul táplált tagjaiban ütötte föl tanyáját és még akkor sem távozik, mikor azokat a „mosolygó bankókat — a kereskedő markába olvassa.

Olyan borzasztó ellentét a földmives bánatos arcza, meg azok a mosolygó bankók! — Ugy fogadja azokat szegény, mintha csak azt mondaná neki az a kereskedő, hogy „itt van édes barátom, menjen vegyen rajta kötelet és akaszsza föl magát!“

Nagyon jól tudja szegény, hogy abból a pénzből egyetlen fillért sem költhet el, még csak egy darab kenyeret se vehet belőle, várja már otthon az executor. A jó Isten tudja, kikerül-e belőle az adó, a késedelmi kamat, a végrehajtási költség?

Ez a másik oldala a képnek.

Szomoru, kétségbeejtő kép!

És ne tessék azt gondolni, — hogy talán csak a dorozmás kezü szegény földmives van e vaskezü kényszerüség — kegyetlen nyomása alatt.

Mindnyájan érzik azt, kik terméléssel foglalkoznak. Azért nő a birtokos osztálynak egyre jobban nem reménye, hanem adóssága. Már ugyis csak a gyékény szélén van, nemsokára azt a kis részt is, melyen nagy ügygyel bajjal tengődik, elrántják alóla.

Igaz, hogy az idén szép termése volt. De miné áron kénytelen elvesztegetni? A legszebb buzát a hivatalos piaczi árak szerint is 10 frt vagy 10 frt 20 krért. Neki pedig az élelméhez s fentartásához szükséges czikkeket drága pénzen kell megvennie, mert külföldiek.

Az arány borzasztó visszás a külföldi és hazai piaczunk között. Ez vezeti középbirtokos-osztályunkat a bukás felé.

Kénytelen gabonája egy részét már előre eladni. A földmives pedig az utolsó szemig eladja gabonáját, aztán néz a nyomor tompa fásultságával a téli éhség borzasztó napjai elé...

Majd talán kereshet egy pár krajczárt vagy beüt a szüret, akkor fordithat egy kicsit sorsán.

Fordit is szegény a sorsán annyit, hogy az állam, és hitelezők foglalása után megmaradt néhány akó borát eladja potom áron és a gabona-kereskedőtől drága pénzen visszavásárolja nyáron eladott gabonájának... szemetjét. Ez aztán tart a meddig tart, a többi a nyomoruság dolga.

Ilyen a mi látkörünk most!

Örüljünk hát csak, hirdessük, hogy nagy a terményképességünk, óriási a kivitelünk!

Mig mi lármázunk, addig gazdagodnak, hiznak a gabona- és borkereskedők, koldusokká, a nyomor csontvázaivá lesznek a szegény földmivelők.

Akármit beszélnek a zöld asztal kitünőségei, akármint hizlalják magukat, biztatják a népet vérmes reményekkel, hogy csak egy pár jó termés kell Magyarországnak és boldog lesz népe, jólétnek örvend népe, rendes, jó viszonyok közé jut az államháztartás is.

Többé már nem!

Magyarországgal, mint termelő országgal szemben nagy Széchenyink mondása nem telik be soha.

Hanem igen is, ha arról gondoskodnak az illető körök, hogy gyárakat állitsanak, akkor még reménye kelhet annak is, ki honfiui gonddal, sötét tekintettel, elborult homlokkal néz a felleges jövő elé.

Ha azok, kik most az óriás százalékot gyümölcsöző gabona- és borkereskedésbe fektetik ezereiket, gondolnának valamit és pénzök egy részét létesitendő gyári részvényekre szánnák, azzal meg lenne mentve népünk. Lenne alkalma dolgozni, kenyeret keresni, nem kellene neki az egész telet ugy szólván tétlenül, senki által munkára nem késztetve, nem tanittatva, átaludni, lankadatlan az éhség, a nyomor miatt.

Ez uton éledhetne föl ujra földhöz tapasztó nyomorából a nép. A terményeknek ára is nőne. Mindent könnyebben lehetne értékesiteni. A mellett a különféle czikkek, mikért most külföldre kell menni, nem kerülnének olyan borzasztó költségbe.

Vannak nekünk nagy városaink, melyek egyszersmind vasuti góczpontok, ilyen p. Nagy-Kanizsa is. El sem képzelhetem, hogy itt valami gyárat nagyobb szabásban is ne lehetne állitani, csak jóakarat és egy kis vállalkozó szellem kellene hozzá.

Ez a vidék roppant sokat nyerne. Legalább télre munkát kaphatna ott a szegény nép.

Én csak röviden penditettem meg a dolgot. Talán lesznek szakértők, kik hozzá szólnak e tárgyhoz, mely hazánkkal szemben bizony most már vitális kérdés.

A magyar tüzoltók VI. vándorgyülése Z.-Egerszegen.

Megyénk székhelyét érte a szerencse, hogy a hazában fenálló, a szólegszorosabb értelmében jótékonyczélu egyesületeknek, az ország 63 tüzoltó-egyletének VI. vándorgyülése ott tartassék meg. Közvetve nekünk is van részünk e szerencsében, azért őszinte örömmel üdvözöljük őket megyénk határain belül és „Isten hozott“-at kiáltunk feléjök s Isten áldását kérjük reájuk, ha ezen sorok megjelenésekor már el is fogtak távozni gyülőhelyökről. —

Z.-egerszegi tudósitónk a következőket irja. Már f. hó 10-én ünnepies szint öltött különben csöndes városunk. A házak fel vannak lobogózva s a kiváncsiság sürü néptömeget csal ki az utczákra, — várva a kedves vendégeket. Egy-egy vendégeket hozó kocsi megérkezté: harsanó éljenekkel fogadják; aztán ki-ki igyekszik a neki jutott vendégeket tőle telhetőleg ellátni. Legelőször, csütörtök délután, a kanizsai vonat hozott vendégeket, később a szombathelyi, mely a soproni tüzoltói zenekart is hozta; ezek a „Rákóczy-induló“ hangjai mellett vonultak be városunkba. Ugyanezen este Németh Ignácz kapuvári ügyvéd ur a „Zöldfa“ vendéglő nagy termében physikai előadást tartott Ugyanő rendezi az ünnepély napján a villámvilágitást és a tüzijátékokat is.

Vig kedv költözött be a tüzoltókkal mindenfelé. Az „Arany Bárány“-ban Vörös Jancsi gyári, a „Zöldfá“-ban pedig Csicseri Gyula zenekara huzta a szebbnél szebb nótákat. Vendégeink késő éjig mulattak.

Pénteken f. hó 11-én heti vásárunk volt. Ez évben még aligha volt oly számosan látogatott vásárunk, mégis meglátszott, hogy ünnepnapot ülünk. Reggel 9 órakor is. délelőtt is igen számosan érkeztek meg a jelentkezett egyletek küldöttei közül, kik zeneszóval vonultak a kiállitási pavillon felé. A nép lépésről lépésre kisérte őket egészen a kiállitási helyiségig s gyönyörrel szemlélte a különbnél különb egyenruhák tarka vegyülékét; különösen a parancsnokok csillogó egyenruhája ragadtatta el őket.

A város lakossága is elkövetett mindent, hogy vendégei szivesen emlékezzenek vissza az itt töltött napokra. Nem csak a vendéglők, de a magánházak is telvék tüzoltói- és nézővendégekkel. Itt vannak, a mennyire fel tudtam jegyezni, a budapesti, váczi, egri, sárospataki, szegedi, aradi, hátszegi, fiumei, debreczeni, győri. pápai, pozsonyi, soproni, kanizsai, lőcsei, keszthelyi, kalocsai, iglói, kaproncai és perlaki tüzoltó-egyesületek küldöttei.

A szent-iváni állomáson Csifrák alparancsnok csinos beszéddel fogadta őket a rendező bizottság nevében, mire Kempelen, a vendégek legidősbike felelt ezek nevében, megköszönve a szives fogadtatást.

A város határán a kaszaházi utcza nyitján cser- és tölgyfagalyakból készitett diadalkapu állott, tetejében az ország, a megye és a város szineit viselő lobogók-

TARCZA.

Kérelem.

Lenautól.

Pihenj rajtam te bogárszem,
Áraszd bübájodat rám.
Méla, szende, megfejthetlen,
Édes kedves éjszakám!

Vedd el varázshomályoddal.
Rólam a világködöt,
Hogy ö,ök magánosságban
Lebeghess éltem fölött.

Tavaszdal.

Heinetől.

Halkan leng át lelkemen
Édes csengés bája,
Csengj ki piczíny tavaszdal,
Csengj ki messze tájra.

Csengj ki, mig egy házhoz érsz
Virágok ölében;
És ha ott egy rózsát látsz,
Üdvözöld őt tőlem

STEINBACH.

A kibékült szellemek.

(Vázlat.)

Irta: *WÉBER ANTAL.*

(Folytatás.)

„Nézd, mint csorog a vére... Most hörögve dől vissza ravatalára... Már nincs többé...!“

„Nézd, hogy csókolják a szegény árvák atyjok halavány arczát.... mily kétségbeesett Dénes!.... És ezt te tetted apám!....“

A gyönyörü arczon most a legmélyebb megindulás kifejezése honolt.

„A szegény ősz anya ott zokog térdén fia koporsójánál.... Oly beteg ő is szegény!“....

Most mintha elcsendesült volna a lázroham, a leány nyugodtabb lőn, szavai értelmetlenül egymásba olvadtak.

De csakhamar fellobogott ismét a hagymázos pir liliom arczán.

„Hah, minő fény ez!... Leszállnak az égből a rég elhunyt ősök s megcsókolják az uj áldozat sebét!“...

„Mint fenyegetnek téged atyám.... Oh, miért is nem hallgattál esdő szavamra!“....

És az apa ott ül búsan, elmerengve gyermeke ágyánál. Felmerül lelke előtt a családi dráma számtalan képe. Látja Jolánt az ő angyali szépségében s látja megszakadt szivvel feküdni a ravatalon. Mint hasonlit ez az ő leánya sorsához. Látja az ártatlan, megcsonkitott gyermeket ott zokogni anyja hideg sirján. Látja Eleket átfurt agyával.... a megtört szemekben, mintha életláng lobogna fel s mondaná neki: „Te is eljösz egykoron hozzánk!“... Látja a beteg Ilonkát térden állva könyörögni egy falat kenyérért... és nem adnak neki. Látja őt éhes halni ismeretlen vidéken, — tetemeit csak hetek mulva temetik el patak partjára, és zokog a halott felett, kit senki nem siratott meg. Látja Oszkárt... látja árva gyermekeit, — látja a fájdalmában megtört anyát... és ott fekszik előtte élet-halál között saját leánya.

És mikor megjelennek a viziók, a gróf zokogva tér a szomszédos terembe, hogy ne hallja azokat a rettenetes vádakat saját gyermeke szájából — és ott a szomszédos teremben a lelkében támadt gondolatok nem hagyják őt nyugodni, mintha egy láthatlan szellem susogná folyton fülébe:

„Betelt a pohár, az átok vissza száll.“

„Gondolj Jolánra, jusson eszedbe Ilon!“

És ilyenkor letérdel az apa gyermekeért imádkozni, megigér, megfogad mindent, csak leányát hagyja meg neki az Ur!

És imáját meghallgatta az Isten, mert mikor az orvosok kijelentették, hogy Iréne életét csak csoda mentheti meg, kezébe adta a csoda kulcsát.

A közelgő csapás előérzete, a fájdalom oly annyira erőt vett rajta, hogy képtelen volt önmagától imádkozni. Kezébe vett egy imakönyvet, felütötte annak első lapját és olvasni kezdett.

„Mi atyánk, ki vagy a menyekben... És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétetteknek!....

„Imádkozhatom, mondhatom-e ezt?“ kérdé a gróf önmagától. „Nem! nem!“ felelt a megdöbbent lélek.

Vagy tizenkét levél elfordittatott és a gróf olvasá: „.... akik engem megbántottak, azoknak tiszta szivből bocsánatot adok, — akiket pedig én bántottam meg, azoktól a te szent szined előtt alázatosan bocsánatot kérek....“

„Tehát még imádkoznunk sem lehet, mig e gyászos harag tart... És talán...

Az apa hosszasan elgondolkodott. Megkönnyebülten hagyta el imaszámo lyát s beteg leányát kereste fel.

A láz megszünt, Iréne ébren, öntudatánál volt.

Az apa mosolyogva sugott valamit leánya fülébe és a leány arczán most derengett át először oly hosszu idő óta a mosoly ragyogása.

A csoda megtörtént, az orvosok javulást constatáltak.

A karácsony-est.

Betelt az idők teljessége, megszületett a világmegváltó.

Napját széles e hazában nincs ház, nincs család, mely meg ne ünnepelné. Fiatal és öreg, gyermek és felnőtt egyaránt örömmel várja megérkezését.

A szülők el vannak foglalva a karácsonyfa felállittatásával és díszes elrendezésével, az almák, diók, mogyorók megaranyozásával, a gyertyák, szalagok, édességek, csecsebecsék felaggatásával, a különféle játéktárgyak, ajándékok megkészitésével, megrendelésével, kicsomagolásával, czélszerü elhelyezésével. A szakácsnő már három nappal előre kezd sütni, főzni, hogy a nagy napon ne csak a lélek örvendjen, de a gyomornak se legyen panaszkodni valója. A pinczemester a legjobb borokból tölt meg számtalan, palaczkot, — sokan lesznek sok kell. A szolga-személyzet felhordja a nagyterembe a kifényesitett arany — ezüst neműt, a nagy karos gyertyatartók mindenikét tele rakja gyertyával, hogy azok is ragyogjanak, mert hát ma karácsony estéje lesz, tündökölni kell mindennek.

A gyermekek elfelejtik fájdalmukat, ott leselkednek az ajtóban, mert most a terembe lépni nem szabad, betekintgetnek a kulcslyukon s ha valamelyik valamit megláthatott, ragyogó arczczal számol be róla testvéreinek.

Elérkezik végre a várva várt fél nyolcz. Az egész ház kicsinye, nagyja legdiszesebb ruhájába öltözötten várja az ajtó megnyitását, mindenik arczán a türelmetlenség olvasható le.

Benn a teremben már minden készen áll, — még egy körültekintés, még egy kis igazitás és megcsendül a pohárcsengetyük hivogató szava. A szolgák felcsapják a terem ajtó-szárnyait és a váró csoport a tündérien kivilágitott terembe léptekor egy vissza nem tartható „Ahhh“-al ad kifejezést csodálkozásának.

Ott közvetlenül a tetőzetig érő valóban gyönyörü látványt nyujtó karácsonyfa előtt áll egy veres selyemmel leboritott asztal, telve minden kigondolható játéktárgyakkal, könyvekkel, az a gyermekek asztala. Ettől jobbra és balra két egy forma berendezésü hosszu asztal nyulik el, hasznos tárgyakkal megrakva, ezeken a kastélybeliek ajándékai vannak elhelyezve. A két asztalt hosszu sugaru félkörben székek kapcsolják össze ruha félékkel s élelmi szerekkel megrakottan, ez a szegények karácsonyi ajándoka.

(Vége következik.)

kal; közepéről pedig messzire eltündökölt az „Isten hozott!“ fölirás.

Nagyszerü emelvény áll a Kazinczy-téren, mely szőnyegekkel, zászlókkal s galyakkal van diszitve s a koszorus-leányok s a város értelmiségének elhelyezésére szolgál.

A kiállitást, melyen sok tüzoltószerszám van összehalmozva, d. e. ½ 12 órakor nyitották meg. Az egyesületek összes küldöttei a városházánál gyültek össze s innen vonultak a kiállitási helyiség elé. Itt nagy diszes közönség várakozott már reájok, köztük Glavina Lajos érdemdus főispánunk, Gyömörey Vincze törvszéki elnök, Svastics Benő alispán, Rózsás Lajos árvaszéki elnök, Bessenyei György kir. ügyész, a megye, a királyi törvszék, a kir. ügyészség, a járásbiróság, az ügyvédi kamara, a zalamegyei gazdasági egyesület, a város és az iskolák képviselői.

Elhangzottak a megnyitást jelző mozsárlövések s ekkor Therdorovich Károly, a kiállitási bizottság elnöke a következő beszéddel nyitotta meg a kiállitást:

„Mélyen tisztelt közönség! Kedves bajtársaim! A tüz azon veszedelmes elem, mely az emberi vagyont rövid pillanatok alatt megemészti.

Ennek romboló dühét meggátolni, továbbterjedését megakadályozni, az életet megmenteni: ez a tüzoltók legszentebb feladata, legnemesebb czélja. E nemes czél megvalósitásához az emberi erő, a személyes bátorság és kitartó fáradozás nagyban véve nem elégséges, ahhoz gépek és egyéb a gyors müködést elősegitő eszközök is szükségesek. Bámulatos azon haladás, melyet az emberi ész és tudomány e téren feltüntetett. E haladásnak fokozására szolgálnak az időnként kizárólag a tüzoltás körébe vágó tárgyakból eszközölt kiállitások.

A hatodik országos közgyülés alkalmából a csarnokban hasonló kiállitás van rendezve, melynek megtekintésére a mélyen tisztelt közönséget felkérem és egyuttal a kiállitást megnyitottnak nyilvánitom.

Éljen a haza! Éljen az ipar! Éljen a tüzoltó intézmény!“ Lelkes éljenzés követte e beszédet, s mikor az örömrivalgás lecsendesült a zenekar kezdte meg a Rákóczy-indulót. Ezután elszéledt a közönség a tárlat szinhelyén s szemügyre vette a kiállitott szivattyukat, melyek némelyikével próbát is tettek. Baleset is történt. Egyik szombathelyi kiállitó szélkazánja a próba alatt elpattant s a mellette álló dr. Hauernek kiütötte néhány fogát. Nagyobb baj nem esett.

A kiállitásra nemcsak magyar iparosok küldöttek tárgyakat. A külföldiek közül Magiaus ulmi és Knoaszt bécsi gyáros állitotta ki tüzoltó-szereit. Csakhogy ezek korántsem versenyezhetnek Walser Ferencz budapesti gyárának készitményeivel, melyek a korábbi tárlaton is első dijakat nyertek.

* * *

Augusztus 13-án a város telve volt idegenekkel. Tiz órakor a mintegy 400 tüzoltóból álló menet megindult a Rákóczy induló lelkesitő hangjai mellett a Kazinczy-térre, utközben a felállitott kis tribünökről apró leánykák koszorukat hajigáltak a vendégek közé. Azután az egyes egyletek a diszes emelvény körül állást foglaltak, a főparancsnokok és csapattisztek pedig a megyehás termébe mentek, hol Tarányi Ferenczné a védő asszony várakozott a koszorus leányokkal.

Cziráki Béla gróf karjára füzte a védőasszonyt s megindult vele az ünnepély szinhelyére. Nyomon követte őket a főparancsnokok, csapattisztek és az egerszegi koszorus leányok csoportja.

Boschán Gyula városi képviselő a következő beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt:

„Mélyen tisztelt urak! Szeretett vendégek! Gyakran riasztotta fel önöket békés nyugalmukból e rémes kiáltás: „tüz van!“ Ma, midőn önöket, mint kedves vendégeinket Zala-Egerszeg város nevében szivem mélyéből üdvözlöm, én is igy kiáltok fel: tüz van.“

Az édes öröm tüze az, mely városunk minden polgárának keblében ég, a büszkeség tüze az, mely minden homlokon ragyog, a lelkesedés tüze az, mely minden szemből sugárzik. Legyenek üdvözölve, isten hozta önöket!

Én Zala-Egerszeg városának rám nézve megtisztelő megbizását teljesitem, midőn önöket üdvözlöm, örömmel teljesitem, mert lelkes barátja vagyok minden társulati eszmének, mely által hazánk boldogsága, nemzetünk jóléte czéloztatik, másrészt szivem mélyéből óhajtom, hogy már az eddig is oly üdvösnek bizonyult tüzoltói intézmény minél szebb virágzásnak induljon. Fogadják köszönetünket idejövetelükért, vegyék szivünk minden dobbanását ugyanannyi üdvözletnek, ajkunk minden mozdulatát ugyanannyi „isten hozott“-nak.

Kevés, a mit mi önöknek nyujtani képesek vagyunk, de kérem ne tekintsék, hogy mit nyujtunk, hanem hogy milyen igaz magyar szivvel nyujtjuk azt, Isten hozta önöket Zala-Egerszegre!“ Utána Kovács Károly egerszegi főparancsnok az egylet és csapat nevében üdvözölte az egybesereglett tüzoltókat. A balaton füredi főparancsnok testvériességre és egyetértésre buzditotta bajtársait. Majd Barabás Béla aradi alparancsnok lépett a szószékre s a vidéki tüzoltók nevében megköszöné Egerszeg városának az ország legtávolabb helyeiről is megjelent tüzoltók irányában tanusitott előzékeny magyaros vendégszeretetét. Lélekemelő látvány volt, midőn a védőasszony meglepő szépségü ajándékát az óriási koszorut átadták Cziráky Béla grófnak, az országos szövetség elnökének a mai ünnep emlékeül. A másfél méter hosszu nemzeti szalagok egyikére ez volt irva: „A magyar tüzoltók VI. országos közgyülésének emlékül Egerszeg, 1882. aug. 11—14.“ Másikára meg ez: „Tarányi Ferenczné, született Riffel Mária bárónő.“ Ezután megkoszoruzták a különböző egyesületek zászlóit. Zajos éljenekben tört ki a közönség, mikor a fiumeiek zászlójára került a sor. Majd az egyesületek megkoszoruzott zászlóikkal tisztelegtek a védőasszony előtt, ki utóbb Cziráky Béla gróf karján visszasétált a megyeházba.

A koszorus leányokat vezették a vidéki főparancsnokok. Az egyesületek a városházához mentek zászlóikkal, a közönség pedig a legjobb hangulatban szétoszlott.

A fiumeiket mindenütt meleg rokonszenvvel fogadták; az emeletes ház, melyben megszállottak, kivül fel volt diszitve és rajta „Éljen Fiume!“ felirás volt olvasható.

* * *

A diszebéden három hosszu asztalnál ültek a vendégek. Az asztal közepe körül a szövetség elnöke és alelnöke ült a központi választmány tagjaival, a szélső asztal mellett Tarányi Ferenczné szül. Riffel Mária bárónő a bálanya foglalt helyet. Körülötte ültek Glavina főispán, Ratics alispán és a koszorus leányok. A főispán a királyt, Cziráky Béla gróf József főherczeget, Follmann a hölgyeket, Markuscho Egerszeg város lakósságát, Hrabof egerszegi tüzoltó Fiumét, Svastics alispán a tüzoltókat, Cserkán ügyvéd Cziráki Béla grófot, Szeghő Follmann Alajost, Sándor Miklós komáromi tüzoltó a tegnapelőtti megsérülteket Russics ügyvéd Kossuthot, Barabás Béla a leereszkedő zászlós urakat, Kovács Széchenyi Ödön grófot köszöntötte fel Fiume nevében, Flecser az odavaló tüzoltók parancsnoka a következő toasztot mondta magyarul: „Tisztelt vendégkoszoru! Kedves bajtársak! Adria partjáról jöttünk, hogy kikötő városunk részéről testvéri csókot cseréljünk szép Magyarország lakósaival. Még nem birjuk a zengzetes magyar nyelvet, deát vagyunk hatva a legtisztább hazaszeretettől kedves magyar hazánk iránt. Éljen a dicső, nemes, lovagias magyar nemzet!

* * *

Az országos vándorgyülésen jelenvoltak legnagyobb része Nagy-Kanizsára jött aug. 14-én a déli és 15-én a reggeli vonattal.

Egerszegről igen kedves emlékekkel távoztak a vendégek, egyszersmind ők is jó és maradandó emléket hagyva maguk után.

Zászló-avatási ünnepélye

a nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egyletnek, 1882. augusztus 15-én.

Reményteljes várakozással néztünk e nap elé, melyen városunknak ezen egyik legszebb, legönzetlenebb és ritka önfeláldozást tanusitó egylete, az önkéntes tüzoltó-egylet 11 éves fennállásának és főleg zászló-avatásának ünnepélyét volt megtartandó. És örömmel konstatáljuk, hogy reményünk teljesült, várakozásunk a legnagyobb mértékben elégittetett ki. Igy érez velünk együtt Nagy-Kanizsa város és vidékének minden lakossága. Nemcsak a tüzoltók, az egész város és a környék is ünnepelt e napon. Nem csekély részök volt a sikerben a Zala Egerszegről hozzánk átrándult, az ország legtávolabb részeiről jövő tüzoltó-egyleti küldötteknek és az egyenest ezen ünnepélyre érkezett megyei tüzoltó-egyesületeknek is.

Az Isten is ugy akarta, hogy az ünnepély sikerében folt ne támadjon, mert a két héten át tisztelgett mindennapi eső mintegy varázsütésre eltünt a helyet engedett derült, mosolygó időnek; egy falatnyi felhő sem homályositotta el a kék eget,

14-én este már itt volt vagy 25 vidéki egylet küldöttsége, kik a „Zöldfa“-kertben gyültek össze ismerkedési estélyt tartandók. Es ismerkedési estélyen a város lakosságának szine-java vett részt, folyt a mulatság s pattogtak az elmésnél-elmésebb pohárköszöntések, melyekre a bellatinczi tüzoltó-zenekar huzta, illetőleg fujta a tusokat.

15-én már korán reggel talpra állitá a város apraját-nagyját az utczáról-utczára fel-felharsagó trombitaszó, s nem hiszszük, hogy akadt volna egészséges ember fia vagy lánya, kiben e csalogató hangok visszhangra nem találtak volna. Még a gyermekek is könyv nélkül tudták már a programmot. Nem is csuda, mikor már hetek óta számlálgatták ujjaikon a napokat 15 ikéig. De a vidéki olvasók kedvéért ideiktatjuk ugy, a hogy az valósággal végbement.

1882. augusztus hó 14-én:

I. A vaspályán érkező vendégek ünnepélyes fogadása délután 1 órakor és este 9 órakor a pályaudvarban.

II. Ismerkedési estély este 9 órakor a „Zöldfa“ kertben, — tényleges tüzoltóknak belépti dij nélkül, más vendégeknek 20 kr. dij mellett.

1882. augusztus 15.

I. Reggeli 5 órakor ébresztő, vendégek fogadása a vaspályánál, ennek végeztével a zászlóanya lakása előtt tisztelgés zenével.

II. Zászló felavatási ünnepély a főtéren d. e. 11 órakor.

III. Diszebéd délután 2 órakor az „Arany Szarvas“-hoz czimzett vendéglőben egyénenkint 1 frt 50 kr. dij mellett.

IV. Diszgyakorlat a főtéren délután 5 órakor.

V. Tombolával egybekötött zárt körü tánczvigalom az „Arany Szarvas“ vendéglőben. Belepti dij: 1 frt. Tényleges tüzoltóknak dijtalan.

A zászlóavatás részletei:

Az ünnepély pont 11 órakor vette kezdetét. Ugyanazért a zászló-anya és a koszoru-hölgyek 10 órakor a városház nagy termében gyülekeztek össze. A helybeli tüzoltó-egylet csapatja pedig a vidéki egyletekkel együtt 9½ órakor Hencz Antal főparancsnok házánál jött össze s 10½ órakor indult teljes diszben zászlókkal, zene mellet a Csengery-utczán át az ünnepély szinhelyére, hol is a vendégegyletek a helybeli egylettel betürendben akként helyezkedtek el az állványnyal szemben, hogy első sorban a zászlós egyletek, utána pedig a táblával jelölt egyletek betürendben foglaltak állást és végül a helybeli egylet. Ezen elhelyezkedés után megszólalt a zene és minden egylet 2 tagot küldött a koszoru-hölgyeknek a városház nagy terméből leendő lekisérése végett, kik is a helybeli egylet elnöke és a zászló anyának vezetése alatt ujból felharsanó zene mellett a felavatás terére tértek — a mig a koszoru-hölgyek az egyletekhez történt beosztásnak megfelelőleg annek betürendje szerint a számukra kijelölt helyet elfoglalták, addig az őket kisért tüzoltók előbbi állásaikra visszatértek.

Ennek megtörténte után Nagy-Kanizsa város polgármestere felavatás végett átadta a zászlót az egylet elnökének, ki is azt rövid szónoklattal felavatta; s midőn a felavató beszéd után közvetlenül a zászló anya az általa készitett díszes szalagot a felavatott zászlóra felköté, következett a szegek beleverése, még pedig a következő sorrendben: a zászló-anya, Nagy-Kanizsa város polgármestere, az egylet elnöke, főparancsnoka, a koszoru-hölgyek, a felavatásra meghivott vendégek, a vidéki egyleteknek egy-egy tagja, az egylet alelnöke és minden választmányi tagja, a tüzoltó s tüzrendőri tisztség, öt müködő tag és végre a rendező bizottság tagjai.

Ily sorrendben a „Hymnus“ lelkesitő zenéje mellett megtörténvén a szegek beverése, az egylet elnöke felemelé a zászlót és átadá az egylet főparancsnokának, ki is lelkesitő szavakat intézve a tüzoltó csapathoz, átnyujtá azt a zászló-tartónak.

A zászlótartó pedig három tag kiséretében a koszoru hölgyek elé vitte a zászlót, kik azt felkoszoruzták, ezután a vidéki egyletek szintén három tag kiséretében zászlóikkal a koszoru-hölgyek elé mentek s a koszoru átvétele után helyükre visszatértek.

Midőn minden egylet elnyerte már a számára készitett koszorut, ugy a helybeli, mint a vidéki egyletek először a felavatott zászló körül és utána a zászló-anya és koszoru-hölgyek előtt tisztelegtek, s ezzel az ünnepély véget érvén, a koszoru-hölgyek a zászló-anya vezetése alatt előbbi rendszer szerint visszatértek a városházába.

Zászlóanya volt Clement Lipótné, szül. Godina Vilma.

Koszoruhölgyek: Clement Mariska, Dávid Jolán, Dobria Lotti, Grunner Mari, Halvax Marcsa, Jack Marcsa, Kassay Etelka, Keller Marcsa, Kocsis Apollónia, Kurcz Viktória, Páyer Lujza, Pollák Marcsa, Rácz Ilon, Rosenfeld Adel, Sável Lina, Schreyer Berta, Schuster Flóra, Sommer Malvin, Szigrits Gisella, Szigrits Paula, Topolits Julcsa, Tóth Emma, Tretter Mariska, Tripammer Betti, Tuboly Aranka, Vágner Aranka, Varga Magda, Vidor Szabina, Wieber Anna, Wieber Lina, kisasszonyok.

* * *

A különben is a szépség bájaival gazdagon elárasztott bálanya ma elragadtató volt. Rózsaszinü, fehér csipkével és virágokkal diszitett selyemruhában és époly szinü czipőben ült a 20 öl hosszu, Gansl kárpitos által diszitett pavillon közepén a feljáróval és a zászlóavatásra szánt khioszkkal szemközt, jobbján és balján kisérő koszoruhölgyeivel, a hires szépségü Vidor Szabina és Wieber Anna kisasszonyokkal. Ezektől kétfelől a többi koszoruhölgyek, mindmegannyian elegans fehér ruhákba öltözötten, foglaltak helyet.

Ekkor a vendégegyletek felvonulása vette kezdetét. Összesen 36 tüzoltó-egylet küldöttei érkeztek, körülbelül 150 en. Ezek a főpiaczon a korlát szélein foglaltak állást, még pedig a következő rendben: Alsó-Lendva, Arad (1ső régi polg. .) Arad (városi önk.) Barcs, Balaton-Füred, Boba, Budapest, Csáktornya, Csurgó, Debreczen, Duna-Földvár, Eger, Érsekujvár, Felső-Lövő, Fiume, Győr, Igló, Jánosháza, Kaposvár, Kapuvár, Keszthely, Komárom (Rév), Muraszerdahely, Nova, Oroszháza, Pápa, Perlak, Pozsony, Répczevidék, Sárvár, Soprony, Szászvár, Székesfehérvár, Szombathely, Vácz, Zala-Egerszeg, csak a nézőtér körül négyszöget képezve voltak fellitva a sorukat a nagy-kanizsai tüzoltóság fejezte be; ezektől a pavillon jobb végéig az egyik emelvényen állott a bellatinczi tüzoltói zenekar, mig a bal végén a másik emelvényt a Rosenberg Ádám által vezetett dalárda foglalta el. Közvetlen a pavillon előtt pedig a tornaegylet fesztői öltözékü tagjai helyezkedtek el A belső téren láttuk az iparos társulatok tagjait és a „Kereskedelmi ifjak önképzőkörének“ küldöttségét.

Ekkor a dalárdának „Szózat“ éneke mellett a tokkal letakart zászló a khioszk asztalára letétetvén, Babóchay György polgármester a következő rövid, de magvas szép beszéddel adta azt át Oroszváry Gyula ügyvédnek, a helybeli tüzoltó-egylet elnökének:

„Tisztelt Polgártársak! Örömmel üdvözlöm e napot, melyben tevékeny mult megkoronázását ünnepeljük. Büszkén emelheti fel a nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet zászlaját, mert e zászló nemcsak a legmagasztosabb, az emberiség jólétéért való önzetlen küzdés jelvényeként, — hanem az évek során teljesitett nemes önfeláldozás jutalmaként is fog lengeni. — A kiérdemelt babér már rég várja e napot és Nagy-Kanizsa város közönsége nevében szivesen füzöm hozzá üdvözletemet és szerencsekivánatomat. Legyen e zászló, melyet Nagy-Kanizsa város közönségének hálája nyujt, a tisztelt társulatnak büszkesége, nehéz feladatában lelkesitője és szövétneke, — engedje meg a Mindenható, hogy azon megnyugtató érzet, melyet az embertársaink javára tett fáradozás ad, — hosszu éveken át dicsőséggel füzze a tüzoltó-egylet minden tagját zászlajához és minden idők hirdessék azt, mikép a nagy-kanizsai önkéntes tüzoltó-egylet szeplőtlenül hordozza lobogóját, a mely törekvésében az Isten éltesse!

Erre Oroszváry elnök a zászlót a tüzoltó-egylet nevében átveszi és a következő valóban remek beszédet intézi a közönséghez és a tüzoltókhoz.

„Nagyságos Védnöknő! Nemeslelkü Közönség! A müveltség terjedésével és fokozódásával az ember mindinkább felismeri rendeltetését a társadalomban, mindinkább érzi, hogy az egy társadalomban élők egymás kölcsönös támogatására utalvák, osztozkodniok kell egymással a jóban és roszban, a mi az egyiknek haszna vagy kára, az mint haszon vagy kár kihat a többire is.

Azon ember, ki rendeltetését a társadalomban ilyeténkép fogta fel, az a müveltség fokozódásával együtt haladt, abban már az önzés nem kizárólag a magánérdek, hanem a közérdek javára is müködik, mert egyenlően ápolja az magán- és közhasznot, és a kettőt ellentétbe sohasem helyezi.

Csak ily emberekből álló társadalomban lehetséges azután az okszerü élet, vagyis az emberi hivatás betöltése, szorgalom és munka, rend, igazság és béke.

Ma már a magyar társadalom is ily okszerü életet élhet és él is. Jelszava: „Rend, igazság és béke!“ iránya: szorgalom és munka; mindezeknek biztositéka pedig: kölcsönösség a jó akaratban mindig, segélyben és támogatásban ott, hol szükséges.

Erre vallanak a majdnem egymással versenyszerüleg alakuló, különféle irányu, de üdvös müködésü humanitárius társulások, egyesülések, s ezek között kiválóan a tüzoltó egyletek, a veszélyezett vagyon ezen önfeláldozó szolgái.

Erre vall ezen ünnepély, erre ezen zászló is, melyet a védnöknő ő nagysága, Nagy-Kanizsa városa és a haza több polgárának a közjó iránti meleg érdeklődése megtisztelt és fényben emelt, mintegy jelezve, hogy ezen zászló alá sorakoznak; szépet, helyeset, jót és tiszteletre méltót cselekeszneк.

Tisztelt kanizsai tüzoltók! A zászlót, melyet az én gyenge szavaimnak kell a használatra méltóvá avatni, figyelmeztetés a jogra és kötelességre. Csakhogy a jog a nagy közönségé, mig a kötelesség titeket terhel.

Titeket terhel a kötelesség, ezen zászló alatt egymás iránt mindig tisztelet és egyetértésben sorakozni, mert csak ezek segélyével felelhettek meg a nagy közönség várakozásának, — csak ezek segélyével érhettek igazán czélt.

Nézzétek csak a fecskéket, mondja az iró, midőn a költözködési idő közelget, más égaljra — összesereglenek ezután egymástól el nem válva, átlengenek a kis légbuvárok azon tájra, hol ismét nyitott nekik is az élet.

Ugyan egyedül hova lenne mindegyik közülök?

A hosszu ut veszélyeiből egy sem menekülhetne ki, egyesülve pedig ellenállhatnák a szeleknek, — a fáradt és gyenge szárny más, még nem annyira bágyadtra bocsátkozik s igy egyetértésben czélt érnek. Hogy pedig a jog- és kötelességre figyelmeztető e diszes jelvény ne maradjon csak néma szépség, éljen a nagy közönség, gyakran ösztönszőleg jogával, — kisérje éber figyelemmel.

A nagy közönséget illeti meg a jog, megkivánni tőletek azt, hogy ezen zászló alatt a rajta jelzett nemes czél érdekében önzetlenül sorakozzatok, a czél érdekét minden más, még személyes érdeknek is föléje emeljétek.

A nagy közönséget illeti meg a jog, megkivánni azt, hogy segélyére legyetek ott, hova segélyt nyujtani igérkeztetek s most ily ünnepélyesen igérkeztek.

A nagy közönséget illeti meg a jog, megkivánni tőletek a becsület s lelkületet, kellő rendtartást, lankadatlan ügybuzgalmat — mind megannyi nélkülözhetetlen feltételét müködéstek sikerének.

Titeket terhel tehát a kötelesség, a nagy közönség hü szolgálatára, valódi hasznára lenni.

Titeket terhel a kötelesség, megismerni az eszközöket, elsajátitani az ügyességet, hogy az önkényt vállalt szolgálatnak a nagy közönség megelégedésére és önmagatok érdemére kifogástalanul megfelelhessetek a kötelesség mikénti teljesitését, ti pedig tüzoltók, e zászlóval majd kezetekben ne feledjétek, hogy a becsületes ember az önkényt vállalt kötelességnek is lelkiismeretes ura.

Nemes közönség! Engedjétek meg most, hogy örömömet fejezem ki a fölött, hogy a nagy-kanizsai önkénytes tüzoltóegyletnek Clement Lipótné ő nagyságát és önöket volt szerencséje ez ünnepély tanuivá megnyerni. Mert valójában nem is az én gyenge szavaim, hanem az önök tanusága által kölcsönzött ereje szavaimnak avatja ezen zászlót a használatra méltóvá.

Mert hisz az önök tanusága mutatja, hogy a müvelt közönség felismerte bennünk az önzetlen, munkásokat. Az önök tanusága mutatja, hogy a gyakran nehéz munkákban a közönség jóindulata velünk és mellettünk van.

Mert, hisz az önök tanusága mutatja, hogy a nagy-kanizsai önkénytes tüzoltó-egylet alapitóinak fáradozására nem volt haszontalan munka.

Ezen visszaemlékezésemben az alapitókra a hála érzete sürgöli, hogy szóljak az egylet első elnökéről és választmányáról.

Az első választmányi ülés 1871. évi junius hó 8-án tartatott, a melyen elnök-elődöm, Wallbach Mór ur megnyitó beszédében következőleg nyilatkozott: Nem titkolhatom el a választmány előtt azon nehézségeket, melyekkel a kezeinkbe fektetett feladatnak megoldása egybekötve leend s joggal sulyos aggályok is merülnének fel kebelemben a kivitel iránti siker felett, ha magam körül nem tudnám azon urakat, kik városunk leglelkesebb férfiai közé tartoznak, kikkel mindig és mindenütt legelső sorban találkoztam, a hol valamely nemes és közhasznu czélnak létesitése kérdésben forgott.“

Nem azért voltam bátor ezen nyilatkozatot szószerint idézni, mert oly szép, hanem azért, mert igazságos, mert a vele kifejezett elismerés Wallbach Mór urat is megilleti.

Wallbach Mór ur volt az alapitásnak mozgató ereje, segitve anyagilag, biztatva erős szellemével erkölcsileg.

De az alapitás munkájából nem csekély rész jutott Nagy-Kanizsa városának az alapitó és pártoló tagoknak, kiválóan pedig az első választmánynak, névszerint Eperjessy Sándor, Gelsei Gutmann Henrik, Plosszer Ignácz, Darázs Zsigmond, Löwinger Ignácz, Engländer Lajos, Weisz Samu, Belus József, Hencz Antal, Weiszmayer Mór, Zerkowitz Vilmos, Bachrach Gyula, Kollárits János, Knausz Boldizsár és Oszeszly Antal uraknak is, segitve tehetsége szerint kiki anyagilag vagy szellemileg, legtöbbször pedig mind a kettővel.

Kanizsai tüzoltótársak! Áradjon most szivetek a hála érzetétől, vegyétek főparancsnoktok által e zászlót, hadd hajoljék az a tisztelet jeléül mélyen a védnöknő ő nagysága, Nagy-Kanizsa város

lelkes polgársága és kedves vendégeink előtt!"

Ezen, a hallgatóság által többször megéljenezett beszéd utáu odavitték a zászlót a zászlóanya elé, a hol az Vidor és Wieber urhölgyekkel együtt a szalagot kötötte reá, mialatt a dalárda a „Szent az érzet sziveinkben" czimü dalt énekelte el.

Ekkor tünt föl előttünk a zászló egész szépségében. A kivitel dicséretére válik budapesti keszitőjének, de az a válogatott izlés, az egyszerü, az ember szivét megragadó és mégis oly fönséges tervezet a rendező bizottság s bizonyára különösen a zászlóanya finom izlésére vall. Nehéz, crême-sárga selyemripszből készült rövid aranyrojtokkal, a szalagok — ugyanily kelméből bordeaux-piros szinben. Egyik oldalán a város czimere, a kiterjesztett szárnyu sas, fölül 1695, alul 1882. évszámmal; a másikon a tüzoltói jelvények „Nagy-kanizsai önkéntes tüzoltó-egylet zászlaja" felirattal. A szalagok egyikén ez van kihimezve: „Ajánlja Clement Lipótné", a másikon „1882. augusztus 15-ikén."

Erre kezdetét vette a „szegbeverés." Az ajánló szavakat figyelemmel kisértük mind, de nem sikerült őket mind felje gyezni. A szegverés a következő rendben folyt le: Babochay polgármester (N.-K. város nevében az önk. tüzoltó-egylet összetartására.) Clementné ő nsága. Oroszváry elnök (N.-K. város polgárainak tiszteletére.) Hencz főparancsnok (zászló nélkül eltöltött 11 évi müködésem emlékére,) Ezután a koszoruhölgyek szegbeverése következett, utánuk föispán urő méltósága nevében Svastits Károly szolgabiró; utána felhivatott az alispán. Piszkor Tamás (a 48. gyalogezred nevében.) Molnár százados (a m. k. honvédzászlóalj nevében: „Sok áldás szálljon e zászlóra és az egyesületre.") A törvényszék, Bogyay állami ügyész a kir. ügyészség nevében, a kir. járásbiróság, a kir. illetékkiszabási hivatal nevében Krausz (a tüzolt.-egyl. haladására.) A postahivatal nevében Szauter Gyula, a táviróhivatal nevében Nyuli György (a leküzdendő veszély nagysága legyen mértéke e zászló körül csoportosult erő értékének. (A déli vasut nevében Markó állomásfőnök (a tüzoltó-egylet jövő dicsőségéért!) Kisdednevelő-egyesület nevében Zadubánszkyné, Izr. nőgylet nevében Vidor Samuné, Vöröskereszt-egylet nevében Plihálné (egyetértés és kitartás!) Ügyvéd-egylet nevében Simon Gábor (kötelesség érzete ragyogjon rajtad örökre!) Társaskör nevében Gulyás Jenő (hirdesse lobogásod N.-K. fiainak önzetlenségét!) Lövész-egyl' nevében Varga Lajos (bármely erényt a polgár gyakorolja, a hazát szolgálja.) Torna-egylet nevében Weiszmayer Mór, Kereskedő ifjak egylete nevében Grünhut Henrik; régi takarékpénztár nevében Tóth Lajos (kivánom, hogy ügy gazdagodják meg a tüzoltó egylet, hogy annyi pénze legyen, mint a régi takarékpénztárnak; annyi gondja legyen, hogy hova tegyen a fölös pénzét.) Szombathely városa nevében a szombathelyi főkapitány (Kossuth Lajos egészségére ütök e szegnek fejére!) Ezekre következtek a vendégegyletek képviselői, a különféle testületek küldöttei, a szerkesztőségek és utoljára a helybeli tüzoltó-egylet részéről a rendező bizottság.

A szegbeverés végeztével Hencz Antal főparancsnok lépett a zászló mellé s a következő szép beszéddel ajánlotta azt a tüzoltóknak;

„Nagyérdemü közönség! Kedves bajtársak! Örömünnepet ül ma a nagykanizsai önk. tüzoltó-egylet és van is oka őszintén örülni, mert elérte azt, a mi után évek hosszu során át törekedett és sóhajtott.

Van végre zászlónk, fényesen ragyogó szép zászlónk is, mely alakja és szine által örömre gerjesztheti mindnyájunkat, és hogy örömünk teljes legyen, itt látjuk a fölavatásnál összeseregelve kedves vendégeinket, bajtársainkat és a város közönségének nagy részét ünnepi diszben. Bajtársaim! nagy-kanizsai tüzoltók! Reánk bizatott a zászló becsülete, rajtunk áll fényét megőrizni, én reménylem és az egylet nevében igérni is merem, hogy a lelkesedés, melyet e mai nap sikere keblünkben gerjeszt, tartós fog lenni és a szép zászlóhoz méltó tettekben fog nyilatkozni. Legyen e zászló béke idején az egyetértés, elvhüség és testületi szellem jelképe. mely varázserővel tartson távol minden belviszályt, zavart és háboruságot egyletünktől! Vész esetén pedig legyen e zászló harczi jelvény, mely alatt bátran szembeszállunk és férfias elszántsággal fogunk küzdeni a böszült elemmel: egyenkint egymásért, együtt a közügyért!"

A zászlótartó előlépvén, átvette a főparancsnoktól a zászlót, a zene megszólalt, a dalárda a Kölcsey-Hymnust énekelte, a kürtös a „diszriadó"-t fujta a zászló háromszor tisztelegve hajolt meg a zászlóanya előtt; erre ez előlépett és oldalhölgyeivel megkoszoruzta. a mire a zászlótartó elvonulása után előbb a zászlós, aztán a táblás vendégegyletek vonultak el a zászlóanya előtt, átvévén a koszoruhölgyektől a gyönyörü koszorukat. E tisztelgő felvonulás a zene, ének és kürt szólása mellett a fölavatás legszebb jelenetének tekinthető.

Az indulási jel, a „Rákóczy" hangjai megszólaltak s a zászlóanya s koszoruhölgyek a tüzoltók által alakitott sorfalakon végig menve, ismét visszatértek a városházához, a tüzoltók pedig az uj zászlóval a város főutczáiban körmenetet tartván, az uj zászlót az őrtanyára vitték, hol az a közönség megszemlélésére ki lön állitva.

A zászlóavatás után a közönség szétoszlott. Délután 3 órakor banquette volt az „Arany Szarvas" szállóban. Sajnálattal kell e helyen megemlitenünk, hogy a társas ebédnél a városi közönség és általában a vidék részvétlensége mindenkinek feltünt. A tüzoltói intézmény általános érdekü s mint ilyen jogot tarthat mindenkor a közérdeklődésre. Városunkból voltak társadalmi osztályok képviselve, de akárhány társadalmi osztály és pedig a magasabb rétegből egyáltalán nem volt képviselve; igy azután sokkal kisebb számu volt a banquette-i közönség, mint a hozzá kötött várakozáshoz képest lehetett volna. Mindazon által a megjelentek igen jól, fesztelen vidámsággal költötték el az ebédet.

Mikor a zászlóanya Oroszváry elnök karján a terembe jött, lelkes ovatiokkal lett fogadva. Azután kezdetét vette az ebéd, és ezzel a szokásos felköszöntők mondása. Poharat emeltek: Oroszváry Gyula, tüzoltóegyleti elnök a királyra, királynéra, általában az uralkodó családra;* Grenedics tüzoltóparancsnok Váczról, József főherczegre és családjára; Teuffel Mihály, ügyvéd pápai tüzoltó grf. Széchenyi Ödönre és grf. Cziráky Bélára; Oroszváry Gy. Clement Lipótné ő nagyságára; Kovács János, tüzoltóegyleti alelnök Cziráky Bélára; Kovács Károly, zala-egerszegi ügyvéd Martinengo, pozsonyi tüzoltóparancsnokra. Martinengo (németül) az iglói tüzoltókra; Grenedics Nagy Kanizsa városára és annak polgármesterére; Halvax dunaföldvári káplán, tüzoltó-páter, a tüzoltókra; Tuboly Viktor a következő verses felköszöntőt mondta:

„A sok jeles vivmány között,
Mit felmutat ez a század,
A tüzoltók intézménye
A legszebb czél után fárad.
Magasztos és sokat mondó,
Nevezetes a tüzoltó.

Ki szembe száll tüz viharral,
Eloltja a bősz elemet,
Azért menti az anyagot,
Hogy éltessa a szellemet.
Akkor, ha az vészben forgó,
Hős neve akkor tüzoltó!

Késön, korán, éjjel, nappal
A tüzoltó helyét állja;
Érdek nélkül másért tenni
Lelkének szent ideálja;
Sőt honáért is vérontó,
A mikor kell a tüzoltó.

A történet lapjain már
A tüzoltók hősi tette,
Mint csillag a tiszta égen,
Sürüen van följegyezve.
Csillag, soha le nem hulló,
Tettében a hü tüzoltó.

A cyclopsok Jupiternek
Mennykövétől se rettegnek,
Ha szükség, a pokol minden
Kapujának neki mennek.
Mert legyen bár tüz, viz, folyó,
Bátran harczol a tüzoltó.

És most midőn egy zászlóval
Többet birnak Kanizsában,
Kivánom, hogy ez a zászló,
Hirre jusson a hazában,
S vagyok még azt hozzá toldó,
Éljen a magyar tüzoltó!

Teufel Mihály a tüzoltó-zászlóra, Simon Gábor Clement Lipótra, Lisziák Ferencz perlaki ügyvéd tüzoltó a zászlóanyára, Kovács Károly a koszorus hölgyekre, e lap felelős szerkesztője Fiuméra Robos István a „Somogy" szerkesztője nagy igazsággal hasonlitván Z.-Egerszeg mellett városunkat árvalányhajhoz, mely most is Marinaként kesereg az állandó szinház romjain, — városunk fölvirágzására, annak közönségére mondott nagyhatású beszédet. Kovács Károly Oroszváry Gyulára, Grenedics Henczre, Simon Gábor Walbach Mórra, Knortzer György az összetartásra. A kedélyes társaság 5 óra felé oszlott szét.

* * *

Az ünnepély alkalmára a következő táviratok érkeztek:

Gr. Cziráky Béla távirata: „Oroszváry Gyula urnak, az önk. tüzoltó-egylet elnökének. A mai ünnepély alkalmával egybegyült összes bajtársaknak üdvözletemet. Poharat üritek a nagy-kanizsai önkéntes tüzoltó-egylet felvirágzására."

A fiumei tüzoltók távirata: „A tüzoltó-egylet parancsnokságának. Bajtársi részt veszünk zászlóavatási ünnepélyteken, szép jövőt kivánunk a nagykanizsai tüzoltó-egyletnek. Háromszoros „éljen" Nagy-Kanizsa városának. Üdvözlet a testület elnökének, az egész egyletnek és összes küldöttségnek."

Haam Gyula tüzoltó-főparancsnok távirata: „Önkéntes tüzoltó-egylet elnökségének. Büszkén lobogjon zászlótok a baráti összetartást terjesztve. Szellemileg mi is részt veszünk ünnepélyteken. Isten veletek! Viszontlátásig a magyar tengerparton!"

Eredics Ferencz, a szombathelyi tüzoltó-egylet elnökének távirata: „Hencz Antal tüzoltó-főparancsnok urnak „A zászló-szentelés magasztos ünnepélyéről lelkünk meleg rokonszenvével emlékezünk s üdvözöljük a kanizsai testvéregyletet, éljenek kedves bajtársaink! A szombathelyi tüzoltó-egylet nevében!"

Az aradvárosi önkéntes tüzoltókar távirata: „Üdvözöljük összegyült bajtársainkat s kivánjuk, hogy a felszentelt zászló alatt a tüzoltóság magasztos intézménye azon helyre küzdhesse fel magát, melyet hivatásánál fogva méltán megérdemel."

Kósa Gusztáv, jánosházi tüzoltóparancsnok távirata: Oroszváry Gyula urnak „Közbejött akadály miatt nem mehetünk, de lélekben ott vagyok közöttetek. Üdvözöllek az ismerős bajtársakkal együtt s ölelem őket szivem egész hevével."

Walbach Mór távirata: „Bátorfi Lajos. A tüzoltó-egyletnek, kedves gyermekemnek, mai nagyjelentőségü ünnepélyéhez, kérlek, nyilvánitad legmelegebb üdvkivánatimat. Kivánom: az egylet virágozzék; lelkes vezetői éljenek!

Délután 6 órakor diss-gyakorlat tartatott a főtéren; mely a várakozásnak teljesen megfelelt, kitünően sikerült.

A Weisz-féle kétemeletesház mechanicus létrával jobb oldalon támadtatott meg, a létra felállitás 3 perczet vett igénybe, csekélylyel többet a mászók tényleges müködésének megkezdése, kik eltekintve az ünnepély okozta kimerültségtől derekasan megfeleltek feladatuknak. Ugyan ezzel egyidejüleg támadtatott az uradalom főtéri szeglet-háza az u. n. nevezett kis-martoni létrával a fel állitás és a tényleges müködés megkezdése itt is az előbbivel valamivel csekélyebb időtartamot vett igénybe; mit a háznak egyemeletes minősége indokol.

Ezen kettős müködés alatt jelentetett a Weiser-féle ház baloldalán a személy mentés szüksége, ez a gyorsaságban nem hagyott kivánni valót, alkalmaztatott mentő ponyva és mentő zsák, ez utóbbiba gyermekek is bátorsággal szálltak a 2-ik emeleten ki.

A szerek állapota jónak, a csapat gyakorlottnak véleményeztetett több idegen szakértő által.

Este a közönség két helyen mulatott, egyik rész az „Arany Szarvas" szállóban — a programmban is jelzett bálon, a másik rész pedig az „Egylet" kertjében. Mindkét helyen szép számu közönség volt jelen és kedélyesen mulatott tul az éj derekán.

Ezen szépen sikerült zászló-avatási ünnepélylyel egy fényes lappal gazdagodott városunk története.

A muraközi nori jellegü lovak tenyésztésének előmozditására a nm. min. általi engedélyezett 60 drb arany jutalomdijaknak és a kitüzött feltételek mellett közhasználatra bocsátott magán ménnek tulajdonosai részére adományozott 900 frt méntartási segélyösszegnek kiosztása a kihirdetve volt határnapokon és helyeken nevezetesen f. é. augustus 7 én Perlakon, augustus 8-án Csáktornyán és augustus 9 én Bellatinczon, a megye alispánjának elnöklése alatt müködött bizottság által igen számos ügybarátok és nagy közönség élénk érdekeltsége mellett megtartatván, annak eredményeül örömel jegyezhetjük fel azon kétségtelen tényt, hogy ezen kitünő tenyész anyag fejlesztése már is oly lendületet nyert, melynek alapján annak felvirágzása biston remélhető.

A jutalomdijakért versenyre összesen 328 drb. szopós csikóval bemutatott ugyanannyi anyakanczák bocsáttottak és pedig Csáktornyán 179 drb. Bellatinczon 86 drb. és Perlakon 63 drb. melyek általában de főleg a csikók ugy a tenyész irány valamint a gondos nevelés tekintetében kitünő minőségüeknek találtattak és épen azért csak helyeselhető a bizottság azon eljárása, hogy a kitüzött 4 fokozatos dijazást 9 fokozatra osztván fel ez által több érdemes tenyésztőt részesitett jutalmazásban.

Az eljárás részletes ismertetése végett ime itt közöljük a Bellatinczon tartott jutalom dijosztásról szóló jegyzőkönyvet, részünkről is csatlakozván azon elismeréshez, melyet a bizottság a megyei lótenyésztés előmozditása érdekében tett közhasznu és sikeres intézkedésekért a nm. földmivelés ipar és kereskedelmi ministerium irányában jegyzőkönyvileg kifejezett.

Jegyzőkönyv,

felvétetett Bellatinczon folyó 1882-ik évi augustus hó 9-én a nm. földmivelés, ipar és kereskedelmi ügyi mk. ministerium 16950 és 16306/882, számu kegyes rendeletével a mura-vidéki nori faju lótenyésztés emelésére engedélyezett jutalomdijak és méntartási segély összegek kiosztásáról.

Jelenlevők: Svastits Benó Zala-megye alispána, Jadtallah Hedad cs. kir. százados mén-telep-osztály parancsnok, Szabó Imre, Vrana Frigyes, Szmodits Elek, Br. Knefcsern A. Koczeth Mátyás, Szirmai József, Tóth Fülöp, Bátori Sándor, Szente Ferencz, bizottsági tagok, Nagy József szolgabiró, Moharos János k. állami állatorvos.

Alispán ur hálás köszönete nyilvánitásával emelve ki a mk. ministerium által a megyei és főleg a muravidéki lótenyésztés érdekében tett kegyes intézkedések nagy horderejét és örömét fejezve ki a szép számmal megjelent közönség érdekeltsége felett, engedélyezett méntartási segély összegek és jutalomdijak kiosztására illetőleg oda itélésére hivatott bizottság eljárását megnyitja, mi következőképen teljesittetett!

I. A méntartási segély összegek kiosztása.

a) Orbán Áron kerkanémet-falusi bemutatott községi bizonyitvánnyal a kitüzött feltételek pontos megtartását igazolván, és elővezetett ménje jelenben is a jó és gondos tartós állapotában lévén, részére a 80 frt, méntartási segély összeg kifizettetett.

b.) Balassits János felső bisztricsei lakos részére ugyan a fentebbiek alapján engedélyezett 80 frt, méntartási segély kifizettetett.

b.) Tóth Kálmán bomitai részére ugyan a fentebbiek alapján engedélyezett 60 frt, méntartási segély kifizettetett.

d.) Császár Sándor szentgyörgyvölgyi lakos részére ugyan a fentebbiek alapján engedélyezett 60 frt, méntartási segély kifizettetett.

e.) Babolcsai József szentgyörgyvölgyi lakós részére ugyan a fentebbiek alapján engedélyezett 60 frt, méntartási segély kifizettetett.

f.) Horváth Szabó István tüskeszeri lakos részére ugyan a fentebbiek alapján engedélyezett 60 frt, méntartási segély kifizettetett.

g.) Vugrinecz tudós tüskeszeri lakos részére ugyan fentebbiek alapján engedélyezett 40 frt, méntartási engedély kifizettetett.

II. A kitüzött jutalom dijak oda itélése és kiosztása.

A bizottság elővezettetvén az összesen megjelent 86 drb. anyakanczát, 86 drb. szopós csikóval együtt és ezen elővezetés alkalmával tüzetes szemle utján kiválasztván a jutalmazási feltételek mellett versenyre bocsájtható 27 drb. anyakancza, 27 drb. csikóikkal, melyeknek részletes és tüzetes megbirálása azon meggyőződésre vezette a bizottságot, miszerint a kijelölt versenyképes kanczák es csikók közt a kitüzött I. és II.-ik dijra feltétlenül érdemes vagyis a többiek felett legkiválóbb minőségü egy sincs, ellenben hasonló arányban egyenlő igen jó minőségüeknek több kanczák csikóikkal együtt sorolhatók, azokból a bizottság egyhangulag abban állapodott meg, hogy a kitüzött első 8 darab és a 2-ik öt darab aranyos dijak, — miután azok különben is ki nem adhatók két egyenlő 3 drb. aranyos — továbbá 4 egyenlő 2 drb. aranyos és két egy egy aranyos dijra változtatva, szolgáltassék ki az arra fokozat szerint érdemesitendő csikós kanczák tulajdonosainak.

Egyuttal megállapittatott, hogy a jutalmak odaitélésére feltételt képezvén az, hogy az elővezetett kanczák fedeztetési igazolványa, mellyel a csikónak állami vagy licentialt mozgó, méntől származása kétségtelenül tanusittatik — elómutattassék, ehez képest a verseny képesül kijelöltek közül is jutalmazásra csak azok bocsájthatók, kik a fentebb érintett igazolványt bemutatták.

Mindezek alapján a birálat megtörténvén:

1-ső dijra vagy is 4 drb. aranyra érdemesnek itéltetett Raduha Markó adriánczi lakós Pluttó állami méntől származott csikóval bemutatott kanczája.

2-ik dijra vagyis 3 drb. aranyra érdemesnek itéltetett Grüskovnyák Mátyás felsőbisztricsei lakos Saul állami méntől származott csikóval elővezetett kanczája.

3-ik dijra vagy is 3 drb. aranyra érdemesnek itéltetett Gáál János petesházi lakos hyurk állami méntől származott csikóval elővezetett kanczája.

4-ik dijra vagyis 2 db. aranyra érdemesnek itéltetett Vucskó Mihály istakoczi lakós Pluttó állami méntől származott csikóval elővezetett kanczája.

5-ik dijra vagyis 2 db. aranyra érdemesnek itéltetett Krapecz Andras istakvizi lakós. Pluttó állami méntől származott csikóval elővezetett kanczája.

6-ik dijra vagyis 2 drb. aranyra érdemesnek itéltetett Magdics Iván felsőbisztricsei lakós Saan állami mén utáni csikóval bemutatott kanczája.

7-ik dijra 2 db. aranyra érdemesnek itéltetett Grasanovich János zsizselszeri lakós Saan állami mén utáni csikóval bemutatott kanczája.

8-ik dijra 1 db. aranyra érdemesnek itéltetett Domján Iván bellatinczi lakós Rorillis állami mén utáni csikóval bemutatott kanczája.

9-ik dijra egy db. aranyra érdemesnek itéltetett Morics Ferencz adriánczi lakós licsencsiált magán mén utáni csikóval bemutatott kanczája.

A fentebbieken kivül a bellatinczi urodalom részéről két db. Roullin állami és egy drb. licsencsiált magán mén utáni csikókkal bemutatott 8 anyakancza kitüntetésre érdemesnek itéltetett, azokért a nevezett urodalom részére mind három kitünő minőségéhez képest első rendü dicsérő oklevél kiadása egyhangulag elhatároztatott.

Az ekként odaitélt dijjak 9 fentebbi sorban a bizottság által az illető jutalmazottaknak azonnal nyilvánosan és kellő ünnepélyességgel kiosztatván ezzel a bizottság befejezett eljárásáról felvett ezen jegyzőkönyvet azon kijelentésével zárja be, miszerint itt ugy mint Csáktornyán a legnagyobb örömmel volt tapasztalható az hogy a muraközi lótenyésztés anyaga az itten elővezetett kanczák és csikókban ugy azok kitünő minőségében az előnyös és hasznos fejlesztésnek szép példáját tanusitja és látható örvendetes eredményét mutatta be a tenyésztés sikeres és jó irányu emelkedésének, miért is a bizottság az ennek elérésére vezetett kegyes intézkedésekért a nagyméltóságu m. k. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministeriumnak hálás köszönetét fejezte ki. — Kmf. Svastics Benó s. k. alispán, Favlallah s. k. százados, Vrana Frigyes s. k. Szirmay József s. k. Szmodits Elek s. k. Szenthe Ferencz s. k. Báró Nefzern Károly s. k. Moharos János s. k. állatorvos, Tóth Fülöp s. k. Szabó Imre s. k. Koczeth Mátyás s. k. Nagy József s. k. Nagy Sándor s. k. tollvivő.

A lótenyésztés emelésére irányzott állami jutalmaknak Nagy Kanizsán lett kiosztásáról.

Jegyzőkönyv.

mely felvétetett Nagy-Kanizsa 1882. évi aug. hó 13 án megtartott lótenyész jutalomdij osztás alkalmával.

Elnök Bothyányi Gésa megnyitja a dijosztást a biráló bizottságot a következőkben alakitotta.

A lótenyészbizottság részére Karcsag Béla, Kovács János, Clement Lipót urakból.

A nm. ministerium képviseletében Fadlala El Hedath cs. k. kapitány. Hábka Venczel cs. k. állatorvos urakat.

Kanizsa város képviseletében Vágner Károly helyettes polgármester, Fürst Lajos városi állatorvos urakból.

A dijosztásra elővezetett 50 darab anyakancza szopóscsikóval.

20 db. 2 és három éves csikó, összesen 129 drb.

Tekintve a dijjazásra érdemes anyakanczák és csikók nagy számát a bizottság jónak látta a dijakat megosztani, minek folytán a következők jutalmaztattak szopós csikóval ellátott anyakanczák.

Arany dij-oklevéllel jutalmaztattak: Csabi Lajos ur dics-oklevéllel, Rosenberg és Welisch ur N.-Kanizsáról. Aranynyal jutalmaztattak: Csábi Lajos 5 db. Kovács János 4 db. Fatér György 4 db. Czigány Alajos 3 db. Fatér György 3 db. Szommer Sándor 2 db. Czigány Alajos 2 db. Blumenschein József 2 db. Hajdu Mihály 2 db. Molnár István 2 db. Szabó János 2 db. Czigány József 2 db. Vajda István 2 db. 10 frankos aranyat.

A 3 éves kancza csikókért jutalmaztattak. Fatér György 6 db. Kuzmics György 5 db. Berger Lázár 4 db. Molnár István 3 db. Kovács János 3 db. Fatér György 2 db. Grunner Ernő 2 darab aranynyal.

A dijjak kiosztása és nyugta kiállitása után a jutalom-dijosztás bezáratott s a jegyzőkönyv a bizottság tagjai által aláiratott.

Midőn ezen hivatalos okiratot közöljük egyuttal az elővezetett anyakanczák érdemében megjegyezzük, — hogy nagyobbrészt rajtuk a takarmány hiány látszata.

A legjobban tartott anya-kanczák Söjtörről lettek kiállitva s igy oda a legtöbb jutalom osztatott ki.

Elismerés illeti a tisztelt bizottságot s annak fáradhatlan elnökét Br. Puthiáyi Gésa urat, ki a tropicus hőség daczára 2 órától folyton a kiállitás helyén müködött d. u. 6 óráig, mig az eredményt kihirdette. E hosszadalmas ügykődésre a sok előállitott anyagnak egyenkinti szorgos és lélekismeretes megvizsgálása vette el az időt, mig végre a jutalom kiosztható volt.

Elismerés illeti a magas kincstár ezen a lótenyésztésre irányzott jutalom adományozásáért, bárha gazdaközönségünk megértetné azon nemes intentiót, melynek alapján még nagyobb számmal sorakoznának a jutalom elnyeréseért s igy válvetve a lótenyésztést mozditnák elő.

---

*) Sokaknak feltünt ez alkalommal, hogy az egylet elnöke és nem a jelenvolt polgármester köszöntötte fel a királyi családot. A dolog tisztázása céljából megjegyezzük, hogy az elnöktől nyert értesülésünk szerint a tüzoltó-egylet részéről teljesitve lett a hivatalos fölkérés, de eredménytelenül.

Nagyon megismerhető volt, hogy mely községek iparkodnak nemes ménnel fedeztetni, azok lehetőleg jutalmaztattak is, innét van eltérés a jutalomnak szétosztása tárgyában.

Elismerés illeti Csaby Lajos, Rosenberg és Welisch urakat, kik önként a jutalomról lemondottak, igy a bizottság azoknak megjáró első jutalmat több részletbe felosztva egyes mezei gazdák között érvényesithették.

KOVACS.

Vidéki élet.

Nézzünk körül!

Hol? ez a kérdés! fürdő igény augusztus havában vagyunk, a hirlapokban többször találkozunk „Fürdői levelek“ fürdői tudósitásokkal, menjünk mi is fürdőre; jobban mondva gondoljunk vissza Hévizen töltött napjainkra.

Általános hir kering a hévizi tartózkodásról: „ott nagyon unalmasan folynak a napok,“ — hogy az unalom párnáját elkerülhessem elutazáskor bőven láttam el magam irószerekkel, használatára azonban idő nem került: nem mert czélszerü beosztás: fürdés, nyugalom, séta, társalgás mellett pompásan mulik a nap s fogy a pénz! Ha ezekről akarunk valamit hallani, röviden egybevonva ekkint hangzik. Mondjad! még julius hóban is volt olyan idő, melyben nem lehetett fürdeni! hüs lég, erős szél miatt, — ez utóbbi akadály legyőzésére elégszer lett hirlapilag szelóztetve, hogy több zárt kabin födött folyosó volna kivánatos, hogy több vendég lehessen, e szerint többen lelhetnének fürdés után nyugalmat, ha még néhány ház épülne! no de ez épen azért, mert nem készül, nem épül, nem is épittetik. — A házak felső oldalán elterülő gyönyörü erdőcske szép sétányul szolgál, ha egyéb olvasni való nincs kézben, a padokon levő antisemiticus és más különféle czirkálások olvasmánytárgyul szolgálnak.

Társaság van, csak e közmondás szavait kell alkalmazni; ha a hegy nem megy Mahomednek, menjen Mahomed....

„Glaser testvérek konyhája drága“ ez egykori beszéd, ehhez hozzá teendő az étkek izletesek! e kettő kiegyenliti egymást; azonban a sör sem olcsó, sem nem jó! hol itt az egyensuly?

Meleg után hideg szolgál erősitőül. Balaton és Keszthelyről olvastunk legutóbb a Z. K 62. számában is, én csak azt jegyzem meg, hogy Hencz Lajos barátunknak a Keszthelyi Balaton fürdőnél tett buzgó fáradozása kedvezőbb időjárást érdemelne, mert ha az esőzér hüs lég áramlat tovább tart, akkor nemcsak a fürdőházi vállalkozók, hanem a szőllőgazdák is méltó panaszra fakadhatnak. Körültekintésünknél világeseményekkel nem foglalkozunk, bibelődjenek azzal a napilapok tudósitói, meg is teszik. — Oroszország gyüjtsön Skobeleffnek, — mi a new yorki magyar társalgó önsegélyző egyletnek; gyüjtsünk könyveket, küldjük a „Függetlenség“ szerkesztőségéhez expediálásra!

Nyujtsunk szellemi tápot Amerikában lakozó honfitársainknak, ha már kün vannak. Szép dolog, hogy a magyar ember mindenütt életképes, összetartására egyletet alakit, az oda érkező hazafit szivesen fogadja, tájékozásra utasitással szolgál; miután annyi a kivándorlott ezek üdvös cselekmények; de forditsuk meg a dolgot.

Szükséges-e annyi magyarnak feledés fátyolával takarni a költő szózatát: „Nincsen számodra hely itt élned halnod kell!“ nem volna-e czélszerübb itthon az édes haza táláját virulóbbá tenni, ipar, kereskedelmet emelni, a statistikát idegen elem szaporodása helyett magyar vér és magyarral gyarapitani?

Messze mentem, könyvet kérek a new-yorki önsegélyző egylet részére, ismerőim körében czirkál már aj gyüjtőiv, de másoktól is sziveseen fogadom.

Nézzünk körül! Hol? míg egyesek Triesztben a leesett bomba következményétől jajveszékelnek, mások Z.-Egerszegen az országos tüzoltó ünnepélyen részt vesznek, vagy szt. István napra Budapestre készülnek: addig tekintsünk szét Sümeghen. — Sümeghi fürdőről nem irhatok, mert a fürdőt tervező bizottságnak több tagja Badacsonyban élvez „hullámzó Balaton tetején“ — a megkezdett fürdőre vonatkozó előmunkálkodás szünetel. Ember segithet magán, állat e tekintetben nem. Van a sümeghi vásár téren egy vizállomány ugynevezett „sár állás“ ebben fürödnek a ludak, ebben heverész a sertés és igavonó, — ez és az „alsókut“ szolgáltat állatnak ivóvizet, tüz veszedelemkor oltó anyagot, mocskos ruhának ez utóbbi nyujt öblögető teret. Mindkét vistartó elhanyagolyt állapotban tengődött; dicsérettel kell emlitenünk Kondor József erélyes város birót, kinek figyelme a szükségesekre kiterjed, ugy látszik nem tart Pató Pállal mert a „Hej ráérünk arra még!!“...........

leggyakrabban kettőzött kiadással szokta magát megboszulni. Épül Sümegh. A „Polgári önképző kör“ daczára annak, hogy már is szép könyvtárral rendelkezik, temetkezéshez kocsit bir, takarékossága által házat vett, ezt lerombolatja és az ujonan építendővel a főutczát diszíti. A terv szerint készülő ház valóban diszes lesz, fönt az olvasó helyiség, lent kávéház, melynek bérlésére már is vannak ajánlkozók; a polgárság igényei, miután Sylveszterkor étkezéssel kapcsolt estélyek szoktak tartatni, egy keresztény konyha felé irányul; különben ez az intézők ügye, micsak esteticai szempontból üdvözöljük a derék kört, hogy ezen épitkezés által alkalmat nyujtott a város közepén levő szemétdombnak pusztitására! A városháza utczában, ha ugyan volna az utczáknak rendszeresen jelzett neve, Balogh Alajos szinigazgató emeltet uj házat, kár hogy emeletre nem tervezte, fönt egy tágas termet hagyva, kész lenne az állandó szinház Sümeghen!

Nem hozná be! feleli rá az épitő tulajdonos s tán erősiti a választ jelenleg itt időző szintársulat igazgatója Károlyi Lajos is.

A társulat f. évi aug. 5-én, „Kisasszony feleségem“ operettben mutatta be magát, folytatván 6 án a „Dajka“. — „A pajkos deákok,“ — 7-től kezdve leszállitott ár mellett „Szép Galathea“ „Vénasszony a targonczán“ és 9 én „A falu rossza“ czimü darabokban.

Ez előadások köztetszésben részesültek, a bevétel miként tetszik az más kérdés? 8 előadásra van bérlet nyitva.

Haladunk! állandó szinházunk nincs, 1882-ben még is ez a második szintársulat Sümeghen. Az izraelita imaházban magyar isteni tisztelet tartatik Sümeghen.

Tágasabb körben körültekintés helyett látogassunk be Mojser József vendéglős nagy termébe és részük a szini előadást Sümeghen.

BÁNFI

Helyi, megyei és vegyes hirek

— **Hajgató Sándor munkatársunktól** a mult számban megjelent „Az állatvédelemről“ czimü vezérczikknél elfeledtük megjegyezni, hogy az csupán bevezető része a pályanyertes műnek. Vegye ezt a t. olvasó közönség utólagosan tudomásul!

— **Öngyilkos ev. pap.** A porrogszentkirályi nyugalmazott ev. papnak pöre volt egy volt gazdasszonyával, a ki hosszabb idei, szolgálat után tőle megválván, összes bér hátralékáért, mely ugy 1300 forintot tett ki, a pap ellen keresetet inditott. A per folyamán, a mult héten megtudta, hogy volt gazdasszonya a faluban van, a korcsmában, oda ment s az asszonyt megragadva, mellének lőtt. Ennek sikerült a test elrántása által a halálos lövést elkerülni s csupán sebet kapott balkarja mellett. Erre a nép összecsődült; mire a pap a tömeg közé is lövést intézve, egy golyót magába küldött. Rögtön szörnyet halt.

— **Rejtélyes gyilkosság.** Az uj keszthelyi apátot, Sövegjártó Ferenczet, vasárnap, f. h. 13-án, délután, midőn vecsernyét végezve, zsidi szőlejébe kiment, agyonlőtték. A hullát nem fosztotta ki a tettes; arany órája s láncza, ugy erszénye is nála találtatott. Eleinte öngyilkosságot gondoltak; de közelében semminemü fegyvert nem találtak. A közhiedelem az, hogy bosszú áldozata lett a köztisztelet és szeretetben álló derék férfiu.

— **A szent István napi országos népünnepély** központi bizottságának tegnapi ülésén Atzél báró jelenti, hogy az élőképcsoportok és tüzijáték ideje alatt a tó körül előreláthatólag nagy tolongás lesz, a bizottság tehát elfogadta Buchwald Sándor azon ajánlatát, mely szerint ő a tó partján két sorban oly módon fog vas székeket megerősiteni, hogy az a tolongásból előállható veszélyeket teljesen kizárja. Ennek fejében megengedi a bizottság Buchwaldnak, hogy azoktól, kik a székeket igénybe akarják venni igen mérsékelt helypénzt szedhessen, különben az egyes bizottságok számára 50 diszes vassátort enged át. A bizottság az iránti óhaját fejezte ki, hogy a legérdekesebb verseny a legszebb nők biráló bizottságának elnökségét a báró vállalja magára, a férfi szépség verseny rendezésével pedig Küffer Béla a szeretetház titkára bizatott meg. A nyertesek nagy diadalmenetének rendezését a ferenczvárosi kör nevében Sennyey Ferencz ur vállalta magára. A szamár-verseny ügyben a bizottság a következő kérelem közzétételét határozta el: Kérelem. A főváros és a környék mindazon szamártulajdonosai, a kik az országos népünnepély szamárversenyében szamaraikkal pályázni óhajtanak, ezennel fölkéretnek, hogy ezen szándékukat augusztus 15-ig a jury elnökénél Arany Béla urnál (lak. IV. torony-utcza 1. sz.) bejelenteni sziveskedjenek. Értesülésünk szerint a rendőrség is Szent-István napjára nagymérvü és rendkivüli intézkedések tételét tervezi, és pedig azért, mert az idei jó termés és a nagyszerü országos népünnepély folytán előreláthatólag a szokásosnál sokkal nagyobb számu vidéki fog a fővárosba rándulni.

— **Az országos iparegyesület** körlevél utján értesitette az egyesületi tagokat, hogy a „Országos magyar iparegyesület“ és a „Magyar általános iparegylet“ fusiója folytán a tagok jogfolytonossága folyományaként, a tagsági kötelezettség tekintetében a következő határozatok hozattak: Mindkét egylet alapitó tagjai magától érthetőleg alapitók maradnak a tagok minden jogaival. Azon tagokra nézve, kik csupán az országos magyar iparegyesület tagjai, a tagsági kötelezettség változást nem szenved. Azon tagokra nézve, kik csupán az általános magyar iparegyesület tagjai, fennmarad az általuk elvállalt kötelezettség az összegre nézve, azonban az illetőknek szabad választására engedtetik hogy az általuk fizetendő összeg évi 10 frtjával egy illetőleg két évre vagy öt forintjával két, illetőleg négy évre számittassék-e? Azon tagokra nézve, kik mindkét egyletnek tagjai, mindkét egylet iránt vállalt kötelezettségük az összegre nézve érvényben marad ugyan, de más évekre fog beszámittatni.

— **Vasuti üzletgyakornokok képesitése.** A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter, f. évi 23,713. szám alatt a következő rendeletet intézte valamennyi vasut igazgatóságához. A vasuti üzletgyakornokok képesitése tárgyában 1881. évi november hó 3-án 16,506. sz. alatt kiadott szabályrendelet kiegészitéséül, a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter urral történt megállapodás alapján ezennel elrendelem, hogy vasuti üzletgyakornoki állomásra teljes képzettséggel biróknak tekintendők és ennek folytán külön felvételi vizsga nélkül alkalmazhatók azok is, kik a közép kereskedelmi iskolák 3 évi tanfolyamát jó sikerrel végezték, illetőleg a 3 év végén előirt zárvizsgálatokat eredménynyel letették. Ellenben azok, kik jólehet mind a három tanévet hallgatták, de a jelzett vizsgákat ki nem állották, valamint azok, kik e tanfolyamból legalább két évet végeztek, oly szempont alá esnek, mint a fentebb érintett szabályrendelet 2. pontja alatt elősorolt egyének, az az csakis külön felvételi vizsga alapján alkalmazhatók vasuti üzletgyakornokoknak. A többiben az idézett szabályrendelet szolgál továbbra is irányadóul.

— **Haragos horvát.** Hogy horvát testvéreink a dombovári esetből, melynek pedig ők voltak a kezdői hatalmas tőkét fognak ellenünk csinálni, az előre látható volt; de hogy ez az eset oly további szomoru következményeket vonjon maga után, mint a zsaki Sloboda szerkesztőségével történt, azt még próféta sem mindenik sejtette volna A derék redakcziónak ugyanis szörnyü haragja támadt, hogy a támadó horvát hősökkel szerencsétlenség esett s a következő őrjöngésbe tört ki: ha egy pár héttel azt állitottuk volna, irja a derék ujság, hogy a beduinok, kurdok vagy kázok közt sokkal biztosabban utazhatik az ember, mint a „mivelt Magyarors gon,“ igen sokan lettek volna, a kik állitásunkat rágalomnak nevezték volna; de már most bebizonyult, hogy a magyarok megölik az embert, hogy azt kirabolhassák. Mióta a magyarok uralma fennáll, a magyaroknak arczai is ugy megváltoztak, hogy száz körül 98-nak az arczáról le lehet olvasni, hogy akasztófa-jelölt, vagy hogy az akasztófa alól szökött meg. Nem csoda tehát, hogy a szegény horvát napszámosoknak el kellett veszniök, a midőn a magyarok pénzt láttak náluk. E dologban nincs becsület. A magyarok látták, hogy, valamint a győzelemről, ugy a zsákmányról is biztosak, tehát elég okuk volt arra, hogy vitézségüket megmutassák!! A szellemi vakság s gyülölködés nagy percziója kell hozzá, hogy a „horvát testvérek“ ily jóakaratu és igazságos haragba törjenek ki. Haragudni alig lehet érte, csak több világosságot lehet kivánni a szerkesztőségnek

Egyveleg.

— **Testnek** természetes tisztitója a máj, gyomor, bél és vese. Ha ezek nem működnek szabályszerüen, ugy a legkomolyabb bajok következhetnek belőlük! E nemes szervek rendes működését Brandt Richard svajczi labdacsai által hozhatjuk ismét létre. E labdacsok Nagy-Kanizsán Belus József gyógyszertárában kaphatók dobozonkint 70 krért, ugy hogy a napi használat csak 2 krba kerül.

613 3 — 26.

Vasuti menetrend.

Forg. irány	Kanizsa Érkezik	Kanizsa Indul		
I. a) Bécsujh.—Barcs. 1.	12 ó. 16 p. (Sopronb.)	8 óra	d.u.	v.von.
2.	10 ó. 20 p.	11 ó. 2 p (sz. v. Zákányig.)	est.	v.von.
3.	4 ó. 11 p.	5 ó. 15 p.	reg	sz. v.
b) Barcs-Bécsujhely. 1.	11 óra	12 ó. 5 p.	éjj	sz. v.
2.	5 ó. 27 p. (sz. v. Zákányból.)	6 ó 15 p.	reg	v.von.
3.	1 ó. 41 p.	2 ó. 55 p.	d.u.	v.von.
II. a) Bpest-Pragerhof 1.	2 ó 5 p.	2 ó. 45 p.	d.u.	sz. v.
2.	10 ó. 30 p.	10 ó. 50 p.	est.	gy. v.
3	4 ó. 31 p. (v. v.)	4 ó. 57 p.	reg	sz. v.
b) Pragerh.-Bpest. 1.	5 ó. 55 p.	6 ó. 8 p.	reg	gy. v.
2.	1 ó. 14 p.	2 ó 6 p.	d.u.	sz. v.
3.	11 ó. 10 p. (sz. v.)	11 ó. 35 p.	éjj	v.von.

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR.
Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-viz.
Legtartalomdusabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül, gazdag term szénsavtartalommal
borsavas Natron és szénsavas Lithionban
(0·32843 literként) (0·12195 literként)
Lipóczi forrás-igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványvizkereskedésben és a legtöbb gyógyszertárban.
Főraktár: Édeskuty L., Budapesten.
602 18—2?.

*) E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legtisztább égvényes
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali-és üditő ital,
kitünő hatásunak bizonyult köhögésnél, gége bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).
459 31—48.

HIRDETESEK.

! Messzelátó!
Legujabb optikai zseb-eszköz utazóknak és falu- hegyi lakósoknak stb.
Mutat 3—4 óra távolságra tisztán és kivehetően
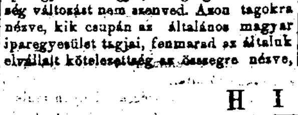
Ezen ujonnan feltalált messzelátó 2 optikai lencse-üvegből áll, mely minden tetszésszerinti botra stb. megerősithető és sokkal nagyobb hatással bir, mint a tábori távcsövek, azért is ezek általános tetszésben részesülnek és mindenkinek legjobban ajánlhatók is. Dobozzal, hogy zsebbe dugható legyen, 1 frt 25 kr., finomabbak 1 frt 75 kr., kiváló finomak nagyobb optikai lencseüvegekkel 2 frt 50 kr.
640 5—5.

Baroskop légsulymérők.
bistos és megbizható légsulymérő 2 frt. — Bor próbáló folyadékmérő, melylyel azonnal megismerhetni, ha a bor „tiszta vagy hamisitott e“ (ehhez szükséges leirással) 1 frt 50 kr. — Tejpróbáló százalék lejtővel a vásári rendőrség előirata szerint (leirással) 2 frt 25 kr. — Ismételadóknak gyári áron.
Szétküldés postautánvéttel. Kapható
Klingl & Baumann, Bécs I. Tegetthofstrasse 3.

Legjobban osztályozásra alkalmas
Eredeti **Mayer** trieur
25,000 gép használatban

A gyári jelvény kivántassék
887 4—8.
GROSSMANN J.
váczi körut 76. | BUDAPEST | váczi körut 76.

BUDAPESTI TÁRSAS POLGÁRI ÉS kereskedelmi iskola
előbb HAMPEL ANTAL
Budapest, V. Nagy korona-utcza 13. szám.
Ezen tanoda, melyet 50 év előtt Hampel Antal ur alapitott és mi azt már 16 év óta fenálló tanodánkkal egyesitettük, minden törekvésünk oda irányul, hogy ezen intézetnek kiérdemlett jó hirnevét megőrizve, tanitványainkat alaposan képzett egyénekké neveljük. Hogy törekvésünket biztosan elérjük, iparkodtunk ismert jeles tanárok alkalmazása által czélunkat biztositani. *Tanitványaink az egyéves önkéntesi* vizsgálat letételére előkészitettnek. *Tanodánkkal tápintézet* van egybekötve, melyben teljes ellátáson kivül, szeretetteljes bánásmódban részesülnek és tanulmányaikban a leggondosabb felügyelet alatt állanak. A legközelebbi tanévre a beiratások *augusztus hó 27-én* veszik kezdetöket. — Értesitőt kivánatra ingyen küldünk.
639 6—6.
AZ IGAZGATÓSÁG:
Prasszer József igazgató. Gross Gyula.

MATTONI
VAS-lápsója | Soosmoorból.
VAS-láplugony | Franzensbad-nál.
Alkalmas pótlék lábfürdőknek.
544 10—10. Előállitási szer aczél- és sófürdőkből.
Szétküldés: Mattoni és Társa Franzensbad.
Kapható minden gyógyszertárban és fűszerkereskedésben.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 20-án. 67-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . . . 8 frt.
fél évre . . . . 4 „
negyed évre . . . . . . 2 „
Egy szám 10 kr.

HIRDETESEK
8 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „nagy-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“ a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és város egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

SZENT ISTVÁN ünnepén.

„Ezer esztendeje annak, hogy a magyarok itt vannak.“ — Ezer éve lesz innen-onnan, hogy Árpád megalapitá e hont és szent István a nemzetet. Mindkettő nagy munka volt, az egyik vérrel gyökeret vert, a másik keresztény hitünk malasztjával megszentelte a törzs koronáját és „él nemzet e hazán.“

Ha szent István apostoli buzgalma nincs, ma nem vagyunk, elsöpörte volna létünket a nyugati keresztény szellem haladása. Hála a haladásnak, mely megmutatta, hogy nem vagyunk pogányok... s hogy a barbár jelleg bármikor is csak kaján rágalomként érinthetett bennünket,

Ezer év! egy pillanat a megmérhetlen örökkévalóságban s mégis tengernyi a sok szenvedés, a sok hányattatás, melyen viharos végzetünk s a pártoskodás ördöge keresztül hurczolta maroknyi népünket. — Valóban Isten csudája, hogy „él magyar, áll Buda még!“

Hogy hány elemmel küzdöttünk a multban, küzdünk a jelenben és talán végtelenül: sirunkig, eléggé mutatják történelmünk részint fekete, részint vörös lapjai. Fölöslegesnek tartom ezuttal rá mutatni; tudja, sőt érti azt minden gondolkodó hazafi, ki porladó őseink hantjain nem egyszer — keserün felsóhajt: „ugyan mivé leszünk!?“

Ha régi dicsőségünk örök nymbusa át nem ragyogná sötét éjjelünket a kétségbeesés tátongó örvényébe kellene sülyednünk, de hála szent István apostoli koronájának, a magasztos hit, mely keblünket a keresztény egyház Istenéhez emelé s a világ-szabadság reménye, mely éppen ennek törhetlen hatalmában gyökeredzik, megmentett bennünket mindenkor a gyáva csüggedéstől s nyujt erőt ahhoz, hogy akár egy pokol kihivását is elfogadjuk. Egy nemzet, mely erkölcsében ép s a civilisatio követelményeinek oly fényesen megfelel, magában el nem enyészhetik, a különyomás igaztalan támadásait pedig bármikor visszatörheti a szabadság természettörvénye s az ellen meg kell tompulnia minden jogtalan önkény s emberi ármánykodás szolgai fegyverének.

A jövő majd mindent megmutat... különben, hazugság volna az istenség — s a megváltás imája százezerek ajakán.

A magyar nemzet hite s lángoló szabadság-szeretete dönthetetlen bástyaként védte meg egykor egész Európa nyugalmát, emberi hivatását mindenkor hiven betölté, nincs oka senkinek létjogát koczkára vetve megsemmisitéssel fenyegetni.

A nagy embercsalád gyürüje ily önzetlen testvériséget meg nem tagadhat vagy Róma legdül... és videant consules.

Ebből kifolyólag elég bölcsen mondá egy jeles statusférfiu, hogy „ha Magyarország nem volna, teremteni kellene egyet.“ Megosztottuk mindenkor őszinte szeretetünket, védtük a gyengét, mentettük a védtelent. Igazolásul nem kell nagyon visszalapozni történelmünkben. Mégis nagy voltunk csak, de boldogok soha! És türünk keresztényi megadással, szent István szelleme él velünk: „lesz még ünnep a világon“... A mai csak nemzetünké. Üljük meg illő kegyelettel. Millió fohász nyujtson reményt a feltámadásra. „Még jóni kell, még jóni fog.“ Petőfiként „Addig nem hal meg senki, mig egyszer boldog nem volt.“ — Szent István király könyörögj nemzetünkért s te Isten mond, hogy ugy legyen!

HAJGATÓ SÁNDOR.

[illegible]

Zalavármegye alispánjától.

Arlejtési hirdetmény.

A zala-egerszegi kir. törv.-szék elhelyezésére szolgáló nagy megyeház körül szükségelt átalakitási munkák a nagyméltóságu m. kir. belügyministerium 1882. évi aug. hó 9 én kelt 44450. sz. magas rendeletével 4914 frt 90 krnyi összeggel engedélyeztettek.

Ezen munka biztositása tekintetéből a zalamegyei királyi épitészeti hivatal irodájában folyó 1882. évi aug. hó 30-án reggeli 10 órakor irásbeli ajánlatok elfogadásával párosult nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni, melyre vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árlejtésbeni résztvevés esetére, magukat a fent kitett összeg 5%, mint bánatpénzzel ellássák, mely vállalkozás esetében 10%, biztositékra lesz kiegészitendő.

Irásbeli ajánlatok fenntebb kitett nap reggeli 10 órájáig fogadtatnak el, ezekben az ajánlattevő neve, lakása és polgári állása pontosan kiteendő, továbbá számmal és szóval kiirandó azon száztóli elengedés, melyért ezen munkálatokat elvállalni szándékozik, világosan kifejezendő végre, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételek tartalmát ismeri és elfogadja.

Irásbeli ajánlatokhoz, melyek 50-kros bélyeggel látandók el a vállalati összeg 10% készpénz vagy elfogadható állampapirokban csatolandó.

A munka a legjutányosabb ajánlattevőnek azonnal oda itéltetik és az, tekintve az előhaladott épitési időt, jegyzőkönyvileg történt átadás után 8 napra megindítandó és oly erélylyel folytatandó, hogy 1882. évi november hó 15-ig tökéletesen befejeztessék.

A tervezetek, müszerelvények és feltételek a zalamegyei kir. épitészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Z.-Egerszeg 1882, aug. 15-én.

SVASTITS BENÓ,
alispán.

Reichenau és a Schneeberg.

Reichenau egyike A.-Ausztria leglátogatottabb s legkedveltebb éghajlati gyógyhelyeinek. Magas rideg hegyek által körülzárt katlanban fekszik, mely a Nassthal felé folyton szükebb s szükebb lesz, mig végre a Reissthalban végződik s egy kopár sziklafal megakadályozza a tovább hatolást. Reichenauban az egyes nyári lakhelyek, villák, elszórva fekszenek, a hegyek alján fenyves erdők által eltakarva.

Reichenau főutczája a Payerbachból Schwarzauba vezető országut mellett fekszik s néhány csinosabb épületei közt legnevezetesebb Károly Lajos főherczeg nyári laka, tovább gróf Széchenyi Gyula villája, mely svajczi ház mintájára van épitve, továbbá a Kakot és Fischer vendéglő. Reichenau közepén végig folyik a Schvarza folyó, melynek kristály tiszta vize élénk árnyalataival emeli a táj festőiségét. Ha a Schvarza folyó mentében felfelé haladunk a Reissthal felé, a táj szépsége folyton fokozódik. A keskeny országut egyik oldalán meredek hegy, néhány fenyőfával, a másikon pedig iszonyu mélységben a Schvarza folyó, azontul ismét meredek sziklafal, némely helyen egy elszigetelt szántóföld, melyen a gabona igen későn vagy soha sem érik meg, itt-ott elszórva egy kis kunyhó, majd ismét dús fenyves erdők; mindezek változatossága a tájképet festőivé, nagyszerüvé s fenségessé teszi. Tovább haladva feltárul a kis Höllenthal, melyből gyalog ut vezet erdőn keresztül a nagy Höllenthalba, a melybe ritkán hatol a nap melegitő sugara, miután 3 oldalról iszonyu magas, s egyenesen felfelé emelkedő sziklafalak által határoltatik. Ezen kopár, rideg falvak, melyek alulról megközelithetleneknek látszanak, mégis keskeny ösvényen megjárhatók bizonyos magasságig, hol a sziklába vágott vasszegek és kivájt lépcsők segélyével folytatják utjukat egy lelógó kötélhez kapaszkodva a vakmerő touristák. Ez a legveszedelmesebb ut a Raxalpéra. Ugyanezen uton fekszik a Kaiserbrunn, a bécsi Hochquelle forrása. Ez igen csinos épület egy hegy alján, oszlopcsarnokhoz hasonlit, melynek közepén a folyosó mint egy karzat van épitve, melyről az épület belsejét szemügyre lehet venni.

Az épület eleje kövekből épült s mélyen nyulik be a szikla belsejébe. Alul hatalmas sziklatalakból ömlik ki a tiszta viz s zugása messze elhallatszik. A viz hőmérséke itt +5° R.

Reichenauból igen szép sétákat és kirándulásokat lehet tenni, ezek közt legnevezetesebb a Schneeberg megmászása. Különféle oldalról vezetnek fel az utak Schneebergre. Ezek közül leginkább használják a Reichenauból kiindulót, mely a Thalhof vendéglőnél veszi kezdetét. Ezen utat magam is használtam, miután legkevésbé fáradságos s egyszersmind legtöbb élvezetet nyujt.

A Thalhofból kiindulva rövid idő után elértem egy sziklafolyosóba, mely „In der Eng“ nevet viseli. Itt végződik a felülről jövő „Holzriese“, mely nem egyéb mint fákból készült csatorna, melyet télen megöntöznek s igy a jégen lefelé szállitják a magasban lévágott fákat. Innen folyton erdőben haladtam, mig 2 órai gyalogolás után egy kis tisztás tárult szemeim elé s eljutottam Lackaboden helységébe, mely néhány faházból áll.

Innen az ut már meredekebb kezd lenni nemsokára a Hoch Alpel és Kranz hegy oly pontjára értem, honnan a bécsujhelyi vidék némely részeit lehet látni. Tovább haladtam majd le, majd ismét felfelé, kis idő mulva megpillantottam a Schneeberget s sietve lefelé igen meredek uton a Baumgärtner házig haladtam, mely 1612 méternyire fekszik a tenger szine felett.

Ezen házat a bécsiek menhelyül épitették a netán bekövetkező rosz időjárás által visszatartottak számára.

TARCZA.

A jó öreg Kuthy bátya.

— Genre. —

Ritka ember volt neméban
A jó öreg Kuthy bátya.
Ki ismerte, a szavamat
Tétova nélkül belátja.

Igaz negyvennyolczas magyar,
Kossuth Lajos katonája,
Szabadságdalt pingett-pengett
Ezüst sarkantyus csizmája.

Mint szabadság hős bajnoka
Szerette a vészt, a harczot,
Merre csak járt mindig győzött,
Nem ismerte a kudarczot.

Annyi ellent lekaszabolt
Akár egy öldöklő angyal,
Mégsem látták otthon soha
Boszusággal, vagy haraggal.

Barátságos szemeiben
A szeretet fénye égett,
Rajt tanulták ismerni a
Nyájasságot, szelidséget.

Jaj. de ha németet látott!
Felfordult a világ vele,
Villám czikkázott szemében,
S megrendült az agyveleje.

„A lobogós arkangyalát
A tubákos németjének!
Csak ilyet ne kéne látni
Árpád daljás nemzetének!“...

S hogy rögtön agyon nem nézte
A kelepczébe jutottat,
Azért tette, mert a harczban
Olyan gyakran megfutottak.

MAROSHALMI GYULA.

A kibékült szellemek.

(Vázlat.)

Irta: *WÉBER ANTAL.*

(Folytatás és vége.)

Mikor mindenik már eléggé gyönyörködött a saját „krisztkindli“-jében s végig nézte a többiekét is, elcsendesül az örömzaj s megszólal a legnagyobb fiu hangja, közvetlen a vörös asztal előtt. Szép hanghordozással szaval el egy terjedelmes verset, melynek minden szaka ezen végződik:

„Fő tana volt az Üdvözitőnek;
Bocsáss meg a neked vétkezőnek!“

A vers végeztével mindenik oda járul a terem egyik szögletében ülő Déneshez, ki önelégülten tekint az örömtől sugárzó arczokra, s köszönetet mond neki. Ő barátságosan szorit kezet velök s küldi őket a szomszédos terem teritett asztalához.

* * *

Mig ott benn a kastélyban az öröm és jókedv zaja mind hangosabbra nő, kinn az erdőn szomoruan zúg-búg a szél s szeszélyes alaku hegyeket, völgyeket alkot a félig megfagyott hóból. A fehér lombos fák árnya közé a holdvilágos éj milliard csillaga hint derengő félhomályt s a néma csendbe nem vegyül semmi földi zaj.

De im, megtörik a csend s a kocsi gördülését bosszusan mormogja vissza a didergő visszhang. Mikor a fogat közelebb ér és lámpái rávetik fényöket a zuzmarás fákra, azok ugy tündökölnek mintha drága kövekkel volnának kirakva. A benn ülők merengve tekintenek a csendes, kihalt tájra.

Mind a kettőt ismerjük, — Regényesből valók.

A kanyarulatnál egyszerre feltünik előttük Zálogh kastélya kivilágitott ablakaival. Mind kettő ajkáról a meglepetés sikoja reppen el.

„Csak légy nyugodt angyalom, szól a gróf remegő hangon, mi jó szándékkal vagyunk — az Isten velünk lesz.“

„Én nem tudom, ugy félek, ugy szoritja keblemet valami,“ felelt Irén fejét atyja vállára hajtva.

„Légy nyugodt és remélj!“

A fogat megállt. Az elsietö szolgától ezt kérdé a gróf:

„Itt van páter Vincze?“

„Igenis, parancsára.“

„Mondja meg neki, hogy itt lenn várnak reá.“

„Szolgálatjára.“ A szolga eltünt.

Szükséged van páter Vinczére apám?“

„Igen angyalom. Valakinek csak be kell bennünket vezetni.“

Páter Vincze megjelent. „Parancsolnak velem!“

„Jó estét! rendben van minden?“

„Oh méltóságtok azok! Bocsánat, hogy nem ismertem mindjárt fel Önöket! Méltóztassanak feljönni, — minden rendben van.

A gróf kiszállt, lesegité leányát s ennek karját karjába füzte.

Eközben páter Vincze az ott settenkedő szolgának fülébe sugott, mire es nyomban elsietett.

„Méltóságtok kegyesek lesznek a nagy teremben néhány pillanatig várakozni, a báró ur a szomszéd teremben van,“ szólt pater Vincze ajtót nyitva a kalauzolt vendégek előtt.

„Köszönjük.“

Iréne oly annyira remegésbe jött, hogy atyja karjának kellett őt fentartania.

E perczben feltárult a szomszédos terem ajtaja s berohant Dénes testvéreivel.

„Oh és csakugyan Önök azok, vagy csak álmodom,“ szólt Dénes a legkitörőbb öröm hangján. Isten hozta Önöket. Isten hozta Önöket! Oh, mily végtelen öröm ez nekem! Kérem a másik terembe méltóztassanak,“ szólt egyik karját Irénébe, a másikat a grófébe akasztva.

A gyermekek meg körül ugrándozták őket, sajos üdvözléssel kiabálva: „Jó estét néni, jó estét bácsi!“

Ödön szemeiben köny ragyogott. Felkapta az egyik épen parányi kezecskéivel térdét átölelni akaró apróságot s össze-vissza csókolta.

Dénes meg Iréne kezé: fogta meg. Hogy érezte annak meleg szoritását, lázas örömmel vonta ajkaihoz.

Az apa hozzájok jött és kezét Dénes vállára tevén, remegő hangon szóllt:

„Édes fiam! Én tudom, hogy ön megakarta magának kérni leányom kezét — és én még ennek lehetőségét is elzártam ön elől, — hogy tehát a családaink közt századok óta fenállott gyülöl ködésnek végre valahára vége szakadjon és különösen, hogy minden megpróbáltatást kiállott őszinte szerelmük gyönyöreit is élvezhessék: én, Sándorffy Ödön gróf, öntől és boldogult elődjeitől ugy a magam, mint őseim nevében Isten és emberek előtt bocsánatot kérek, — azon felül, hogy az eddigi haragnak még árnyéka is elenyészszék, de még az ön ellen elkövetett hibámat is jóvá tegyem, a jelen ünnepélyes pillanatban kezét leányom-, barátságát pedig a magam számára kérem meg.“

„Hurráh!“ kiáltott Dénes a gróf karjaiba borulva — és a szomszédos teremből is rá zendült a sokszoros „Éljen!“

Iréne és Dénes örömét, igazotttágát leirni nem lehet. Mikor a jegyváltás megtörtént, oly forrónak találták e szoba levegőjét, hogy engedelmet kértek a felkelhetésre. Mosolyogva a d a t o t t meg nekik.

Kimentek a balconra. Dénes forró szerelemmel ölelte keblére angyali menyasszonyát s oly sokáig tapadt a parányi ajkakhoz, mintha az élet után szomjazók s ennek forrását találta volna meg.

E perczben két csillag futott le az égről.

Az a két csillag rég elhunyt őseik kibékült szelleme volt.

A kőszivü apa.

— Beszély. —

Irta: *PÁSLEK SÁNDOR.*
Befejezte: *SZOMMER SÁNDOR.*

I. Fejezet.

Zoltán élettörténete.

Z. város D. szobor leleplezésének szép és lélekemelő ünnepélye után nem hagyta kielégitetlenül a kedélyeket, mert az „Arany Bárány“ czimü vendéglőben tánczmulatságot rendezett, melyre ugy a helyi, valamint a vidékbeli előkelőség hivatalos vala.

Rövid pihenés után folytattam utamat a tulajdonképeni Schneebergre. A Baumgartner házról semmi vidéket sem láthatni, miután a tetemes magasságu Hoch-Alpel hegy mindent eltakar. Amint azonban följebb haladtam, ezen hegy folyton kisebbedett előttem, mig végre szabadon áttekinthettem rajta s láttam a Semmering, Sonnwendstein s Wechsel hegyeket, melyek a szabad kilátást, habár Reichenau tulsó oldalán s ez utóbbi tetemes távolságban fekszik, még mindig némileg akadályozták.

Tovább haladva, különösen miután a Fischer Ruh-hoz czimzett pihenő helyet elhagytam, ezen nagy hegyek fölé emelkedtem és végre elértem a Schneeberg Wax-riegl nevü csucsára.

Szabadon legeltethettem szemeimet azon vidéken, ahol születtem, neveltettem, oly sokszor jártam, s hova engem oly sok édes emlék füz. Lábaimnál feküdt a Semmering, Sonnwendstein, Wechsel s más nagy hegyek, melyek mind apró domboknak látszottak. Előttem terült el 3 ország: balról és közvetlenül alattam Alsó-Austria, jobbra Stajerország óriási hegyeivel, e kettő között egyes hegylánczolatok általi megszaggatva, egy nagy rónaság, édes honom, Magyarország.

Balra fordulva láttam a sik Steinfeldet, az ezt átszegő egyenes vasuti vonalat s az e mellett elterülő Neunkirchen, Ternitz, St. Egyden kegységeket és Bécs-Ujhelyt. Távolabb pedig a látóhatár szélén látszott egy sötét ködös hely .... Bécs. Kissé jobbra fordulva láttam a Lajtha folyót, s a határt átlépve, nem voltam képes szemeimet többé e vidékről elforditani. A láthatár szélén jelent meg a Fertő, melyet soha sem láttam még nagyszerübben mint ezen pillanatban. A tó tulsó partjai nem látszottak s igy az tengerhez hasonlitott. Közvetlenül ez előtt egy hegylánez, melynek nagyobb csucsai egyikében a Rozaliát véltem felismerni. Ezen hegylánczolat utolsó magaslatai által némileg eltakarva Sopron városa. —

Tovább haladva, a táj szépsége fokozódott. Láttam egy nagy sikságot a Gyöngyös által átszelive, dús szántóföldekkel s virágzó mezőkkel, pusztákkal, falvakkal, Kőszeg és Szombathely városával. Sötét erdőkkel bevont hegyek keretbe szoritották ezen gyönyörü elragadó tájképet, melytől alig tudtam megválni. Ezen pillanatok nagyszerüségét emelé még az ünnepélyes csend és nyugalom. Semmi sem zavart meg, midőn igy elmerengve állottam.

Itt a természet már kihal, pacsirták repkedtek ugyan a légben, de semmitsem találva visszatértek. Néhány Edelweiss, alpesi rózsa és más fü boritja a Schneeberget, mely joggal megérdemli e nevet, mert augusztus 10 én, midőn fenn voltam, számos feneketlen üregben nagy mennyiségü hó volt. Sokáig álltam igy mozdulatlanul, mig végre az előre haladott idő visszatérésre késztetett.

A Schneeberg 2069 méter vagyis 6636 láb magas, s 3 csucsot különböztet meg u. m. a Wax riegl, Kloster Wappen és a Kaisersteint. Ez utóbbi a legmagasabb, s ezen kövekből épült emlék van. Midőn visszatértem Reichenauba, átgondoltam ezen nap eseményeit, s bőven láttam magamat fáradozásaimért megjutalmazva.

H. T.

A soproni kereskedelmi és iparkamara köréből.

1906. sz.
1882.

Hirdetmény.

A gyula-fehérvári kir. közjegyzőség részéről közhirré tétetett, miszerint néhai Fogorassy Mihály erdélyi püspök hagyatékához tartozó és az első árverésen el nem kelt mintegy 1100 hektoliter borok, valamint összes hordók f. évi október hó 11-én nyilvános árverésen Gyulafehérvárott, a püspöki residentiában becsáron alul is a legtöbbet igérőknek készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

Mire ezennel felhivjuk az érdekelt körök figyelmét.

Kelt Sopronban, 1882. aug. havában.

A kereskedelmi és iparkamara.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **Ő felségének születése napját** e hó 18-án fényesen ünnepelték meg úgy a ferencziek-, mint a zsidók templomában. A hála-isten-tiszteletekben részt vettek a városi tanács, kir. törvényszék és adóhivatal, az itt időző közös hadseregbeli és honvéd tisztek, az iskolák és egyéb hivatalok képviselői, valamint nagyszámu közönség, mig a templom előtti téren a 78-ik honvéd zászlóalj egy szakasza vont diszcordont és tüzelte a salvet. — A kath. templomban Führer miséje (op. 317) adatott elő négyes karban, — Offertoriumra főt. Grossmann Ignácz ur Kücken „Ave Maria“-ját (op. 38) énekelte szép bariton soloban, mig a közbeeső duot Kohn Hedvig és Rózsavölgyi kisasszonyok zengték gyöngyörü hangon. Nem volt a templomban talán egy kebel, melyben e hangok hallatára a vallásos érzelem lángja — ha csak pillanatokra is — fel ne lobogott volna. Ép ily hatást keltett a „Benedictus“ rész, ami az emlitett kisasszonyok szives közreműködése mellett vegyes karban adatott elő. Méltó elismerést és dicséretet érdemel Hock ur fáradozásáért. — A zsidó templomban 11 órakor vette kezdetét az isteni tisztelet, melyet a főrabbi emelkedett beszéddel nyitott meg; hangsulyozván felséges királyunk érdemeit, őt a hallhatatlanság gloriájával övezé körül, mert — szerinte ily uralkodó nem hal meg, — bár lelke őseihez tér, testéből por és hamu leszen: neve a történet lapjain dicsően ragyog örökké. Beszédje végén felzengett a nagyszerü kardal és az isteni tisztelet a rabbi imájával véget ért. ....r.

— **Nyilvános köszönet.** A nagykanizsai önkéntes tüzoltó-egyesület zászlóavatási ünnepélye alkalmával tanusitott kegyes részvétért-, szives közreműködésért-, testületek és egyesek erkölcsi vagy anyagi becses támogatásukért egyenkint, ugy mint összesen fogadják a rendező bizottság nevében tiszteletteljes köszönetemet. Nagy-Kanizsa aug. 16. 1882. Bátorfi Lajos rend. biz. elnök.

— **Szerencsétlenség.** F. hó 17-én Pecsics Roza nevü, 13 éves napszámos lány a „Délzalai takarékpénztár“ épülő háza állványáról 3 ölnyi magasból fejjel lefelé az alatt levő téglarakásra zuhant és koponyája megrepedt. — Sérültet a rendőrség azonnal kórházba szállitotta, a helyszini szemle után pedig az esetet orvosi vélemény kiséretében a törvényszéknek bejelentette. 18-án a törvényszék is elrendelte a birói szemlét. A leányt a közkórházban kihallgatták. A szerencsétlen állapota életveszélyes. Valóban szigoru büntetést kellene róni azokra, kiknek hanyagsága vagy vétkes szükmarkusága miatt — mert az emelvényre karfát nem alkalmaznak — minduntalan ismétlődnek az ilyféle szerencsétlenségek.

— **A bőgős is halandó.** A Grünbaum-féle bandában hosszu évek során működött ismert nagy-bőgős meghalt. Szegény öreg több mint 50 évig ijesztegette bőgője hatalmas hangjával a halált, egyszer még is csak kirántotta ez kezéből a vonót. Most a föld alatt álmodik a „régi dalról, régi dicsőségről.“

— **Zene-tanfolyamot** nyit szept. 1-től fogva városunkban Bokor József jeles zenetanár, a „Berliner Musikverein“ tiszteletbeli karnagya s több külföldi zene-egylet levelező tagja. — Kiképzést nyerhetni nála a zeneszerzés-, hangszerelés- és összhangzattanban. Értekezni lehet nevezett tanár urral lakásán: Csengery utcza, 39. sz. kapu alatt, jobbra 1. ajtó.

— **Szinkör.** Valami Stutzbart A. értesiti nagy falragaszokon a n. é. publikumot, hogy a mutatványok „non plus ultra“-ját produkálja 17 tagból álló társaságával a főtéren alakitott sinkörben. Ne sirj vasárnapi publikum, sokan vagynak a te boldogitóid!

— **A Pálffy huszárezred** városunkba érkezett.

— **Változás.** Sajnálattal vettük a hirt, hogy kegyes tanitórendünk három derék tagja, névszerint: Groszmann Ignácz, Szabó Ferencz és Martin Péter urak körünkből eltávoznak. Jó emlékezet fogja őket kisérni; tartsanak meg ők is minket jó emlékükben!

— **A „Népjog“** czimü kaposvári ujságot lapunk kiadójának Wajdits Józsefnek nyomdájában nyomatják.

— **A gelsei rablógyilkosság** ügyében f. hó 16-án volt a póttárgyalás. A kir. tábla u. i. pótvizsgálatot és tárgyalást rendelt el annak kitudása czéljából, hogy a gyilkosság szinhelyén, a Szommer-féle házban, lámpafénynél a cselédszobából nézve, felismerhető e az, aki a lakszobába megy. A pótvizsgálat kideritette, hogy igen. A pót-végtárgyaláson Herzfeld visszavonta minden előbb tett vallomását, azzal védekezett, hogy ő csak a vizsgálóbiró unszolására és a várnagy általi kinzása folytán vallott, megtagadta, hogy Kiss Gyurát, Stennát és Bonczot valaha látta volna. Az utóbbi három vádlott megmaradt tagadó álláspontján. A kir. törvényszék Herzfeldnek ujbóli vallomását hatályon kivül helyezvén, először kimondott itélete (mind a négyre életfogytiglani fegyház) mellett megmaradt.

— **Gyászhir.** Vettük a következő gyászjelentést: „Pallini Inkey József és fia István, ugy ennek neje Eötvös Jolánta bárónő a maguk, ugy Inkey Zsigmond és neje Batthyányi Antonia grófnő, ezek gyermekei: Béla, Antal, Gábriella, férjezett Kendeffy Árpádné és László nevében is, bánatos szivvel jelentik felejthetetlen nővérük illetőleg nagynénjük Pallini Inkey Iphigeniának folyó hó 16-án reggeli 5 órakor, életének 68 ik évében szélhüdés okozta gyászos kimultát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 19-én d. e. 11 órakor Ihárosban, a családi sirboltban örök nyugalomra eltakarittattak. Az engesztelő szent miseáldozat pedig az ihárosi plébánia-templomban folyó hó 26-án fog a Mindenhatónak bemutattatni. Iháros-Berény, 1882. augusztus 17-én. Béke hamvaira!“

— **Kinevezés.** A csáktornyai állami tanitóképezde igazgatójává Samu Józsefet, a félegyházi tanképezde igazgatóját nevezte ki a közoktatási miniszter.

— **Meghivó.** Ráth Zsigmond Balaton-Füreden, a gyógyteremben f. 1882. évi augusztus hó 22-én Gömöry Oszkárné, Szentmiklósy Margit ő méltósága, Horánszky Emilia urhölgy és Krisztinkovich Béla ur szives közreműködése mellett jótékonyczélu hangversenyt rendez, melyre a t. cz. közönséget tisztelettel meghivja. A tiszta jövödelem felerészben a balaton-füredi szeretetház megalapitójának, Molnár Aladárnak siremlékére, felerészben pedig a balaton-füredi szeretetház javára fog fordittatni. Helyárak: Páholy 5 frt, zártszék 2 frt, földszinti állóhely 1 frt. Kezdete este pont 8 órakor. Jegyek válthatók a fürdőigazgatóság irodájában s a hangverseny alkalmával a pénztárnál. A használandó czimbalom Budapestről, Schunda József gyárából, a zongorák pedig Hevesi és Lédeczy bpesti zongoragyárosok raktárából valók. Műsor: I. Változatok Bethoven themái felett. Saint-Sáëns. Két zongorán előadják: Horánszky Emilia urhölgy és Krisztinkovich Béla ur. II. Románcz az „Aida“-ból Verdi. Énekli: Ráth Zsigmond. III. Faust Liszt. Zongorán előadja: Horánszky Emilia urhölgy. IV. Népdal-változatok. Czimbalmon előadja: Gömöry Oszkárné ő méltósága. V. a) Novelette Schumann. b) Etude et impromptu Chopin. c) Octav-etude Evers. Zongorán előadja: Krisztinkovich Béla ur. VI. a) Magyar müdal Zimay b) Népdalok. Énekli: Ráth Zsigmond. VII. Don Juan Liszt. Két zongorán előadják: Horánszky Emilia urhölgy és Krisztinkovich Béla ur.

— **A győri csónakázó egylet** balaton-füredi nemzetközi verseny rendező bizottsága folyó évi augusztus hó 22-ik és 23-ik napján Balaton-Füreden nemzetközi amateur vitorla- és evezési-versenyt rendez — a mint már lapunkban is előre jeleztük. — A verseny 22-én d. u. a „Kisfaludy“-gőzhajónak Siófokról való beérkezése után két órával veszi kezdetét, a három egymásra öt-öt perczben következő mozsárlövés által nyittatik meg. Egy plaque ára, mely jegy a gőzhajóra valamint minden szabad helyre való bemenetre jogosit, 5 frt. Egy czélpont előtti zártszék 3 frt. Egy gőzhajóhidi zártszék 1 frt. 50 kr. Egy állóhely 50 kr. A verseny részletes programmja a helyszinén 10 krért kapható. A n. é. közönség mihez tartás végett egyuttal közhirré tétetik, hogy 22-én este hangverseny, 23-án este fényes zártkörü bál rendeztetik jótékony czélokra. Mind a versenyre, mind a hangverseny és bálra — utóbbira a meghivó előmutatása mellett jegyek B.-Füreden a fürdő-igazgatósági irodában válthatók. A verseny kedvezőtlen idő esetén is megtartatik. A rendező-bizottság.

— **Meghivó** a balaton füredi szeretetház igazgató-tanácsa által Balaton-Füreden 1882. évi augusztus hó 23-án a gyógyteremben a szeretetház javára a vitorla-, csónak- és uszási versenyek alkalmából rendezendő zártkörü tánczvigalomra. Rendezők: Csebay Béla, Dr. Csolnoky Ferencz, Haják Antal, Halászy Jenő, Hencz László, Hencz Ödön, Jankovics István, Kacskovics Mihály, Kacskovics Zoltán, Kopácsy Árpád. Komlódy Gyula, Komlódy Lajos, Kovách István, Krisztinkovich Béla, Dr Lisznyai Elemér, Mészáros Tivadar, Molnár János, Payr Vilmos, Pongrácz Jenő. Dr. Purgly Sándor, Ráth Gyula, Ráth Károly Iván, Ráth Zsigmond, Dr. Szalacsy Ferencz. Dr. Szalacsy Lajos. — Belépti jegyek ára páholy és családjegy három személyre 5 frt, személyjegy 2 frt. Jegyek a meghivó előmutatása mellett válthatók a b.-füredi fürdőigazgatóság irodájában és este a pénztárnál. — Felülfizetések, a jótékony czél iránti tekintetből szivesen fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete pont 9 órakor.

— **Egy halotti predikáczió utóhatása.** Német-Hidason (Baranyam.) f. hó 14-én temették el Lemle Henrik urat, nevezett község ev. tanitóját, ki mint ilyen 55 évig működött a községben. A sirnál tek. Kiss Béla, gyöngyösi tanár ur magyar nyelven, megható, gyönyörü szavakban bucsuzott el az elhunyttól, melyek könyekre fakasztották még az idegent is. A templomban a német-hidasi káplán ur tartotta német nyelven a halotti predikácziót. No ilyent még ritkán hallott a világ. Alig maradt a nagy család egy tagja is anélkül, hogy meg ne támadta volna. S igy annyira vitte a dolgot, hogy az elhunyt gyermekei felháborodással hagyták el a templomot a beszéd alatt, az összes intelligentia pedig méltó felháborodásának zugással adott kifejezést, mely előre sejteté a csendes figyelmezővel, hogy ma alighanem lesz a szent beszédnek egy kis utóhatása. Csakugyan lett is, s a káplán urnak kalap nélkül kellett megszöknie — s fedetlen fővel nyargalt végig az országuton. Bizony nagyszerü fogalmai lehetnek a káplán urnak a halotti predikáczió kellékeiről! Egy jelenvolt. (Biz az ilyféle dolgok mindkét részről szomoru világot vetnek az ottani állapotokra! Szerk.)

Már nyolcz órakor a vendégkoszoru teljes volt, melyben a bájdus hölgyek a nyiló és fesló rózsabimbókat, az ifjak pedig a kiegészitó zöld leveleket és az összetartó köteléket képezék. Elragadó látvány tárult a szemlélő elé, midőn az ifju párakat, hol vig nevetgélés és társalgás, hol pedig komoly andalgó sétálás között látá; nem tudná valóban Páris, kinek nyujtsa Éris almáját, nehéz volna a választás, vajjon az aranyszőke vagy pedig a barna és fekete haju hölgyek egyikét nevezze a legszebbnek. De, ha mégis ugy a szépséget, mint a kellemes társalgási modort, kedvességet egy személyben szeretnők egyesülve látni, ugy semmi esetre sem szabad figyelmen kivül hagynunk Irént, Kováts törvényszéki elnök gyönyörü leányát.

Az a sylfid termet, melyet előnyösen kiemel a hóbfehér ruha, ezüstfehér virágokkal körülölelve, az a halavány alabastromarcz az életpirjától rózsaszinnel festve, s hozzá a fekete szem s még feketébb leomló haj a görög mythologia Venusát megszégyenitené. Jelenleg a mintegy 50—55 éves Weimár bankárral karján sétálgat a teremben, parányi kezével a legyezőt véve segédül a teremben uralkodó nagy hőség elüzésére, miközben amint látszik, érdekes thema felett foly a társalgás.

— No, azon rendkivül örvendek kedves Irén, hogy a mulatságon jól érzi magát, talán, ha jól sejtem.....

— Ön mindig sejt valamit bankár ur, — felel mosolyogva Irén, legyezőjével pajkosan karjára ütve Weimárnak — azonban folytassa kérem.

— Ha jól sejtem, valamelyik érdekes arcz nem kevéssé emeli jó kedvét, nagysád.

— Oh, legkevésbé sem. Hisz tudja bankár ur, most vagyok a legelső nyilvános mulatságon s e feletti örömöm okozza jó kedvemet. Azt pedig csak nem hiszi, hogy bármely arcz legyen is, első látásra valamely komolyabb érzelmet ébresztene bennem, — főleg szerelmet, mint előbbi szavaiból értém.

— No no kedves Irén, csak ne olyan hamar itéljen, egy érdekes arcz pár sóhajtás és mint sejtem kész...

— Már ismét sejt valamit Weimár ur.

— Kérem, kérem, s amint sejtem kész a fellobbanó szerelem!

— Semmi esetre sem, — ennek határozottan ellene vagyok. Tagadom!

— Ah, kedves nagysád, nagy hévvel fogta fel e themát, bizony mondom az az érdekes halványarczu fiatal ur....

— Melyik? — ah, Váry — mond kissé elpirulva, érezvén, hogy a bankár által mutatott fiatal ember szemei rajta függnek.

— Ehe — hehehe — eltaláltam; most már egy szó: sem ám, tények, tények bizonyitanak.

— Valóban, bankár ur egészen zavarba hoz ostromával, s hogy a legyőzött mégsem én legyek, egész nyiltan kimondom a valót.

Egyik ur bemutatá nekem az előbb ama fiatal embert, kinek érdekes sorsa nagyon meghatott és ez az egyszerü oka annak, hogy őt a többi között kissé megkülönböztetem.

— Ah, hát mint sejtem, valami regényes élet, titkos.

— Az egyszer mégis jól sejti bankár ur.

— Igen örülök, hogy ez egyszer nem rótt meg sejtelmemért! — szólt kezeit dörzsölve örömében. — De ha mégis közelebbről szabad lenne őt megismer nem, hogy én is rokonszenvezhetnék vele. —

— Szivesen bankár ur, de latja, arra most egy csepp időm sincsen, mindjárt itt a szünóra s mi akkor hazamegyünk, hanem, ha olyan kiváncsi, holnap szivesen elfogom mondani Váry. —

— Hogy? hogy mondotta nagysád? Vá—vá—ry — szólt akadozva a bankár.

— Mi lelte önt Weimár ur? — szólt megijedve Irén, a bankár sápadt arczát látva.

— E név!... e név!... de semmi! — szólt hirtelen zavarságát palástolandó a bankár. — Kis szédülés, de már semmi, elvonult... e név... e név meglepett — mormogá befejezőleg.

Irén gyanus szemekkel nézett a bankárra, ki őt szüleihez vezette, hol már várakoztak reá.

A bankár elbucsuzott, miután holnapra igérte látogatását — azután pedig családjához ment, hol azonban csak nejét találta, ki értésére adá, hogy leányuk rosszul érezvén magát, kénytelen volt az öltöző szobába vonulni, addig is mig jobban nem lesz s hazamennek.

— Átkozott név, rettenetesen megijesztett!

— Mi az? — szólt a neje a bankár töprenkedését észrevéve.

— Semmi! jerünk — siessünk szegény Camillával haza!

* * *

A perczek Weimárra nézve csigalassuságával másztak tova, a tegnap hallottak nagyon is élénken valának emlékezetében, miről tanuskodának a szeme alatti kék gyürük, minthogy az egész éjet álmatlanul tölté, folyton e nevet „Váry“ forgatván agyában.

Most már daczára annak, hogy még reggeli 10 óra van, egészen látogatásra készen ül székébe szivarjának bodorkék füstjébe nézve, nagyon nyugtalan lehet, mert egyik karosszékből a másikba ül és hol az egyik, hol a másik lábát rakja keresztbe.

Az ördögbe is, ez nagyon furcsa, egészen kivetkőztem régi természetemből, mintha csak kicseréltek volna, alig ismerek magamra, én a higgadt bankár ily izgatott vagyok és miért? Bizony bajosan tudnám megmondani, ha folyton e Váry név nem csengene fülemben. — Ezer millió rézkrajczár! (ez pedig nagy szó, mert ha e káromkodást halljuk, bistosak lehetünk borzasztóan nagy felindultságáról, haragudván még borzasztóbban a rézkrajcsárokra.) Hát csak egy Váry van a világon? de mégis, a rejtélyes élet és tudja pokol, még mi. — Eh! — monologisál tovább — nyujtsad magad Stefikám, ne aggódjál, ha az volna is, majd tul jársz te az eszén; — de a becsület — szakitja hirtelen önmegnyugtatását — a világ előtt örökre veszve.... Hahaha! te vén bolond, már előre tervezel, pedig még azt sem tudod, mir? még nem is tudod, vajjon ez e az a Váry, vagy sem? — Az ördögbe is, még csak $^1/_2$11 óra — borzasztó! — kiált fel türelmetlenül a szobában fel-alá futkosva inkább mint sétálva. Majd megállt a papagáj előtt és azzal bajmolódott, majd hogy az inas bejött és hozta az ujságokat, nem valának inyére összerakva, azokat az inas hátához vágta és ezután mintegy önelégülten simogatta két pofaszakállát. Hej! ha látta volna azokat a szemeket, miket reá az inas vetett, elment volna a jó kedve egyszerre.

Minthogy azonban nem vette észre, ismét mással foglalkozott, mig nem eljött a $^1/_2$12 óra, mikor véve kalapját és sétabotját, rohant le a lépcsőn észre sem véve, hogy a sétapálcza helyet egy bogárüző legyezőt vitt kezében, amit a jámbor Z.... nép nem tudott eléggé megbámulni. A bankárt azonban senkisem figyelmeztette, ami csak szerencséje volt, mert hamarább ért Kovácsékhoz, hol egy helyett három lépcsőt ugrott egyszerre. Csak akkor vette észre, hogy mit hordoz kezében, midőn az előterembe lépett, hol az inas semmikép sem tudta elfojtani nevetését, látván a bankárt kétségbeesett szemekkel a legyezőre nézve. Csak akkor tért magához, midőn az inas kalapját és a legyezőt elvéve figyelmezteté, hogy a salonban várják.

— Isten hozta kedves bankár ur! — hallatszik egy ezüst csengésü hang, Irén hangja a szobából, ki eléfutott s karonfogva vezeté ott ülő szülei elé.

— Tegnap kaptam igéretét a bankár urnak, hogy szives leend meglátogatni és én viszonzásul egy reá nézve, amint látszik, nagyon is érdekes élettörténettel akarám unalmát elüzni — csevegé Irén gyenge czélzással.

— Az az, hogy nem, vagyis igen is... hm... hm... akadozék Weimár.

— Mi lelte önt bankár ur? — kérdé Kováts — hogy ma oly izgatott, alig ismerek rá.

— Én kérek bocsánatot helyette ezért, valamint, hogy engedelmetekkel eltávozhassunk, mert egy kis sürgős beszélni valóm van a bankár urral.

— No no, kiált a távozók után Kovátsné — csak nem valami hitelezés, vagy mi?

De a távozók ezt már nem hallották, miután egy oldalajtón át eltüntek.

— Kedves bankár ur, térjen már egyszer magához, hisz ön megijeszt sápadt kinézésével.

— Kérem, semmi, majd elmulik a nagy hőség — siettem, futottam, szédülés környékez.

— Az Istenért — vigyázzon, mert elesik — sikoltá Irén a tántorgó bankár karját megragadva és őt egy fauteuilbe ültetve.

— Már jobban vagyok — szólt halk hangon a bankár. — Istenem e név kétségbe ejt. Ugyan kedves Irén kisasszony, legyen szabad tegnapi igéretére figyelmeztetnem.

— Ah valóban, majd el is feledtem igéretemet, először a nagy ijedtség, másodszor a feletti nagy örömömben, hogy már jobban van. Ám hallja, — csevegé Irén. — Mint tudja Weimár ur, ezelőtt hét évvel vittek el szüleim zárdába, hol egész mostanig majdnem bezárva voltam. A sok társnő közül senkivel oly jól nem éreztem magam, mint Camillával, bankár ur kedves leányával. Együtt sétáltunk, játszottunk, tanultunk, szóval oly elválhatlan jó barátokká levénk, mint

— **Tulbuzgó szolgabiró.** Bonyhádon (Tolnam.) a következő érdekes történetke adta elő magát. Valami Birkenstock B. nevü hidasi (Baranyam.) lakos olvasta „Magyarország vágtatva rohamos elszegényedése" czimü zsidóellenes röpiratot, mely ezer meg ezer példányban van elterjedve hazánkban. Megtetszett neki a könyvecske tartalma — több példányt vett, odaadja rokonainak, barátainak olvasás végett. Ezt megtudja néhány zsidó Bonyhádon, besugják a tek. szolgabiró urnak. Egy keddi napon nevezett baranyai Bonyhádon a Lengyel-féle nagy vendéglőben reggeliz. Egyszerre megjelen három pandur s felszólitják B t, hogy kövesse őket a szolgabiróhoz. Nem használ semmiféle mentegetés — bekisérik. A tek. szolgabiró ur komoly arczczal kérdi B-t: „Miféle zsidó ellenes könyveket ad ki ön, olvas s ad másoknak olvasás végett?" „Itt van belőle akár két példány is" — volt a válasz. A tek. ur megnézi a röpiratot, látja, hogy azt valami „Observator" nevü ember irta s hogy Stanojevics Zs. nyomdájából, mint saját kiadása került ki már 1880 ban Zomborban, látja, hogy bizony itt B. csak annyiban vetkes, hogy ezen könyveket olvasta, azért visszaadja neki a könyveket s e szókkal bocsájtja el: „Mehet." No már csodálom, hogy hogyan lehet szolgabirónak bekisértetni pandurokkal békés, vele egyenjogu polgárt mások sületlen besugásai következtében, mint valami gyilkost vagy nihilistát, pláne akkor, mikor az más megyei, más járásbeli! S ha B. irta volna azokat a könyveket, ki ad jogot szolgabirónak azért a pandurokkal való bekisértetésre? De még aztán ily lábon áll a személybiztonság a völgységi járásban? Egy érdekelt. (Az antisemitikus izgatások és röpiratok érdemében kiadott miniszteri rendelet érthetővé teszi az illető szolgabiró eljárását, mely a fenforgó körülményben talán némi kis alaki, de lényegi hibával egyátalán nem vádolható.) Szerk.

— **A véletlen.** Egy magyar-mecskei (baranyamegyei) földmives lovait még a mult tavaszkor ellopta valaki. Hogy ki? azt hosszas kutatás után sem tudta meg. A héten elment Monyoroskára szántani s a legény, ki vele ment, egyszer csak oda szól: „Nézze bátyám, ott jönnek a kend lovai." Az atyafi nem akarta elhinni. Hanem amint közelebb értek, csakugyan fölismerték a lovakban az atyafi jószágát. A kocsin egy fiatal legény ült s arra a kérdésre, hogy nem adná-e el a lovakat, azt felelte, hogy nem bizony, mert neki szüksége van reájok, a lovak pedig igen jók. Erre a lovak gazdája egyenesen kijelentette, hogy a lovak az övéi. Több sem kellett a kocsisnak. Rögtön elvetette a gyeplőt s leugorva a kocsiról, futtában azt kiabálta vissza: „Ha a kendé a ló, hát legyen; én sem hagynám a magam lovát, ha valakinél megtalálnám." Azzal neki iramodott s beszökött a kukoriczásba.

— **Szeszes italok** bevitele New Yorkba. **Mily nagy,** a tetemes belföldi productio daczára is, a bor és más szeszes italok bevitele Észak Amerikába, a következő hivatalos statisztikai összeállitásból látható, mely szerint az 1881-iki évben a new-yorki kikötőben a következő mennyiségek érkeztek be: 260.209 láda champagnei, 1.176304 gallon Bordeauxi, 28.775 Burgundi, 580,607 Gallon dél franczia bor, 1.202.420 Sherry, 91,095 Portwey, 315.383 spanyol bor, 532,943 Rajna és Mosei bor, azonkivül 43,675 láda különféle palaczkbor; B r a n d y 488.848. hollandi gin 449,605, angol gin 44.054, Porter és Ale 47,776, Gyömbér-Ale 16,190, cseresznye nedv 2343 és magyar borok 44.244 gallon.

— **A budapesti állami középipartanoda igazgatóságától.** Az uj iskolai év közeledtével felhivjuk olvasóink, általában a szülék és gyámok figyelmét a budapesti állami középipartanodára. Ez intézetnek czélja, hogy épitő mestereket, pallérokat, a jelentékenyebb kézműiparágak számára szakavatott s önálló működésre képes mestereket, a különböző gyáriparágok számára pedig előmunkásokat, művezetőket és kivételkép oly szakembereket neveljen, a kik kisebb ipartelepeknek, gyáraknak önálló vezetőivé is lehessenek. Az uj iskolai évben az intézetnek már öt szakosztálya u. m. az épitészeti, gépészeti, két vegyészeti és a fém vasipari lesz megnyitva s a gyakorlati oktatás czéljára szerkovács, lakatos és egy négylóerejü motorral és munkagépekkel felszerelt gépműhely, a vegyészet és a fém vasipar számára pedig nagyobb laboratoriumok vannak berendezve. Az intézetbe rendes tanulókul felvétetnek azok: a) kik a gymnázium, polgári vagy reáliskola négy alsó osztályát jó sikerrel bevégezték; b) iparos segédek és mindazok, a kik kellő készültségöket felvételi vizsgálat utján bizonyitják. A gyakorlatból ily módon beléphetnek kőmivessegédek, a gépészet különböző ágaiban s a különféle vegyészeti iparágakban foglalkozó gyakornokok munkások; továbbá a vas és rézöntők, rézművesek, bádogosok, épitő lakatosok, szerszámgyártók és szerkovácsok. Az $188^{2}/_{3}$-ik tanévben pedig megnyittatik a faipari szakosztály, a melyben az épitő és butorasztalosság, az esztergályosság és a kocsigyártás fog tanittatni. A beiratások szept. hó 1-ső napjától 15-ig tartatnak, az előadások 15 én kezdetnek meg. Az intézet helyisége van VIII ker. bodzafa utcza 28 sz. alatt. Az igazgatóság megkeresésére mindenkinek szolgál bővebb felvilágositással.

Rövid hirek.

Mit ér az asszony? A Salamon szigeten egy asszony 10.000 kókus-diót ér. — **Az első hazai takarékpénztárt** ki akarták rabolni, de nem érték czélt. — **Somssich Pál** országgyülési képviselő, ismert nagy szónok, aggasztóan beteg. — **100 éves keselyüt** fogtak Kolozsvár vidékén a pásztorfiuk. Végelgyengülésben a földre hullott és kimult. — **A farkasok** Világos és Lippa körül veszélyesen elszaporodtak. (Veszedelmesebb fenevadak is ütöttek ott egykor tanyát.) — **Hamis** 20 krosok verőit fogta el a rendőrség Tordán. A kibocsátott összeg nagy. — **Öngyilkosság.** Czegléden gr. Korniss Józsefné, Szakolczay Ilka karabinnal agyonlőtte magát. Az ok ismeretlen. Férjével a legszebb viszonyban éltek. — **Az Andrássy-palotába** törököt nem sikerül kézre keriteni. — **„Lépést hajts!"** feliratot alkalmaznak a fővárosban az utczasarkoknál a forgalmi pontokon, figyelmetetésül. (Nálunk sem ártana!) — **Rácz Kálmán** elsüllött életü egyént a veszprémi kir. törvényszék hármas bün tett miatt tizenöt évi fegyházra és tiz évi hivatalvesztésre itélte. — **Szuez** felé a szállitási forgalom be van szüntetve. — **A dublini** O Conell ünnepén nem volt szabad az angol néphymnust játszani. — **Garibaldi fiának** zászlója alá sereglenek az olasz önkéntesek Arabi pasa segélyére.

Egyveleg.

— **Érdekes rágalmazási eset** Jankovics Dienes albiró Mohácson, panaszt emelt Jankovics György néptanitó ellen azért, mert utóbbi a legközelebb megtartott választás alkalmával azt állitotta, hogy Jankovits Dienes a gör. kel. hitközségre azért aspirál, hogy a templum által egyeseknek bekebelezés nélkül kölcsön adni szokott pénzből adósságait kifizethesse. A két alsó biróság megállapitotta e kifejezés alapján a rágalmazást, a kuria azonban a rágalmazás tényálladékát megállapithatónak nem találta, mert az idézett állitás egy jövőben elkövetendő cselekményre vonatkozik, a mi sem bizonyitás, sem bünvádi eljárás tárgyát nem képezheti.

— **A vasuti vonatok** által okozott földrezgésekre nézve H. M. Paul japáni tanár megfigyeléseket tott. Igen érdekes kisérleteihez egy szekrényt használt, mely körülbelül 20 font higanyt tartalmazott; a higany ónnal való amalgamozás által sürübbé volt téve. A szekrény egy deszkára volt elhelyezve, mely $4^{1}/_{2}$ lábnyira a földbe erősitett karóra volt srófolva. A rezgéseket akkép figyelték meg, hogy a higany felületén tükröződő valamely képettelescop segitségével vizsgált. A gyorsvonat közeledtét $^{1}/_{3}$-ad mértföldnyire lehetett észrevenni; egy lovas kocsit 400—500 láb távolságra.

— **A burgonya uj értékesitése.** Ha a meghámozott burgonyát 36 órán át 8 rész kénsavnak 100 rész vizben való oldatában fözzük, azután itatós papir közt meg szaritjuk és kisajtoljuk, akkor egy a celluloidhoz hasonló tömeget nyerünk, mely a legkülönfélébb technikai czélokra használható. Francziaországban tajték pipa utánzatokat készitenek belőle. Nagy nyomás által roppant keménységet lehet neki kölcsönözni, ugy hogy jelenleg már billardgolyókat is csinálnak e massából, igen sikerült elefántcsont imitatio ban, ugyszintén lehet belőle szobrokat, diszitményeket stb. késziteni.

— **Sárgaréz tisztitása.** A sárga réz tárgyakat az arsenalokban következőkép tisztitják: köedényben 1 rész közönséges salétromsavat, $^{1}/_{2}$ rész kénsavval kevernek; a tisztitandó réztárgyat e keverékbe teszik, vizzel leöblitik. Ha a sárga réz nagyon piszkos, akkor előbb sodának vagy hamuzsirnak meleg vizben való oldatába kell mártani, hogy igy a zsiradékok és olajok eltávolittassanak.

— **A dohánytermesztés Csehországban.** Az 1879. év folyamában az osztrák kormány elhatározta, hogy a birodalom kebelébe tartozó mindenik tartománynak megadják a dohánytermesztési engedélyt. Az ennek következtében megtartott gyülésen azonban egy csehországi földbirtokos a kérdéses engedély visszavonását javasolja; 1869-ben ugyanis Csehország több mint 30 helységében kisérleteket tettek a dohánytermesztéssel; ezek azonban sem a kormány sem a termesztők részére nem voltak előnyösek; a magyar dohánytermesztő holdanként 80 forintnyi bevételre tehet szert mig Csehországban a kedvezőtlen égalj miatt távolról sem közelithetik meg e számot; a dohánytermesztés Csehországban, még azért sem fog elterjedni, mert egy hold buzaföld 145 forintot ad, a szalmát nem számitva; répa 180 forintot. Ezeket tekintetbe véve bátran mondhatjuk, hogy a dohánytermesztéssel Csehországban a bevételeket fokozni nem fogják.

— **Padlók papirral való bevonása.** A „Papierzeitung" következő utasitást ad a padlóknak papirral való bevonására: A padló gondosan tisztitandó, minden, még a legcsekélyebb lyuk vagy nyilás is oly anyaggal töltendő ki, mely ujság papirnak 0,5 kgrm. búzaliszt, 3 liter viz és 1 kanál pulverisált timsóból készitett csirizzel való keverékből áll. A padló ezután ezen csirizzel végig bevonatik s manilla vagy erős lenpapirral vonatik be; erős tartós boritás elérésére ezen papirréteget, tökéletes kiszáradása után, ismét ily csirizzel vonjuk be, és második lenpapirréteggel fedjük, mire ismét a tökéletes kiszáradást kell bevárni; melynek beálltával az egészet az emlitett csirizzel kell véglegesen bevonni, erre pedig legfelső rétegként szőnyegpapir teendő kopás ellen való megvédés czéljából a tapetát többször be kell vonni még pedig 250 gram fehér enyvnek 2 liter meleg vizben való oldatával; az oldat megszáradása után az egész megkeményedő firniszszel vonandó be.

— **Hölgyek kisèret nélkül.** Szükséges-e, hogy fiatal leányok csak gardedame kisérétében sétalhassanak? A konzervativ Angliában ugyanis az utóbbi néhány év alatt lábra kapott az a nem épen mindenkinél helyeselhető, de általában ószszerü szokás, hogy a nők, férjezettek és ferjezetlenek, kisérő nélkül járnak az utczán. Egy éltesebb angol matróna azonban a nőiesség elleni merényletet látott e szokásban s miután maga, nem tudjuk kisérővel-e vagy kisérő nélkül, végigviritott ötvenöt tavaszt: az emberiség, a vallás, az illem, a chic s közmorál nevében tilakozást tesz közzé egy villámlós hirlapi czikk alakjában a nők egyedül való járása ellen. Ezek a villámok gyulékony anyagot találnak. Csakhamar két óriás párt alakul az angol közönségben, mely az első pillanattól fogva szenvedélyes. Az még sem járja — mondják egyfelől — hogy angol arisztokrata leányok sportszerüen üzzék az egyedül való járást London legélénkebb utczáin, a mint teszik, a női emanczipácziónak ez az oldala veszélyezteti a női méltóságot s a szülői tekintélyt. Másfelől azonban ugyancsak nők és ép oly itéletképesek, ép oly erényesek és sajátszerü véletlen következtében — a legszebbek, ünnepélyesen kinyilatkoztatják, hogy magányos sétáikban soha legcsekélyebb illetlenséget sem tapasztaltak a férfiak részéről. Megszólalnak az apák is s azt mondják, hogy leányaik sokkal erényesebbek, semhogy őrre szorulnának, egyes mamák pedig helyes kombináczióval azt mondják, — hogy ha a leányok egyedül kocsizhatnak lovagolhatnak, miért ne végezhetnék egyedül vásárlásaikat? Lovagias gentlemanek felháborodással protestálnak az oly feltevés ellen, mintha a női szépség a férfiak bámulatával szemben felvigyázóra szorulna. Némely tulságosan érett eszü matrónák ezekkel szemben pontosan megjelölik azon utczákat, melyeken a tisztességes nők járhatnak s azokat, melyeken nem járhatnak kisérő nélkül, az egyedül való járás némely bajnokai pedig előirják a toilettet s a magatartást, melyek a férfiak bántalmait lehetetlenné teszik. Szóval e kérdés a legégetőbbek egyike, de ez idő szerint még az előkelő világ leányai Londonban kisérő nélkül járnak. Mi a magunk viszonyait tekintve, a nálunk divó „kiséret" mellett foglalunk állást. A „kiséret nélkül" való járkálás a társadalom magasabb miveltségi fokozatát igényeli mind a két nem részéről — A mi nőink, sokkal járatlanabbak, önállótlanabbak, mert az iskolákban kevés gyakorlati dologra oktatják őket, semhogy elég biztosan tudnának fellépni mindazokban az esetekben, melyekben a nő egyedül a saját védelmére van bizva. A müveltség, a tudás bizonyos mennyisége növeli az önállóságot, a biztos fellépést. Az angol societas eme kérdése addig is, csak mint különösség érdekelhet bennünket.

Papirszeletek.

Szomszéd! én holnap hordatom a szénámat. Hát ön?

Nálunk holnap nem szabad dolgozni, mert a pátronusunk napja lesz.

Miféle pátronus?

Hát az Antal, a barmok pátronusa.

Megvan ez a kártya mind?

Igenis uram mind, csak valami tiz hiányzik belőle.

A circus előtt: Tessék besétálni! Itt láthatják a világ három legkisebb emberét! továbbá egy csörgő kigyót, amely ha elől csörög, hátul nem hallja, végre a hires boa constrictort, amely oly nagy, hogy tiz ember látása elégtelen végig nézni rajta!

Tanár: „Ön azt állitja, hogy az igazság vörös? Bizonyitsa be."

Tanuló: „Ennél egyszerübb nincs! A latin azt mondja: „in vino est veritas", és miután minden borkedvelő orra vörös, ergo kell, hogy az igazság is vörös legyen!"

Befogatásának okát kérdezék a tolvajtól, mire ez felelé: „Én csak azért zárattam el, mert mindnyájunk anyja, a természet nagyon bő „felfogó" tehetséggel áldott meg."

„No, kedves fiam" — kérdé édeskés mosolylyal egy házasélet után vágyó agglegény az általa imádott nő kis fiát, kit térdén hintált — hogy totszik ez neked? „Nagyon jól volt a felelet — csakhogy tegnap még szebb volt, mert akkor „valóságos" szamáron nyargaltam."

Hivatalos placzi árak.

N.-Kanizsán, 1882. augusztus 18-án.
100 kilogrammjával számitva.

Buza 9 50—9.70 Rozs 7.20—7.60— Árpa —7.—7.20— Zab 6.—6.20— Kukoricza 8.50—.— Burgonya 3.——.— Rizs 32.— 8.80. Buza Dara 23.——.—

Egy kilogramm.

Árpa kása —.48 Borsó —.36 Lencse —.34 Bab —.10 Köles kása —.12. Hariska —.16 Pohánka —.15 Savanyu káposzta —.10 Répa —8. Rizs —32. Buza:Dara 23.60— Árpa-kása —48. Széna 2 50—3.

1 Liter.

Uj bor 12 20. Ó bor 24—48. Pálinka —46 Eczet — 6.

1 Hectó.

Ujbor 6.— Óbor 14.—

1 Kiló.

Repcze olaj —.48 Starin gyertya 1.20. Faggyu gyertya —.60 szappan —.40 Marhahus 50.—52 Borjuhus 56—60 Sertéshus 56— Szalonna —.80 Disznózsir —.96 Marhazsir 1 frt. Körmöci —.50 Só —13 Czukor —.58 Bors 1.10 Paprika 80.—90. Vaj —1. Vörös hagyma —10. Foghagyma —24.

Szerkesztői üzenetek.

V. L. Sopron. Multkori kérésre igért feleletünk kissé késett. Bocsánat! Városunkban kettő van; az egyiknél 500 on, a másiknál 450-en állanak a részvények. Esetleg talán olcsóbbért is hozzá juthatni.

F. Kissé mérgesek; simitottam rajtuk. Az uj kis ajándék aligha el nem vész, minden órában tartunk bekövetkezendő halálától.

Vasuti menetrend.

Forg. irány	Kanizsa Érkezik	Kanizsa Indul		
I. a) Bécsujh.—Barcs. 1.	12 ó. 16 p. (Sopronb.)	8 óra	d.u.	v.von.
2.	10 ó. 20 p.	11 ó. 2 p (sz. v. Zákányig.)	est.	v.von.
3.	4 ó. 11 p.	5 ó. 15 p.	reg	sz. v.
b) Barcs-Bécsujhely. 1.	11 óra	12 ó. 5 p.	éjji	sz. v.
2.	5 ó. 27 p. (sz. v. Zákányból.)	6 ó. 15 p.	reg	v.von.
3.	1 ó. 41 p.	2 ó. 55 p.	d.u.	v.von.
II. a) Bpest.-Pragerhof 1.	2 ó. 5 p.	2 ó. 45 p.	d.u.	sz. v.
2.	10 ó. 30 p.	10 ó. 50 p.	est.	gy. v.
3	4 ó. 31 p. (v. v.)	4 ó. 57 p.	reg	sz. v.
b) Pragerh.-Bpest. 1.	5 ó. 55 p.	6 ó. 8 p.	reg	gy. v.
2.	1 ó. 14 p.	2 ó 6 p.	d.u.	sz. v.
3.	11 ó. 10 p (sz. v.)	11 ó. 35 p.	éjj.	v.von.

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR.
Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-viz.
Legtartalmasabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gazdag term szénsavtartalommal
borsavas Nátron és szénsavas Lithionban
(0·32843 literként) (0·12195 literként)
Lipóczi forrás-igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványvizkereskedésben
és a legtöbb gyógyszertárban
Főraktár: Édeskuty L., Budapesten.
602 14—20.

*) E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

Orestes és Pylades női alakban. Camillának volt még egy jó barátnéja, egy kedves rokonszenves alak, ki legnagyobb sajnálatomra — nemcsak, hogy nem viszonozta szeretetemet, sőt inkább ahol lehetett kerülte. Isten tudja miért? Egy kora reggel, midőn a friss levegő élvezése végett a kertben lettünk volna, Nellit — ez volt neve Camilla barátnéjának — a fejedelemasszony sürgős beszélgetés végett magához hivatta. Előttünk ez ritkaság volt és mint ilyen élénk találgatások- és kérdezősködésekre adott alkalmat, melyet csakhamar félbeszakitának a zokogó panaszos hangok, melyek eredetüket Nellitől vevék. Az egész kis társaság körbe fogta őt és vigasztalni kezdék anélkül, hogy tudták volna kitörő fájdalma okát, mire azonban Nelli nemcsak, hogy le nem csillapult, hanem még inkább elkezdett zokogni, mely csakhamar keserves jajgatásokba ment át. Végre nagy nehezen sikerült Camillának melléje furakodni, amit Nelli meglátva minden szó nélkül keblére dőlt és hosszas faggatások után tudtára adá, hogy egyetlen támasza és védőjének, szeretett nénjének halálát mint adá tudtára a fejedelemnő. — A vig társaság egyszerre elnémult és a nevető szemek könybe lábadtak, midőn szegény kis Nelli fuldokló sirás között elbeszélé, hogy mily egyedül áll a világon, hogy egyetlen egy, csak alig pár évvel idősebb nagybátyja képezi összes rokonságát, hogy a zárdából hazamenve nincs ki várja, nincs ki ölelő karjaiba zárja, enyhitse fájdalmát, ugy szeretett és nem ismert korán elhalt szülei, valamint a most elvesztett nagynénje felett.

Camilla karon fogá a kis árvát és a kert magányos és csendes részébe vezeté, hol felejtetni iparkodék a szegény Nellivel a lesujtó hir feletti fájdalmát, — vigasztalván, hogy a sokat szenvedett nagynénje bizonyára enyhet fog lelni a sirban és őrködni fog felette a menyben.

Nelli elfojtá zokogását és hirtelen kérdé:

— Hogy tudod azt Camilla, hogy néném sokat szenvedett, ki mondta el neked okát szenvedéseinek?

— Kedves kis Nellim! — ne haragudjál, de épen most akartam azt tőled kérdezni? Ajándékozz meg bizalmaddal és ne tagadd meg kérésemet; előbbi kitöréseidből kelle következtetnem szegény néned szenvedéseire, de az ok, mely őt az életben szerencsétlenné tevé, még titok előttem.

— Camillám! egyetlen jó barátném, megteszem, de csakis a te kedvedért, csak te vagy érdemes bizalmamra — elmondom — daczára annak, hogy családi titok, melyet mint szentséget rejtve kellene tartanom szivem mélyében. De az áldozat, a bárány már elköltözött az ármányos haszonleső világból, más pedig bátyámon kivül nincs, kit érdekelne; igy tehát feloldva érzem magamat a hallgatás alól.

Alig öt éves koromban vesztém el édes anyámat, ki atyám halála feletti bánatában szállt alá a sirba; mint tehetetlen kis leánykát egy nagynéném vett magához, kinek akkor 12—13 éves fia volt egyetlen társam. Midőn már annyira felnőtt, hogy Zoltán tanulmányainak tovább folytatása, én pedig neveltetésem végett a házból eltávozandók voltunk, egy nap délutánján szegény, Istenben boldogult Iza néni lehitt bennünket a a kertbe sétára. Még világosan emlékszem arra a gyönyörü őszi napra, midőn a nap oly melegen lövellé le sugarait a földre, mintha bucsut akart volna venni tőlünk; a falevelek már sárgultak és a lengedező szellő a lehullt leveleket még egyszer meghordozta a levegőben és azután szépen letette őket a földre, hogy pihenjenek a rövid lét után. A természet különben komoly volt, a láthatáron gomolygó felhők tüntek fel, melyeknek hosszantartó moraja reszkedteté meg a levegőt, felrázván néma csendjéből a hallgatag természetet, — Ily hallgatagok voltunk mi is, és mintha éreztem volna, hogy komoly dolgok fognak történni, sejtelemszerü borzongás futotta át tagjaimat és szorosan kapaszkodtam kédves Iza néném karjaiba, mig a másik felől Zoltán lépdegélt.

— Kedves gyermekeim, egy hét mulva már távol lesztek tőlem, idegen emberek között, mint én, ki nélkülözni leszek kénytelen kedves körötöket. Érzem, hogy egészségem mindinkább roszszabbá lesz, és hogy életem pályafutása nemsokára véget ér. — Te, kedves gyermekem Zoltán! nagyon sokat kérdezősködtél atyád felől és én csak annyit mondtam, hogy meghalt; de, hogy ki volt, azt sohasem tudtad. Nem akarlak bizonytalanságban hagyni és nem akarom magammal sirba vinni titkomat, azért im: fogadjátok el e két iratot, melyek egyike tied Zoltán, a másikat ugyanazon tartalommal bird te kedves Nellim. Majd ha elmentetek, olvassátok el és imádkozzatok a szegény anyátok- és nénétekért. Csak egyre kérlek bennetek, mig élek, tartalmát senkivel — idegennel — ne közöljétek, ha meghaltam tegyetek belátástok szerint.

Ekkor elhallgatott, mi pedig mi tegy félelemmel tartottuk szünkben a titkotrejtő iratot és csendesen dugtuk el lassu továbbhaladás után. A csendet Iza néni törte meg:

— Legyetek vigyázók, te becsületes Zoltán mindenek felett, és te kis Nellim párositsd ezt szerénységgel, óvd magad, nehogy a világ nyelvére kerülj, mert oly szerencsétlen lész, mint szegény nénéd.

Ez utóbbi szavai zokogásban fultak el, s ami elmélázásunk közben elfuta. Mintha egy gondolaton lettünk volna, egymás karjába borultunk és fájdalmunkat egymás keblén zokogtuk ki.

(Folytatása köv.)

HIRDETESEK.

MOLL SEIDLITZ-PORA

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimlapján a szab és az én sokszorositott czégem van lenyomva.

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemü **gyomor betegségek és emésztési akadályok**, (mint étvágyhiány, hasszorulás), vér tapadás és **aranyér** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülö élet-módot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek.

Egy lepecsételt eredeti dobozért ára 1 frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemü sebesülések, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákrekélyek, üszök, szemgyulladás, mindennemü bénulás az sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn K. és társától Bergenben. (Norvégiában.)

Ezen halmáj szirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló aj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható.

Ara egy üvegnek használati utasitással 1 frt. o. é.

Főszállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, **Bécs** Tuchlauben.

Raktár az állam minden hiteles gyógyszertárában vagy füszerkereskedésében. Raktár nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedésben részesülnek.

A t. cz. közönség kéretik határozottan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogadni, melyek saját évjegyem és aláirásommal vannak ellátva.

Raktárak: **Nagy-Kanizsa** Balus J. gyógysz. Prágor Béla gyógysz Fesselhofer József, Rosenfeld Adolf, Rosenberg Ferencz, Strém és Klein — **Zala-Egerszeg** Hollósy J. E. Marczall Isztl Ferd. — **Sarcs** Dorner K — **Csáktornya** Göncz L. gyógyszerész. — **Kapuvár** Babóchay Kálm. Kohn J. gyógysz. Th. Kocakessy gyógysz. — **Kaprosuza** Werli M. gyógyszerész Czacsinovics Ist. gyógysz. — **Keszthely** Wünsch F. — **Körmend** Rátz Ján. — **Zágráb** Irgalmashoz gyógysz. Mitlibach S. gyógysz. Holjac V. — **Sopron** Mexey And. gyógysz. — **Letenye** Kaliwoda J. — **Kapuvárott** Borovics Ád. — **Zala-Egerszeg** Hollossy I. E. gyógysz. 451 54—52.

1880-ik évben 80.000 palaczk, 1881-ik évben 295.000 palaczk lett elszállitva.

A grázi 1880. évi országos kiállitason elismerési oklevelet nyert.

A grázi 1881. évi országos kiállitason elismerési oklevelet nyert.

A mohai ÁGNES-forrás

hazánk egyik legszénsavdusabb

savanyuvize

kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Altalában a viz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer müködésének fölfokozása kivánatos.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.

Friss töltésben mindenkor kapható

572 11—12

ÉDESKUTY L.

m. k. udvari szállitónál Budapesten, Erzsébettéren.

Ugyszintén minden gyógyszertárban, füszerkereskedésben és vendéglőkben.

1880-ik évben 80,000 palaczk, 1881-ik évben 295,000 palaczk lett elszállitva.

Magyarország ifjuságának.

FISSINGER E. KATONAI ISKOLÁJA TÁPINTÉZETTEL

Budapesten, V. kerület nagy korona-utcza 13.

az 1882/3. tanévre **okt. 1-én** kezdi meg tanfolyamait:

I. **Az előkészitési tanfolyamokat a katonai képző intézetekbe és hadapród-iskolákba** való felvételre.

II **A tényleges hadapród tanfolyamot** a csász. és kir. hadseregbe való közvetlen belépésre (már szolgálatban álló katonák részére is) és

Kimeritő értesitések ingyen.

Értesitések és beiratások naponkint 9—12 óráig.

646 1—4

Az igazgatóság.

Fontos gazdákra nézve!

A **buza**, valamint **kukoricza, árpa, zab megüszkösödése ellen** több gazda által legjobb sikerrel próbált **Edmond-féle magáztató szer biztos hatást gyakorol**. Gazdáknak, ha terményeiket buzát, kukoriczát, árpát, zabot, **üszöktől menten akarják learatni**, ezen kitünő ószer különösen ajánlható.

A magáztató szer csomagja, mely 200 liter vetőmag páczolásra elégséges — **csak 30 kr.**

A mikénti alkalmazás — a csomagokban több nyelven található használati utasitás szerint történik.

Ezen magáztató szer kapható: 644 2—8.

Nagy-Kanizsán: Fesselhofer József. Csáktornyán: Gráner testvérek. Zala-Egerszegen: Gráner Jac. fia, Boschán Emil, Oestreicher Márkus urak kereskedésében.

Nincs többé buza-üszög!

A gyökeres páczolásmód buza-üszög ellen jutalmazva és ajánlva sok egylettől és elökelő személyiségektől.

Kapható minden raktáramban az osztrák-magyar monarchiában.

1 csomag 200 liter magnak 30 kr. 645 2—5.
1 „ 100 „ „ 15 kr.

Felvilágositást ad ingyen és bérmentve:

A vegytani laboratorium Dupuy N. Bécs VI. Windmühlgasse 35.

Nagy-Kanizsán: kapható **Rosenfeld Adolf** kereskedésében.

Arverési hirdetés.

Alulirott főbérnökségi igazgatóság részéről közhirré tétetik, miszerint folyó 1882. évi augusztus hó 28-án a Lenti, 29-én pedig az also-lendvai gazdasági irodákban a reggeli órákban nyilvános árverés vagy ajádlatlevél utján több rendbeli korcsmák borárulási és halászati jogok, nagyobb s kisebb területü föld, rét s legelők ugy az urodalmi erdőkben s makoltatási s gubacs szedési jog haszonbérbe adatnak.

Alsó-Lendva, julius 30 án 1882.

Az Alsó-Lendva, Nempthi urodalmak főbérnökségének igazgatósága.

642 3—3

Gőzmalom bérbeadás.

Az ujra felszerelt zala-szent-gróthi urodalmi gőzmalom (egy franczia és két sárospataki kőre) irásbeli ajánlat utján 1883. évi január 1-tól kezdve vagy előbb is 12 évre bérbe adatik. 647 1—3

Az ajánlat október hó 1-ig beküldendő, a szerződési föltételek az urodalmi irodában megtekinthetők.

Rajta fiuk vigadjunk!

Közkedvességü dalkönyv,

ötödik bővitett kiadás. Gyüjtötte Wajdits József. Ára e 800 lapra terjedő könyvnek 1 frt 80 kr., diszkötés dús aranyozással 2 frt 80 kr., olcsó kiadás 96 kr.

!!! „RAJTA LEÁNYOK MULASSUNK" !!!

Mulattató kézikönyv hölgyek számára gyüjtötte WAJDITS JÓZSEF. Ezen 620 oldalra terjedő igen csinos keménykötésü könyvnek ára szinezett boritékban csak 1 frt 80 kr., diszkötésben 2 frt 80 kr. — Postai rendelések pontosan teljesittetnek.

WAJDITS JÓZSEF

könyvkereskedése Nagy-Kanizsán

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 24-én. 68-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . . . 8 frt.
fél évre . . . . 4 „
negyed évre . . . . 2 „
Egy szám 10 kr.

HIRDETÉSEK
8 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassics-ház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „nagy-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“ a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Kossuth Lajos. nevenapján.

(Sz.) Remegve nyulok a tollhoz; minden idegemen végig szánt a mult emléke, felkorbácsolja minden csepp véremet.

Hej ti dicső, ti soha vissza nem térő napjai szabadságharczunknak! Elmultatok, sirba szállott veletek az a vihar, mely nemzetünket uj életre rázni volt küldve. Vagy nem küldve, hanem hiva. Kiállott egy óriás alak a sokat zaklatott, megadással sanyargó nemzetből és belenézett merészen az Istenek szemébe; megkapta vasmarokkal a gondviselés kezét, oda állott a zivatarok méhe elé és azt gondolta: „Isten, hatalmadtól függ hazám és nemzetem sorsa, de engesztelődjél meg, ha gyarló ember létemre belenyulok a te munkádba.“

És bele is nyult!

Kezének érintésétől megtermékenyült a viharok méhe; léptei alatt lángot fogott a föld, kigyuladt e nemzetben a szabadság isteni lángja; összeégette valamennyi salakját, minden keserü, utált emlékét e drága vérrel szentelt haza földjének.

Lettek közönséges emberekből félistenek!

Ezek között fényes, óriás alakként ott állott lángot vető szavával, a magyar nemzet dicső missiojára mutató kézzel, a Rákóczy-kor történetének honfi vérrel irt lapjain merengő szemekkel a szabadságharcz félisteneinek félistene: Kossuth Lajos!

Egy intésére milliók ragadtak kardot; milliók állottak ki vérükkel megpecsételni e nagy férfiunak akaratját; mert az a nemzet akarata volt, s ennél fogva szent is.

Hejh beh sok dicső emlék fűződik azokhoz a napokhoz! Olyan hosszan el-elmereng azokon a ragyogó emlékeken az ember, s egy-egy nehéz könynyel könnyül meg szeme.

Mért kellett azoknak elmulniok?

Mikor e nemzet már egy éhes fenevadat torkon ragadva, félig megfojtott, felkerekedett éjszak lompos medvéje és konczéhesen jött szegény hazánkban föleleveniteni Lengyel-ország szomoru sorsát.

Ehhez járult azután ezredéves történelmünkre sötét emlékként nehezedő átok: a meghasonlás. Ekkor következtek szomoru, gyászos napok!

A szabadságharcz óriása már félig befejezte azt a dicső munkát, mit Isten kezéből ragadott ki; akkor támadták azt meg a minden szent ügy fenevadjai.

Ekkor lettek a félistenekből martyrok!

Bevégződött édes hazánkban a szüret, a legirtózatosabb vérszüret, minőt egy félholt oroszlán fölött a gyáva férgek serege csaphat.

Akkor lettek először e vérrel szentelt hazában az akasztófák valóságos..... feszületekké.

Másfélszázados álma után akkor mozdult meg koporsójában először....... II. Rákóczy Ferencz teteme. Óriási szellemének még óriásibb hordozóját sirja felé vezette hontalansága.

Ugyanakkor nagyot mozdulhatott sirjában Karaffa átokkal boritott teteme is. Vérengző szelleme Haynauban jelent meg vért szomjazó, tajtékos ajakkal.

A legborzasztóbb ismétlődése a magyar történet egyik véres, sötét lapjának...

Sötét, gyászos emlékek, mind Kossuth Lajos nagy, örök nevéhez füződők.

De nem folytatom.

Elég volt e reminiscentia egy óriási honfikönynek; elég volt annak, hogy vele honfisebemet felszakitsam; mert nem akarom, hogy beheged-jen. Sőt siromba sem viszem el, hanem örökül hagyom magzataimnak.

Mikor fogékony lelkök a honszerelem boldogitó, üdvözitő érzelmével táplálkozni kezd, magam fogom beléjök oltani a nagy honfisebet, mit szabadságharczában letiprott nemzetünk rettenetes sorsa vágott.

A ki felejt és megbocsát, jó keresztény, jámbor bölcs lehet, de nem magyar és nem abból a vérből szakadt, mely ezelőtt harmincznégy esztendővel a hova-tovább ezredéves hazának feszületeit vértanusággal szentelte meg.

Szomoru emlékek!

De gondolhat-e másra valaki, midőn ajkáról ellebben e halhatatlan név: Kossuth Lajos?!

Szomoruan merengve néz a honfi délfelé.

Rodostó! Rákóczy!

Turin! Kossuth!

Halhatatlan nevek! Örökemlékü helyek!

* * *

Legyen rajtad a nagy milliók áldása, te szabadságharczunk élő vértanuja, te hontalan hazafi, ki elátkoztad magadat e földtől! Halhatatlan szellemed legyen biztositéka e sokat szenvedett haza jobb jövőjének és örök őre szabadságának!

Imádkozunk érted valahányszor rád gondolunk vagy nevedet kiejtjük.

---

†

Szende Béla.

Közli: EÖTVÖS KÁROLY.

Bizalom, tisztelet és barátság kötött hozzá engem is. Régen, tiz év előtt, mikor még egy politikai párthoz tartozánk, mindennap töltöttünk együtt egy vagy két órai időt. Vagy a parlamentben, vagy a klubban, vagy este a vendéglőben. Miniszteri hivatalában csak kétszer volt vele dolgom. Mindkét találkozásom emléke az ő nemes gondolkodását, az ő napsugártiszta honfiérzetét bizonyitja. Megérdemli, hogy följegyezzem mind a kettőt.

Hálópokróczot szerzett be a honvédlegénység számára. Megrendelte: mekkora legyen annak széle, hossza, vastagsága, sulya. A veszprémi csapók is jelentkeztek vállalkozásra a brassói és ausztriai iparosok mellett. Csakhogy a veszprémi csapók olyan pokróczot egy darabban szőni nem tudtak, de két darabból még a kivánat szerinténél is jobbat tudtak csinálni. De hiába volt minden ajánlatuk, minden kérelmük, elutasitották őket mindenütt.

Egyenesen elmentem a miniszterhez Budán a várba s elmondtam előtte a veszprémiek panaszát.

— Jaj tudós, nem segithetek a veszprémiek panaszán.

Megjegyzem, hogy engem ő is, más is a Deákpártban „tudós“ néven nevezett, ha bizalmasan szólt hozzám. Persze csak tréfából, nem komolyan.

Én duzzogtam feleletén s összeszidtam egész intendaturáját és hadbiztosságát e pedantériáért.

— Hiába szidsz bennünket tudós, — szólt — a rendet megbontani nem szabad. Hanem hát mond meg csak nekem, magyar emberek azok a te veszprémi csapóid?

— Tősgyökeres magyar emberek ezer esztendeje.

— No, ugy mégis nekik adom a pokrócz-szállitást. Inkább övék legyen a haszon. mint a brassói szászoké. Majd beszélek kéz alatt Cserhalmayval.

S a veszprémiek csakugyan megkapták 1874-ben a pokróczszállitást.

* * *

Ezelőtt három vagy négy évvel meghallottam, hogy egy 48-as honvéd barátomat nyugdijazni s ekként szolgálatából elbocsájtani akarnak. Ugyanakkor a hirlapok szélében pengették, hogy a honvédségtől el-akarják kergetni a 48-iki elemeket mind.

Elmentem hozzá egyenesen.

Évek óta nem találkoztunk már, s most, hogy találkoztunk: ő még mindig miniszter, én pedig neki is, minisztertársainak is legerélyesebb ellenzéke.

Elmondtam neki jövetelem okát, s keményen kikeltem az irány ellen, mely a 48 iki elemektől meg akarja fosztani a honvédséget. Komoly arczczal haligatta végig pattogásomat, s azután szeliden mondá:

— Nincs igazad pajtás, mig én leszek ezen a helyen: addig a 48-iki honvédeket nem üldözheti senki, hiszen magam is csak az volnék, ha volnék.

* * *

Szerényebb embert nem ismertem soha. A megtestesült kötelességérzet s a megtestesült hallgatagság volt. Önmagáról és saját dicsőséges tetteiről nem hallottam beszélni két esetet kivéve soha. S akkor is csak azért beszélt magáról, hogy másokat dicsérhessen. Legalább háromszor megkértem: mondja el, miként mászta meg 1849-ben Buda várát, de mindig másra vitte át a beszédet készakarva.

Hanem Budavárostromából mégis elbeszélte egyik kalandját.

TARCZA.

Ébredj magyar.*)

Lapozgatom a történet könyvét...
Jó magyar nép a te történeted
A honszerzés véres harczaival,
Ősapáid vérében született.

És azóta éreid számával
Nöttön nőtt a történelem könyve.
Nagygyá tette honszerelmed lángja,
S megszentelé a honfibú könye.

Oh nemzetem! vértanukban s könyben
Nem is szegény dicső történeted.
Honszerelmed és a vértanuság
Egy anyának méhéből született.

S a szabadság dicső vértanuit
Tisztelettel bámulja a világ.
Emléköket a harczok könyvébe
Nagy milliók vérkönyei irák.

Sok köny hullott a magyar szeméből:
De kibulló drága könyeiben
Megszületett a boszunak átka
Gyilkosai, a vérszopók ellen,

Szállt a boszu apáról fiura,
— Ősapáink egy nagy öröksége. —
Eskünszöm nagy Hadur haragjára:
Él most is a magzatok vérébe.

A nép ellen, a mely szent hazánkat,
Judás-csókkal Golgothává tette,
Él az átok és milliók vére
Nagy boszuért kiált az egekbe.

Oh negyvennyolcz, oh nagy szabadságharcz!
Zudul vérünk, ha az emlékezet
Leplezi vértől sötét, de a
Dicsőségtől istenült képedet.

Oh szabadság, oh dicső szabadság,
A zsarnokság óriási réme,
Tedd fel lángból készült koronádat
Még egyszer a magyar nép fejére.

Még csak egyszer illesd bus homlokát,
Még csak egyszer isteni csókoddal,
Most, a midőn zsarnok-szó a harczol
A jog ellen vértől ázott karral.

Szálljon a sok drága kiömlő vér
A számitó gazlelkek fejére!...
Oh magyarnép, megnémultál talán?
Vagy elfajult vértanuid vére?!

Avagy, mint a mesebeli arszlán,
Elvesztéd a régi nagy hatalmat?
Hogy téged, kit rettegtek a népek,
A szamár is bátran megrughalhat!

SZALAY SÁNDOR.

*) Szerzőnek 1880-ban kiadott költeménykötetéből.

A kőszivü apa.

— Beszély. —

Irta: *PÁSLEK SÁNDOR.*
Befejezte: *SZOMMER SÁNDOR.*

I. Fejezet.

Zoltán élettörténete.

(Folytatás.)

Egy hét mulva elváltunk egymástól ki hitte volna, hogy két évre rá a kedves Isa néni elhagy bennünket. Szegény-szegény néném! — sokogá Nelli — de sokat szenvedtél, hány megpróbáltatáson mentél keresztül amit angyal szelidséggel türtél. Légy boldog, ne feledkezzél meg rólam a menyben sem, légy őrangyal, vezess az élet, a kisértések utjain — — — Camilla nem zavarta a gondolataiba merült leánykát, ki fejét lehajtva alig hallható zokogással nézte az aláhulló gyöngykönycseppeket, majd felijedve elmélázásából, megragadá Camilla kezét és szólt:

A füzetet számtalanszor elolvastam és már kivülről tudom, neked e gyetlen barátném elmondom: Váry Kálmán M. V. volt polgármestere neje halála után veresdi birtokára vonult vissza kis családjával, mely a husz éves Gyula s ekkor mintegy 17 éves Izabella gyönyörü leányából állott. E csendes, zajtalan falusi magány enyhitette némileg Váry Kálmánnak neje halála feletti fájdalmát, amiben nagyban segitségére volt fia és kedves leányának gondosziató társasága is. Összes foglalkozásuk és szórakozásuk a vadászatban és a mesei dolgokra való felügyeléséből állott, mig a gyönyörü Izabella a közel faluban lakó egyik rokonának — özvegy Köri Annának meglátogatásában lelte szórakozását. — Ily viszonyok között mult el egy év, midőn egyik napegy váratlan esemény zökkenté ki őket rendes kerékvágásukból, ugyanis egyik enyhe tavaszi napon, midőn épen az egész család hon volt Kálmán kivételével, ki a városban volt, — a család szolgálatában levő két béres egy sebesült és mint látszék, eszméletén kivül levő ifjut hozott a lehető legprimitivebb módon összerakott targonczán.

Izabella az ablaknál ült, mely előtt a sebesült ifjut elvivék és kinek látása vértfagylaló sikoltást csalt ki ajkai közül: „Atyám... Gyula bátyám...“ többet nem szólt, mert elájult és a földre hanyatlott. A szegény öreg Váry nem tudta, hogy mihez kapjon, lábai a földbe gyökeredztek, végre leányához rohant és iparkodék őt felemelni, hogy a pamlagra fektethesse. E fáradozásai közepette a szobaleány belépte zavarta meg. aki jelenté, miszerint Jóska és Gyuri béres egy sebesült fiatal embert hozának, kivel nem tudják mit tevők legyenek?

— Jöjj, segits felemelni Irént.

— Az Istenért, mi történt urunk?! — sikoltá a szobaleány és Isához rohant, segitve az öreg kétségbeesett apának leányának életrehozásában.

— Menj, az ifjut vigyétek Gyula szobájába, azután siess orvosért, de rögtön! Leányom, kedves Isám, mi lelt? szólj, ne ejtsd kétségbe szegény apádat. Ébredj! Isten küld vissza tán már trónusodnál térdeplő angyalodat, hogy atyjának, szerencsétlen atyja kétségbeesett szivének vigasza legyen.

A szegény apa már nem birt érzelmeivel, sirt mint kis gyermek s leányára borult, mire gyengéd rázkódtatás mutat kozott, mi az apát ujabb érzelem kitörésekre ragadta. Nagyobb örömet nem érez a hontalan sem, midőn kinteljes bolyongás után menhelyet, révpartot találva, nyugodtan hajthatja le fejét az oly régen s már a kétségbeesésig várt nyugalomhelyre, — mint a minő öröm nyilalta át szivét Várynak, midőn gyönyörü, halotthalvány leánya lélekteljes szemeit felnyitá — és a szépen ivezett szemöldök alól zavartan hordozá körül tekintetét.

— Hol van Gyula? sikolt fel szemét ismét lehunyva.

— Isám, kedves egyetlen leányom, bátyád a városban van, épen most kaptam tőle levelet, melyben tudósit bennünket arról, hogy ma visszatér körünkbe.

— Igaz volna-e az atyám? hát a sebesült nem bátyàm volt? — szólj atyám.

— Légy nyugodtan kedvesem, ő nem az; kell fel, — majd beküldöm az öreg Klárát és hirt hozok a sebesült ifjuról.

Az öreg kiment és Gyula szobájának tartott, hol az ágyon egy halotthoz hasonló mozdulatlan ifju feküdt, — körözve az orvostól és a bámészkodó cselédektől.

— Alázatos szolgája Váry ur! köszönt az orvos. — Minő kellemetlenség, nemde? — Folytatá rámutatva az ifjura.

— Uram, ez kötelességünk. Hogy van az ifju?

— Jobban. A vérvesztést elállitottuk, szerencse, hogy hamar értem, mert mint a béresektől hallottam ők a lövés után azonnal a tett szinhelyére érvén, semmit sem késedelmezvén, őt egyenesen idehozták.

Ah vigyázat, a beteg megmozdult, csend! önök barátaim — a cselédekhez szólva — hagyják el a szobát, mert a betegnek nyugalom és csendre van szüksége. Kérem Váry ur, egy nőcselédet melléje adni, ki a kötelékeket ujitsa. Mostmegyek, a golyót sikerült kivennem; többi Isten kezében van. — Alázatos szolgája! — és a hidegvérü orvos eltávozott.

— Klára! szólt Váry, most menj be Isához, azután pedig a beteg mellett leendesz.

Fent volt már a várban s zászlóaljának élén vonult előre az uri-utczán a királyi várpalota felé. Görgey kiadta a napiparancsot, hogy kegyelmet nem szabad adni senkinek, a ki fegyverrel áll ellent; szabad a zsákmány pár óra folyásig.

Amint egy ház előtt elmegy: épen egy osztrák katonatiszt akar kijönni kapuján kezében kivont fegyverrel. Egyszerre három-négy honvéd ugrott oda, hogy leszurják.

Szende észrevette, hogy a tiszt mellett ott van neje s egy kis gyermeke is. Hirtelen oda lépett, leütötte a honvédek szuronyát s azt mondta a tisztnek:

— Nem szabad önnek e házból kijönni, mig érte nem küldök. Legyen nyugodt.

S aztán oda fordult a honvédekhez.

— Fiaim, neje és kis gyermeke szeme láttára nem szabad ezt a tisztet leszurni. Őrizzétek meg ezt a házat.

Bezáratta a kaput, oda rendelt őrnek két legényt s a vár teljes elfoglalása után maga kereste fel azt a házat, hogy átvegye a tiszt fegyverét s magát, mint foglyot átadja az uj várparancsnokságnak. Az asszony és gyermek térden állva akartak neki életükért kezet csókolni. Szende ezt meg nem engedte, de még a nevét se mondá meg a megmenekült osztrák tisztnek.

Ez pedig egy ismert nevü horvát családból származott s később a zsarnoki boszu borzalmas napjaiban a temesvári helyőrségben magasb katonai rangot viselt.

Egyszer meglátja ott Szendét valami rendőri vagy katonai hivatalban.

Szende akkor üldözött, internált, rendőri felügyelet alatt álló szegény ember volt, polgári ruhában. Akkor is zaklatás gyanánt rendelték a hivatalba.

Az osztrák tiszt csak nézi, nézi mereven. Egyszer hozzá fordul.

— Volt ön honvéd 1849-ben?

— Voltam.

— Jelen volt ön Buda vára bevételénél?

— Jelen.

Nem ön mentette ott meg ebben és ebben a házban egy osztrák tisztnek és családjának életét.

— Meglehet, nem emlékszem már.

A tiszt elsietett s pár percz mulva nejét és gyermekét oda hozta.

A nő egyszerre biztosan felismerte Szendét s ő a hála kitörő nyilvánulásai közt többé nem tagadhatta nemes tettét.

Ez osztrák tiszt rögtön elkövetett mindent, lótott-futott a legmagasabb helyekig, hogy Szende minden üldöztetéstől megmenekedjék, sőt ügyvédi diplomáját s az ügyvédkedés jogát is visszanyerje.

Ezután és igy lett gyakorló ügyvéddé.

* * *

Volt Lugoson egy kliense, a ki később Veszprémbe költözött.

Midőn Szende miniszterré lett, ez a kliense kérdezé tőlem, hogy ugyanaz a Szende Béla-e miniszter, a ki Lugoson ügyvédkedett.

— Ugyanaz, mondám, de miért kérdi?

— Kérem, az olyan derék, becsületes ember volt, sohasem tettem volna fel róla, hogy még miniszter is lehessen.

Elmondám Szendének e vastag anekdotát. — Még csak el se mosolyodott mikor mondá:

— Bizony, tudós, magam sem hittem soha, de nem is örülök neki most sem.

* * *

Olyan szelid ember volt, mint maga az irgalmasság. Ha haragudnia kellett volna, akkor csak elkedvetlenedett. De ha nevetnie kellett volna, akkor is csak komoly maradt. Tele szivvel, tele jó kedélylyel, de azért nevetni alig emlékszem, hogy hallottam volna.

Régóta beteges volt már, régóta küldözgették orvosai fürdőkre. Elhizott, teste elnehezedett és sokan mondák sok évvel ezelőtt már, hogy nem sokáig huzza, — egyszer csak összeroskad. Ő is tudta, de önmagáért egy cseppet se aggódott, de családját az imádásig szerette.

Egy álma, egy vágya, egy reménye volt: letenni a miniszterséget, letenni a politikát s elvonulni Gavasdiára, Szendelakra s élni és gazdálkodni ott szerettei körében.

Néhány év előtt Lugoson voltam s ott mutatták nekem a távolban Gavosdiát. Haza jöttem, mond tam neki: láttam családi fészkét a távolból.

— Ne emlegesd pajtás, ha ott nem lehetek, — rágondolni se szeretek.

* * *

Ellenjelöltek voltunk a mult képviselő választásnál a szegedi első kerületben. Midón találkoztunk, féltréfásan mondá:

— Nem hittem volna tudós, hogy mi még igy is szemközt állunk egymással.

— Lehet még azon segiteni mondám.

— Lehet ám. de nem addig, mig miniszter leszek.

* * *

Most már nem minister. Most már nem állunk szemközt egymással. Ő elment haza, a hová vágyakozott s elbuvik a sirhant alá, a honnan csak fényes emlékezete jár el hozzánk a vitéz honvédnek, a jó hazafinak, a hü barátnak s a becsületes magyar embernek.

Elfelejtjük az államférfi gyöngeségeit és sokáig meg fogunk emlékezni az embernek erényeiről.

Régi alak volt már, nem is egészen illett a mai nemzedékhez. Zsinóros atillája, fényesre kefélt magyar csizmája is kiritt már a miniszteri piros székek közül.

De még jobban kiritt szelleme, gondolkozása, egyéniségének nemes táblabirói egyszerüsége. — Politikai életünk zavaros szenvedélyének viharjai ugy vonultak el az ő lelke fölött, mint a förgeteg a bányász fölött, ki sem a villámlásnak fényét, sem a mennydörgésnek csattogását nem veszi észre, a földnek kincses méhében.

A régi gárdának ismét egy oszlopa dőlt ki.

Függetlenségi harczunk dicsőséges hősei ismét egyik bajtársukat vesztették el. Kevesen vannak már s a kik vannak, azok is kidőlnek nemsokára.

Mint a luxori sphynxek fenséges oszlopsorozatát a beduin: ugy tekinti szemünk e hősök táborát, mikor visszanézünk a fényes multba. Az oszlop omlik, omlik s századok folytán, lassankint kidől valamennyi de a beduin tudja, hol álltak ama ragyogó épitmények s az évezredek előtti nagy tettek emléke szent lelkesedést gerjeszt szivében.

Ugy vagyunk mi nemzeti harczunk hőseivel. E hősöknek innenonnan csak neve marad meg a serdülő nemzedékek kincse gyanánt. De ez a kincs olyan örökség, a mely el nem fogy soha, — a melyet idegen faj el nem foglal tőlünk soha.

Ha ez is elfogy, ha ezt is elvesztenők: akkor már e földön nem lesz többé magyar. Pedig ez örökké lesz.

Adjon isten — ád is — jobb fiakat a hazának, mint az eddigiek voltak, mi azonban csüggedt kornak napszámosai megelégszünk azzal, ha legalább szivünk érzelmeiben lehetünk méltók ama nagy idők fényes alakjaihoz.

Szende Béla is egy volt közülök, áldásunk emlékezetén!

„E—s.“

Jegyzék

a n.-kanizsai kir. törvszék büntető biróságánál 1882. évi augustus 24. 25. 26, és 31-én megtartandó végtárgyalás és itélet hirdetésekről.

August. 24 én.

1970. B/82. Hatóság elleni erőszakkal vádolt Horváth Rozália elleni bünügyben végtárgy.

2463. B/82. Sambrovics Ferencz elleni bünügyben II. birósági itélethirdetés.

2545. B/82. Lukács Jánosné elleni ügyben II. bir. ithird.

2535. B/82. Major László elleni ügyben II. bir. ithird.

2429. B/82. Boskovics Józsefné elleni bünügyben III. birósági itélethirdetés.

2546. B/82. Zadrovecz Frigyes elleni bünügyben III. birósági itélethirdetés.

August. 25-én.

2125. B/82. Kuslis Károly hivatali sikkasztással vádolt elleni bünügyben végtárgy.

1954. B/82. Kocs János s társai lopással vádoltak elleni bünügyben végtárgyalás.

2126. B/82. Sulyos testi sértéssel vádolt Sándor József elleni bünügyben végtárgy.

2142. B/82. Kuhár Ilka s társai elleni bünügyben III. birósági itélethirdetés.

2464. B/82. Ábrahám György elleni bünügyben II. birósági itélethirdetés.

August. 26-án.

2529. B/82. Bokronyi József lopással vádolt elleni bünügyben végtárgyalás.

2550. B/82. Lopás és sulyos testi sértéssel vádolt Vajda Vendel elleni bünügyben végtárgy.

2592. B/82. Molnár (Krumplis) György lopással vádolt elleni bünügyben végtárgy.

August. 31 én.

1976. B/82. Gyujtogatással vádolt Kovács Ferencz elleni bünügyben végtárgyalás.

2065. B/82. Lopás büntettével vádolt Gergely Mihály elleni bünügyben végtárgy.

2001. B/82. Sikkasztással vádolt Keglovics János elleni bünügyben végtárgyalás.

2419. B/82. Berés Ferencz elleni bünügyben III. bir. ithird.

2428. B/82. Saffarics János elleni bünügyben III. bir. ithird.

2526. B/82. Illés István elleni bünügyben II. bir. ithird.

2531. B/82. Pongrácz Pál s társai elleni bünügyben II. bir. ithird.

A királyi törvényszék Nagy-Kanizsán, 1882. aug. 20.

Kiadta:

PLANDER GYÖRGY

kir. trvszéki kiadó.

Pár napig a beteg mitsem tudott magáról, mert a seblás erőt vett rajta, mely krisis után szerencsés fordulatot véve az állapot, a beteg javulásnak nézett eléje. Ez idő alatt többször felkerestetett Klára által, ki mély részvéttel viseltetett az ifju iránt és ezt azáltal is törekedett kimutatni, hogy a kisasszony előtt annyi dicsérettel halmozá el őt, hogy Izán erőt vett a női kiváncsiság, elhatározá az ifjut egyszer, midőn alszik megnézni. És csakugyan egyik nap délután, midőn a beteg Klára szerint már aludt, halkan benyitott a szobába és — bár remegve — az ágy függönyét széthuzá. Nagy meglepetés tárult szeme elé, az ágyban egy valóban szép ifju feküdt; a nemes arczkifejezés a halaványság által még érdekesebbé téve, aligha hagyta volna érintetlenül egy ifju, s mi több, városban nagyon ritkán megforduló hölgy szivét, — s nem ráfogás, mert Isa szivében egy sajátszerü hurt érzett megpendülni, melynek létezéséről még eddig semmi tudomása sem volt. Melle pihegett, alig birt lélekzethez jutni, szive szorult, mely őt a szobából ki is hajtotta, a szabad levegőn pedig, mintha főbenjáró bünt követett volna el, pihegő mellére tevé kisded kezeit és sirt, zokogott, nem is tudta miért?

Nyugtalanitotta őt azon gondolat, hogy egy ismeretlen ifjunak szobájában volt, átkozta a kiváncsiságot, melynek azonban annyira rabjává lőn, hogy nem volt nap, melyben az érdekes beteget meg ne nézte volna a délutáni órákban, midőn aludt. Egyik nap azonban, midőn épen az ágy függönyét akará félrehuzni, a beteg megszólalt:

— Klára, kedves nénikém! egy pohár vizet... ugy epedek, szárazak ajkaim!

Isa mintha meg lett volna bűvölve, mozdulni sem tudott, elárultatott, titka fel lőn fedezve: mit csináljon, menjen-e, halgasson-e vagy maradjon? A beteg nyugtalanul félrehuzá a függönyt, hogy Klárát ismét megkérje, de Klára helyett egy csudaszép ifju hölgy állott előtte, ki zengzetes hangon szólt a meglepetéstől elnémult ifjuhoz.

— Uram legyen nyugodt; Klára azonnal jönni fog. — S mielőtt a beteg meglepetéséből felócsudhatott volna, a tündér — mert azt hivé álmodik — eltün t és nem volt sehol látható.

Volt szegény Klárának dolga adni egymás után a sok feleletet a türelmetlen kiváncsi ifju szapora kérdezősködésére.

Az az Isa urhölgy lehetett, nem tudom mit akarhatott — mormogá magában.

Isa többé nem látogatá meg a beteget és nem is látta egész addig, mig egyszer atyja dolgozó szobájába menvén, önnön meglepetésére ott találta az ifjut Kálmán és Gyula társaságában.

— Legalázatosabb szolgája! — köszönt az ifju mélyen meghajolva, s már ajkait felnyitá a bemutatásra midőn az öreg Váry megszólalt:

— Reinhard Vilmos, a sebesült ifju, ki eddig vendégünk volt. — Kedves leányom Izabella! Isa zavarban süté le szemeit s nem tudá mivel palástolja zavarát; most egy helyes eszme czikázott agyán keresztül:

— Mielőtt szerencsekivánatimat kifejezném felgyógyulása felett, engedje meg, hogy egy szivességre felkérjem.

Az ok, mely kegyedet sebesült állapotban kényszeritá szives vendégszeretetünk elfogadására — ismeretlen előttünk, s ha meg nem sérteném....

— Legszentebb kötelességemnek fogom azt ismerni! — felelt az ifju — s ha lesznek szivesek meghallgatni, kész örömmel.

Édes atyám sürgős teendők elintézése végett D. városba küldött, s meddig — mint tetszik tudni — nem terjed a vasuti hálózat; ennek következtében kénytelen valék az utolsó állomáson egy lovat bérelni, hogy azon tegyem meg azon utat, melyen küldetésem czélját elérhetem. E kis falu mellett fekvő erdőn kellett keresztülmennem, melybe — megvallva — bizonyos félénkséggel, különös érzéssel léptem, mely hogy nem csalt, megmutatta a szerencsétlenség mely velem történt. Alig haladok egy negyedóráig, midőn az erdő jobb kézfelőli részéből segély — és pedig mint gondolám, nőkiáltások üték meg füleimet.

Egy kis kézirevolver volt összes fegyverem, melylyel a higgadt ész nem tanácsolta a segitségvivást, de valami melegség áradott el egész valómon, ami bátorságomat annyira fokozá, hogy kedvem volt e kis kalandba becsájtkozni. A kedvest tett követé, minden további habozás nélkül lovamat egy fához kötém, de ugy, hogy menekvés esetére a ló kötelékét könyen feloldhassam.

Revolveremet jobb kezemmel fogva zsebben hagyám és igy védelemre készen óvatosan azon hely felé tartottam, honnét a segélykiáltás eredt. Nem csalódtam, mert valóban a helyes utat választottam és csakhamar szemembe tünt az egész szinhely, hol még egy fiatal parasztnő három marczona sziványkinézésü férfiutól környeztetett. Most csak az volt a legfőbb, hogy oly rej helyet keressek számomra, honnét mindent szemügyre vehetek anélkül, hogy felfedeztetném. Ez sikerült is; egy odvas fa kéregbarkolata elég tért nyujtott, hogy abban elhelyezkedvén, a rajta levő kis lyukon mindent megláthassak.

— Tedd amit mondunk, mert máskép életeddel lakolsz, szólt az egyik rabló.

— Tisztességes eltartást kapsz, sőt becsületesen kiházasitunk, ha aláirod azon szerződést, melyben minket a birtok kizárólagos tulajdonosaiul elismersz.

— Nem teszem semmiképsem. Nem akarok saját birtokomban kegyelemkenyéren élni, ugyis elég volt a szenvedés, mit ki kellett állnom elrablóimnál a czigányoknál.

— Jó ne tedd, majd lesz rá gondunk, hogy kilétedet fel ne derithesd; mivel bizonyitod be, hogy te csakugyan az öreg Török Mihály leánya vagy mi? felelj! ugy-e megakadtál?

— Ne higyjétek, hogy oly bolond vagyok nektek azt elárulni. Hagyjatok békében; szégyen gyalázat utját állani egy védtelen leánynak, ki a törvény elé megy jogát kimutatni, hogy én vagyok azon leány kit czigányok kiskorában elloptak és magukkal hurczoltak mindenfelé, mignem egy fiatal czigány segitségével hazaszöktem, hol azonban szülőimet halva, birtokomat, jussomat pedig atyám gaz bátyainak markában találám.

— Adta czigány fattya! minket gaz latroknak merszi nevezni?! — kiáltott mind a három egyszerre és a leánynak rohantak. Itt volt az alkalmas pillanat, minden habozás nélkül a rablókra rohantam, kik már a leányt fojtogatni, ütni, verni kezdették; az én hirtelen közbejöttöm azonban annyira meglepte őket, hogy a leányt elereszték és az erdőbe futottak. Az alélt leányt karjaim közt lovamhoz vinni, ezt eloldani és a megmentett áldozattal tovavágtatni, néhány percz müve volt. Gyakran visszapillantottam, de üldözőket sehol sem láttam; e feletti örömömben lovamat gyorsabb vágtatásra ösztökéltem és épen lehajoltam, hogy a leányt szorosabban magamhoz öleljem, midőn egy pisztolylövés lovamat találá, mely lerogyott és egész terhével lábamra nehezült

A leány feleszmélt, felsikoltott s mig ő tőlem iparkodott menekülni, addig én lábamat próbálám kiszabaditani a ló alul. Nem sikerült; a nagy erőlködésben annyira kimerültem, hogy ájulás kezde környezni, midőn ama gondolat villant agyamon keresztül, hogy ugy a leány mit én — ki tehetetlen valék — a rablók, szivány ok áldozatai leszünk. Az felfokozta összes erőmet, egy rántás, — és én szabad valék. Futni akarok az ismét ájulásba esett nővel, midőn a másik pisztolylövés ért, mely után semmiről sem tudok.

Reinhard szemei Isáéval találkoztak, ki néma csudálkozással hallgatá az ifju lovagias és hős tettét és lassankint tudtára jött annak, hogy az ifju látása veszélyes szivnyugalmára nézve, mert minden pillantása oly delejes hatással volt Isára, hogy ez a vért mind arczába szöktété.

Az öreg Váry semmi esetre sem bocsátá még haza az ifjut, akinek e szives marasztalás nagyon is jól esett, mert igy sokkal tovább maradhatott az imádott Izabella édes bűvös körében.

Egyik gyönyörü nyári reggelen Izabella a friss levegő szivása végett a kertbe ment sétálni, hol legnagyobb meglepetésére Reinhardot találá szokott kedvencz helyén az árnyas lugasban az asztalra borulva. Izabella mintha kővé vált volna oly mereven állott meg egy rózsabokor mellett, mig félig eltakará őt fehér ruhája az ifju előtt, csendesen maradt, a kora reggel semmi által sem zavartatott meg, csak friss, még át nem melegült szellő csókolgatá a kerti virágokat, melyek kitárva kebleiket, egész kéjjel engedék át magukat a kedves zephirnek.

Az ifju felemelte fejét és kezét homlokára tapasztva mély gondolatokba merültnek látszék lenni, de gyakran feszülő keble és a nagy sóhajok, melyek, azt elhagyák heves érzelemtusára hagynak következtetni. Majd felnyitja ajkait:

— Mennem kell, bár szivem szétszakad is, de el kell hagynom e bűvkört; melyet e nemis földi lény vont köröltem, Istenem! mért ismertetéd meg ő velem, miért kellett téged látnom Izabella, miért néztem szemedbe, amely a mennyei tárá fel előttem?! És mégis, mit csináljak? mennem kell, nem maradhatok, mert érzem, hogy a szerelem, a titkos érzés mint emészti szivemet és nincs bátorságom ezt előtte feltárni; mert ha elutasit — — — — oh, e szó is minő sphéz, bár a való bizonynyal megölne engem!

Izabella keble hevesen hullámzott, Szeretett volna az ifju szivére borulni és vigasztalni: „ne epeszd magad, mert szeretlek, őrülésig szeretlek!“ De az intő szózat felemelte komoly arczát s őt visszatérité e tettétől és távozásra inté, mit a jól nevelt leányka meg is értett, lassan elvonult a rózsabokor mögül és egy mellékes kis uton szándékozott tovább haladni. Az ifjut felzavará gondolataiból a zörgés és midőn a hely felé nézett, Izabellát látá lassan elvonulni.

— Ah, ő itt? Csendes szivem ne zajongj, miért feszited szét keblemet? Itt a pillanat, most vagy soha!

Es utóbbi szót már menetközben mondá, mert egy kanyargós uton előre sietett, hogy Izabellával szemközt találkozhassék. Es sikerült; Izabella felsikoltott, midőn az ifjut előtte hirtelen letérdepelni látá és kezét sem tudá visszahuzni, melyet Vilmos forró csókjaival eláraszotott.

— Izabella, imádott tündér! taposson szét lábaival, hogy oly vakmerő valék kegyedet utjában feltartani; de e sziv melyet kegyed csendes nyugalmából felezavart kényszeritett és kényszerit, hogy a forró érzelmet, mely lávaként éget, kegyed előtt feltárjam, mert szeretem, imádom önt!

Izabellát az érzelmek egészen megzavarták, nem tudott mit tenni, csak a még folyton előtte térdelő ifjura nézett.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **Hibaigazitás.** Mult számunk „Szent István napi" vezérczikkébe a következő lényegesebb sajtóhibák csusztak be: a 13-ik sorban: Hála a haladásnak helyett: Hála Hadurnak! — 3-dik bekezdés 1. sor: Hogy hány elemmel h. ellennel, — u. o. 7-ik sor: sőt érti azt, h. sőt érzi azt, — 4-ik bekezdés 18-ik sor: bármikor visszatörheti után: mert a szabadság természet törvénye s az ellen meg kell stb. 7-dik bekezdés 3-ik sor: Róma legdül h. Róma megdül, utolsó sor: s te isten mond h. mondd olvasandó.

— **Bucsuszavak.** Mindazon t. barátaim s ismerőseim, kiktől az idő rövidsége miatt személyesen el nem bucsuzhattam: fogadják e helyütt legőszintébb üdvözletem s legyenek meggyőződve, hogy becses emlékőket magammal viszem s megőrzöm a sirig. Nagy-Kanizsa, aug. 20 1882. Szabó Ferencz főgymnasiumi tanár.

— **Örvendetes hir.** Városunknak nem volt egyetlen intelligens lakója kit szomoritóan ne érintett volna a hir, hogy a mindenki által szeretett és tisztelt Grossmann Ignácz kegyesrendi tanár távozni fog körünkből. Lapunk zártakor vettük a valóban örvendetes hirt, hogy a kedvelt férfiu továbbra is köztünk marad. Szivből fejezzük ki a közörömet!

— **Rendőri kihágás.** Vasárnap f. hó 20-án este a Leipnik kávéház közelében, a Zrinyi utczában egy lövés dördülése riasztotta fel a lakósokat. Erről az a hir keringett, hogy az emlitett kávéház ablakán lőtt be valaki. A rögtön megjelent rendőrség azonban kideritette, hogy egy kereskedő segéd a szabadból jőve, a pisztolyában maradt töltést csupa könnyelmü kedvtelésből kilőtte. — A pisztoly tőle elvétetvén, az erre nézve fennálló rendőri törvények értelmében fenyittetett.

— **Gyilkosság.** Farkas Ferencz honvédutczai és Landi György rózsautczai kanász hosszabb idő óta ellenséges lábon állottak. Ez ellenséges viszonyból következett összekapás alkalmával f. h. 21 én reggel 7½ órakor Farkas Ferencz agyonlötte Landi Györgyöt a récsei gátnál. — Az első kihallgatásnál a gyilkos maga, ki már bemenendő volt önmagát bejelenteni, a tényállást következőkép adja elő: Midőn hétfőn reggel kihajtottak, a récsei gát közelében heves szóvitába keveredtek, mire csak ugy isten-igazában kaptak össze. E közben Landi György tarisznyájához kapott az abban elrejtett pisztoly után ezen szavakkal: „tudom én: mi kell neked?!" Farkas sejtve a veszélyt, hamarább kikapta tarisznyájából saját dupla pisztolyát s egyik csövét Landira sütötte. Ez a kapott seb miatt még jobban feldühödve, a már földön hevert fejszéje után kapott és nekirohant Farkasnak; mire ez a pisztolyában levő második töltést is rá sütötte, mely Landit halálosan találta. A gyilkos megdöbbenve saját tettétől, a városba indult magát följelenteni ugy, hogy az idő közben értesült kapitányi hivatal által érte küldött két rendőr őt már a városban utban találta. Az eset még a délelőtt folyamán bejelentetvén a kir. vizsgáló biróságnak, a birói szemle a tett szinhelyére ment, hol Landi Györgyöt vérében halva találta. A vizsgálat fogja kideriteni, hogy a gyilkos vallomása mennyiben való.

— Angyal, hát nincs hozzám szavad? elüzesz? Izám, egyetlen angyala az égnek szólj, mert megöl a némaság; ne hallgasd el hacsak egy kis viszonszerelem van szivedben, tárd ki előttem, hogy enyhitő balzsamképen hulljon érted égő szivemre. Szólj! — folytatá miközben felkelt és megragadá Izának kezeit, ki fejét lehajtva halkan rebegé a boldogitó „igen" szót.

* * *

(Folytatása köv.)

A sas és lelkem.

Szárnya volt a büszke sasnak,
Szállt a légben, járt a bérczre
Büszke szárnyát nem szegé a
Vad viharnak duló merge.

De a mit a vihar nem tett...
Ember végzé orv kezével.
A szegény sas izmos szárnyát
Golyójával törte széjjel.

Ott vergődik most a porban
[illegible]
Öljétek meg, szárnya nélkül,
A rongynál is rongyabb élte,

* *

Szárnya volt az én lelkemnek
Szerte járt a mindenségbe..
Sorsom annyi viharában
Bátor szárnynyal tört az égre.

Sors vihara, mit nem végzett;
Embergazság végezé el..
Szárnyát szegé lelkemnek a
Rágalomnak fegyverével.

A közönség rongy sarában
Vergődik most kinnal élve..
S nem jó a halál, hogy vinné,
A pokolba vagy az égbe!

VÁRADI.

— **Citera hangverseny.** Aug. 26. az „Arany Szarvas" szálló disztermében Szabó B. és J. testvérek jónevü fiatal citera-müvészek Budapestről hangversenyt fognak tartani. A müsorozatról és belépti jegyárakról a falragaszon értesül a közönség. Ajánljuk a fiatal müvészeket a müértő közönség figyelmébe!

— **A Szent István napján** tartott országos népünnep a rosz rendezés és rendőri gorombáskodás eltekintésével — a mint lapunk képviselőjétől értesülünk — jól sikerült. A programmban jelzett mozzanatokból csak az érdekesebbeket emlitjük meg. A legszebb nők versenyében 250 pályázó közül **Székely Kornelia**, egy kir. táblai hivatalnok 16 éves lánya nyerte az első dijat. A nagy kezek versenyében Tóth István, rákospalotai agg biró; a nagy fülek versenyében: Kecse Kálmán, a nagy fejekébe : Juhász Lajos lett a győztes. Mulattató részt képezett a szamárverseny. A raketák eregetése folytán több szerencsétlenség is történt. Sok tündöklés sok [illegible]nyal!

— **Szinház.** — Gerőfy Andor jeles szintársulatával, mint értesülünk, jövő szombaton, aug. 26-án már Veszprémben tart előadást. Mintegy 8—10 előadást szándékozik adni.

— **Megerősités.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister Békey Ignácz ideiglenes minőségü, keszthelyi polgáriskolai tanitót, jelen állásában végleg megerősitette.

— **A keszthelyi** polgári olvasóegylet folyó évi auguszt. hó 26. Keszthelyen a Nieszner-féle kertben saját könyvtára gyarapitására zártkörü tánczkoszoruscskát rendez. Belépti dij 50 kr. Kezdete 9 órakor.

— **Mükedvelői szini előadás.** A zala-szt.-gróthi tanuló ifjuság vasárnap f. évi aug. hó 28-án a nagyvendéglő termében a tüzoltó-egylet javára tánczczal egybekötött mükedvelői szinielőadást rendez, mely alkalommal Moliére 3 felvonásos „A bot-csinálta doktor" czimü vigjátéka kerü szinre. Kezdete pontban 8 órakor.

— **Apró gyilkosok.** Veszprémben Boricsics Erazmus és Miklós 9—10 éves gyermekek, mig anyjuk aludt, annak agyvelejébe gombostüket szurtak, minek folytán a szegény asszony rögtön meghalt. — A kis gyilkosok a hatóság elé kisértettek.

— **Kinevezés.** Festetics Tasziló gróf Ambrus Mihály rezi plébánost, keszthelyi apát-plébánossá, Havassy József keszthelyi káplánt rezi plébánost nevezte ki.

— **Világitó toronyórát** készitett egy Klein Samuel nevü szabolcsi órás Szeghalmon, mely a számokat éjjel is láthatólag mutatja, a dolog titka abban rejlik, hogy az óra czimlapját olyan festékkel festette be, mely a sötétben is világit. Nem volna épen gyakorlatiatlan, ha e bizonyára nem nagy költségbe kerülő intézményt más helyen is létesitenék s ez által a toronyórakat sötétben is használhatóvá tennék.

— **Pápán,** a Bocsor-jubilaeum rendezésére az egyházkerület által kiküldött bizottság. melynek tagjai. Kiss Gábor elnök, Kiss János, Szilágyi József, P. Szabó Károly Antal Gábor bizottsági tagok és Horváth Lajos jegyző, az ünnepély napját folyó évi október hó 10-ikére tüzte ki s nagyobb részben megállapitotta az ünnepély részleteit, mik azonban csak később fognak közzé tétetni. A rendezőség által kibocsátott meghivás a következő: „A dunántuli ev. reform. egyházkerület a pápai főiskola érdemdus tanára, Bocsor István kir. tanácsos ur tanári müködésének félszázados évfordulója alkalmából Pápán, a főiskola nagytermében 1882. évi október hó 10-én délelőtt 10 órakor örömünnepélyt rendez, melyre az ünnepeltnek tisztelőit, és volt tanitványait tisztelettel meghivja a rendezőség. Az ünnepélyen megjelenő küldöttek és tisztelgők felkéretnek, hogy nevüket és érkezésük idejét a bizottság elnöke, Kiss Gábor pápai ref. lelkész urral október hó 7-ig tudatni sziveskedjenek.

— **Igazgató választás.** Király Pál eddigi igazgató helyébe hétfőn a dunántóli ev. egyházkerület iskolai nagybizottsága Kapi Gyula tanárt választotta meg a soproni ev. tanitóképezde igazgatójává. Király Pál, ki évek hosszu során át volt a képezde igazgatója és mint ilyen kiváló érdemekre tett szert, tekintettel előre haladott korára, köszönt le eddigi állásáról, de még egy évig mint tanár fog az intézetben müködni.

— **Megyei közegézségügyi bizottsági ülés** tartatott Z.-Egerszegen f. hó 17-én a Kis-Komáromban felállitandó gyógyszertár ügyében. — A bizottság a gyógyszertár rendszeresitését egyhangulag indokoltnak találta s a kérvényt a szeptemberi közgyülés elé pártolólag beterjeszti. Tekintettel arra, hogy Nagy-Kanizsán a körorvosi intézmény még most sincs életbe léptetve, a bizottság e körülményre felhivja a közgyülés figyelmét, hogy a városi hatóságot a körorvosi állás szervezésére és a körorvosoknak a hatóság által meghatározott dijazásban való részesitésére utasitsa.

— **Arany János és a margitszigeti fürdővendégek.** — Arany János, az élő magyar költők legjelesebbje, üdülés végett a Margitszigeten lakik, szokásának is, mint minden jó öreg urnak, hogy sétái közben mindig szeret egy és ugyanazon helyen és padon megpihenni. A fürdővendégek müveltebb része mindig bir annyi gyengéd figyelemmel, hogy a jó öreg ur megszokott helyét és padját kegyeletesen fenntartja és nem foglalja el akkor, mikor gondolja, hogy jő. A fürdővendégek müveletlenebb része bis e figyelmet éppen müveletlenségénél fogva nem tudja, vagy nem akarja gyakorolni. Igy történt az idén is. A jó öreg urnak fájón eset, hogy megszokott helyét sokszor nem foglalhatta el. A fürdőigazgatóság valahogy megsejtette az öreg ur hallgatag fájdalmát és müvel. emberhez illőleg kérte az ott letelepedett hölgyeket és urakat, hogy legyenek szivesek a jeles költő, Arany János iránt egy kis figyelemmel lenni. „Az sem fizet semmivel sem többet, mint mi" volt a gyönyörüséges válasz.

— **Az irgalmasrend uj provincziálisa.** Szent-István napján ment végbe Budapesten az irgalmasrend provincziális-választógyülése. Ez alkalommal a rend perjelei a pozsonyi ház főnökét, Füzy Szaniszlót választották egyhangulag rendtartományi főnökké. Füzy veszprémi születésü; jelenleg 51 éves. Felsőbb tanulmányait a bécsi egyetemen végezte. Ritka erély, ernyedetlen munkásság s igaz hazafiság jellemzik őt.

— **A Hamisitás netovábbja.** Schalleban a minap egy asszony néhány tojást vásárolt egy házalótól. Rögtön feltörte azokat, mert ebédnél szüksége volt rájuk. Azonban sem fehérnyére sem sárgára nem akadt bennük. A tojások ugyanis vizzel voltak megtöltve s gummi arabikummal beragasztva.

— **Szerelem miatt.** Siófokról irják lapunknak e hó 20-ikáról: Mintegy félóránvira fekvő Kiliti lakóit a következő szenzácziós gyilkosság tartja izgatottságban: Rézi György, Gyulyás József, és Laczi János, mindhárman szerették Botos Máriát. Tegnap a vetélytársak egy korcsmában mulattak és ivás közben összevesztek azon, hogy a leány, kit szeret a három vetélytárs közül? A szerelem vitája annyira ment, hogy Rézi kést rántott és Laczira rontott. Ez korcsmából az istállóba menekült. Ekkor Rézi Gulyásra emelte kését s sziven szurta ugy, hogy szörnyet halt. Abban a pillanatban rohant be vasvillával Laczi és Rézin több sulyos sebet ejtett. Nincs is remény a sulyosan sérült megmaradására.

— **Pápa** városát a tisza-eszlári eset még folyton izgatottságban tartja, e m. hétén ott is elveszett egy kis lány, a ki később azonban előkerülvén, ezáltal a komolyabb kimenetelü villongásoknak véget vetett. A gyermeket a boltba küldték, hanem a helyett, hogy oda ment volna, elment a Tapolcza partjára játszani, hol eltöltötte az időt késő estig. — Ha hamar elő nem kerül, alighanem ismét zavargás adja elő magát.

— **Iskolai értesités.** A székesfehérvári főreáliskola VII. osztályának felállitása a nm. vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministerium engedélye folytán még az idei beiratások alkalmával megtörténik.

— **Áthelyezés.** A soproni m. kir. pénzügyigazgatóság Strinovich Leo keszthelyi II. oszt. pénzügyőri biztost Veszprémbe, Némethy Antal zala-egerszegi III. oszt. pénzügyőri biztost Keszthelyre és Goreczky Gyula veszprémi II. oszt. pénzügyőri biztost Zala-Egerszegre helyezte át.

Rövid hirek.

— **Nagy árvizek** pusztitanak Ung és Zemplén megyékben. — **Szent-István** napján 70-80000 vidéki ember látogatta meg a fővárost. — **A rom. kath.** vallásra tért át Vrehlmann Malvina nevü zsidó leány Szigetvárott. — **A debreczeni dalárünnepélyen** a pécsi, szegszárdi, kolozsvári, miskolczi és szatmári dalegyesületek lettek kitüntetve (a kanizsainak nem kellett.) — **Nagyszombaton** a város képviselőtestének legutóbbi gyülésén egy képviselő **magyar nyelven** mert beszélni. Lett is érte nagy zaj. Többen odahagyták a termet. (Nesze neked „függetlenség" a te embereid.) — **Gyujtogató napsugarak.** Párisi lapokban olvassuk: Sajátságos okból keletkezett tegnap tüz az Avenue de l' Operán. Egy üzlet görgő-függönyei és az első emelet ablakfüggönyei meggyulladtak és pedig a görgőfüggönyökön vagy negyven helyen egyszerre támadt a tüz. A gyorsan elő-sietett tüzoltók elnyomták a tüzet s a megejtett vizsgálatból kitünt, hogy egy a szomszédban lakó fényképész a terrasseon különböző gépezeteket tart, melyeknek metszett köszörült üvegei összegyüjtötték a napsugarakat és igy előidézték a tüzet. — **Bülow János**, a hires zongoraművész egy német lapban a concert- és zongoraadó behozásának czélszerüségét fejtegeti. A concertadó szerinte elriasztaná a gyönge tehetségeket a concertezésektől. — Az alakulófélben levő „Magyar Iskolaegylet" elnöki tisztének viselésére Aczél bárót kérték föl, a ki azt el is fogadta. — **A Sz.-Istvánnapi** nagy népünnep alkalmából ünnepi lapot adtak ki autographákkal, képekkel stb. — **Nagy hó esett** a legutóbbi napokban Görz- és Gradiska grófságokban. **A krinolin**, — mint Párisból irják — ismét divatba jött. **Magyar isteni tisztelet** tartatott a király születésnapján a brezováni zsidó-templomban, Nyitra megyében.

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR.
Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-viz.
Legtartalomdúsabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gazdag term. szénsavtartalommal
borsavas Natron és szénsavas Lithionban
(0·32843 literként) (0·12195 literként)
Lipóczi forrás-igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványvizkereskedésben és a legtöbb gyógyszertárban.
Főraktár: Édeskuty L., Budapesten.

*) E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

[illegible] t. k. 1882.

Árver. feltételek.

Balogh Arpád alsó-lendvai lakósnak végrehajtatónak Marics Miklós és neje Dőh Borbála adriánczi végrehajtást szenvedő ellen 300 frt tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében.

1-ör. Az 1882. szept. hó 6. napján d. e. 10 órája adriáncz községébe községbiró házánál megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsáttatik, az adriánczi 64. sz. tjkvben A. I. 2—4, 6, 7, 10—12 sor sz. a. felvett és ⅔-ad részben Marics Miklós és neje Düh Borbála nevén álló ugy továbbá ezen tjkvből, időközileg az adriánczi 148. sz. tjkvbe átjegyzett és ott A. † 1—3 sor sz. alatt foglalt és ⅔-ad részben Végics Balázs és Marics Miklós nevén álló és az adó alapján 256 frtra becsült mindkét tjkvi ingatlan rész 256 frt kikiáltási árban ezen árverésen a fent körülirt ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

2-or. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-a vagyis 25 frt 60 krt készpénzben ugy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-or. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben s pedig az első ⅓-át az árverés napjától számitandó 30 nap alatt, a második ⅓-át ugyan azon naptól számitandó 60 nap alatt, az utolsó részletet pedig ugyan azon naptól számitandó 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az 1881. évi deczemb. 6-án 39425/J. M 1881. sz. alatt kelt rendeletben előirt módon az aló-lendvai m. kir. adóhivatal, mint birói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4-er. Vevő köteles a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

5-ör. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztositani.

6-or. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

7 szer. A vevőnek a vételárbizonyitvány az 1881. LX. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számitott 15 nap alatt az idézett t. cz 37. § a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8 or. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni. 650 1—1.

9-er. Amennyiben vevő árverési feltételek bármelyikének a kitüzött időben eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére az 1881. LX. t. cz. 185. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, ujabb árverés alá bocsáttatik és eladatni fog.

Kelt Alsó-Lendván a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnak 1882. évi május hó 27. napján.

1882.|1882.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Marasa Ferencz turnischai lakós végrehajtatónak Horváth István tüskeszeri lakós végrehajtást szenvedő ellen 257 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék és az alsó-lendvai kir. járásbiróság területén levő turnischai községben fekvő és pedig a végrehajtási jkönyvben 1—4 sorszám alatt összeirt és lefoglalt és 180 frtra becsült ló, csikó, tehén, tinó és szekérből álló ingóságok bocsájtatnak árverés alá, ennek megtörténtével a tüskeszeri 64. sz. tjkvben A I. 1—4 sor. sz. a. foglalt és ½ részben Horváth István nevén álló és az adó alapján a tartozékokkal együttesen 951 frtra becsült ingatlan rész 951 frt kikiáltási árban az 1882. évi szept. hó 5-ik napján délelötti 10 órakor és pedig az ingóságok Tüskeszeren alperes lakásán az ingatlanok pedig Tüskeszeren a községi biró háznál megtartandó nyilvános birói árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak, az ingatlan kikiáltási árának 10%, vagyis 95 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Alsó-Lendva 1882. évi május hó 22. napján.

Az alsó lendvai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság. 649 1—1.

[illegible]

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó lendvai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Donkó Márianka közép bisztriczei lakós végrehajtatónak Donkó Márton alsó bisztriczei lakós végrehajtást szenvedő ellen 100 frt, 100 frt, — tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék és az alsó-lendvai kir. járásbiróság területén levő alsó bisztricze községben fekvő a bisztriczei 139 sz. tjkvben A II 1. sor sz. a. felvett és [illegible]-öd részben Donkó Márton nevén álló és az adó alapján a tartozékokkal együttesen 403 frtra becsült ingatlan rész 403 frt. kikiáltási árban az 1882 évi szeptember hó 4-ik napján délelötti 10 órakor alsó-bisztriczei községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak, az ingatlan kikiáltási árának 10% vagyis 40 frt, 30 kr. készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott óvadék képes papirban a kiküldött kézéhez letenni.

Alsó-Lendván 1882 évi május hó 16 ik napján Az alsó lendvai kir. jbiróság telekkönyvi hatóság.

3803 sz. 652 1—1.

I. Árv. hirdetmény.

A nagy-kanizsai kir. törvszék telekkvi osztálya részéről közhirré tétetik, hogy Thum Ferdinánd végrehajtatónak Slevecs Mihályné sz. Wlasics Katalin végrehajtást szenvedő erdősfai lakós elleni 50 frt, tőke iránti végrehajtási ügyében a fent nevezett kir. trvszék területéhez tartozó erdősfai 25 sz. tjkvben I. 1. 6. 12. 14. sorsz. a. Wlasics Katalin tulajdonául felvett tartozékkal 446 frtra becsült ingatlanok Mravlek Józsefnek 178 frtban bejelentett utó ajánlata, következtében 1882 évi oktober hó 17-ik napján délelötti 10 órakor Erdősfán a község házánál hivatalból megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. —

Árverezni kivánok tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. —

Nagy-Kanizsán a kir. trvszék mint telekkvi hatóság 1882 évi junius hó 21 napján tartott üléséből.

[illegible] 653 1—1.

Viszárver. hirdetményi kivonat.

Az alsó lendvai kir. jbiróság mint telekkvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Brünner Samu végrehajtatónak, Lógár Ádám kutfeji lakós végrehajtást, szenvedő elleni 154 frt, tőke követelés és jár: iránti vgtai ügyében a zala egerszegi k. törvényszék és az alsó lendvai kir. jbiróság területén levő kutfej községben fekvő a kutfeji 27 sz. tjkvben A I. 1—9 sorsz. sz. felvett és Lógár Ádám nevén álló 837 frtra becsült és Kelcz Gyula késedelmes fizető vevő által 1877 évi feb. 22-én megtartott árverésen 690 frton megvett; továbbá szintén a kutfeji 27 sz. tjkvben A † 4. szorsz. sz. foglalt és szintén Logár Ádám nevén álló 45 frtra becsült és szintén Kelcz Gyula által a fennebb emlitett árverésen 660 frton megvett ingatlanok 837 és 660 frt, kikiáltási árban az 1882 évi szept. hó 26 napján d. e. 10 órakor kutfej községében a községi biró házánál megtartandó nyilványos viszárverésen a megállapitott kikiáltási áron alul és eladatni fog.

Viszárverézni szándékozók tartoznak, az ingatlanok kikiáltási árának

HIRDETESEK.

10% vagyis 83 frt 70 kr. és 66 frt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott óvadékképest papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Alsó-lendvai k. jbság mint telekkönyvi hatóság 1882 május 25-én. 653 1—2.

5264. és 1705/881. és 1882. tk.

Árverési kérvény. Vuk Miklós és neje kursaneczi lakós végrehajtatónak, Hrescs Ferencz és neje kursaneczi lakós vegrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében.

Arv. hirdetmény.

A kérelemnek a vég. t. 144 és 156 §§-ai értelmében helye lévén, tekintve azt, hogy a kursaneczi 20. sz. tjkvben 23 hrsz. alatti ház becsértéke 1705/82. tk. kérvény mellett fölhozott adóbizonyitvány csak 400 frt nemcsak Hrescs Ferencz és neje Blarinasics Borbála, hanem Kozlik János ügyvéd csáktornyai lakós illetőségére és 400 frt becsértékben legelő és erdő illetménynyel, ugy a nedeliczi 221. sz. tjkvben 2042 hrsz. 52 frt 60 kr. becsértékben Hrescs Ferencz és neje tulajdonánál felvett egész ingatlanra, mivel a 200 frt becsértéket meg nem haladja, — mégis b. i. alatti szolgalmi jog épségben hagyása mellett kérelmező Vuk Miklós és neje kursaneczi lakósok 250 frt tőke követelésének a ettől 1881. évi decz. hó 31. napjától járó 8% kamatoknak 18 frt 50 kr. perbeli, 30 frt 50 kr. összesitett végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 9 frt 60 kr. és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett, a kért végrehajtási árverés elrendeltetik és ennek feltételei a következőkben állapitatnak meg:

1. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul is az árverésre kitűzött birtok el fog adatni, és pedig a kursaneczi 20. sz. tjkvben 23 hrsz. ingatlan önállóan, ugy szintén a nedeliczi 221. sz. tkvben 2042. hrsz. szintén önállóan.

2. Arverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 40 frt és 5 frt 26 krt készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben és pedig: az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 8 nap alatt a másodikat ugyanazon naptól számitandó 60 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számitandó 180 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen a helybeli kir. adó, mint birói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztositani.

5. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép kérelmére kiállitandó vételi bizonyitvány alapján, ennélfogva a megvett ingatlan hasznа és terhei ez időtől őt illetik.

6. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes befizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a végr. 185. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, ujabb árverés alá bocsáttatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog. — Az árverési föltételek Kursáneczen és Nedeliczén a községházánál ugy alulirott tkvi hatóságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

8. Kozlik János Hrescs Ferenczné saját tulajdoni illetőségük után a bánatpénz és vételár lefizetése alul felmentetnek.

Az árverés megtartására első határidőül a kursaneczi ingatlanokra 1882. évi augusztus 31-én délelőtti 10 órája Kursáneczre a nedeliczi ingatlanokra ugyan az nap délutáni 3 órája Nedeliczre a községházhoz kitűzetik.

Az elrendelt árverés a fentirt telekjegyzőkönyvben feljegyeztetni, az ezennel kiadott árverési hirdetmény a biróság hirdetményi tábiájára kifüggesztetni, valamint közhirré tétel végett a szomszédóa községek f. Hrácsán, Csáktornyán, Sravszkoveczen és Stratisniveczen egy-egy példányban, visszavárólog, Kursáneczk és Nedelicz két két példányban, ugy N.-Kanizsán megjelenő Zalai Közlöny czimű lapban egyszeri közzététel végett végrehajtató ügyvédjének kiadatni rendeltetik. A kérelem azon része, hogy a nedeliczi 601. hrsz. ingatlanra is rendéltessék el az árverés, megtagadtatik, mert erre végrehajtató csakis B. 1. alatti előjegyzés igazolásától függő, joghatálylyal nyert zálogjogot, mely fóntartás törlése végrehajtató még eddig nem eszközöltette. —

Miről Kozlik János, miat folyamodók képviselője, egyszersmind saját személyében Hrescs Ferencz és neje, Blarinavics Borbála Kursáneczen, Zanidár Mihály, Fitz István és neje Zanidár Dorottya, Vuk Miklós és Blarinavics Mária Kursáneczen, valamint a zala-egerszegi kir. felügyelőség felretileg és pedig az utóbbi azon megjegyzéssel értesitetnek, miszerint a kincstári követelések kielégitése végett közvetlenül az előlirt telekkönyvi hatósághoz forduljon.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyán 1882. évi jun. hó 8. napján. 648 1—1.

MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legtisztább ásványvíz
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali- és üditő ital,
kitűnő hatásunak bizonyult köhögésnél, pége bajoknál, gyomor- és hólyag bántnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).
459 32—48.

FIEDLER GYULA fényképészeti műterme
Nagy-Kanizsa
Városház-utcza 6. szám.
Fényképeket minden alakra és nagyságra, (u. m. látogató-jegy-, Cabinet-, Makart-, Boudoir-, negyedrétü-, élet-nagyságu,) brillant, festet, jelmez, tisztán, elegánsan készitetnek el, felvehetők minden időben, bármely órában eszközölhetők.
651 1—2. A közönség szives látogatását kéri
FIEDLER GYULA
a német cs. kir. Hossert-féle udvari fényképészeti műtermnek volt munkatársa Nisszában, továbbá Ems, Graz, Milanoi, Jena, Bécs. több első rangu fényképészeti műtermekben foglalkozott.

Termény-raktár, előleg- és bizományi üzlet.
A magyar leszàmitoló ös pénzváltó-bank ajánlja a t. czimü termelők és kereskedők figyelmébe közraktárait Budapesten, Szegeden, raktárait Temesvárott és Barcson. Itt mindenütt a t. cz. közönségnek szolgál
1) Egészséges raktárakkal, termények és áruk beraktározására, kezelésére, kiraktározására vagy tovább küldésére.
2) A termányeket átveszi, kölcsön szákokat ád, szállitási és egyéb költségeket előlegezi, az igy átvett terményeket tüzkár ellen biztositja.
3) Olcsó kamatláb mellett előleget ad a beraktárolt, sőt már a czimére feladott termányekre.
4) Elvállalja a reá bizott termények bizománybani ellátását akár a vidéki állomásokról, akár pedig raktárairól.
Vállalatainк számára ugy a vasuti, mint a gőzhajózási társulatok részéről sok rendbeli előnyöket nyertünk, melyek t. megbizóink javára szolgálnak.
Szó- vagy irásbeli felszólitásra, ugy nyomtatott üzlet és dijszabályainkkal mint minden irányu felvilágositással szivesen szolgálunk.
A Budapestre intézett küldemények czimzendők: A magyar leszàmitoló és pènzváltó-bank közraktárainak Budapesten, állomás közraktárak magyar kir. àllamvasutak. — Szegedre: A magy. leszámttoló és pénzváltó bank közraktárainak. Cs. kir. szab. osztrák államvasutállomás. Temesvàrra: A magy. leszámitoló és pénzváltó bank raktárainak. Cs. kir. szab. osztrák államvasut-állomás. Barcsra: A magyar leszámitoló és pénzváltó-bank raktárainak. Cs. kir. szab. déli vasut-állomás.
636 3—3. Magyar leszámitoló és pénzváltó-bank.

Gőzmalom bérbeadás.
Az ujra felszerelt zala-szent-gróthi urodalmi gőzmalom (egy francia és két sárospataki kőre) irásbeli ajánlat utján 1883. évi január 1-től kezdve vagy előbb is 12 évre bérbe adatik. 647 2—3
Az ajánlat október hó 1-ig beküldendő, a szerződési feltételek az urodalmi irodában megtekinthetők.

Hazai ipar!
Schember C. és fiai,
cs. kir. szab. hidmérleg- és gépgyára,
Budapest.
Raktár: Váczi-körut 17. szám.
Gyár: Rettenbilder-utcza 12, és 14. sz.
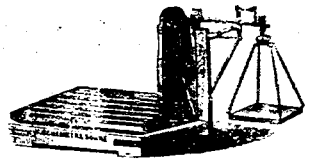
ajánlják ezennel ismeretes legkitűnőbb gyártmányaikat, u. m. mindennemű fized- és száraz hidmérlegeket, szélőszámokat stb
Egyedüli készitői a kettős vonó-tengelyü „Schember rendszerü" tized-mérlegeknek.
643 2—6. Árjegyzék ingyen és bármentesen.

A főgymnasiumi, polgári, elemi és izraelitai igazgatóságok megbizásából minden iskolai tankönyv WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében kapható.
Valamint minden iró- és rajzszerek felettébb leszállitott olcsó áron egyedül csak ITT VÁSÁROLHATÓ.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 27-én. 69-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . . . 8 frt.
fél évre . . . . 4 „
negyed évre . . . . 2 „
Egy szám 10 kr.

HIRDETESEK
8 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlasitsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet", a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank", „nagy-kanizsai takarékpénztár", a „zalamegyei általános tanitótestület" a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület", a nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet", a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya" s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Az uj tanév küszöbén.

(A pályaválasztásról.)

Minden év szeptember 1-én nemcsak a gyermekek, hanem a szülék is valósággal „küszöbén" állanak az uj tanévnek. Már pedig, a ki a küszöbön áll, az se künn, se benn nincs, s ennél kényesebb helyzet nem is képzelhető: a határozatlanság netovábbja ez.

Azon szüléket értjük leginkább, kiknek gyermekeik az elemi népiskolát már elvégezték, s előttök áll a gyermek jövője felől tudakozódó nagy kérdőjel. — Gymnasiumba, kereskedelmi vagy polgári iskolába adják-e gyermekeiket, vagy ne tanittassák tovább, hanem adják őket azonnal mesterségre vagy üzletbe? ez az a gordiusi csomó, melynek megoldása oly sok gondot okoz a szegény szülőknek. Ezen maguk elé vetett kérdések egyértelmüek ezekkel: tudományos, iparos vagy kereskedői pályára szánják-e magzatjaikat? És e három főpályának annyi mellékvonala és ezeknek ismét annyi szárnyvonala van, hogy valóságos utvesztőt teremtenek a gondos s z ü l ő k agyában.

Hogyan lehet ezen utvesztőből kijutni? Van-e erre szövétnek, s ha van, — ki nyujthatja ezt nekik? Van szövétnek elég, csak az igazi forráshoz forduljanak! Nem messze van és mégis mily kevesen veszik észre! Ott van körülöttünk saját házunkban, az utczán, a piaczi sátrakban, az iparos műhelyében, a gyár hatalmas gépei között, a tanuló-ifju szobájában, a hivatalban, az üzletekben s isten tudja, még mennyi helyen, — de mindenütt csak egy a neve, ez a rövid szócska „élet!"

Ehhez forduljatok szülék s hivebb tanácsadóra ennél nem találtok. A tanitó, ki gyermekeiteket elfogulatlanul figyeli és itéli meg, s adhatna ugyan jó tanácsot, de az sokkal csekélyebb tekintély a ti szemeitekben még ez ügyben is, mintsem véleményét kikérnétek, vagy ha ezt teszitek is, csak akkor osztozkodtok az ő véleményében, ha a tietekkel egybevág. Fogadjátok el tehát azt a tanácsadót, ki iránt bizalommal „kell" viseltetnetek: az életet!

S mire tanit ez? Első sorban arra, hogy „aki mihez nem ért, abba ne fogjon." Már pedig valamely dologhoz csak az érthet a szó szoros értelmében, aki jó kedvvel, hajlammal lát hozzá: ez pedig föltételezi azt, hogy arravaló is legyen. Rövidebben: valamely foglalkozáshoz csak az érthet igazán, ki arra hajlammal és hivatással is bir.

Az első tanulság tehát az életből: vizsgáljátok meg gyermekeiteket, birnak-e elég képességgel és kedvvel az általatok számukra kijelölni szándékozott életpályára.

Másod-sorban arra tanit az élet, hogy „kár az oly szekér után futni, a mely az embert fel nem veszi." Tegyük fel, hogy Jánoska a tudományos pályák egyikére való léphetésnek szellemi föltételeivel biró gyermek, — habár minden szülő olyannak tartja gyermekét — de szülei nem rendelkeznek azon anyagi eszközökkel, melyek az első czélig, a diploma elnyeréseig tataroznák ki számára a mégélhetés utját. Szülei lakóhelyén van gymnasium, vagy polgári iskola, ezt elvégzi. Hány meg hány ifju áll ezen iskolák elvégzése után a Scylla és Charybdis között — háta mögött a haszon nélkül eltöltöttnek látszó hosszu idővel, előtte pedig a szikllával, mely jövője hajóját végromlással fenyegeti.

Kevesen vannak azok, kik elég jellemszilárdság és életrevalósággal birnak e veszedelemből kimenekülni, hogy a végczélhoz vezető ut első támaszpontját elérhessék, a legtöbbjénél m á r i t t k e z d ő d i k a csüggedés, az önbizalmatlanság s ennek következményekép vagy a korai életuntság, vagy a mi még rosszabb, a teljes elfásultság mindaz iránt, mit a becsület kötelesség gyanánt ró minden emberre egyaránt. Belátják, hogy szüleik akaratából oly szekér után futkostak 8 éven át, a mely őket most fel nem akarja venni, s fájó szivvel veszik észre, hogy a czélhoz vezető ut felében megállani kénytelenek. Vajjon hálás érzettel gondolnak-e ezek szüleikre? Kötve hiszem!

A második tanulság tehát az, hogy csak oly pályára engedjétek lépni fiaitokat, melyről van kilátástok, hogy legalább az első czélig fogjátok őket eljuttathatni, mert „fél munka, semmi munka."

Harmadsorban arra tanit az élet, hogy a ki sokat markol, keveset szorit," vagy más szóval; a miből sokat markolunk, abból igen keveset szoritunk. A társadalom tulságosan sokat markolt a diplomás emberekből, s éppen azért keveset is bir belőlük fentartani. Ez már a tanulmányok bevégzése utáni időre szól.

Annyi az ügyvéd, orvos, mérnök, tanár, tanitó stb. hogy egyik a másikat irigy szemmel nézi, hogy létezik. Az ügyvéd képes volna perbe fogni kollegáját csupán csak azért, hogy miért ő is az, az orvos legszivesebben orvostársán szeretné megmenteni bonczoló-kését a megrozsdásodástól, a mérnök határjelzőket szeretne csinálni pályatársából s igy tovább valamennyi, mert egyik a másikban élete m e g n e h e z i t ő j é t látja csak.

A gazdag házból származó fiatal orvos, ügyvéd etc. még csak boldogul valahogyan, mert egyrészt van annyi pénze, hogy néhány éven át puffot álljon, mig valamelyik öregebb kartársa kidül abban a városban, melyben letelepszik, másrészt, mert vagyonosságánál fogva az egyes eladó lányokkal biró családok spekulálnak reá, ő neki pedig van annyi sütni valója, hogy mindaddig hajlik „tőled és hozzád", mig jövőjét megállapitotta. De az a szegénysorsu „végzett" mihez fogjon? Miből tartsa fenn magát addig, mig oly „praxis"-ra tesz szert, mely életszükségleteit fedezze? A bölcselet azt tanitja, hogy minden végesnek kell. hogy volt legyen kezdete, ő nála a végesnek a kezdete a „végzés" után áll be, s a létért való küzdelem eme „kezdete" rá nézve valóságos „végzet."

Ekkor feltünik előtte az életpuszta kép s szemrehányó hangon kérdezi önmagától is, azoktól is, kik a tudományos pályára lepni késztették: „Érdemes volt-e 13—16 éven át nélkülözések között sanyarogni azért, hogy aztán nagy ügygyel-bajjal, protekczió-hajhászat után bejuthasson valamely kórházba havi 30 frtos assistensnek, vagy valamely ügyvédi irodába 40—50 frtnyi havi fizetéses patvaristának, vagy nevelőnek valamely házba, hol ágyból-ágyig rabmódjára le van kötve s a discipulusnak még a görbe nézéseért is felelős?

Még csak 10—15 évvel ezelőtt nem volt ez a jövő a maturandus szemei előtt lebegő végczéltáblára irva, ma már igen, mert a társadalom tulságosan sokat talált a tudományos pályára készülőkből markolni.

Ime, egy kis illustratio! 2 évvel ezelőtt egy, a főváros által kiirott évi 360 frttal dijazott utczakövezeti felügyelőségi á l l o m á s r a a diplomás férfiak egész kis serege pályázott, mig végre egy mennyiségtani tudor volt oly szerencsétlen azt elnyerni; ugyanigy történt egy pedellusi állás betöltésére hirdetett pályázat alkalmával. Vagy nem szomoru idők jele-e az, hogy egy, a nagy-kanizsai izraelita hitközség által hirdetett 500 frtos 3 évi próbaidővel járó tanitói állomásra 50 tanitónál több pályázott!

Meg vagyunk győződve, hogy ha a pályázati föltételekben e néhány szó áll vala: „Orvosok, ügyvédek, középtanodai tanárok, mérnökök stb. is pályázhatnak", ezékből is egy nem sokkal csekélyebb számu pályázósereg jelentkezett volna.

Mindezek előtt azonban kalapot kell emelnünk. Munka; becsületes munka utján akarnak megélni, s a munka nem hogy megszégyenitene, hanem inkább fölemel.

De mit szóljunk az eltévedt existentiák azon nagyszámu képviselőiről, kik a — nézetük szerint rangjukhoz nem illő — munkától irtóznak, — a mai társadalom azon rákfenéjéről, mely abban találja életföltételét, hogy az egészséges emberiség testén élősködjék és csak másnak a kárából akar hasznot meriteni, arról a sáskaseregről, mely a többi tisztességes, jellemes s a munkát kedvelő tudományos pályán levő embereknek csak ártalmára van, a mennyiben aláválósága által az azokba vetett bizalmat és tiszteletet az emberek szivében patkány módra aláássák s melynek neve: „proletarismus valamennyi tudományos pályán?"

Van-e szülő, ki gyermekét proletárnak szánta? Ha megkérdeznők, egy sincs, de ha az életbe tekintünk, sajnos, azt találjuk, hogy a szülők nagyravágyása, az erőnek erejével „urrá teremtés" a proletárok számát még most is folyton növeli.

A harmadik tanulság tehát, melyet az élet nyujt az, hogy fontolják meg jól a szülők, vajjon

---

TARCZA.

Népdalok.

IX.

Ami a nap ragyogó kék egen,
Az volt nekem mindenkor a szerelem;
Boldogságom, üdvösségem, világom,
Ezen a rut, elátkozott világon.

Nem csuda, ha szomoru az életem,
Ha az öröm is bubánat énnekem,
Ha a bánat rám oly sötét éjt hozott:
Hisz szerelmem napja rég leáldozott.

X.

Sötét az ég, néma a táj,
Elbujtak a csillagok,
Csak egy-kettő, mi a felhőn
Homályosan átragyog.

Halvány csillag, sötét égbolt,
Boldogtalan szerelem.
Titkos bom fellege ül
Az én fájó szivemen.

Halvány csillag szegény szivem,
Bár a felhő rajtatok,
Sugaratok mégis még a
Felhő alatt is ragyog.

XI.

Zug a zápor, dörög az ég,
Tornyosul a fergeteg,
A czikázó villámsugár
Áthasitja az eget.

Zug a zápor, sir a felhő
Az én könnyem is pereg,
Szivemet is átjárták a
Villám sugaras szemek.

Hej csakhogy a zápor árja
Beforrasztja az eget,
De a szemem könnyezhet még
Szegény szivem beheged.

MAROSHALMI GYULA.

A kőszivü apa.

— Beszély. —

Irta: *PÁSLEK SÁNDOR.*

Befejezte: *SZOMMER SÁNDOR.*

I. Fejezet.

Zoltán élettörténete.

(Folytatás)

Ez esemény után, mely két egymásért égő szivet boldogitott, mintegy 2 hóra Vilmos egy sürgönyt kapott atyjától melyben értesittetett, hogy nagybátyja meghalt és összes vagyonát ráhagyá, — azért siessen haza, nehogy savarok támadjanak.

Ez tettre buzditá az ifjut, mert egész komoly elhatározással az öreg Váry dolgozó szobájába ment és minden körülkerités nélkül előadá, hogy ő és Iza már régen e g y m á s n a k igérék sziveiket s most csak az apai áldásra van szükség, hogy az imádott Izabella kezét övéjének mondhassa;

Az öreg Váry az ifjut már családjához tartozónak tekinté, beleegyezett és midőn az ifju a hazahivó sürgönyt előmutatá, csak annyit mondott: „jöjjön mielőbb, hogy kérelmét teljesithessem."

Reinhard eltávozott, midőn megigéré, legkésőbb két hét mulva visszatér, hogy örökké a felejthetlen kedves család körében maradjon. Izabellának e két hét is egész örökkévalóságnak tünt fel és bizonyos sejtelem ragadá meg szivét, mely azt azon gondolattal marczangolá, hogy a semmi körülmények közt el nem felejthető kedvest többé látni nem fogja. E gondolat csak növekedett, midőn elmult 2 majd 3 hét anélkül, hogy Vilmos csak egy sorral is — életjelt adott volna magáról.

Az öreg Váry napról napra jobban aggódott leánya sápadtsága miatt és hasztalan keresé, kutatá az okát, mert mindig csak arra jött, hogy talan az ifju hosszas kimaradása tevé buslakodóvá.

Azonban az öreg Váry rosszul gondolkodott, mint a következés is megmutatá, mert amint elmult $1\frac{1}{2}$ hónap az ifju eltávozta után egy oly esemény jött közbe, mely az egész családot szerencsétlenné tevé.

Ugyanis egy izben, midőn Váry Izát betegsége okának felfedezéseért faggatá, Izabella könnyekre fakadva, előtte térdre borulva bevallá, hogy a szerelem korlátain tullépve oly állapotban van, melyet tovább titkolnia már lehetetlen.

A felfedezés idézé elő azon kellemetlen családi jelenetet, mely azzal végződött, hogy Izabellának özv. Kövinéhez kellett mennie, ahol megszületett Zoltán, a szerelem keserü gyümölcse.

Reinhardot soha többé nem látták az apa pedig leánya feletti bánatában, a sirba szállt még mielőtt leánya tőle bocsánatot kért volna az okozott szenvedésekért.

Az apa halála után Gyula egyszer csak eltünt a nélkül, hogy csak egy sor irást hagyott volna hátra, melyben eltávozása okát felfedezte volna, ő mai napig sem tért vissza, örökös aggodalomban hagyva nővérét, ki gyanitá, hogy Gyula Reinhard felkeresése és megboszulása végett hagyja el gyámoltalan nővérét.

Itt bevégzé Nelli elbeszélését és zokogva borult Camilla vállaira, ki őt a vacátióra magához hivatá.

— Köszönöm Camilla szives vendégszeretetedet, de megbocsáss, ha el nem fogadom, mert már akarattá vált bennem a kedv apáczává lenni, hogy mint Krisztus mennyasszonya imádkozzam szegény megboldogult Izanéni lelki üdveért.

Veimár bankár minden félbeszakitás nélkül hallgatá végig Irént, ki a történet elbeszélése után csak a sápadt bankárt nézé, nem tudá megfejteni magának a változást, mely Veimárnak egész valóját átalakitá ugy, hogy alig lehetett ráismerni.

— Köszönöm nagysád! — szólt rekedt hangon a bankár. — Higyje meg kedves dolgot tőn velem, mert alkalmam nyilik egy apátlan, anyátlan árvát segitenem. Váry Zoltánt ügyeim vezetésével fogom megbizni és ugy honorálni, hogy alkalma legyen elfelejteni szivmarása feletti bánatát.

A bankár távozott, még nyugtalanabb volt, mint mielőtt a történetet hallotta volna, komoly lelkitusával, melynek eredete igen világos.

II. Fejezet.

A szolga titka.

Csendes, néma az est, a kisvárosi zaj már régen elhangzott, a lakók házukban, visszavonulva nyugalomra hajták fejüket. A hangtalan utczák csendjét misem zavará csak olykor-olykor szakitja meg a némaságot egy-egy tovagördülő hintó, — vagy a hazasiető setét alakok egyhangu léptei, melyek a komor falakról visszhangozának.

A bankár házában minden ablak setét, semmi életjel.*) Csak az udvar felőli egyik ablak világos még s jelezi, hogy bár az éjfél régóta elmult, — mégis kerüli valaki szemeit az álom; a bankár fenn volt még, nem tudott aludni. Hogyan is? Amit ő Kováts Iréntől hallott, képes lett volna örök időkre az álmot töle távoltartani. Hosszu ideig nézett az irományokkal telt asztalra; az óra éjfél után fél kettőt vert, s azután a siri csend ismét beállott, kinos volt Veimárnak az éjszaka minden percze.

Csengetett, mire a szolga belépett.

Még mielőtt Veimár szóhoz jutott volna a szolga szólt:

— Uram! engem csakis nappali szolgálatomért fizet s éjjel a nyugalomra van szükségem s ezenkivül ma reggel az ujságot hátamhoz verte; kényszeriteni fog, hogy felmondjak.

— Láthatod, hogy engem is fentartanak késő éjszakákig dolgaim; különben ne legyen okod panaszra, elsején számitsd fel, mit kérsz éjjeli szolgabért. Legyen gondod, hogy holnap reggeli 9 órakor Váry Zoltán itt legyen. Mehetsz!

A szolga szótlanul távozott.

---

*) Páslek Sándor ezen novelláját eddig irta. Ekkor gyomorbetegsége miatt irodalmi működését félbeszakitá és egyikünk sem hitte ezen a napon, hogy az „életjel" szóval fogja befejezni irodalmi pályáját és rövid idő mulva — élete viruló tavaszán — sirba fog szállani

Szommer Sándor.

nincs-e még az a pálya, melyre gyermekeiket szánják, vagy a melyre ezek jóhiszeműleg lépni akarnak, tuiterhelve, nem dobják-e fiaikat a proletarismus molochjának karjai közé. Ne kényszeritsék gyermekeiket tudományos urakká lenni, ne növeljék a „czifra nyomoruságot.“

Nem akarjuk mi ezzel mondani, hogy a szülék az elemi iskola elvégeztével befejezettnek tekintsék gyermekeik tanulmányait, mert csupán csak ennek elvégzése mai nap még az iparosnak sem elegendő, sőt ellenkezőleg, járassanak végig velök alsó kereskedelmi iskolát, néhány gymnasiumi vagy polgári iskolai osztályt, de mindenesetre csak addig a korig, a melyben a visszafelé való lépés még nincs lehetetlenné téve, pl. 14—15-ik életévökig, mert a 8 gymn. vagy 6 polg. iskolát végzett ifju inkább elzülleni kész, mintsem inaskötényt kössön fel.

Ne féljenek a szülők attól, hogy a kedves fiu tenyere meg talál kérgesedni: adják iparos vagy kereskedői pályára, a melyeken, minél nagyobb a verseny, annál nagyobb a vele járó jólét is.

Hasson oda a társadalom, hogy a polgári iskolák helyett, melyek amolyan „se nem ur, se nem szolga“ — embereket nevelnek, ipariskolák létesüljenek, amint azok az ipar és kereskedelem terén annyira előrehaladott, Németországban is fenállának s a milyenek bold. Eötvösünk szemei előtt is lebegtek, (a polg. iskolák mai szervezete a Csengeryé;) addig pedig, mig ilyenek az egyes vidékeken létrejönnek, adják a szülők gyermekeiket a budapesti állami ipariskolába, hol nem sok elméleti és gyakorlati előkészültség mellett felvétetnek s a különféle iparágakban, gépészetben s gyárvezetésben tökéletesen kiképeztetnek.

A vagyonos szüléket terheli a kötelesség bunkós vége. Ezeknek volna főérdekük és első kötelességük gyermekeiket az iparos pályára adni. Mert a szegény ember gyermeke, ha tisztességes és biztos kenyérkeresetre tesz is szert, de nagyiparossá csak ritka szerencse utján fog válhatni, hiányozván neki a kezdett nehézségeinek leküzdésére hivatott anyagi tőke; mig a gazdag család gyermeke a szellemi tőkén kivül annyi anyagival is rendelkezik, hogy önállósitás esetében valami nagyobbszerűt is kezdeményezhessen, gyárat emelhessen. Aztán meg a nagyravágyásnak is elég van téve, mert bizony egy gyártulajdonos semmivel sem kevesebb ur, mint egy diplomás ember, s valamint ez a tudomány és a műveltség terjesztésével szerez érdemeket a haza jólétének fölvirágoztatása körül, ugy a nagy iparos az által, hogy hazánkban a gyáriparnak lendületet ad, az ország anyagi helyzetén okvetetlenül lendit, sok szegény ember fiának kenyeret ad, s a dicsőségen kivül az apjától kapott vagyonát még megsokszorositja is, — hasznára válik magának, a társadalomnak s a hazának.

Ha a fentebb kifejtettek értelmében fogják a szülők gyermekeiket nevelni is s pályaválasztásuknál ezekre törekednek, akkor igazán fog beteljesedni Czenk nagy fiának ama jóslata: „Magyarország nem volt, hanem lesz!“ Mert a nemzet gyarapodásának, boldogulásának s művelődésének alapja nemcsak a tudomány, hanem az anyagi jólét is.

Szegény nép nem lehet művelt sem!

BÁNÓCZI.

Néhány szó a t. szülőkhöz.

E mai korban, melyet jogosan a haladás korszakának nevezhetünk, minden szülő gyermeke boldogulását csupán azáltal véli elérhetőnek, ha iskoláztatja. Minden szülő gyermekéből tudóst akar nevelni. A czél szép, a törekvés dicséretre méltó, de tekintsünk csak egy kissé mélyebbre a dolog lényegébe és csakhamar meg fogunk győződni arról, hogy éppen a nemes czél utáni tulságos vágy az, a mi egyesek boldogtalanságát előidézi, a szellemi proletarismust szüli.

Az anya gyermekében mindenkor lángészt fedez föl; önfeláldozó szeretetében nem is tud másról képzelődni, mind gyermeke éles felfogásáról, okosságáról, szépségéről és még sok mindenféléről. A szerető anya gyermeke hibáit erénynek mondja és minden szavában bölcseséget keres és talál.

A szülő megfelejtkezik arról, hogy az önfeláldozó szeretet által sugalt képzelődés távol áll a rideg valótól; felejti azt, hogy az alaptalan képzelődésekből vont következtetésekkel megrontja a gyermek egész jövőjét — boldogságát már csirájában. Képzelnünk lehet bármit, de cselekményeinkben iránytadóul csakis a valóságot tekintsük, mert halomra dől a legszebb épület is, ha a fundamentuma nem neki megfelelő.

A kis Jancsi alig tud lábra állni, már is azon gondolkodik a szülő, hogy miféle Jánost neveljen az ő okos magzatából. A nagyanya papot szeretne belőle. mert — ugy mond: jól fog tudni predikálni, mindig csacsog, a nagyapa, ki már ismeri az élet küzdelmeit, fiskálisnak szánja unokáját, az anya orvost, az atya professort akar fiából.

E czélok mindegyike magasztos, de az ut, mely ezekhez vezet, nem oly egyszerü, mint azt az ember hiszi.

A szülőknek elvitázhatlan szent kötelességük gyermekeik jövőjéről gondoskodni, de e gondoskodás ne abból álljon, hogy elérhetlen czélokat tüzzenek ki. Mikor a gyermek nevelésében már ott tartunk, hogy jövőbeli hivatásáról kell gondoskodnunk, jól meg kell fontolnunk, hogy mit teszünk.

Midőn az iskolaév megkezdődik, nagy számmal seregel a fiatal nemzedék azon falak közé, melyek tudóst vannak hivatva nevelni. A szülő nem mérlegeli a gyermek hajlamait, vele született ösztönét, lelki tehetékjét, ő csak tudóst akar nevelni.

A szülőknek e rövidlátósága okozza azt, hogy az iparra és mezei munkára termett ifjuból egy proletár, a tudalékosságra kiváló hajlammal biró gyermekből pedig hasznavehetetlen mesterember lesz.

Amint szeptember hava elérkezik a gymnasiumok nem birnak elegendő helyet rendelkezésre bocsátni, a gazdasági iskolák, ipar-, kereskedelmi- és polgári iskolák pedig mindig a kevésbé való látogatottságról panaszkodnak.

Mi erőnek erejével meg akarunk feledkezni azon kedvező természeti sajátságokról, melyekkel a mi kedves hazánk bővelkedik. Magyarország földmivelő ország levén, az itten lakó nemzetiségek gyermekeinek oly irányban kell nevelve lenniök, hogy kimüvelt észszel és edzett erővel egyetemben kiaknázhassák azon megbecsülhetlen és kifogyhatlan kincseket, melyeket azon föld nyujt számukra, melyet hazájuknak neveznek.

Intézetek, melyek a megfelelő irányban készitik elő az uj nemzedéket — már szép számban vannak de ezek eléggé mellőztetnek azon egyszerü oknál fogva, mert nem tudósokat nevelnek.

A haladottság nem a tudalékosságban, hanem az emberek boldog megélhetésében áll. E földön pedig, melyet mi kedves magyar hazánknak nevezünk, boldogan csak ugy fogunk a létérti küzdelemben élhetni, ha kivetkőzünk az elérhetlen czélok tömkelegéből és minden igyekezetünket oda irányozzuk, hogy értelmes polgárokat, ügyes földmiveseket, iparosokat készitünk elő azon ifju nemzedékből, melyhez e hazának jövője van kötve.

Iparról nálunk alig lehet szó. Az a sok földmivelő eszköz, gép stb. mind a külföldről vándorol be hozzánk, nagy fáradsággal szerzett fillérjeink pedig kivándorolnak.

Magyarország — melyét termékenységénél fogva Európa gyöngyének nevezhetünk — nem érdemli meg azt, hogy innét évenkint több százan kivándoroljanak, hogy itt egy panaszos hang emeltessék. Pedig fájdalom ugy a kivándorlók, mint a szükölködők száma egyre növekszik.

És tisztelt olvasóm — lehet, hogy tévedek — e mindinkább nagyobb mértékben támadó bajok csirájául egyenesen azt tartom, hogy a nevelésben, a gyermek hivatásának a megválasztásában nem járunk el egészen ugy, ahogy a mi viszonyainknak megfelelőleg kellene. Nálunk nincs polgári osztály és az ennek megteremtésére czélozott intézetek figyelmen kivül hagyatnak.

Gazdasági iskola alig van minden kerületben egy és ezekben is alig található harmadfél tanuló; ipari iskola alig van tiz, a jelentkező tanulók olyanok, kiket a tudalékosságra előkészitő iskolák alkalmatlanoknak találtak; polgári iskola van ma már szép számban, ide is csak a középiskola söpredéke jön, kereskedelmi iskola van nyilvános egy néhány, de ifjainkat — a leendő kereskedőket — nem ide küldjük, hanem külföldre,

Ilyen körülmények között azután nem csuda, ha panaszos hangok emelkednek, ha a létérti küzdelem napról-napra nehezebb.

A munka nem szégyen, ez teremti meg az igazi boldogságot, ez talpköve mindennemü jólétnek csak nem szabad attól visszariadnunk. Az a sok tehetetlen, elkényeztetett urfi sokkal hasznosabb polgára lehetne e honnak, ha az elkényeztetés helyett valami mesterségre tanitjuk.

Tanulja meg a magyar gyerek korán hazáját tisztelni, e tisztelet pedig csak abból állhat, ha felbirjuk használni az általa nyujtott kincseket.

A tudalékosság egymagában e földön boldogságot nem szerezhet, a ki boldogan akar megélni, annak munkássághoz kell szoknia. Éppen a munkásság az, melyhez mi nemcsak — hogy hozzá nem szoktatjuk gyermekeinket — sőt attól egyenesen el szoktatjuk őket.

Korán elhalmozzuk a gyermeket mindenféle csecsebecsékkel, a munkától mindig távol tartjuk, pedig a munkátlanság közepett felnövekedett ifju soha sem fogja győzelmesen kiállhatni a létérti küzdelmet.

Rousseau szavaival fejezem be soraimat: „Minden jó a mi a természet kezeiből kikerül, minden az emberek kezei közt fajul el.“

BALASSA BENŐ.

Hirdetmény.

A közadók kezeléséről szóló 1876. XV. t. cz. 29. §-ának 2. pontja ugy a 30. és 31. §. értelmében a kereset adó III. és IV. osztályát, továbbá a bányaadót, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adóját, végre a tőke kamat és járadék adót (1875. évi XXIX. XXVII. XXIV. XXII. t. cz.) illetőleg az adókivetés alkalmával megállapitott adó összegek mérve ellen benyujtott fellebbezések elintézésére Zalamegye területére 1882-ik évre alakitott felszólamlási bizottság működését folyó 1882. évi szeptember 5-én megkezdeni, üléseit naponkint délelőtti 8 órától 12 óráig Zala-Egerszegen m. kir. adófelügyelő ur hivatal helyiségében nyilvánosan tartani, a fellebbezéseket a csáktornyai, keszthelyi, alsó-lendvai, letenyei, tapolczai, zala egerszegi, és sümeghi kir. adóhivatali járások sorrendje szerint tárgyalni s elintézni fogja.

Kelt az adófelszólamlási bizottság Zala Egerszegen 1882. évi aug. 22. tartott üléséből.

SZIGETHY ANTAL, m. k.
bizottsági élnök.

A soproni uj lovaskaszárnya.

Rövid alig 13 hó leforgása alatt Sopron városa hatalmas épülettelepppel, mondhatni kis városrészszel nagyobbodott. Értjük ez alatt az uj lovaskaszárnyát, melyet, Sopron megye a déli vaspálya tőszomszédságában fekvő nagy területen építtetett, hogy a megye lakóit a katona beszállásolás nem csekély terhétől felmentse. A kaszárnya e napokban adatott át a megyei, illetve katonai hatóságnak. Ez hazánkban az első kaszárnya, mely az uj katona beszállásolási törvény értelmében és annak teljesen megfelelőleg épült. A dolog természeténél fogva hiába keressük ugyan az épületeken a modern építkezéseket jellemző fényüző diszitéseket, de annál kellemesebben hat a szemlélőre a czélnak is megfelelő összhangzó egyszerüség, mely az összes épületeket jellemzi és azoknak rendeltetését előre hirdeti. Fokozódik e benyomás akkor, ha az épületek belsejét is szemügyre veszszük. Lépésről lépésre meggyőződünk arról, hogy a vállalkozó Wendler János építész Drezdából a tehetséggel a lelkiismeretességet egybekapcsolta. Az uj kaszárnya Weindlernek, ki 10 év óta kizárólag építkezésekkel katonai czélokra foglalkozik, becsületére válik. Ő építette Drezdában a maga nemében páratlan birodalmi kaszárnya legnagyobb részét is.

Veimár eloltá a gyertyát és lefeküdt, de aludni nem birt. Rémképek különféle alakokban tánczoltak a sötét levegőben, ezüst csillagok hihetetlen gyorsasággal kergették egymást, majd eltüntek s fényes ivek jelentek meg Veimár szemei előtt. Lehunyta szemeit, hogy ne lássa e rémalakokat, hasztalan! Még lezárt szemekkel is tüzes gyikokat látott, kigyók tekerődztek a gaz szárai körül, egyszerre sötét felhőtömeg közeledik, szét bontakozik, halvány nőalak jelen meg előtte, ruhája avult, foszlányos, karjain siró csecsemőt tart; mindkettő didereg a borzasztó hidegben.

Veimár fázik, hideg veriték gördül homlokáról, — majd ismét izzad a süppedő párnák között, levegő után kapkod, feje ég és ő maga is mint egy tehetetlen gyermek fekszik ágyában. Szeretne felszökni, de nincs ereje; szeretné a női alakot elkergetni, megfordul ágyában, — mégis előtte lebeg. Mintha hallaná a hangokát, melyek a nő folyton mozgó ajkairól jönnek, ki fenyegetőleg emelé feléje kezét:

— Megcsaltál! elvetted legdrágább kincsemet, — becsületemet. Atyámat megölted, gyilkosa te vagy; kitaszitottál az emberiség sorából, magamat korán sirba vitt a bánat. Légy gyermeked atyja, megver az Isten. Én megbocsátok!

A bankár nyöszörgött; kinja nagy volt. —

— Izabella, jó lélek te megbocsátasz! Isten bocsáss meg te is! Gyermekem atyja akarok lenni!

A rémkép eltünt, a bankár megkönnyebbülten, fordult másik oldalára és elaludt.

Most azonban az álmos szolgát kerülte az álom, aki nem tudta, hogy miért hivatja ura Váry Zoltánt? Azt tudta, hogy Veimár bankár látogatáson volt Kovátséknál és, hogy innét nagyon izgatott állapotban jött haza. Hogy ezen ujabb esemény — okát megtudhassa, okvetlen szükség volt neki Kováts Irénnel beszélni. —

— De hogyan beszélhessek én Irénnel?én a szolga a törvényszéki elnök leányával? Beszélnem kell vele minden esetre és ha titkomat fel is kell érte áldoznom.

Szó nélkül öltözködött fel reggel és sietett Váry Zoltán lakására.

Rögtön bebocsájtatott.

— Veimar bankár ur kéreti ma reggeli 9 órára! — jelenté a szolga.

— Mit kiván tőlem a bankár ur? —

— Sajnálom, hogy nem szolgálhatok vele.

— Vigye a bankár urnak tiszteletemet, mondja meg neki, hogy ott leszek.

A szerencsés véletlen akarta, hogy a szolga az utczán hazamenve Kovátsék szolgájával találkozott.

— Gazdám tegnap nálatok volt.

— Ott volt bizony egész délután. Hanem egészen zavart lehetett, — mert botja helyett — a bogárkergetőt hozta magával!

— Kivel társalgott nálatok?

— Csakis Irén kisasszonynyal.

— Te menj haza s mond meg Irén kisasszonynak, ma délután 4 órakor legyen a hátsó kertajtónál, azt is megmondhatod neki, hogy e találkozástól sok függ.

— S ki fog rá várni?

— Én!

— Hahaha! Ha ezt a kisasszonynak megmondom, nem is lesz akkor ott. Ugyan mit akarsz te a mi kisasszonyunktól?

— Ahhoz neked semmi közöd. Csak mond, hogy én várok rá, különben ird fel egy czédulára és ugy add neki, hogy senkise tudja meg.

— De ha, szegény, én nem tudok irni.

— Akkor felirom én.

Ezzel következő szavakat irta egy czédulára: „Tisztelt kisasszony! Váry Gyula várja önt ma d. u. 4 órakor a hátsó kertajtónál.“

— Igy ni. Ezt add neki, de vigyázz, hogy senkise vegyen valamit észre, azután lakatot tégy a szádra, mert másképp kitekerem a nyakadat.

— Ne busulj, én egy szót se szólok — s nevetve távozott.

— Igy kell a pimasz néppel bánni, — mormogá Veimár ur szolgája. — Testvériesen kell velük élnem; én és egy szolga! Reméljünk azonban, rövidesen ütni fog a szabadság órája mindnyájunkra nézve.

Reggeli 9 órakor Váry Zoltán a bankár szobájában volt.

Senkisem várta Váry Zoltán megérkezését oly nehezen mint a bankár szolgája. „Hogy miért volt ezen jelenet reá nézve oly nagy érdekkel, azt később fogjuk megtudni.

— Bankár ur hivatott! — mondá Váry Zoltán.

— Csak kérettem tisztelt Váry ur; mondá mosolyogva a bankár — ön igen jó helyről lett nekem ajánlva s megbizható emberre volna szükségem. Nem volna hajlandó nálam az ügyvezetői állást elfoglalni?

— Igen lekötelez bankár ur e különös bizalommal, bár ön engem nem ismer s ez annál hizelgőbb reám nézve, hogy fontos ügyei vezetésével engem akar megbizni.

— Nem mindenkor győződünk meg személyesen az emberek jelleméről, mondom, ön jóhelyről lett számomra ajánlva s én okvetlen megbizom az ön ajánlójában.

— Szabad jóakaró ajánlóm nevét megtudnom, hogy nála köszönetemet nyilváníthassam?

— Kováts Irén kisasszony ajánlotta; — válaszolá Veimár, miközben Váry Zoltán szemeiben öröm és meglepetés villáma csikázott. — Különben ez nem tartozik most ide. Ön holnap reggel irodámba léphet és önnek évenkint ezer forintot akarok fizetni,— notandum bene, ha ön ezen összeggel megelégszik. Igérni — semit sem igérek; de ha ön ugy fogja viselni magát szolgálatomban, mint az egy bankárház ügyvezetőjéhez méltó, akkor még tovább is viheti.

— Köszönöm. Én e feltételekkel tökéletesen meg vagyok elégedve és hűségemre számithat; nem fogom nemeslelkü ajánlóm nevére a szégyen sarát verni.

— Ezt el is várom öntől. Különben, ha valami rendezni valója van,ugy néhány heti szabadságot adok; azért fizetését a holnapi naptól kezdve fogja kapni.

— Oh, nekem nincs dolgom s holnap leszek oly bátor jelentkezni. Szabad tudnom hatásköröm határait?

— Ön tulajdonképen engem fog mindig képviselni. Ha én nem vagyok itt, ugy ön a ház főnöke; szeretem a pontosságot. Reggel 9 órakor legyen mindig itt, s maradjon 1 óráig; bár önnek addig nem lesz dolga, — de a többi tisztek miatt önnek is itt kell maradnia. Ügyeljen mindenre; füle és szeme mitse kerüljön ki.... fontos dolgai csak akkor lesznek, ha én nem leszek itthon, vagy pedig önt küldöm el helyettem valahová.

Veimár gondolkodott. Szeretett volna még néhány kérdést intézni Váry Zoltánhoz, ennek családi ügyére vonatkozólag; hisz elég kérdezni valója lett volna, — Kováts Irén eleget mesélt róla.

Bár félt attól hogy feltűnővé teszi magát kérdéseivel, — egyet még sem mulaszthatott el.

— Váry ur! Irén kisasszony tudatta velem az ön multját. Tudja ön jól, hogy én befolyásos ember vagyok s ha önnek érdekében van multjáról a fátyolt elháritani, akkor én sziveson nyujtok segédkezet; önnek van egy rokona: Nelli kisasszony, ki a zárdában van.

— Irén kisasszony igazat mondott önnek, bankár ur.

— Önök mindegyike egy-egy iratot kapott halálos ágyon fekvő anyjától. Ha ez az irat az ön birtokában van, akkor adja át nekem én a kutatásokat rögtön megkezdetem.

— Bocsánat, bankár ur! minek köszönjem ezen rendkivüli érdeklődést?

Nagyon meghatott az ön sorsa fiatal barátom s én egyik feladatomul tüztem ki felkutatni az ön multját és segiteni akarok felkeresni az ön édes atyját; persze, ha ön megengedi!

A fiatal ember nagyon le volt kötelezve a bankár eme tulszivessége által;

Habozás nélkül nyult kabátja belső zsebébe, a kérdéses iratott kivette és átnyujtá a bankárnak.

Most midőn h a z á n k b a n az uj beszállásolási törvény értelmében a mozgalom a kaszárnya építések tárgyában megindult, alkalomszerűnek tartjuk röviden a soproni uj lovaskaszárnya ismertetését adni. Az összes épületek 5 sorban emelkednek. Az 1. sorban találjuk a főtisztek 2 emeletes tágas lakóházát. E ház 1. és 2. emeletén vannak a főtisztek lakásai, földszint pedig az irodák és a kapuőrség helyisége. A főtisztek lakóháza mögött külön épületben találhatók a szép torna- és vivócsarnok, a markotányos vagyis vendéglős lakása szép és tágas konyhával és a korcsmahelyiségek, végre a legénység konyhája 3 tágas takarék tüzhelylyel melyek a legujabb szerkezetü főzőkészülékkel vannak ellátva. A 3. hosszu sorban emelkednek a legénység 1 emeletes 3 lakóháza, melynek mindegyike 2 födött folyosóval a 4. sorban elterülő 6 istállóval van összekötve. A lakóházak mindegyike 8 nagy legénységszobát foglal magában 1 altiszt és 17 ember összesen 1 lovasszázad számára. Földszint 5 kisebb lakás van altisztek számára (1 szoba és konyha) és az illető század raktára. A legénység szobái nem csak magasak és tágasak, hanem igen kényelmesen szellőztethetők is, a mennyiben a tágas ablakok szemközt nyilnak. E sorban találjuk még az emeletes ezredtörzsi épületet is, melyben 8 lakás családos altisztek számára, az altisztek iskolaterme, a könnyü betegek terme, a rendelő orvos irodája és rendelő szobája és a különböző börtönök vannak. Az istállók mindegyike 2 részre van osztva és $1/2$ század lovait fogadja magába ?. találjuk még a szobákat a nyereg és zab elhelyésére. A legénység istállóihoz csatlakozik egy kissebb külön istálló az ezredtörzs, a főtisztek és az altisztek iskolalovainak számára, végre külön épületben a raktárak a kocsiszinnel. Az istállók mögött már az 5. sorban csak 2 épületet találunk. Balra a fedett és maga nemében nagyszerü lovagló iskolát 1800 □ méter területtel, külön karzattal a nézők számára, továbbá a főbejárattól jobbra a főtisztek szobájával, balra pedig az iskolaszobával. A lovagló iskola és a azon épület között, melyben a kovácsmühelyek, mosószobák és a szoba a zuhanynyal találhatók, egy tágas tér, az ugynevezett gyülekezőtér (Railirungsplatz) terül el a kaszárnyatelep hátulsó falkeritéséig és kapujáig. Az utóbb említett épület mögött a telep északkeleti sarkában van a kis istálló tis beteg ló számára, végre ettől fakeritéssel elkülönitve az istálló a gyanus lovak számára. A lovagló iskolára vonatkozólag felemlitjük még, hogy ez a legnagyobb az egész monárchiában 60 m. hosszu és 30 m. széles. A nyári lovagló iskolák az egész telepet bekeritő fakeritésen kivül vannak. Az épületek összes költsége 560 ezer forintra rug. Az épületeknél felhasznált anyag mind Magyarországban készült. Az asztalos és lakatosmunkát kivéve a munkálatokat mind hazai iparosok végezték.

Régészet.

A „Zalai Közlöny" 57. számában leirt csab-rendeki bronczleletre vonatkozólag irhatom, hogy ismét igen érdekes tárgyak kerültek gyüjteményembe, melyek ugyanazon leletből valók, csakhogy eddig avatatlan kezek közt eltévedve voltak, melyek midőn anyagi értéktelenségük kitünt, kezeimhez juttattak. — A tárgyak közt a következők az érdekesebbek; 1 ször egy finom kidolgozásu bronczs-tü, melynek gombján vonal diszités látható, 2-szor tömör lándzsa-töredék szárnyas diszitéssel, 3 szor átlyukasztott szurony-részlet.

A lelet legérdekesebb részét képezi három darab tömör broncz-karperecz, mindegyike különböző nagysággal, végei fokozatosan vékonyulva, függélyes és vizszintes vonaldiszitéssel.

E leletet felküldtem megtekintés végett a magyar nemzeti muzeumhoz, melynek igazgatósága nevében ns. Dr. Hámpel József ur figyelmeztetett, hogy a tárgyak broncz- vas átmeneti korból valók, tehát ritkák és igy érdekük s fontosságuk kitünt.

Mig az őskort igyekezünk egyes emlékeivel előtüntetni, addig észre sem veszszük, miot pusztulnak a középkor fennálló emlékei.

Igy omlik Sümegh régészeti dísze a ritka szépségü vár-rom, melynek a város felőli legimpozánsabb része, tegnapelőtt délután, csorbát szenvedett, hogy azt most már csak egy keskeny felnyulló falazat jelöli, mig az szintén röviden az idők vasfoga által le nem zuzatik.

Sümegh 1882. aug. 21.

Közli:

DORNER KÁLMÁN.

Elégedett mosolylyal nézett Veimár a sárgult papirra és azután az asztalra tevé.

— Tehát holnapra elvárom!

— Okvetlen itt leszek!

Váry távozott, a bankár a lépcsőkig kisérte, — barátságosan megszoritá Váry kezét, aki gyorsan sietett le az emeletről.

Amint Veimár és Váry a szobából kiléptek, a sarokban levő spanyol fal mozogni kezdett s a bankár szolgája Lipner János dugta ki fejét a résen.

— Elmentek. Most csak gyorsan előre!

Egy ugrással az asztalnál volt, az iratot magához vette és fenyegetve az ajtó felé, melyen Veimár kilépett, — mondá:

— Te akarod az ő multjáról a fátyolt elháritani? jó! ugy, én majd ar czodról veszem le az álczát, vén bünös. Segédkezedet nyujtád neki, hogy emberbarátilag segitsz? hahaha! persze az ártatlan és könnyen hivő ifju megbizik benned, ma majd én taszitalak ama gödörbe, melyet te Váry Zoltánnak ástál!

Léptek közeledtét hallá és gyorsan kiosont egy kis mellékajtón.

A bankár belépett.

Az iratot kereste az asztalon, de nem találta; zavarba jött. Az asztalon levő papirhalmazt felturta, — nem találta; — kereste az egyes fiókokban... nincs! — — — keresgélte zsebeiben . . . sehol sincs a keresett papir. Hideg tenyerét homlokára szoritá és gondolkodott.

(Folytatása köv.)

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **Zárszámadását** a nagy-kanizsai önkéntes tüzoltó-egyesület zászlóavatási ünnepélyét rendező bizottság befejezte, melyszerint bevétel 1792 frt 32 kr. és 7 db. cs. kir. arany volt, kiadás pedig 1544 frt 74 krt tesz, maradt 250 frt 57 kr. és 7 db. arany, mely a választmány rendelkezése alá bocsáttatik. A rendező bizottság köszönetet szavaz a kegyes adományozók s felülfizetőknek névszerint adományoztak: Gelsei Gutmann Vilmos ur 25 frtot, nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank 5 frt, Karczag Béla ur 25 frt, Karczag István ur 25 frt, nagy-kanizsai takarékpénztár 10 frt, magyar-franczia biztositó társaság 15 frt, Izraelita nőegylet 10 frt, nagy-kanizsai Casino 2 aranyat, Bankegyesület 2 aranyat, Segélyegylet 10 frt, Schneider Ferencz ur az osztrák-magyar bank kanizsai fiókintézetének igazgatója 1 aranyat, Lövinger Ignácz ur 1 aranyat, Zadubánszky Lajosné 1 aranyat, kisded nevelő-egyesület 10 frt összesen 135 frt és 7 aranyat. Felülfizettek az ismerkedési estélyen: Blau Nándor ur 40 krt Oszeszly Antal ur 85 krt Simon Gábor ur 45 krt, N. N. 15 krt, N. N. 20 krt, N. N. N. 45 krt és Rosenberg F. ur 75 krt összesen 3 frt 25 krt. Felülfizettek a tánczestélyen: Grünhut Henrik ur 4 frtot, P. Szabó Károly ur 1 frtot N. N. 1 frtot, Oszeszly Antal ur 1 frtot, Topolics József ur 1 frtot, Sommer József ur 2 frtot, Guttmann László ur 4 frtot, Blau Lajos ur 2 frtot, N. N. 70 krt, összesen 16 frt 70 krt.

— **Tek. Városi Tanács!** A főutczán elvonuló földalatti csatorna boltozatán közvetlen a Belus féle gyógyszertár előtt egy burkolati tégla behullása folytán egy lyuk képződött, mely, a burkolat aláporladozása folytán most már emberlábnyi nagyságot elérve a járó kelő közönségre nézve különösen éjnek idején felette veszélyessé válhat. Tisztelettel kéretik a Tek. Tanács, miszerint az említett helyen a szükséges kiigazitást elrendelni sziveskedjék. Nagy-Kanizsa, 1882 augusztus 24. A városi főkapitány.

— **A kisdedóvók ellenségeinek** szomoru meggyőző példát kell registrálnunk; Neu Ferencz nevü városi dijnok egyetlen, igen szép reményekre jogositó öt éves gyermeke, szorgalmasan látogatta a helybeli óvót. F. hó 24-én kicsinyes ok miatt nem ment óvóba. Éppen ez is lett oka a bekövetkezett szerencsétlenségnek. A kis gyermek u. i. a délutáni órákban a ház körül több gyermekkel játszadozva, a só-őrlőre felmászott. Az őrlő elbillent, a gyermek leesett s pedig oly szerencsétlenül, hogy a nagy sulyu tárgy rá zuhant. A gyermek élet és halál között lebeg; a szülők kétségbe vannak esve Szomoru bizonyiték ezen eset, hogy mily megfizethetlen áldásos intézmény a kisdedóvó.

— **Tanügyi jelentés.** A n.-kanizsai kath. főgymnasiumban az $188^2/_3$ tanévre a beiratások aug. 30 és 31 ik, valamint szept. 1 és 2-ik napján történik, ugyanezen napok délutánján pedig a felvételi, pótló és javitó vizsgálatok fognak megtartatni. Miről a t. cz. szülők és gyámok azon hozzáadással értesittetnek, hogy isk. bizonyitványnyal ellátott gyermekeik vagy gondozottjaik nélkülök az intézetbe fel nem vehetők. Nagy-Kanizsán, 1882 aug. 25-én. Az igazgatóság.

— **Hirdetmény.** A nagy-és kis-kanizsai felső és alsó községi népiskolákban az 1882/83 tanévre a beiratások szeptember hó 1-től 5 ig a városi iskolaépületben tartatnak meg; és pedig reggel 8 órától 11-ig, délután 2-tól 4-ig. Hivatalosan felkéretnek a t. szülők, hogy tanköteles gyermekeiket ez idő tartalma alatt beirassák, és a beiratandókat is magokkal hozni sziveskedjenek. Az iparos tanonczok beiratása szept. 2-án eszközöltetik. Nagy-Kanizsán aug. 25-én 1882

Az igazgatóság.

— **Értesités.** A nagy-kanizsai hat osztályu polgári fiu-iskolában az 1882/3. tanévre a beiratasok f. é. szept. hó 1-én kezdődnek és szept. 4 ig eszközöltetnek reggeli 9—12-ig, délutáni 3—5 óráig a polgári iskola helyiségében. Ugyanekkor tartatnak a felvételi és javitó vizsgálatok is. Nagy-Kanizsán, 1882. aug. hó 24-én.

Az igazgatóság.

— **Értesités.** A nagy kanizsai polgári iskolai tantestület által ministeri engedélylyel felserdült leányok számára rendezett tanfolyamra a beiratások f. évi szeptember hó 1-től egész 4-ig mindig 9—12 ig és délután 3—5 óráig eszközöltetnek. Jelentkezhetni a polgári iskolai igazgatósági irodában. Nagy-Kanizsán, 1882. aug. 24. A polg. isk. tantestület.

— **A vidéki szülők figyelmébe.** Egy tanuló-leány vagy fiu, kit szülei városunkba szándékoznak hozni a most következő tanévre nevelésbe, igen előnyös föltételek mellett elfogadtatik teljes ellátásra. A házban zongora is van; s kivánatra abból is nyerhet oktatást. Bővebb értesülést Wajdits József könyvkereskedésében nyerhetni.

— **Öngyilkossági kisérlet.** Reitner Jakab volt déli gyüm lcsárus f. h. 23-án este a Hunyadi-utczában levő lakásán öngyilkossági szándékból hasát két helyen megszurta, a rögtön érkezett orvosi segély a vérzést elállitotta, sérültet pedig a rendőrség a kórházba szállitotta. — Kérdéses egyén teljesen elzüllött életü ember levén, mindenét elpazarolta és igy akart a terhére vált élettel leszámolni. — Az ejtett sebek nem életveszélyesek.

— **Az Alsó-Lendván** tartott megyei, tanitói közgyülés f. h. 24-én tartatott meg. A mint értesülünk az uj központ Sümegh lett. Elnökké; Bánfy Alajos, jegyzőkké: Gosztony József és Tóth József választattak meg. Sok sikert az uj választmanynak a nehéz és hálátlan munkához!

— **Munkácsy Mihály „Krisztus Pilátus előtt"** czimü világhirü müvét utánfestette egy genialis tehetségü fiatal müvésznő: Lichtenstein Georgétte, a „Correspondence de Pesth" czimü lap jeles szerkesztőjének leánya Ezen képet meghivás folytán már több helyen bemutatta a müvésznő és arról ugy a legilletékesebb szakértők, valamint a közönség is mindenütt a legnagyobb elragadtatással nyilatkozott. Több oldalról tett fölhivásnak engedve, L. Gy. kisasszony elhatározta, hogy e remek alkotást városunkban is bemutatja. Midőn ezt előre is t. olvasóközönségünk tudomására hozzuk, táplálkozunk a reménynyel, hogy minden szépért lelkesülő városi közönségünk ez alkalommal is beigazolja, hogy a mit a müvészet oltárára tesz, nem áldozatnak, hanem a kötelesség adójának tekinti. A jeles müvésznő szeptember első napjaiban fog müvével ide érkezni. Isten hozza! Hiszszük, hogy itt még nagyobb ihletet nyer müvészetéhez.

— **Csodabogarak gyüjtőinek figyelmébe.** Lapunk bécsi munkatársa, ki jelenleg Pozsonyban van, ott a Mária-Terézia-utczában egy fodrászterem ajtószárnyán következő feliratot olvasta: „Borotváni, Hayvágni és Fodoritanni Iklenitza Resső." Be kár, hogy Ardényi Dezső előbb elhagyta Pozsonyt, mint ezt meglátta, — talán a magyarosodásban kifejtett tevékenysége a feliratokra is kiterjedt volna, — melyeket nem ritkán látni itt „szemetkápráző" magyarsággal irva!

Sz. S.

— **A zala-szent-gróthi** tanuló ifjuság vasárnap, folyó 1882 évi augusztus hó 27-én a nagy vendéglő termében a „tüzoltó egylet" javára „tánczczal egybekötött" müked velői szinielőadást rendez, mely alkalommal szinre kerül: „A Bot-csinálta Doctor" Vigjáték 3 felvonásban, irta Moliere, forditotta Kazinczy Ferencz. Személyek: Rigó Jonathán, kicsapott iskolamester Dolhán, Bród Miksa ur. Rebék asszony felesége, Márkus Katicza k. a. Csonka Bandi, szomszédja, Szabó József ur. Kutyesics, boltos görög Berzencsén, Korányi Sándor ur. Katicza, leánya, Csuk Róza k. a. Miklós deák, legénye * * * Babos Gyurka, vinczellérje, Korányi Adolf ur. Sára asszony, Babosné, Hus Gizella k. a. Harica, Katiczának titkos szeretője Bonyhárd Mór ur. Sütő Mihály, Berger Géza ur. Jankó, fia, Bognár Ferencz ur. A játék történik előbb Dolhán azután Berzenczén. Helyek ára: Körszék az 1 padban 80 kr. — Zártszék 50 kr. Földszint 30 kr. — Karzat 20 kr. Felülfizetések a jótékony czél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak, s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete pont 8 órakor. Előadás után táncz következik. A nagyérdemü közönség becses pártfogásáért esdenek a mükedvelők.

— **A hosszu ősz jele** Körmenden, Fogassy Sándor utbiztos kertjében egy szép körtefa teljes virágzásban áll.

— **Szabó Géza** vasmegyei ideiglenes segéd tanfelügyelő, e minőségében végleges megerősitést nyert.

— **Tanzs Ferencz,** ministeri phylloxera-biztos jelenleg a kőszegi szőlők megvizsgálásával foglalkozik.

— **A hivatalos** hajtóvadászatokat ezentul egy belügyministeri rendelet szerint a közigazgatási bizottság, illetve ennek elnöke a főispán engedélyezi.

— **Lakbérfölemelés.** Az „Ellenőr" egyik közleménye szerint a jövő évi költségvetés megalakitásánál a kormány az alantasabb hivatalnokok könnyitésére a szállásdijakat fölemelte. — Ideje is volt már!

— **A 10 ik** bécsi nemzetközi gabona- és mag-vásár szeptember hó 6-án és 7 én fog megtartatni a világkiállitási palota rotundájában. A programm szerint szept. 6 ika az aratási tudósitásoknak lesz szentelve, 7-ike pedig a gabona-üzleteknek, a melyeknek megkönnyitésére valamennyi fontos termelővidékről, különösen az európai szárazföldről és ezek közöl kiválóan Ausztria-Magyarország-, Románia-, Szerbia- és Oroszországból fognak minták kiállittatni. Ezen vásár egyszersmind gazdásági-, malom, szesz-, serfőző- és sütő-ipari különleges gépkiállitással és gabna üzletkötésekkel lesz egybekapcsolva, valamint ez idei termésü osztrák-magyarországi komlókiállitással is. Mindezekre, valamint a kilátásba helyezett ünnepélyességekre vonatkozó előleges bejelentéseket elfogad a bécsi gabona- és liszttőzsde igazgatósága.

— **Eljegyzés.** A mult vasárnap tartott bucsuk egyikén történt, hogy D. M. ur, Noe apánk italának jókedvre buzditó hevétől izgatott keblében az ifjuság hamvadó tüze ujból felgyuladt, s azon gondolata támadt, hogy ő életének hátralevő napjait egy szép hölgy kedves társaságában fogja átélvezni. Evégből tekintetét a társaságban jelenlevő bájos és szellemdus Cs. B. kisasszonyra forditotta a pár pillanat — és szive Amor nyila által lett megsebesitve. Ezen szándékát közölte is barátaival, kik ezt a kisasszonynak rögtön tudtára adták. Miután az udvarias hölgy az ajánlatot elfogadta, egész nyilványosan megkezdték a jövő iránti társalgást. Azonban a kisasszony azon legelső kérdésére, hogy „hát mennyi a penziója"? lelohadt az ifjuság tüze a képzelt vőlegényben, s eszébe jutva a valóság, azon gondolata támadt, hogy ha már igy van, bis ő neki csak jobb lesz, ha törékeny sajkáját egyedül vezérli az élet háborgó tengerén, s a kisasszony ezen jó ötlete fölött oly hahotára fakadt velünk együtt, hogy mint maga mondta, még nem nevetett ily jóizüet mióta csak földönfutó ha ha ha!!!

— **A megjutalmazott tanitó.** Vas-megye közgyülése Redl Ferencz barátmajori tanitónak a magyarosodás előmozditása körül szerzett érdemeiért 300 frt jutalmat szavazott meg. E tanitóról, illetve müködéséről bővebben meg kell emlékeznünk. A barátmajori iskola állami iskola, hol Redl Ferencz hat év óta müködik. Elődе egy általánosan ismert pánszláv agitátor volt, kit erőhatalommal kellett izgatásai miatt megválatni iskolájától. Redl Ferencz jövén helyébe, nem csak mint kiváló tanférfiu tünt ki, hanem ugy is, mint a magyarságnak, a magyarosodásnak valódi apostola. Müködése a legszebb eredménynyel járt, mert Barátmajor uj nemzedéke a magyar nyelvet már ugy elsajátitotta, hogy azt anyanyelveként beszéli, sőt a tanitó buzgalmában még odább ment, most a felnőttek számára is rendezett be magyarnyelvi folyamot, mely már is hozott eredményeket. Sok ily tanitóra van szükségünk. D—l.

— **Villámcsapás.** Kőröshegyről, Somogymegyéből irják lapunknak, hogy ott f. hó 22 én borzasztó szerencsétlenség történt. Brodszky Gyula fiatal földbirtokos szérüjében a gőzcséplő müködését szemlélte a mondott nap reggelén, midőn egyszerre óriási vihar keletkezett. Az asztagot betetéztetni akarta s gépészével az asztag felé ment. Alig tett pár lépést, a villám leütött, s őt, ugy a gépészt, valamint hü ebét agyonsujtotta. A szerkesztőségünkhöz küldött gyászjelentés következően hangzik: Brodszky Károly a saját, — ugy az egész családja nevében, megtört szivvel jelenti forrón szeretett fiának Brodszky Gyulának folyó hó 22-én délelőtt 10 órakor, élte 33-dik évében hirtelen bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 24-kén délutáni 3 órakor tétetnek le Kőröshegyen örök nyugalomra. Béke lengjen hamvai felett.

— **A komlószár felhasználása.** A mint Flandriából, egy gazdasági lapot értesitenek, ott a komlószárat, melyet előbb a trágyafészekre hordattak, vagy a földeken elégettek, ujabban a gabnakövék kötésére a legjobb sikerrel használják, mi által sok munkát takaritanak meg, a mi azelőtt a kévekötelek készitésére lett felhasználva. Ugyanis a komlószár zöld vagyis nyers állapotában igen hajlékony s ezen hajlékonyságát az a megszáradás után ujból megnyeri, ha pár napra vizbe lesz áztatva. A komlószárat tehát a komló leszedése után azonnal oly hosszu darabokra vagdalják, a mily hosszuságban azt kévekötésre lehet használni és megszáradva csomóba kötik a használatig. Lehet az ily komlószárat fanyesedék összekötésére s gyümölcsfáknak a karókhoz való erősitésére is használni.

— **Az adóprés** müködésének ritka leleményességü módját eszelte ki a veszprémi adófelügyelőségének egyik kegyes indulatairól ismert concipistája, ugyanis ott a hol azt látja, hogy valaki szegényesen bár, de becsületes uton megélni képes, ha nagy adóval megróható adóalapot be nem vallott, megkeresi a városi hatóságot, hogy kémek által puhatolja ki, hogy ki-ki honnan szerzi meg naponkénti betevő falatját. Igy történt, hogy hasonló eljárás czéljából puhatolás teljesittetett egy volt tisztviselő hátrahagyott szerény háztartást vezető özvegye ellen. A meghallgatott szomszéd egybehangzólag vallották, hogy emlitett özvegy nő két kezével munkálja bérben birt kis kertjét, azonkivül pedig egyéb jövödelemről nem tudnak semmit, költekezésének csekélysége pedig határozottan kizárja a más jövödelmi forrás lehetőségét. S az ily eljárás napról-napra ismétlődik az adófelügyelő tisztviselő által áhitozott renumerationak nagyobb dicsőségére, de feledik a törvény azon nemes intentióját, mely az özvegy nőnek 315 frton alul levő nem csak bizonytalan keresményét, de még biztositott évjáradékát is mentesiti az adó alól.

— **Electro-technikal** kiállitás Münchenben. Mintegy folytatásául a tavaly Párisban tartott kiállitásnak, nem régiben Londonban is volt, egy electrotechnikai kiállitás; Bécsben most tervezik, Münchenben pedig jelenleg van készülőben! — a legközelebbi időre egy ilyen kiállitás, mely a folyó év őszén mindenesetre meg fog tartatni. — Ezen kiállitás különös érdekünek igérkezik azon kisérletek által, melyek programmszerüleg kiterjesztetnek oly készülékek bemutatására, melyek az electromos áram létesitésére, gyüjtésére, vezetésére és mérésére szolgálnak, — kiterjesztetnek továbbá e kisérletek az elektromos áramnak a telegráfnál való alkalmazására, a hang átvitelére, a jelzésre általában, melegség fejlesztésére, világitásra, kohászatra és elektromikus vegyészetre, erők létesitésére és átvitelére, a földmivelés terén, ugymint az ipar különféle ágaiban való fölhasználására. Szándékban van hat különféle világitásmódot bemutatni s a berendezéseket akként eszközölni, hogy a különféle világitásmódok között egyrészről és az elektromos világitás és gázvilágitás között másrészről, az összehasonlitás szembetünően eszközölhető legyen. Minden világitásmód egy külön utczában fog bemutattatni. A kisérletek idejéül szept. hó második fele és okt. hó eleje van kitüzve.

Hivatalos placzi árak.

N.-Kanizsán, 1882. augusztus 23-án.
100 kilogrammjával számitva.

Buza 9 50—9.60 Rozs 6.90—7.— — Árpa 6 50—7.— — Zab 6.—6.20— Kukoricza 8 20—.— Burgonya 3.— — —.— Rizs 32.—8.80. Buza Dara 23.—.—

Egy kilogramm.

Árpa kása —.48 Borsó —.36 Lencse —.34 Bab —.10 Köles kása —.12. Hariska —.16 Pohánka —.15 Savanyu káposzta—.10. Répa —8. Rizs —32. Buza-Dara 23.50— Árpa-kása —48. Széna — — 8.

1 Liter.

Uj bor 16—24. Ó bor 24 -48. Pálinka —46 Eczet 8— .

1 Hectó.

Ujbor 8.— Ó bor 14.—

1 Kiló.

Repcze olaj —.48 Starin gyertya 1.20 Fagyu gyertya —.60 Szappan —.40 Marhahus 50.—52 Borjuhus 48—60 Sertéshus 56— Szalonna —.80 Disznózsir —.96 Marhazsir 1 frt. Körmei —.50 Só —.13 Czukor —.56 Bors 1.10 Paprika 80.——. Vaj —1. Vörös hagyma —10. Foghagyma —24.

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR

Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Nyilttér.*)

Első rangu egészségi- és asztali-viz.
Legtartalomdusabb bor- és lithion-forrás
SALVATOR
vastartalom nélkül,
gazdag term. szénsavtartalommal
borsavas Nátron és szénsavas Lithionban
(0·32843 literként) (0·12195 literként)
Lipóczi forrás-igazgatóság Eperjesen.
Kapható minden ásványviz-kereskedésben
és a legtöbb gyógyszertárban.
Főraktár: Édeskuty L., Budapesten.
602 14—20.

*) E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

HIRDETESEK.

MOLL SEIDLITZ-PORA

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimlapján a sas és az ön sokszorosított czégem van

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemü **gyomor betegségek és emésztési akadályok**, (mint étvágyhiány, hasszorulás), **vér tojsuss és zaranyér** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülő élet-módot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek

Egy lepecsételt eredeti doboz ára 1 frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemü sebesülések, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákrekélyek, üszök, szemgyulladás, mindennemü bénulás és sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn M. és társától Bergenben. (Norvégiában.)

Ezen halmáj zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló más közöttt az egyedüli, mely orvosi czélokra használható.

Ara egy üvegnek használati utasitással 1 frt. o. é.

Főszállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, Bécs Tuchlauben.

Raktár az állam minden hirneves gyógyszertárában vagy fűszerkereskedésében. Raktár nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedésben részesülnek.

A t. cz. közönség kéretik határozottan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogadni, melyek saját arczjegyem és aláirásommal vannak ellátva.

Raktárak: **Nagy-Kanizsa** Belus J. gyógysz. Prager Béla gyógysz. Fesselhofer József. Rosenfeld Adolf. Rosenberg Ferencz, Strém és Klein — **Zala-Egerszeg** Hollósy J. E. **Marczali** Iszt. Ferd — **Barcs** Dorner K — **Csáktornya** Göncz L. gyógyszerész. — **Kaposvár** Babóchay Kálm. Kohn J. gyógysz. Tb. Kecskessy gyógysz. — **Kapronczа** Werdi M. gyógytőszeg Czazanovics ist. gyógysz. — **Keszthely** Wünsch F. — **Körmend** Rátz Ján. — **Zágráb** Legalmashoz gyógysz. Mittibach S. gyógysz. Holjac V. — **Sopron** Mezey And. gyógysz. — **Letenye** Kaliwoda J. — **Kaposvárott** Borovice Ad. — **Zala-Egerszeg** Hollosy L. E. gyógysz. 151 35—52.

Gőzmalom bérbeadás.

Az újra felszerelt zala-szent-gróthi urodalmi gőzmalom (egy franczia és két sárospataki kőre) irásbeli ajánlat utján 1883. évi január 1-tól kezdve vagy előbb is 12 évre bérbe adatik. 647 3—3

Az ajánlat október hó 1-ig beküldendő, a szerződési föltételek az urodalmi irodában megtekinthetők.

Hazai ipar!

Schember C. és fiai,

cs. kir. szab hidmérleg- és gépgyára,

Budapest.

Raktár: Váczi körut 17. szám.

Gyár: Bettenhilder-utcza 12, és 14. sz.

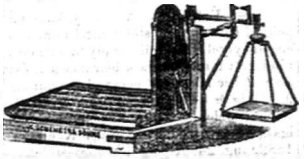

ajánlják ezennel ismeretes legkitünőbb gyártmányaikat, u. m. mindennemü tized- és száraz-hidmérlegeket, szélmalmokat stb.

Egyedüli készitői a kettős vonó-lengelyü „Schember rendszerü" tized-mérlegeknek.

43 3-6 Árjegyzék ingyen és bérmentesen.

Fontos gazdákra nézve!

A **buza**, valamint **kukoricza, árpa, zab megüszkösödése ellen** több gazda által legjobb sikerrel próbált **Edmond-féle magáztató szer biztos hatást gyakorol**. Gazdáknak, ha terményeiket buzát, kukoriczát, árpát, zabot, **üszöktől menten akarják learatni**, ezen kitünő óvszer különösen ajánlható.

A magáztató szer csomagja, mely 200 liter vetőmag páczolásra elégséges — **csak 30 kr.**

A mikénti alkalmazás — a csomagokban több nyelven található használati utasitás szerint történik.

Ezen magáztató szer kapható: 644 2—8.

Nagy-Kanizsán: Fesselhofer József. Csáktornyán: Gráner testvérek. Zala-Egerszegen: Gráner Jac. fia, Boschán Emil, Oestreicher Márkus urak kereskedésében.

BERGER orvosi

KATRANY-SZAPPANA

orvosi tekintélyek által ajánlva, a legtöbb europai államokban a legnagyobb hatással használtatik

mindennemü bőrkiütések ellen,

különösen idülő és sömörök, rüh, ótvar és ólföldi kiütések, ugyszinte veres orr, fagydag, izzólab, fej- és szakálpikkely. **Berger kátrányszappan 40% fakátrányt** tartalmaz és igen ellkülöníthető a más forgalomban levő kátrányszappanokétól. A csalások elkerülése végett kéressék világosan Berger kátrány-szappana és ügyeltessék az ismert véljegyre. 474 14-24

Makacs bőrszenvedéseknél a kátrány-szappan helyett hatással használtatik

Berger orvosi kátrány kén-szappana

és azon esetben, ha ez szükségeltetne, ugy kéressék **csakis a Berger-féle** kátrány kén-szappan, minthogy a külföldi utánzások eredménytelen készitmények.

Mint gyengébb kátrány-szappan mellőzésre minden

tisztátlanság a bőrön,

bőr- és fejkiütések gyermekeknél, valamint eddig elérhetetlen szépitő **mosdás- és fürdő-szappan** mindennapi használatra szolgál

BERGER GLYCERIN KATRANY-SZAPPANA,

mely 85% Glycerint tartalmaz és finoman van illatositva.

Minden fajtának darabja 35 kr. utasitással együtt.

Főszétküldés: HELL G. gyógyszerészénél TROPPÁBAN Raktárak: Készletben van minden europai gyógyszertárban. Főraktár Nagy Kanizsa számára: PRÁGER BÉLA és BELUS JÓZSEF gyógyszerészeknél.

HLATKO JÁNOS

NAGY-KANIZSÁN.

A közelgő őszi- és téli-idényre ajánlom dúsan felszerelt raktáromat LEGFINOMABB bel- s külföldi SZÖVETEKBŐL a legolcsóbb árakért.

Ajánlatok a leggyorsabban s legpontosabban eszközöltetnek.

Tisztelettel

Hlatko János

Nincs többé buza-üszög!

A gyökeres páczolásmód buza-üszög ellen jutalmazva és ajánlva sok egyleltől és előkelő személyiségektől.

Kapható minden raktáramban az osztrák-magyar monarchiában.

1 csomag 200 liter magnak 30 kr.
1 „ 100 „ „ 15 kr.

Felvilágositást ad ingyen és bérmentve:

A vegytani laboratorium Dupuy N. Bécs VI. Windmühlgasse 35. 645 3—5.

Nagy-Kanizsán: kapható **Rosenfeld Adolf** kereskedésében.

719. 1882. 659 1—1

Hirdetmény.

Csáktornya nagyközség képviselő testülete által ezennel közzététetik: hogy a csáktornyai község tulajdonához tartozó, Csáktornyán létező, — a „Hattyu"hoz czimzett szálloda folyó 1882. évi szeptember hó 14-én délelőtti 9 órakor a községi irodában 1882-ik October hó 1-től 1887-ik évi deczember hó 31-ig nyilvános árverés uton haszonbérbe adatni fog

Az évi haszonbér kikiáltási ára 1715 frtban van megállapitva, melynek 10% bánatpénz képen az árverés megkezdése előtt leteendő, a mely pánatpénz a bérlő által 300 frtra kiegészitendő.

A feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáktornyán, 1882. aug. 21-én.

A községi képviselő testület.

A főgymnasiumi, polgári, elemi és izraelitai igazgatóságok megbizásából minden iskolai tankönyv WAJDITS JÓZSEF

könyvkereskedésében kapható.

Valamint minden iró- és rajzszerek felettébb leszállitott olcsó áron egyedül csak

ITT VÁSÁROLHATÓ.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1882. augusztus 31-én. 70-ik szám. Huszonegyedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . . . 8 frt.
fél évre . . . . 4 „
negyed évre . . . . 2 „
Egy szám 10 kr.

HIRDETÉSEK
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr. fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Nagy-Kanizsaváros helyhatóságának, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet", a „nagy-kanizsai kereskedelmi s iparbank", „nagy-kanizsai takarékpénztár", a „zalamegyei általános tanitótestület" a „nagy-kanizsai kisded-nevelő egyesület", a „nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet", a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai kűlválasztmánya" s több megyei és város egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Az elhagyottak érdekében.

Fényes ünnepélye volt legközelebb a fővárosnak. Ezerek seregeltek oda a vidékről is. A szeretetházi egyesület rendezett nagy népünnepélyt a magyar nemzet nagy ünnepén: szt. István napján. Hogy mily óriási jövedelem folyt be akkor az elhagyottak számára, azt bőven láttuk, olvastuk a napi lapok hasábjain.

Nem is csuda! Hisz ha annak a tengernyi népnek mindegyike csak fillérekkel járult is hozzá, roppant összegnek kellett egybegyűlni. Olyan ügyesen összeállitott programmal léptek fel, annyira fölhasználtak minden előnyösnek igérkező mozzanatot, a mi a népünnepélyek keretébe vág, hogy mindenkit fölcsalt a kiváncsiság.

Az ily népünnepélyek bohóságai nagy varázserejüek. Mindenki szivesen adja oda azt a néhány garast, mert nem igen érzi meg s a mellett jól mulat.

Na de álljunk meg most már egy kissé ennél; a népünnepélynél, nézzük annak erkölcsi oldalát!

A bohóságból összegyült ezerek hány szegény elhagyottnak adnak biztos menedéket. Ezerek meg ezerek lesznek a nyomorultak, kivetettek, üldözöttek jótevőivé anélkül, — hogy arra különben csak gondoltak volna is. —

Hány embert mentenek meg azokon a filléreken a kétségbeesés gyászos lépéseitől! Hány alapjában kitünő erőt, tehetséget mentenek meg a haza és emberiség számára!

Nem önkéntelenül támad-e bennünk a gondolat, hogy mily üdvös volna ugy vidéken is hasonló mozgalmat inditani?

Hisz nem csupán a fővárosnak vannak meg a maga nyomorultjai! Ha talán kisebb számban, de itt vidéken helylyel-közzel szomoritó példákat látunk.

Városunknak is vannak nyomor torzitott alakjai.

Ezeket naponkint szinről szinre látjuk és borzadunk láttukra. Már a sajtó utján történt ezek érdekében fölszólalás, de eredménytelenül.

Ugyancsak városunkban meg döbbentő eset fordult elő.

Egyik ház udvarán az esteli órákban egy éhkinzott 5—6 éves gyermeket találtak, kit mostohaanyja már egy hete elkergetett a háztól saját édes-apja tudtával és beleegyezésével. Egy ideig erre arra bujdokolt, hol egyik, hol másik széna-padláson hált, mig a ruha teljesen leszakadt róla és a f. hó 27-iki esős hideg idő alkalmával már félig megvette az Isten hidegje, ekkor az emlitett ház udvarán a trágya közé akart bujni éjjelre, hogy testét elfedje a hideg elől.

Szomoru eset bizony!

Szigoru büntetésre méltó dolog, melyre a törvénynek még sincs szigora.

Ilyen gyermekekből lesznek azután utonállók, zsebtolvajok, ilyenekből kerülnek ki a társadalomnak mételyei, mig fölkarolva, a baromi bánásmódból kiszabaditva hazájoknak hasznos talán éppen nagy fiai, az emberiségnek jótevői lennének.

És hány ilyen nem tudott eset fordulhat elő, részint városunkban, részint a vidéken.

Na és ha a főváros tudott az ügy érdekében lelkesülni, ha ott voltak olyan derék vezérei a társadalmi mozgalmaknak, — kik üdvös dolgokért hevülve a nyomorultak ügyét felkarolták, mért ne várhatnók ezt mi is joggal az itteni társadalomtól?!

Tudomásunk szerint a városi képviselő testületből alakult egy szegényügyi bizottság, szerintünk ennek volna feladata ily irányban mozgalmat inditani.

Egy oly népünnepély rendezéséhez, mint a fővárosi volt, csekély pénz, inkább több jóakaratu tevékenység szükséges. És általa még is lehetne oly tőkét teremteni, mely elég volna egy kisebbszerü szeretetház létesitéséhez, a hova a társadalom kivetettjeit le lehetne helyezni

Legalább akkor nem vethetnék minden lépten-nyomon szemünkre, hogy Nagy-Kanizsa szép város, gazdag város, de roppantul szegény az üdvös intézményekben.

A megyei tanitógyülés.

A zalamegyei ált. tanitó-testület alsó-lendvai közgyülése (f. évi aug. 23. 24.) igen sokáig kedves emlékben maradand, engedje meg azért t. szerk. ur, hogy a multkori rövid megemlitésnél kissé bővebben méltassam.

Megérdemli.

A távolabb eső városok és községek tanitói már aug. 23-án szép számmal gyültek egybe a kath. felekezeti népiskola csinos épületénél, melynek bejáratát jó izléssel készitett formalis diadalkapu képezé, nemzeti lobogókkal diszitve. ezen felirattal: „Isten áldása legyen működésteken!" s a terem bejárata felett: „Isten hozott!"

Este felé az előértekezlet, melyen több érdeklődő vendég is volt látható, élénk eszmecserék közt tartatott meg, a tárgysorozat egyes pontjait és sorrendjét módositván.

Másnap aug. 24. egy tisztelgő bizottság felkérése folytán főtiszt. Stirling Antal helybeli esp. pleb. ur szent miséje, a gyülésre megjelent tanitók „veni sancte"-jául tartatott, mely után pont 9 órakor vette kezdetét a tulajdonképeni közgyülés,

Jelen volt mintegy 110—120 rendes tag és számtalan tanügybarát a vidékről s a város kebeléből, részben hivatalos egyéniségek, élükön Stirling Antal esp, pleb. mint városi képviselő, ki egyszersmind a városi közönség nevében fogadta és üdvözölte a népnevelés összesereglett bajnokait.

Ezután következett a nagy figyelemmel s tárgyilagosan szerkesztett elnöki jelentés felolvasása, mit a gyülés lelkes éljennel fogadott; és igy tovább a tárgysorozat letárgyalása, melynek kiválóbb pontjait képezé: Miklós Gergely „A megyei tanitó-gyülések képviseleti szervezete" czimü kitünően szerkesztett értekezése, Hencz Lajos gyakorlati előadása a gypsz-öntésről, a központi választmány székhelyének megállapitása s a jövő országos képviseleti gyülésre küldendő két képviselő megválasztása, (mely utóbbinak eredményéről a „Zala" referense hir-közleményében csupa s z e r é n y s é g b ő l megfeledkezett.)

Elsőhez hatalmasan érvelő és nagy hatásu beszédben szólott Hoffmann Mór, kinek már magában sikerült volna kitünő szónoklatával a felolvasó inditványát megdönteni.

Mindamellett hozzá szóltak még: Bánfi Alajos, Hajgató Sándor. tek. Krób Pál tanfelügyelő ur, ki az előtte elhangzott felszólalásokat — nem tudom, minő felfogás v. intentio alapján, de elég helytelenül — frázisoknak declarálta, helyeselvén mindamellett a megyei gyülések eddigi szervezetének megtartását.

Mi ezen irányban gyülés által egyhangulag el is fogadtatott.

Hencz Lajos előadásaköztetszésre sikerült. — A központi vál. székhelyének megválasztásánál a szavazatok két részre oszlottak és Sümegh Csáktornya felett csak 11 szavazattal győzhetett. Elnökké lett B á n f i Alajos ritka szorgalmu, lelkes és minden tekintetben kiváló tanférfiu.

Az egész tisztikar beválasztását jkvünk majd bővebben hozza. Itt csak annyit jegyzünk meg, hogy az administratio ezuttal is igen jó kezekbe került, s működésüktől testületi ügyünkre a legjobbat reméljük, a minek Csathó Alajos ügybuzgó elnökkel élükön a derék keszthelyiek oly fényesen és hálás köszönetünkre méltóan megfeleltek. — A képviselő választás szintén titkos szavazattal eszközöltetett s nagy szavazattöbbséggel megválasztattak: C s a t h ó Alajos Keszthelyről és H a j g a t ó Sándor Nagy-Kanizsáról.

A gyülés egyébb mozzanatai a hivatalos értesités keretébe tartozván, következik a társas ebéd, mely a nagy vendéglő casino-helyiségében tartatott.

Emlitett esp. pleb. s a járási szolgabiró ur mellett itt is szép számban képviseltette magát a helybeli intelligentia. Az első felköszöntőt Nagy József szolgabiró ur Ő felsége a királyra, a másodikat Krób Pál tflő ur Trefort Ágoston cultusz-minister ur ő excellentiájára mondotta, s ezzel a hivatalos toasztok véget értek. Utánok Hajgató Sándor emelte poharát a hazára; Stirling Antal a tanitókra, mint a haza boldogitó munkásaira, Bánfi Alajos közkedveltségü tflőnkre, két vasmegyei tanitó vendégre sat. — Hoffmann Mór a hölgyekre, a szt.-györgyvölgyi prot. lelkész ur szive mélyéből szintén a népnevelőkre, ugyancsak az ottani prot. tanitó Gózon Imre Kossuth Lajosra stb. stb.

Ezzel, hogy ugy mondjam: az ünnepély véget ért, de véget nem fog érni

---

TARCZA.

Ha én...

Ha én madár lehetnék
Fecske lenni szeretnék!
Ott ülnék ablakodban
Minden áldott hajnalban.
Ott csicseregném csendesen:
Mit álmodtál kedvesem?

Ha én csillag lehetnék,
Bolygó csillaggá lennék,
De nem az ég magasán, —
Körüled lenne pályám,
S melytől a bolygó fényt kap,
Te lennél a fényes nap.

Ha én virág lehetnék
Piros rózsává lennék.
S boldog volnék, ha kezed,
Leszakitna engemet;
Mert kebledre tüznél tán,
S ott hervadnék el, babám!

LENGYEL GÉZA.

A kőszivü apa.

— Beszély. —

Irta: *PÁSLEK SÁNDOR.*

Befejezte: *SZOMMER SÁNDOR.*

II. Fejezet.

A szolga titka.

(Folytatás.)

— Talán itt fekszik előttem az asztalon, — talán zsebemben van, talán tizszer is a kezemben volt és az öröm miatt nem látom, nem ismerek reája. Várok holnapig, mig felháborodottságom le fog csillapulni; — de — az óvatosság kedvéért — be kell az ajtókat zárnom, — senkinek sem szabad ide bejönni holnapig.

Csengetett.

János belépett.

— János! én most elmegyek hazulról; fogass be. Azután mond meg a szobaleánynak, hogy ma ne tisztogassa ki a szobát, — azután te se jöjj be, — mert bajtól félek; látod, sok a papir az asztalon s ha eltalál valami tévedni, akkor az nagy baj lenne reám. Tehát ma senkise jöjjön szobámba.

János távozott, hogy gazdája mindkét parancsát teljesitse, s midőn a bankár kényelmes hintójában elhagyá a házat, János elégedetten mosolyogva dörzsölé kezeit s mormogá:

— Ne félj vén róka, nem viszik el azt tőled, amit féltesz! gondoskodtam, hogy jó helyen legyen!

* * *

Délután 4 órakor János csakugyan ott volt Kovátsék kertjének hátulsó ajtajánál Kétséget sem szenved, hogy Irén sem késett meg, hisz mi sem érdekelte őt jobban, mint a Váry család sorsa, — senkivel sem kivánkozott volna ugy találkozni, mint Váry Gyulával.

— Ha nagysád tudta volna, hogy a Váry Gyula név alatt csakis Veimár ur szolgája vár itt önre, ugy bizonynyal nem jött volna ide.

Irén szótlanul nézett a szolgára.

— Hogy önnel találkozhassam, Váry nevét kellett használnom. Minő szemtelenség lett volna tőlem, ha én — egy szolga — elmentem volna látogatásra a nagyságos kisasszonyhoz. De nem ritkán kell az embernek szemtelennek lenni, hogy mások szemtelenségét napfényre hozza. Különben én a kisasszonyt nem csaltam meg, én csakugyan Váry Gyula vagyok, a szegény szerencsétlen Nelli nagybátyja.

Tudom, hogy nagysád ismeri családi viszonyunkat, ezért jöttem most önhöz Sokat tehet, ha nekem segédkezet akar nyujtani a nagy munkában.

— De Váry ur! — mondá Irén meglepetésében — hogyan jut ön a szolgai ruhába?

— Ne essék kétségbe kisasszony! Nem az anyagi helyzet kényszeritett szolgává lennem, csak is azon remény, hogy Zoltán öcsémet, boldogult nővérem Izabella fiát atyjához tudom egykor vezetni. Tiz éve vagyok már Veimár bankár szolgája; türelem kellett, hogy ily hosszu ideig kitartsam, sokat hallottam és láttam ezen tiz év alatt, — de a sebre rakott keserü tapasztalatokért kielégitett a jó Isten. Számithatok önre kisasszony?

— Reám biztos számithat. Ha kivánja, akkor rögtön a zárdába utazom és Nellit értesitem a történtekről.

— Ellenkezőleg, jó kisasszonyom! Bizza csak azt én reám. Nellit felkeresem majd én, most még mitsem tehetünk, azonban rövidesen fellebben a fátyol.

— Felkereste ön már Váry Zoltánt?

— Igen! ma reggel.

— S tudatta vele kilétét?

— Ez korai lépés lett volna. Én, mint Veimár szolgája voltam ott, s gazdám nevében hozzá jönni kértem. Váry Zoltán holnap reggeltől Veimár ügyvezetője lesz.

— Mily jó szive van Veimár urnak! — mondá lelkesülten Irén. — Tegnap meglátogatott s elbeszéltem neki Zoltán ur élettörténetét.

— S honnan tudta meg ezt Irén kisasszony?

— Camillától, Veimár ur leányától, kivel együtt s Nellivel zárdában voltunk.

— És a bankárt mennyiben érdekelte az előtte idegen Váry Zoltán sorsa?

— A multkori koszorucskában beszélgettünk róla az „Arany Bárányban."

— Midőn ön öcsém nevét emlitette, nem vett a bankáron semmi változást észre?

— De igen! Határozottan emlékszem reá, hogy nagyon is zavart, s majdnem rosszul lett. Rövidesen nejével s leányával távozott. Én megigértem neki, hogy Váry Zoltán élettörténetét közölni fogom vele, s másnap délelőtt már jött hozzám a legnagyobb zavarral. Elbeszélésemet alig tudta végig hallgatni, s mintegy önmagával küzdve jelenté ki előttem, hogy az apátlan, anyátlan ifjuról atyailag akar gondoskodni. Akkori zavara még most is talány előttem.

— Ennyivel is többet tudok. Mint látszik s véletlen keze által vezetve, nagysád ezen regényes életen nagyot lenditett anélkül, hogy tudná mit s kinek tesz. Én nagyon jól meg tudom magamnak magyarázni Veimár zavarát!

— Nem a kiváncsiság hajt engem egy indiscret kérdéshez. Tudja ön Váry ur, hogy az ügy engem is szerfelett érdekel, amennyiben ismerem családja titkát Szabad-e megtudnom Veimár ur zavartságának okát?

— Tehát „titkunkat óhajtja tudni?

— Igen.

— Tud ön hallgatni kisasszony?

Váry Gyula elég ügyetlen volt ilyen sértő kérdést intézni egy bizalmas személyhez, mint a minő Kováts Irén volt. Irén sértőleg és büntetőleg meresztette Váryra szemeit és a gúny és fájdalom mosolya ült ajkán.

Váry rögtön észrevette hibáját és sietett magát igazolni:

— Bocsánat kisasszony! — mondá, miközben megragadá Irén kezét s azt ajkaihoz vezete, mit Irén engedett tenni. — Ne ugy tessék szavaimat érteni, felette bajos itt nyilatkozni, gondolja csak meg családi helyzetünket, — szét vagyunk darabolva, mint egy rongyfoszlány. Nelli zárdában van, Zoltán egy idegen szolgálatában és én, én.., oh én Váry Gyula .. már tiz éve — szolga vagyok. Ha meg; sértve érzi magát, ugy bocsásson meg. — sérteni nem volt szándékomban.

Irén a béke jeléül barátságosan nyujtá kezét Várynak.

— Akar-e Irén kisasszony a közügyért szolgálni?

— Akarok. Mi lesz teendőm?

— Semmi. Csak hallgatást kérek a többi az én dolgom lesz.

— Szavamra fogadom, néma leszek, mint a sir, de — mint erényes leánynak — szüleim előtt titkom nem lehet... tudja ön ezt Váry ur?

— Szüleivel mindent közölhet, azokban megtudok bizni. Csak arra kérje őket, hogy hallgassanak. mert félek, hogy akkor midőn a csalót felfedezem, midőn csak egy lépés választ el czélomtól — visszasuditatom oda, ahol ezelőtt tiz évvel állottam.

soha azon példás magyar vendégszeretet emléke, melylyel a kis Lendva nemeskeblű közönsége a tanügy szerény napszámosait fogadta.

Legyenek érte örökké boldogok!

Nem hagyhatom ezuttal emlités nélkül — sorokon kivül bár — hogy általában nyilvánult a méltó elismerés Nagy-Kanizsa város Iskolaszéke s Elöljárósága iránt azon kiváló áldozatkészségeért, melyben tanitóikat ily alkalommal részesitik az utiköltséget és fuvart illetőleg, valóban ritka loyalitás és megyénkben példátlan, ép azért szolgáljon buzditásul.

A jövő közgyülés helyéül Balaton-Füred jöleltetett ki.

Egy jelenvolt.

Alispáni beszéd a phylloxera ügyben.

Mélyen tisztelt közgyülés!

A phylloxera vész ügyében, mely a jelen rendkivüli közgyülés egybehivásának indokát és egyszersmind annak kizárólagos tárgyát képezi, elengedhetlen kötelességemnek kell ismernem azt, hogy a tényállást jelentőségesebb adataival a mélyen tisztelt közgyülés elé terjeszszem, annyival inkább, mert oly komoly ügyről van szó, melynek horderejе beláthatlan, s igy az a felett döntő határozat meghozatalának is nem csupán kellékeül, hanem mellőzhetlen alapjául egyedül a tényleges helyzet szigoru számbavétele szolgálhat.

A phylloxera vész jelensége megyénkben először az 1879-ik évi november hó első napjaiban merült fel, s midőn is a kassai Mathiás-féle szőllőtelep, phylloxerától lepettnek nyilvánittatván,az annak folytán teljesitett helyi vizsgálatok által Koller Ferencz ur meszes-győrki szőllejében a phylloxera létezése constatáltatott; — ugyanakkor azon sajnos eset alkalmából megyeszerte foganatba vétettek, és azóta folyton foganatosittatnak a baj terjedésének meggátlását czélzó óvrendszabályok, melyeknek szükségessége és czélszerüsége felett a vélemény szabadság jogosultságával fejezheti ki ugyan bárki is nézetét, de én részemről csak is azon rendszabályoknak vélem főleg tulajdonithatni azt, hogy megyénkben mind e napig csak is egy — és pedig ugyanazon egy ponton, t. i. Meszes-Györkön létezik a phylloxerának constatált veszélye, holott más megyékben — jelesül a velünk közvetlen szomszédos Veszprémmegyében a phylloxerának a Sólyi szőllőben történt constatálását eléggé sajnos gyorsasággal követte azon megye legtöbb szőllőhegyein is a phylloxerának constatált elterjedése.

Itt még meg kell jegyeznem, hogy 1880-ik év tavaszán Meszes-Györkön 41 n. sz. ölnyire megállapitott infectió téren is a magas ministerium az irtást foganatba vétette, melynek eredményeül ismételt vizsgálatok folytán az irtás alá vett terület a mult évben phylloxeramentesnek nyilvánittatott s tény az, hogy az irtott terület jelenben is teljesen phylloxera-mentes; nem a phylloxera veszélyének illetőleg terjedésének nagy mérve, valamint az eljárás is nem volt annyira ismeretes, különösen pedig az infectió területének részletes megállapitása nem eszközöltetett oly pontosan, a mint kivánatos lett volna, s a mellett az irtás a mulhatlanul szükséges biztonsági övre sem terjesztetett ki, mi által annak a veszély teljes megsemmisitését eredményező sikere sem volt elérhető.

Ezután másodsorban nem ugyan a phylloxera jelensége, hanem annak közvetlen közelről fenyegető veszélye merült fel a mult évben Veszprémegyének velünk szomszédos több szőllőhegységein constatált infectió által, melynek behurczolása ellen azonnal a legszigorubb zárlati intézkedések léptettek életbe, és intézkedtünk több veszprémmegyei szőlőbirtokos fellebbezése folytán a magas ministerium által is csekély módositással helybenhagyatván, jelenben is teljes hatálylyal foganatosittatik az e czélra engedélyezett külön biztos által, kinek működési köre tüzetesen a veszprémmegyei inficziált szőllőkkel szomszédos Balaton melléki hegyláncsolatra terjed, s e részben tisztelettel megjegyzem, hogy a legutóbbi, azaz folyó augustus hó 5-én kelt szolgabirói hivatalos jelentés szerint mindeddig a tapolczai járás területén phylloxera nem észleltetett.

Ezenkivül a megyebeli összes szőllők általános és folytonos vizsgálatnak voltak tárgyai, mely vizsgálatokat a magas ministerium által kirendelt szakértők és biztosok teljesitettek, s az azokról szóló jelentések hasonlólag megnyugtató bizonyságot tesznek arról, hogy a megye többi részeiben is mindeddig a phylloxera nem észleltetett, kivéve a már fentebb érintett meszes győrki szőllőt, melyén az infectió ez évben ujabban is constatáltatván, azzal elértem jelentésem főtárgyához, melyre nézve a következőkben előterjesztendő ügyállására a mélyen tisztelt közgyülés kegyes figyelmét különösen is felkérni bátorkodom, és pedig azon okból, mert a fentebbi körültekintése után megyénk általános helyzetének, mint tüzetes végpont — a meszes-győrki infectió áll szemünk elé, melyen a phylloxera-vésznek megyénkben eddig egyedül látható fészke, de sajnos, azzal egyszersmind beláthatlan csapásának bő forrása létezik.

Ugyanis: Meszes-Györkön Koller Ferencz ur szőllejében ujabban folyó évi junius hó 25-én észleltetvén a phylloxera gyanu-jelentése, az arról rögtön tett távirati jelentés foltán a magas ministerium már ugyan junius 26-án intézkedett a jelzett infectió tüzetes megvizsgálása — annak folytán pedig a constatált vész területének részletes megállapitása iránt. — Ezen megállapitás után a magas ministerium Miklós Gyula országos borászati kormánybiztos ur kiküldésével érdekeltségi értekezlet tartását rendelte el, mely értekezlet julius hó 19-én Keszthelyen megtartatván, azon alkalommal megállapittatott, hogy az akkor már több holdakra terjedett infectió-téren a láthatólag teljesen inficiált egyes foltok kiirtása — általában pedig a gyérités foganatosittassék; — ezen eljárás elfogadásának legfőbb indoka az értekezleten hangoztatott azon vélelem volt, hogy ily nagy terjedelmü infectió kiirtását költségessége miatt a magas ministerium egyáltalán nem teljesiti, továbbá, hogy az irtás az eddigi tapasztalatok szerint positiv és absolut biztonságot a baj teljes gyökeres és végleges megszüntetésére nem nyujt, — és hogy a gyérités által annak folytonos ismétlésével és megfelelőleg fokozott javitással a szőllők fentartása a mennyiségben gyéritett phylloxera mellett is elérhető. — Ezen megállapodáshoz képest tehát Meszes-Györkön a részleges irtás s általános gyérités a fentebb nevezett kormánybiztos ur tüzetes utasitása szerint folyó évi julius hó 24-én tényleg megkezdetett, — a mely munkálathoz a megye részéről 100 és később ismét 25 tehát összesen 125 munkás kivántatván, azok a két murakozi járás oly községeiből, melyeknek határában szőllőhegy nem létezik, a kitüzött időpontban a munka helyére állitattak, és a kirendelt Dr. Csanády Gusztáv és Lehóczki Dezső ministeri biztosok, valamint kellő számu munkavezető felügyelete alatt a munkát teljesitették, mindazon elővigyázati intézkedések pontos megtartása mellett, melyek ugy a vész elhurczolásának, valamint a szőllőkbeni kártételeknek meggátlására szükségesek, nevezetesen: számukra a munka szinhelyén barakk épittetett, — ugyanott kapják közös élelmi ellátásukat is kellő számu folytonos foglár őrizet alatt, és e tekintetben a magas ministerium kegyes elismerése szerint is részünkről a legkisebb hiány vagy fenakadásra ok nem szolgáltatott, valamint részemről is hasonló elismerést kell nyilvánitanom Dr. Csanády Gusztáv és Lehóczki Dezső ministeri biztos, ugy Göde Lajos szolgabiró uraknak ügybuzgó lelkiismeretes eljárásuk felett, melylyel fontos megbizatásukat teljesiteni iparkodtak.

Azonban az ekként foganatositott munkálatok eredményének folyó augusztus hó 2-án a helyszinén történt tüzetes számbavétele azon sajnos tapasztalatra vezetett, miszerint az alkalmazott gyéritési eljárás megyénk legfőbb érdekének, t. i. a phylloxera-terjedése meggátlásának egyáltalán nem felel meg, és arra teljesen czéltalan, mert még a kétszeri gyérités után is a tőkéken — nagy mennyiségü phylloxera maradt, az infectió terjedése pedig folyton nöttön-nőtt, ugyannyira, hogy az akkor ujabban teljesitett megállapitás szerint már 11 katastrális holdra terjedett, ellenben a felette csekély kiirtott területen a phylloxera teljesen megsemmisült.

Minthogy tehát igy kétségtelenné vált az, hogy a gyérités által a vész terjedése meg nem gátolható és nevezett biztos uraknak határozott véleménye is oda járult, hogy Zalamegye érdekének egyedül megfelelő eljárás csak is és egyedül a teljes irtás lehet, mely nélkül a phylloxerának az inficiált nagy területről való rohamos és nagymérvü elterjedése okvetlen bekövetkezik, e ténynyel szemben elengedhetlen kötelességemnek ismertem az ügy valódi állását, annak összes részleteit, és a vész terjedése által megyénkre háruló válság sulyát a nagyméltóságu földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszter ur elé terjeszteni, ki is teljes részvéttel és hálára kötelező készséggel fogadván előterjesztésemet, kijelenté, miszerint hajlandó megyénknek szőllőiben helyezett egyik főlétérdeke tekintetéből a meszes-györki inficiált területen az ahhoz szükséges biztonsági övvel a teljes irtást államköltségen foganatosittatni, olyképen, hogy az, az illető szőllőtulajdonosok beleegyezésével, vagyis netáni kártalanitási igényüknek az érdekeltség részéröli hozzájárulás utján való kielégitésével történjék; egyuttal kijelenteni méltóztatott a miniszter ur azt, hogy a teljes irtásnak határozott és egyedül biztos sikerét positiv igazaló példái ma már hazánkban is léteznek, nevezetesen Tályán, Kassán és Aradon, hol az irtás által a phylloxera vész teljesen és végleg megszüntetett, valamint hogy hasonló és általános sikerü eredménynyel alkalmaztatott a teljes irtás Német és Olaszországokban és Svajczban.

Ezen kegyes ministeri kijelentés folytán és folyó augusztus hó 5-ére Keszthelyre érdekeltségi értekezletet hiván egybe, ezen értekezleten a 100-on felüli számmal résztvett Balaton melléki érdekeltek és az inficiált terület tulajdonosai közt azon egyhangulag elfogadott megállapodás jött létre, hogy az azonnali irtás a megye érkekében kérelmeztessék, a vészszel együtt kiirtandó szőllők tulajdonosai a beültetett szőllő terület 1 katastrális holdjáért 500 frttal kártalanittassanak, olykép, hogy ezen összeg 3 évi egyenlő részletben fizettessék ki a megyebeli szőllőbirtokosok által, kikre a szerint katastrális holdankint 3 éven át legfeljebb 5 és fél kr. o. é. hozzájárulás esnék, de hogy az irtás az infectió terjedésének meggátlása végett azonnal foganatba vehető legyen, e czélból kéressék fel a megye, hogy ezen hozzájárulást az elhárítandó veszély közérdekének sanctiójával ellátni, és az első hozzájárulási részletet az illető tulajdonosoknak — kik borterméssükkel ez évre egyedüli jövödelmüket vesztik — a megye egyik rendelkezésére levő alapjából előlegezni kegyeskedjék, a másik 2. részlet pedig ezen megyei előleg megtéritése után fizettessék az illető tulajdonosoknak.

A fentebbiekben előadott ügy állása képezi a mélyen tisztelt közgyülés hozandó határozatának tárgyát, s midőn azt a Keszthelyen tartott érdekeltségi értekezletnek jegyzőkönyvi kérvénye, továbbá a megyei gazdasági egyletnek és a megyei közigazgatási bizottságnak ugyanez érdembeni felterjesztései kapcsán a tekintetes közgyülés bölcs elhatározása alá terjeszteni bátorkodom, záradékul a tényállást röviden összegező következő 4 positiv tételre kérem fel a mélyen tisztelt közgyülés kegyes figyelmét, ugyanis:

1-ször. A megyeszerte teljesitett vizsgálatokról mai napig beérkezett hivatalos jelentések szerint a megyében phylloxera infectió máshol, mint Meszes-Györkön nem észleltetett.

2-szor. Ezen meszes-györki infectió a részletes megállapitással 13 katastrális holdra terjedőnek constatáltatott; származott pedig ezen infectió a Kassáról 1878-ik évben hozott 9 darab inficiált szőllővesszőtől, méltoztassék tehát mérlegre vetni a most 13 katastrális holdnyi infectióból származandó terjedésének arányát, melynek közvetlen a 20 ezer katastrális holdnyi Balaton melléki és közvetve a megyének 50 ezer katastrális holdnyi szőllőterülete kitéve van.

3-szor. A gyéritést ajánlók részéről is annak czéljára vagyis a szőllők fentartására elengedhetlen feltételül tüzetik ki az, hogy a gyéritési szénkénegezés az illető szőllőbirtokosok által folyton és évenkint többször teljesitendő, a mellett a szőllő a szénkénegezés hatását ellensulyozó csontliszt, hamu, vagy fokozott egyéb trágyázással folyton javitandó, vagyis hogy a folytonos szénkénegezés és ennek megfelelőleg fokozott javitás bizonyára holdankint közel 100 frtnyi évi rendes kiadási többlettel, állandóan a szőllőmivelés rendszerébe felvétessék, és pedig általánositva a phylloxera terjedésének arányában.

Már tisztelt közgyülés, hogy mi ezen rendszert általánosságban a mi szőllőmivelésünk, bortermelési és elárusitási viszonyaink mellett meggyőzhessük, azt én lehetetlennek tartom, ellenben biztos bekövetkezőnek látom azt mit a gyéritést ajánlók is a fentebb emlitett feltétek nélkül szinte elismernek, hogy t. i. a gyérités mellett a phylloxera rohamosan elterjedni fog, de a gyéritési szénkénegezés hatása következtében is a megfelelő javitás hiánya miatt a szőllők elpusztulnak

4-szer. Végre az irtás teljes sikerét a már fentebb idézett tényleges példák igazolják, s e mellett a meszes-győrki infectiónak és azzal szomszédos hegységeknek helyrajzi fekvése, valamint az infectiónak területi viszonyai ma még kedvezők arra, hogy a teljes irtás által a veszély ottan felfogva lehetőleg megsemmisittessék, mert a legujabban ismételten foganatositott részletes és tüzetes szakvizsgálatok által a Meszes-Györökkel közvetlen szomszédos Paphegy, Becze, Zsöllehát, Felsőhegy, Vonyarczvashegy és gyenes diási szőllőhegyek phylloxera menteseknek találtattak.

Mindezek szerint tehát, az infectiónak teljes kiirtása, és ez is csak haladéktalan foganatositás által szolgálván a lehetőség egyedüli módjául arra nézve hogy megyénk a vésznek rohamos elterjedésétől megmenthessék: méltóztassék a mélyen tisztelt közgyülés határozni a felett, valjon a közvetlen érdekeltségi értekezletnek megállapodását — az irtás foganatositása és a hozzájárulás — utjáni kártalanitás tekintetében, a jelen helyzettel és a vész terjedése által előidézendő válságos állapotokkal szemben, és csak is ez esetben, minden abból jövőre vonható következtetések nélkül — a megye részéről is elfogadni, ezzel az infectio kiirtását és a kártalanitást ez esetben a megye közérdekében állónak, kimondani a kártalanitáshoz megyeileg is hozzájárulni az által, hogy az első egyharmad részlet elő legképen egyik m e g y e i a l a p b ó l kifizettessék, és ennek alapján a Balaton melléki közvetlen érdekeltség által megajánlott hozzájárulást megyeszerte hatósági uton eszközöltetni kegyeskedik-e?

Kelt Z.-Egerszegen, 1882. évi aug. hó 13-án.

SVASTITS BENÓ, s k.
alispán.

— Legyen nyugodt; részünkről baj nem lesz. Tehát előbbi kérdésemre a válasz?

— Veimár nyugtalansága?

— Igen.

— Nagyon alapos. Tudja ki ő? Ő Reinhárd Vilmos!

— Váry Izabella....?

— Igen Váry Izabella gaz csalója, szerencsétlen nővérem elcsábitója és Váry Zoltán apja! — egészité ki Váry Gyula.

— Lehetséges-e ez?

— Nemcsak lehetséges, hanem tény! — mondá határozottan Váry Gyula.

— S mivel tudja ön ezt bebizonyitani?

— Váry Gyula egy darabka papirt vett ki zsebéből, ezt Irénnek átnyujtva mondá!

— Olvassa. Ez egy lap Veimár bankár naplójából; én kitéptem.

— Ez hiányozni fog neki.

— Nem törődöm vele.

— Önt fogja ezért elővenni.

— Ott hagyom akkor a szolgálatot.

— Szabad elolvasnom.

— Kérem. Tessék!

— Kováts Irén mohón olvasá:

„Szeptember 5. 18..-ik évben.

Kovács Irén által ismertem ma fiamra. Vajha ne fedezne fel senki; talán nem tudja a világ, hogy a Veimár név alatt Reinhard Vilmos lappang. Komoly szándékom: fiamat magamhoz venni, jól akarom munkáit fizetni, — de sohase tudja meg, hogy fiam. Gyalázat lenne az családomra s megröviditeném leányom és nőm vagyonát. Az ember csak semmi — s ezért végrendeletemben tiz ezer forintot fogok neki hagyni „buzgalmáért.“ Ő ezt megfogja köszönni, — de, hogy apja én vagyok.... azt sohse tudja meg!

Veimár Vilmos.“

— Tehát csakugyan?!

(Folytatása köv.)

Vidéki levelek.

A győri csónakázó-egylet

b.-füredi nemzetközi evezési- és amateur vitorla-versenye.

Balaton-Füred, 1882. aug. 22.

Tekintetes szerkesztő ur!

Komor, hűs időre ébredtünk. A savanyuviz felett 1/4 órányi távolságra fekvő Tamás és Péterhegyek ködlepellel boriták fejüket. Akik ezt látták, suttogva merték megjósolni, hogy ma még eső lesz. És csakugyan 9 óra felé hatalmas záporeső kergeté menhely alá a Balaton parton sétáló közönséget.

A verseny emberei élénk sietséggel futkostak majd ide, majd oda. Az eső délfelé szünni kezdett, végre Somogyba szaladt a hőségtől lankadók megfürösztésére.

Délután 1 órakor már a nap is ki-kikandikált rejtek helyéről — hihetőleg megakart győződni, vajjon érdemes-e egészen megjelennie? Midőn aztán látta, hogy az alsó sétányon százankint esdő pillantásokat vetnek felé, megsajnálván őket, szétbontá felhő fátyolát és „hő sugárral fényes szépen megindult a tiszta égen.“ Erre várt még csak a félénkebb közönség, ezután seregesen jöttek le el foglalni helyöket, hova jegyök szólt.

Fél háromkor volt az első mozsárlövés.

A versenybirák a „Badacsony“-ba mely a balatoni hideg fürdő-épület előtt mintegy 70 meternyire állott — szálltak, mig az elnök grf. Nádasdy Ferencz ő méltosága, a sajtó képviselői és a közönség egy része a „Kisfaludy“ gőzhajóra szállt.

Az utolsó mozsárlövés eldördülte után a „Kisfaludy“ is megindult kijelölt helyére a „Badacsony“ háta mögé.

A pálya iránya egyenes vonal Aszófő irányában a part mentén. Minden ezer meter távolság zászlóval — boy — volt jelölve. A versenypálya vége (kapuja) a „Badacsony“ és a fürdőház közt két zászlóval jelöltetett.

3 óra 20 perczkor kezdődött a verseny. Mielőtt azonban a verseny lefolyását közölném, érdemesnek tartom egy kissé széttekinteni. A fürdő épület terrasza, a gőzhajóhid, az alsó sétány zsufolásig telve közönséggel, a László utcza végén (Jókay és Écsy villa mellett) levő szántóföldön pedig Füred falu öregе apraja helyezkedett el, a csónakok, sandolinok különféle irányban czirkálva vivék a rajtok levőket.

A közönség közt voltak: gr. Nádasdy Ferencz, br. Vécsey József, hercz. Odescalchy Arthur, gr. Eszterházy, gr. Keglevics családjaikkal, Jókay Mór, Vásonyi, Hentaller, Szalay Imre, Veszter Imre orsz. képviselők, Écsy László fürdő igazgató és még számtalan kitünőségünk.

A verseny, mint fenebb emlitém, 3 óra 20 perczkor vette kezdetét a következő sorrendben:

1. Evezési verseny.

1. Skiffek.

Versenyczim: Harcz a bajnokságért Magyarországon.

A győző bajnoki érmet, bajnoki czimet és a versenybizottság tiszteletdiját 15 arany értékben nyeri. Pálya hossza: 2500 méter fordulás nélkül.

E dijért sikra szállt a győri csónakázó-egylet részéről: Mihalkovich Tivadar „Sirály“ nevü hajójával és a bécsi evező-egylet „Vindabona“ részéről Grünfeld Emil „Hedvig“ hajón.

E verseny kimenetelét mindenki feszült figyelemmel várta és kisérte. Hisz a magyar becsület, a jó hirnév megvédése forgott szőnyegen. A bécsi sógorok is a legjobb evezősüket küldték a versenypályára, hogy annál biztosabban elragadhassák a babérkoszorut. Az indulás jelestetett. Minden szem és látcső a távolból indulók felé fordult. Egy ideig egyenlő sebességgel haladtak, azonban „Sirály“ csakhamar fél csónak hosszal megelőzte társát. Ezután az egymásközti távolság folyton „növekedett és a pálya végénél „Hedviget“ mintegy 20 méter távolságra hagyva, riadó éljenzések és tapsok kiséretében beérkezik, magával hozván a magyar becsületet és jó hirnevet. Éljen!

2. Két evezős külső villás hajók kormányos nélkül.

Csak juniorok számára. Dij: 2 arany érem és Győr szab. kir. város tiszteletdija 10 arany értékben. Pályahosz: 2000 meter fordulás nélkül.

Versenyzők: A pozsonyi hajósegylet részéről „Isa“ — evezve Vajmár Iván és Feith Arthur által — a győri csónakázó-egylet részéről Névtelen, — evezve: Pets Jenő és Kovács Sebestény Alajos által.

A pályán Névtelen folyton előbb haladva, megakadályozni iparkodik „Iza“ előnyomulását, de a pálya vége felé ez egy kanyarulattal társa mellé vág s egy ideig párhuzamosan haladva azt megelőzi és egy csónak hosszal „Isa“ beérkezik.

3. Egyes párevezős kiálló villáshajók:

Dij: arany emlékérem és a verseny bizottság tiszteletdija 10 arany értékben. Pályahosz: 2000 méter fordulás nélkül.

A küzdésben részt vett: a) a győri csónakázó-egylet részéről „Szellő“ evezi: Hets Antal, b) a pozsonyi hajós egylet részéről „Tincsi“ evezi: Mosóczy István; c) a budapesti csónakázó-egyesület részéről Névtelen evezi: Oberolli János.

Egy ideig együttesen haladnak, majd „Tincsi“ társait megelőzi, azokat jól elhagyva szabadon fut be a pálya kapun. Másodiknak érkezik „Szellő“

4. Négy evezős külső villáshajók kormányos nélkül.

Dij. A b.-füredi hölgyek tiszteletdija 250 frt értékben: (mely azonban csak három egymásután következő évben megnyeréskor megy át a győzők birtokába:) és négy arany emlékérem: Pályahossz: 2500 méter.

E dijra csak a győri csónakázó egylet jelentkezett, azért a jelentkező csapat köteles a versenypályát a megszabott idő alatt megevezni; mely megtörténvén: evezősök, mint Mihálkovics Tivadar, Zechmeister Károly, Galamb Kristóf és Hets Antal dörgő éljennel fogadtattak.

5. Négy evezős belső villás hajók.

Dij: A győri hölgyek tiszteletdija. 150 frt értékben és 5 arany emlékérem. Pályahossza 2500 méter fordulás nélkül. Csak juniorok és magyar egyletek vehetnek részt.

Versenyzők: a) a győri csónakázó-egylet részéről „Berta“ evezi: Dorner Mihály, Szabó József, Haják Antal, Molnár J. és Sipos László; — b) a budapesti csónakázó-egyesület részéről „Ujhajó“ evezi: Dr. Lisznyay Elemér, Dusóczky K. Pláner Gyula, Cserny Lajos és Páltöldi Lajos.

Az első „boy“-ig együtt tartanak, azt elhagyva „Ujhajó“ kettőzött erővel Berta elé vág és az elsőséget folyton megtartva, a pályakapun, éljenzések közt, besiklik.

6. Füredi halászok versenye.

Két evezés történt. Győzők lettek: Komáromy Gábor, Varga Zsigmond, Varga Lajos, mindegyikök 5 frtot kapott.

7. Tihanyi halászok.

Két vájt hajó versenyzett. Győző — Kiss Péter 10 frt jutalomban részesült.

Mind a füredi, mind a tihanyi halászok versenyén a legyőzettek is részesültek 10—5 frt dijban.

Ezzel a verseny 22-én befejeztetett.

A versenybiróság összeülvén, egy óra muiva a dijak következőleg osztattak ki:

a) A győri csónakázó egylet ezüst serleget.

b) a pozsonyi hajós-egylet aranyozott billikomot.

c) a budapesti csónakázó-egyesület ezüst tritonszobrocskát nyert; ezenkivül a győzők mindegyike 1—1 arany emlékérmmel tüntettetett ki.

Augusztus hó 23.

Amily komor, bús volt a tegnapi regg, ma éppen ellenkezőleg oly szelid, csendes reggelre virradt az alvó természet. A nap hamar leveté magáról biborpiros köpenyét s helyette aranyszálakból szőttet vett fel és ebben indult meg áldást osztogatni. Minden szem hálásan mosolygott feléje, csak a versenyzők horgaszták le fejeiket, hihetőleg azon töprenkedtek, mit csináljanak ily csendes időben vitorlás hajóikkal? — De im! a fák levei megmozdulnak, ébrednek s eleinte csak a szomszéd a szomszédnak beszéli suttogva álmát, majd a suttogás zajosabbá válik, ugyannyira, hogy már nemcsak a szomszéd levelek, hanem a szomszéd fák is egymásnak jó reggelt kivánnak, majd erre, majd arra hajtják magokat és e közben zsibongó zenéjökkel tánczra szenderitik az utakon és sétányokoni fövenyt, amelyek — illemhatárt nem ismerve — szemeink közé ugráltak. De erre már a versenyzők is felütik fejeiket és megelégedéstől sugárzó arczczal tekintnek fel a lármázó falevelekre, onnan meg a bimbáló habgyürükre, majd meg hajóikon lengő vitorlákra.

Délután 2 órakor a „Kisfaludy" állást foglal a Balatonon. Ezen vannak a versenybirák és a tegnapi közönség nagyobbrészt.

Mivel a sandolin verseny tegnapról elmaradt, ma tehát azzal nyittatik meg a verseny.

Dij: A győri csónakázó-egylet tiszteletdija 10 arany értékben és arany emlékérem. Pályahossza: 1000 méter fordulás nélkül.

Versenysikra szállt: a győri csónakegylet részéről „Lepwing" evezi: Balogh Kálmán és Joung Richard balaton-füredi hajó-épitész „Fogas" hajójával.

Egyszerre, egyenletesen haladnak, majd „Lepwing" előnyomul két hajóhosszal. A pálya végén Fogas is iparkodik és annyira megközeliti, hogy Lepwing csak egy 1/3 hajó hosszal ér előbb be.

II. Vitorla verseny.

1. Négy tonnán felüli Yachtok.

Dij: a versenybizottság tiszteletdija 50 arany értékben. Pályahossza: 28000 méter háromszögben.

Versenyzők: „Királynő" 7 tonnás, vezeti: Szarvassy Sándor — „Herczegnő" 4 és fél tonnás, vezeti: Silva Károly — és „Mariska" 7 tonnás, vezeti: Joung R.

A vezető folyton a Királynő, mely pályája végekor társait több ezer méternyire hagyta. Másodiknak érkezett a Herczegnő.

2. Négy tonnán aluli Yachtok:

Dij: Grf. Zichy, Kray Irma ő méltóságának tiszteletdija elefántcsont kancsó, tömör ezüst diszitéssel. Pályahosz. 19000 méter háromszögben.

Versenyzők: „Szélvész" 2 és 1/4 tonnás, vezeti: grf. Nádasdy Ferencz ő méltósága. — „Georgette" 1 és 3/4 tonnás, vezeti: Joung Richard — és „Blue-Roch" 1 tonnás, vezeti: grf. Eszterházy Mihály ő méltósága.

A vezető „Georgette," csakhamar előnyomul „Szélvész" és társait tulszárnyalva, azokat mintegy 1500 — 2000 méternyire elhagyva, mint győztes szabadon siklik be a pályakapun. Második Georgette.

TAKÁCS LAJOS.

Ráth Zsigmond ur hangversenye.

B.-Füred, 1882. évi aug. 22-én.

Tekintetes Szerkesztő ur! Alighogy egyik versenyről távozunk, már ismét egy másik — sokak előtt tán élvezetesebb versenyre indulunk. E verseny esti 8 órakor a gyógyteremben tartatott a balaton-füredi „Szeretetház" és annak megalapitója Molnár Aladár emlékszobrának javára rendeztetett.

A hangverseny terem és az oldal páholyok zsufolásig megtelt a legszebb közönséggel.

1. A hangversenyt Horánszky Emilia urhölgy és Krisztinkovich Béla ur nyitották meg Saint-Saëns: „Változatok Bethowen themai felett" czimü két zongorára irt remek müvével. Az előadás sikerére, feleslegesnek tartom a birálatot, legyen elég annyit megjegyeznem, hogy a két játszó, müvesz Liszt Ferencz legkitünőbb tanyitványai közé tartozik.

2. Ezután Verdi „Aida" románcából párszakot nagy hatással és gyönyörü bariton hangon énekelt Ráth Zsigmond ur. —

3. Majd Liszt Ferencz „Faust"-ját kiváló érzéssel és kitünő technikával játszotta Horánszky Emilia urhölgy.

4. A hangverseny tetőpontját Gömöry Oszkárné, Szentmiklósy Margit ő méltóságának czimbalom játéka képezte. Oly érzéssel oly bensőséggel játszott néhány bus magyar dalt, mintha csak saját szivérzelmeit lehelte volna az érzéstelen hurokba. Játéka végén szünni nem akaró óriási tapsvihar, éljen, hogy volt! kiáltásoknak engendve, pár perczig ismét gyönyörködhettünk remek játékában.

5. Ezután Krisztinkovich Béla ur Schumann „Novelette, Chopin" Etude et impromptu és „Evers" „Octáv-etude" müveket nagy hatással játszotta.

6. Ráth Zsigmond ur Zimai „Magyar müdalát" és nép dalokat fenti sikerrel énekelte.

7. A hangverseny méltó befejezése volt Liszt Ferencz „Don Juan"-ja Horánszky Emilia urhölgy és Krisztinkovich Béla ur által két zongorán, hangjegy nélkül előadva.

A közreműködő két müvésznő mindegyikének gyönyörü csokrot nyujtottak át a balaton-füredi „Szeretetház" növendékei.

TAKÁCS LAJOS.

Helyi, megyei és vegyes hirek.

— **Iskolai értesités.** A nagy-kanizsai izraelita hatosztályu fiu- és leányiskola, valamint az ezzel összekötött kereskedelmi iskolában a beiratások a felvételek és a pótvizsgák megtartása f. hó 29 én veszik kezdetöket s a rá következő négy napon át tartatnak meg. A rendes tanitás szept. 3-án veszi kezdetét. Tanulók, kik felvétetni kivánnak, személyesen, még pedig szüleik vagy ezek megbizottjai kiséretében az iskolában jelenjenek meg. Az első osztályba csak oly tanulók vétethetnek fel, kik életök 6 évét tényleg már betöltötték, miről a szülők hiteles lelkészi bizonyitványt előmutatni kéretnek. Pótvizsgálatra csak azon tanulók bocsáttatnak, kik csak egy kötelezett tantárgyból nyertek „elégtelen" osztályzatot. Az igazgatóság.

— **A „Pesti Hirlap"** valamelyik aklon kivüli vagy akolbólitott ujdondásza az ékes frazisok páva-tollában, a felülettesség varju-hangján egyet káricsált lapunk ellen, a mert abban egy „ABC és könyv"-et, névszerint: Erdősy (Biba) Kornelia munkáját szakértői birálat ajánlani mertük s ahhoz szép reményeket kötöttünk Mi ugyan kitérünk az ő „szarvas" okoskodása elől; annyit azonban megjegyzünk, hogy nincs valami nevetségesebb, mint a felületesség légből kapkodás és vakonitélés csörgő sapkájában csillagot lődöző kritikus Hogy lehet egy munkát ismeretlenül „semminek" minősiteni?! Nagyon sajnálatra méltó ember az a ki egy ABC-és könyvet csak amolyan irodalmi valamicskének vagy éppen semminek tart! Es az a veszedelmes szükkeblüség, eltogultság, a mire a munka megemlitésében czéloztunk.

— **Pajkossi Jenő**, magyar éjszak keleti vasuti állomásfőnök Kis Majthényból, folyó évi augusztus hó 27-én el jegyezte magának Stingly Károly gelsei körjegyző urnak kedves, és szép leányát Mariska kisasszonyt. Boldogság kisérje frigyöket. (Beküldetett.

— **Eljegyzés.** Szentgyörgyi Dezső pénzügyi fogalmazó, városunkban előnyösen ismert, közkedveségü férfiu, jegyet váltott a szép Csorbics Vilma kisasszonynyal, Csokonyáról. Sok áldást kivánunk a kötött frigyre!

— **A zala szent-gróthi** tanuló ifjuság által vasárnap e hó 27-én a „tüzoltó egylet" javára tánczczal egybekötött mükedvelői szinielőadás a szufolásig megtelt nagy teremben — minden tekintetben felette sikerültnek mondható A szereplő urak mindanynyian derekasan közremüködtek és ügybuzgalmuknak valamint a szinre került cselekvény természethü előadásának — köszönhető hogy közönségünk oly szép számmal megjelenve zsenge korában lévő „tüzoltói" intézményüket szép összeggel támogatta. De nézzünk a szinpadra! — A szinmü választása szerencsésnek mondható a mennyiben Moliere 3 felvonás „A Botcsinálta Doctor" czimü vigjátéka került szinre. A főszerepet Brod Miksa ur (Rigó Janathán) vitte. Ezen genialis fiatal embernek sikerült többnyire folyó és mindig tiszta és élénk hangjával közönségünk szeretetét — mely mindenkori megjelenésénél freneticus tapsviharban és virágok záporában nyilvánult — magának biztositani Jonathán uramnak eltorzitott bohozatos alakja talpraesett élczei a közönséget mindig az illem határai közt nevetette Markus Katicza k. a. (Rebék Janathán felesége) a szemlélő kiváncsiságát a legélénkebb jelenetekkel élesztette folyó és tiszta nyelvesetével, az intrigua minden eszközével sikerült neki a csakhamar bekövetkezett — bonyolodás magvat elhinteni, és az ugynevezett összeütközést (férjének doktorrá graduálását) létrehozni — ezért szintén többször kihivatott. Szabó József ur (Csonka) Korányi Sándor (Kutyecsics) Csuk Rozsa k. a. (Katicza) Korányi Adolf ur (Babos) Hus Gizella k. a. (Sára) Bonyhárd Mór ur (Harics) mindanyian dicséretreméltóan alakitottak. Az előadás bevégezte után a szinház tánczteremmé varázsoltatott és a fiatalság kivilágos kiviradtig járta a „verbungosat." A tiszta jövedelem mint hallom 80—90 frtra tehető.

— **Helyes következtetés.** Egy fiatal orvos sehogy sem tudott zöldagra jutni, hiányzottak a — pacziensei. Levelet ir tehát a szomszéd városban lakó atyjának, ki szintén orvos volt, s kérte, hogy szorult helyzetéből segitse ki pár szás forinttal: Atyja igy válaszolt: „Kedves fiam! Az orvosoknak vagy nincs pénzük, vagy van; ha nincs: akkor nekem sincs, s igy nem küldhetek, ha van akkor neked is van, s igy nem szükséges, hogy én küldjek."

— **Új póstahivatal.** Nagy-Récse és Komárváros zalamegyei községben és Egervár vasmegyei mezővárosban august. 21-én uj póstahivatal lépett életbe. Ez utóbbi helyen póstamesterré Farkas György egervári főtanitó Gizella leánya neveztetett ki. —

— **Bérmálás.** Ritka, fényes ünnepnek lesz tanúja szeptember hó 6-án Csáktornya városa. E napon fogja Mihálovics József zágrábi bibornok érsek a bérmálás szentségét kiszolgáltatni. Főispán és alispán urak, ugy a megye notabilitásai a biboros főpapot díszmagyarban fogadják s a megye nevében alispán ur magyar beszéddel fogja üdvözölni. Ugyancsak magyar nyelven fogja érzelmeit tolmácsolni a többi küldöttség is. — Őszinte örömmel közöljük e hirt, elismerésünket nyilvánitva a megye élén álló férfiak ezen hazafias intézkedése felett, melylyel oklatans módon tudtára adják az egyháznagynak, hogy midőn Muraközben van, benne a magyar főpapot tiszteljük, és hogy megyénk kiegészitő részét képező ezen terület lakósságának keblét a magyar haza iránt táplált szent érzet tölti el.

— **Zárdaszentelés.** A keszthelyi zárdát, mely a város egyik diszét képezi, s melyet még boldogult Ránolder János veszprémi püspök kezdett építtetni, de teljes befejezése, ugy a berendezés Kovács Zsigmond jelenlegi veszprémi püspök ő nagyméltósága nemes bőkezüségének köszönhető, f. évi szeptember 3-án fogja őnagyméltósága személyesen felszentelni. A lélekemelő egyházi ünnepélyre kétségkivül sokan fognak egybesereglem. —

— **A szerencse forgandó!** Miként egyházi férfiaktól értesülünk, Mihl Jakab fehérvári kanonoknak szombathelyi püspökké való kinevezése elhatározott tény. A kinevezés közelebb a hivatalos lapban is meg fog jelenni. Mihl kanonok urnak, püspökké való kinevezésével egy kissé érdekes tényt emlitünk meg. Ugyanis a kanonok urral plébános korában az a fura dolog esett meg, hogy a káplánja lett kinevezve a szombathelyi káptalanhoz kanonokká, ő pedig egy darabig még plébánoskodott, mig fehérvári kanonok nem lett. És ime most egyszerre ismét volt káplánja fölé kerül, a mennyiben most már nem plébánosa, hanem püspöke lesz, egy izben őt megelőző, egykori káplánjának.

— **Uj sütő-por.** V. Krehon, Ausztriában sütő port talált fel, mely 180 rész alum, erudum, 75 rész bicarbona sodae és 50 rész phosphorsavas mészből áll. A phosphorsavas mész akkép van előállítva, hogy 10%-os sósav egyenlő sulyu cs ontliszttel kevertetik. A timsó tökéletesen meg van fosztva a károsbefolyású anyagoktól. Másfél font lisztre egy uncia sütő por elegendő.

— **A leghosszabb aczél láncz** Hullban, Angliában nemrég egy 180 yards hosszu lánczot készitettek Siemens-aczélból, mely 3,200 nál töb szemmel bir, és több mint 850 aczél yecsak által van egybetartva. A láncz emelésre, tehát absolut szilárdságra számitva, 60 tonna teher biró képpességgel. Hosszabb aczél láncz eddig nem ismeretes.

— **Rigyáczon** egy földmives lelőtt egy gólyát. Ezt meglátta a mezőn őrző 12 éves lópásztor, oda futott a leesett gólyához és fel akarta emelni. A gólya még élt és a szerencsétlen pásztor-fiunak egyik szemét kivágta. Megjegyzendő, hogy a fiu csonkakezü is volt. Ez az uj szerencsétlenség ugy elkeseritette, hogy az a közben hossza mentédesanyjától e szavakkal: „Köszönöm édes-anyám, hogy eddig fölneveltek; most már csonka is, vak is vagyok!" — bucsut vett és elszaladt. Anyja darabig követte, de eltünt a kukoriczák között. Egy avult köpenyt vitt el, azt is visszaküldte.

— **Rablógyilkosság Siklóson.** Megrendítő esetről értesitenek Siklósról. E hó 14-én délután 6 óra tájban Balázs Gábor garéi lakos Siklósról hazajövet a siklós-gyüdi országuton a községtől mintegy 200 lépésnyire baltával agyonvágatott és pénzétől megfosztatott. A tett után a gyilkos a gyüdi tarlón éréteken keresztül Siklós felé ugrott meg Feltünő ez esetnél, hogy a tett nappal az országuton a siklósi vásár és a gyüdi nagybucsu alkalmával történt, mikor 100 és ezer ember közlekedett és mégsem lehetett azonnal kitudni, hogy a tettes ki volt, csupán a tarlóföldeken a tetthez közel legeltető gyüdi ökrész gyermekek látták, hogy czigány forma ember volt, de nem kolompár vagy teknő-vájó, hanem lócsiszár forma. — Balázs Gábor a siklósi vásáron egy tehenet adott el és valószinüleg a lacsikonyhákban borozgatott és itt a tettesnek látni kellett, hogy pénz van nála, hozzászegődvén utitársul, együtt beszélgetve Gyüd felé és itt a falu közelében az alkalmas pillanatot ellesve, egy baltával orozva hátulról fejbe ütötte ugy, hogy Balázs rögtön összerogyott, de még felkelt, az ismét a baltával két ütést mért rá és a nyakában egy zsinoron lóggó zacskót, melyben a pénz volt, leszakitván, azt magával vive, elszaladt. Balázs Gábor a három baltavágás következtében pár percz mulva meghalt. Gyüdön fel is boncsoltatott. A rablógyilkost azonban Miholáczon, hol ismét rabolt, elfogták. Szomoru, hogy ilyes tett nyilt nappal a leglátogatottabb helyen megtörténhetik,

— **A „somogy-megyei tanitó egylet"** ez évi nagygyülését f. hó 23 és 24. napjain tartotta Szigetvárott. A valóban szép számmal megjelent egyleti tagokon kivül számos vendég is volt és pedig nemcsak Szigetvárról, hanem a vidékről is. A gyülés tárgyát a folyó ügyek elintézésén kivül eme tétel megvitatása képezte: mikép lehet az iskolai nevelést a családi neveléssel kapcsolatba hozni? Élénk eszmecsere fejlődött e tétel fölött s a gyülés igen szép rendben folyt le. — Szigetvár városa oly meleg érdekeltséget tanusitott az ügy, s oly páratlan szives vendégszeretetet a tanitók iránt, minő a tanügy iránt lelkesülő magyaroktól várni lehet. Valóságos ünnep volt e pár nap a városnak. A házak fellobogózva, ajtaik a vendégek előtt nyitva voltak. 23 án este kedélyes tánczmulatság volt, melyen szebbnél szebb hölgyek voltak jelen s igy nem csuda, ha a táncz reggelig tartott. — A 23 iki társas ebéd is fényesen sikerült; a toasztok egymást érték. Éltették a királyt (Adorján), a szigetváriakat (Mátray), az elnököt (Lengyel), a tanitókat (Gruber, szigetvári járásbiró), a veterán tanitókat (Bursics) s a derék járásbirót. — Szigetvárról szólva nem lehet a hős Zrinyiről megfeledkezni, kinek dicsőségét hirdeti a városház előtti téren diszlő csinos emlék, melyen e distichonok olvashatók:

Honfi! ha fellépendsz düledék várára Szigetnek,
Sirva ne emlitsd ót gyászos eleste fölött.
Ott hős Zrinyi körül bátor daliai nyugosznak,
Gyönge panasz szózat bántja nagy álmaikat.

A vár bástyái még fönállnak. A jelen volt tanitók közöl a lelkesebbek fölmentek a várba, s megemlékezve nagy hősünk itt történt gyászos végéről, a hymnus eléneklésével rótták le a kegyelet adóját. Kár, hogy ez nem testül-tileg történt.

— **Szédelgő, Tabon.** Schönberger Jakab budapesti hirhedt csavargó könyöradomány-gyüjtésre hamis miniszteri engedélyt szerzett, s Hersch Samecz talmudtanulót magához vevén, Pest, Esztergom, Fehér, Veszprém, Tolna, Baranya és Somogymegyékben mint siketnémák könyöradományt gyüjtöttek. Ily czéiból mentek be Tabon Strasser Józsefné házába is, hol a szobában senkit sem talalván, mintegy 70 frt értékü ezüstnemüt elloptak, lopásuk azonban észrevétetvén, üldözőbe vétettek és el is fogattak. A siketnémák üzelmeikről részletes vallomást tettek s most a büntető igazságszolgáltatás a törvényszék börtönében várják.

— **Szerencsétlenség Ságváron.** Siófokról irják e különös történetet: A helységtől egy órányi távolságra eső Ságváron egy 5 éves fiu beleesett egy buzaverembe s ott a verem fojtó levegőjében azonnal megfuladott. Bátyja utána ment létrán, de ő is a kis fiu sorsára jutott. Az emberek észrevéve ez iszonyu esetet, egy férfit kötélen eresztettek le a verembe, de rögtön vissza kellett huzniok, mert különben az is ott lelte volna halálát. Miután nem mert senki lemenni, a verem tetejét egészen lebontották s csak két nap mulva hozták ki a szörnyü véget ért testvéreket a gyilkos veremből, melyben már régóta nem tartottak buzát. A szerencsétleneket nagy részvét közt temették el.

— **Pályázati hirdetmény.** A siófoki iskola II-od tanitói állomására ezennel pályázat hirdettetik. A pályázatra csupán népiskolai oklevéllel biró kántori teendőkben jártas rom. kath. tanitó bocsájtatik. Tannyelv magyar. A megválasztott köteles a törvényszerinti 3 alsóbb osztályu tanulókat egy tanteremben önállóan tanitani, az ismétlő iskolát vezetni, faiskolát kezelni, a fennálló dalárdát tanitani, a kántortanitó betegsége esetén a kántori teendőket végezni, a tornatanitást mind két tantermü növendékekkel eszközölni. Ezen kötelességek pontos teljesitéséért dijazása lesz 500 frt. o. é. mely utólagos részletekben negyedévenkint a községi pénztárából fizettetik. Továbbá egy szobából álló lakás, fütés és tisztogatás. Ezen kivül 200 frtig terjedhető mellékjövödelemre számithat. Az állomás elnyeréséért a kérvények f. é. szeptember 20 ig az iskolaszék elnökségéhez benyujtandók, a pályázat megtartására f. é. szeptember 25 ike tüzetik ki, melyre a pályázók személyesen megjelenni köteleztetnek. Az állomás október 1 én elfoglalandó. Siófok, 1882 aug. 27. Káusli Gyula, isk. széki elnök.

Irodalom

— A „**Képes Családi Lapok**" 46 ik számának tartalma: Lidércsfény. Elbeszélés; irta Szépfaludi Ö. Ferencz. (Folytatás.) — A lány s az ifju. — Mariska virágaihoz. Költemények; forditotta Fehér L. — Bois-Joly asszony. Beszély Pierre de Chatillontól; francziából forditotta Bérczy Gyula. (Folyt.) — Déry Dezső. Rajz; irta Perényi Kálmán. — A farkas és a bárány. Rajz, irta Papp Endre. — Egy csók következménye. Kép a párisi diákéletből; irta Kmethy István. — Képeinkhez. — A költő babérja. Költemény, irta Kun Kocsárd. — Gondolatok. — Mindenféle. Képeink: Alexandriai képek. III. Az őrség viszonozza a bombázást. — A tunisi szerály udvarán. — A legelőn. Melléklet: A „Tavasz és nyárutó" czimü regény 97—112 oldala. — A „Nővilág" augusztus havi száma. A boritékon: Heti naptár. — Sakktalány. — Talányok. — Talányok megfejtései. — Megfejtők névsora. — Kérdések. Feleletek. Ajánlatok. — A szerkesztő postája. — A kis lottó huzásai. — Hirdetések. Előfizethetni: Mehner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde utcza 8. sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.

Heti jelentés a budapesti gabonatőzsdéről.

Budapest aug. 25.

(Steiner József gabona és bizományi üzlet tulajdonos jelentése.) A kedvező időjárás befolyása alatt az irányzat lanyhult. Az árállások kisebb nagyobb mérvben szenvedtek. Külföld keveset vásárolt, mit részben közlekedési intézetünk hiányos szállitásai idéznek elő. Buza 25 kral. csökkent a kivánat tulnyomó, csekély védelkedv ellenében. Kai árjegyzeseink. Tiszavidéki 79—83 k. 9.90—10.60 Pestmegyei 78—83 k. 9.40—10.40 Bánsági 78—82 k. 9.40—10.40 Északmagyar 78—81 k. 9.20—10.10 Sárga elkelt állomásokon. Gyöngyösi 78,9.60 Szobb 77 k. 9.60 Putnok 77 k. 9.40 Buza őszre 9.40 Tavaszra 9.56 Rozs változatlan, elsőrendü keresett 70—40-ig középes 7.20 konkolyos 7. Állomásokon elkelt elsőrendü Pilis 7.25 középes 7.15 konkolos Kecskeméten 6.60 Árpa takarmányáru szilárd 6.60—75 égetni való csendes 7.50—75 Czegléd 6.80 Karczag 6.25 finom sörfőzdei Hatvan 8.80 köttetett Zab finom minőség keresett 6.50—60, középes 6.30 silány 6 f. Lugos 5 f. Szatmár hibás áru 4.50 Temesvár elsőrendü 5.55 Őszre 6.15 tavaszra 6.30 Tengeri változatlan, szilárd oláhországi 8.70 bánsági 8.25 Cinquantin Orosházán 8 f. kötetett Uj bánsági tengeri nov. feb. Nagykikinda távolságában 5—4.90 frtig köttetett, 50 kr. foglalóval. Kötések május juniusra 1883 5.90 Bab uj törpe Egerben 12.75 Székesfehérvárt 11 1/2 Gyöngyösön 13 f. Váczon lapos 11.25 köttetett első próbaküldeményekre. Repcze csendes, bánsági 13.25 káposzta 14 vetésre válogatott 16 frtg. fizettetett. Vadrepcze bánsági állomásokon minőség és távolság szerint 6.50—7 frtg. Kelt Sárgarepcze 12.25. Kelt kivitelre. Lenmag 13.25. Repczeolaj belföldi fogyasztásra 36.50—37 frt Repczeolajpogácsa téli hónapokra 6.75. Buza repcze árpa vetésre válogatott minőségben kapható nállam mérsékelt árban, 10 kr. levélbélyek beküldése mellett küldök mintát. Pénzelőleget 4 kamatra, szolgálok ügyfeleimnek beraktározott árukra és állomásokon hol nagyobb pénzintézetek teszneк a feladási vevényekre is. Raktározási illeték havonként, m. mázsánként: magánraktárakban 1 1/2—2 kr. közraktárakban 4 1/2 kr Közraktárai illeték átmeneti forgalomban kocsirakomány után: osztr. államvasut közraktáraiban 5.25 a fővárosi közraktárakban 7.05 frt.

Felelős szerkesztő: SZALAY SÁNDOR

Társszerkesztő: BÁNÓCZI BERNÁT.

Árv. hirdetmény.

Alolirt közhirré teszi, hogy bérlete beszüntetése folytán f. évi szept. 8-án d. u. 1 órakor Pacsán azonnali készpénz fizetés mellett Tenyész gulya hasas tehenek, bikák, ugy több rendbeli gulya ökör és üsző tinók s borjuk önkéntes árverés utján eladatni fog.

Miről a venni szándékozókat tisztelettel értesiti.

Pacsán aug. 21 659 1—1.

ERHARDT GYULA bérlő.

MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legtisztább égvényes
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali-és üditő ital,
kitünő hatásunak bizonyult köhögésnél, gége bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).
459. 33—48

HIRDETESEK.

FIEDLER GYULA fényképészeti műterme

Nagy-Kanizsa

Városház-utcza 6. szám.

Fényképeket minden alakra és nagyságra, (u. m. látogató-jegy-, Cabinet-, Makart-, Boudoir-, negyedrétü-, élet-nagyságu,) brillant, festet, jelmez tisztán, elegánsan készitetnek el, felvehetők minden időben, bármely órában eszközölhetők. A közönség szives látogatását kéri 651 2—2.

FIEDLER GYULA

a német cs. kir. Hossert-féle udvari fényképészeti műteremnek volt munkatársa Nissában, továbbá Ems, Graz, Milanoi, Jena, Bécs, több első rangu fényképészeti műtermekben foglalkozott.

Csodálatos a természet ereje,

ha kellőleg felhasználtatik. Igy kiálthatok fel én is és örömmel tudathatom önnel szivem legforróbb köszönetét,

hogy hála Istennek,

az ön **Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciája és kenőcse** hathatósan segitett hajasa kihullása ellen és uj haj növesztésén, és kivánom es igazság a vi ág tudomására jőjön.

Kaufmann P Dukla

Hét évi tarfejüség és szakáltalansag.

egy 24 éves fiatal embernél, majd a kétségbeeséig vitt. De az ön valóban csodás és ritka györyerejü **Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciája és kenőcsének** használata által buja hajnövéshez juték és a szakál is, melynek létrejövésén magam is kétkedtem, már igen szőrös mutatkozék alig 2 hó alatt. **Köszönem Istenének és a természet gyógyerejének.** Ennél, mintán röviden Bécsbe megyek, köszönetemet szóval fejezem ki.

Kuadler J, géperő Budapesten.

A **Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciájának** használata után parókámat, melyet közel egy évig hordtam, eltávolithattam és több hajam van, mint valaha volt. Ezen eredményről mindenki meggyőződhetik nálam.

Wendt J. vendéglős
in Nensiedl bei Laa a. d. Thayna, N.-Oesterr.

Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciájából 2 tégelyel használván, daczára annak, 20 éves vagyok, kevés nap alatt egy nagy s népszakáll nyertem. Ezen uton fejezem ki köszönetemet.

Lorenz Magyar jun. in
Krapp (Krain).

Legforróbb köszönetemet az ön **Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciájáért**, melynek 18 nap használata után, egy pompás teljszakálbol juték. Csodálatraméltó mutatványát ajánlhatom mindenkinek. **Berger József**, Ritter v. Elg. in Wien.

Ezen, valamint még sok 100 más köszönő és elismerő iratokat, melyeket eredetiben bárki megtekinthet nálunk, a **Winkelmayer-féle bojtorján gyökér essenciának** és **kenőcsnek** további dicsérgetését felesleges tesszik, mert a jó önmagát dicséri.

Egy tégely Winkelmayer-féle gyökér essencia 90 kr.
" " " " kenőcs 50 kr.
" " " " olaj 40 kr.

Postal küldeménynél, vagy készpénzben, vagy utánvéttel 10 krral több a csomagolásért.

Központ, küldő-raktár:

Winkelmayer J. *Bécs, VI. Gumpendorferstrasse 159.*

Zágrábban, Mittelbacher S. gyógysz., Pozsonyban, Karer J. Parfumos, Fischerthorgasse 6. Temesvár, Jeromis E. gyógysz., Kolozsvár, Szeky Miklós gyógysz., Gyöngyös, Mersits Ferdinand gyógysz., Debreczenben, Dr. Rothschneck v. Emil gyógysz., Temesvár, Tarczay István gyógysz., Budapesten Török J. gyógysz., és a legtöbb gyógytárakban és parfum kereskedésekben

Csak arra kérjetnek fel a vevők, hogy a hamisitások elkerülése végett, mindig **Winkelmayer** valódi bojtorján gyökér készleteit kérni és arra figyelni, hogy minden tégelyen **Winkelmayer J. Bécs, VI. Gumpendorferstrasse 159.** czége legyen. 408 11—12

1880-ik évben 80.000 palaczk, 1881-ik évben 295.000 palaczk lett elszállitva.

A grázi 1881. évi árczipus kiállitason elismerési oklevelet nyert.

A mohai ÁGNES-forrás

hazánk egyik legszénsavdusabb

savanyuvize

kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Altalában a viz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kivánatos.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.

Friss töltésben mindenkor kapható

572 12—12

ÉDESKUTY L.

m. k. udvari szállitónál Budapesten, Erzsébettéren.

Ugyszintén minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

A grázi 1881. évi árczipus kiállitason elismerési oklevelet nyert.

1880-ik évben 80.000 palaczk, 1881-ik évben 295.000 palaczk lett elszállitva.

BRANDT RICHARD GYÓGYSZERÉSZ SCHWEIZI LABDACSAI

Ch. Brandt

Számos tekintélyes svéitzi német és osztrák orvos, továbbá számos orvosi szaklap egyező véleménye alapján, a Schaffhausenben lakó Brandt Richard gyógyszerész által svéitzi gyógynövényekből készitett svéitzi labdacsokat, melyek szerencsés összetételök folytán a nélkül, hogy a test ártalmára volnának, minden esetben, a hol gyenge székletétel, epe- és nyák-kiürítések, vértisztitás, az egész emésztőszervek élénkitése, erősitése kell mint biztos, fájdalom nélkül ható olcsó gyógyszert, mindenkinek legmelegebben ajánlhatjuk. 392 6—*.

Vételkor Brandt Richard gyógyszerész svéitzi labdacsai kérendők, melyek bádogszelencsékben adatnak s pedig 50 szem 70 kr. és kisebb próbadoboz 15 szemmel 25 kr. o. é. A valódi svéitzi labdacsok minden szelencséjén a fentjelzett rajzjegy van fehér svéitzi keresztvörös mezőben, a készitő névaláirásával. — A használati utasitás az alább jelzett gyógyszertárakban ingyen kapható.

Raktár: Belus József gyógysz. Nagy-Kanizsán.

Hirdetmény.

Nagy-Kanizsa város rendezett tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy a város erdejében termett összes gubacs mennyiség f. évi augusztus hó 31-én d. e. 10 órakor a városi tanácsteremben a legtöbbet igérőnek eladatik. 658 1—1

A feltételek a városi számvevőségnél betekinthetők.

Kelt **Nagy-Kanizsán**, 1882. augusztus hó 27-en.

A városi tanács.

A főgymnasiumi, polgári, elemi és izraelitai igazgatóságok megbizásából minden iskolai

tankönyv WAJDITS JÓZSEF

könyvkereskedésében kapható.

Valamint minden iró- és rajzszerek felettébb leszállitott olcsó áron egyedül csak

ITT VÁSÁROLHATÓK.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajditz József gyorssajtóján.